ศิษย์-เต๋า-เซียน-เซ็น

道仙禪 เล่มที่ 4. โดย ธ. ธีรทาส.

เก็บตกมรดกวิชาการเป็นขุมทรัพย์อมตะ. ตันม่อเซี้ยง. ส. โพธินันทะ. ต้นตอ - ตำราดูโหงวเฮ้ง ! ดูฮวงจุ้ย. บ่อเกิดการดูลายมือคน-อินเดีย จารึกไว้บนหนังมนุษย์ 5,000 ปี. ดร. พุทธทาสภิกขุ ค้นพบ-จับจุดเริ่มต้นกำเนิด ปรัชญาดูเส้นลายมือมนุษย์ เป็นบรมธรรมพระพุทธเจ้า **วิปัสสิน ตรัส"จิตเกิด-รูปธรรมทั้งหลาย-ก็เกิด."** ที่เราเห็นเส้นลายมือรูปมือ-นั่นคือ "**รูปธรรม**" แล้ว. ลูกสาวนักปราชญ์มีปรัชญาหาคู่ครอง. ลูกชายแม่ทัพ หาเมียตั้งแต่หนุ่มจนแก่-ขึ้นคานหมด. สอนตำราขี้เหนียวจนเป็นเศรษฐี. มีตำราค้นหาชายหนุ่มที่มีโหงวเฮ้งดี จะเอามาเป็นลูกเขยไว้สืบมรดก. มีคิ้วมังกร. มีตาหงษ์. มีจมูกสิงโต. มีเสียงดี. มีปากกว้าง. มีคางใหญ่. มีหูใหญ่ขอบตั้งเส้นเชือก. ถ้าพบเมื่อไรแล้วจะยกสมบัติและลูกสาวให้เป็นเมียเลย. มีปรัชญาชีวิต 5 ข้อในวัยแก่ชราจะอยู่รอด.

ส. โพธินันทะ.-ตอบบาทหลวงว่า **พระเยซูยังไม่ตาย** ตอนถูกตรึงไม้กางเขน ท่านเจริญอานาปานัสสติ คือยุบหนอ! พองหนอ! ดูในรูปท้องพองโตมาก (หนอ) จนเข้ารูปฌาน 4. พอออกจากฌานแล้วก็หนีรอดไปกับศิษย์เปิดเผยวิชาการอมตะแล... สาธุ!

ชมรมธรรมทาน พุทธสมาคม เป้าเก็งเต๊ง กทม.

พิมพ์แจกทานโดยกองบุญเจ้าแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์

สแกนเพื่อ
เข้ารับฟัง

www.t-theeradas.com

ศิษย์-เต๋า-เซียน-เซ็น เล่ม 1- เล่ม 4

คณะกรรมการ พุทธสมาคม เบ๊าเก็งเต๊ง กทม.

พ.ศ. 2556

1. นายธีระ วงศ์โพธิ์พระ นายกพุทธสมาคม
2. นายทวี สุชนารักษ์ อุปนายก
3. นางสาวเสาวนีย์ ธโนฒาภรณ์ อุปนายก
4. นางศินีนารถ พรสวาท กรรมการและบรรณารักษ์
5. นางสาวสุรีย์ แซ่เจี่ย กรรมการและปฏิคม
6. นายเจริญ เตชะพานิช กรรมการและนายทะเบียน
7. นางสาวสุดารักษ์ รักษ์ศิริวณิช กรรมการและโฆษณา
8. นางสุภาพร วงศ์โพธิ์พระกุล กรรมการและเหรัญญิก
9. นายชูกูล แซ่เล้า กรรมการและเลขาธิการ

วันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2556

231/1 ถนนพระราม 4 ซอยปลูกจิต 2 แขวงลุมพินี

เขตปทุมวัน กทม. 10330

ศิษย์-เต๋า-เซียน-เซ็น

เล่มพิเศษ 4. โดย ธ. ธีรทาส.

เก็บตกมรดกวิชาการเป็นขุมทรัพย์อมตะ. ต้นม่อเซี่ยง. ส. โพธินันทะ. ต้นตอ-ตำราดูโหงวเฮ้ง ! ดูฮวงจุ้ย. บ่อเกิดการดูลายมือคน-อินเดีย จารึกไว้บนหนังมนุษย์ 5,000 ปี. ดร. พุทธทาสภิกขุ ค้นพบ-จับจุดเริ่มต้นกำเนิด ปรัชญาดูเส้นลายมือมนุษย์ เป็นบรมธรรมพระพุทธเจ้า **วิปัสสินตรัส "จิตเกิด-รูปธรรมทั้งหลาย-ก็เกิด."** ที่เราเห็นเส้นลายมือรูปมือ-นั่นคือ "**รูปธรรม**" แล้ว. ลูกสาวนักปราชญ์มีปรัชญาหาคู่ครอง. ลูกชายแม่ทัพ หาเมีย ตั้งแต่หนุ่มจนแก่-ขึ้นคานหมด. สอนตำราขี้เหนียวจนเป็นเศรษฐี. มีตำราค้นหาชายหนุ่มที่มีโหงวเฮ้งดี จะเอามาเป็นลูกเขยไว้สืบมรดก. มีคิ้วมังกร. มีตาหงษ์. มีจมูกสิงโต. มีเสียงดี. มีปากกว้าง. มีคางใหญ่. มีหูใหญ่ขอบดั่งเส้นเชือก. ถ้าพบเมื่อไรแล้วจะยกสมบัติและลูกสาวให้เป็นเมียเลย. มีปรัชญาชีวิต 5 ข้อในวัยแก่ชราจะอยู่รอด.

ส. โพธินันทะ.-ตอบบาทหลวงว่า **พระเยซูยังไม่ตาย** ตอนถูกตรึงไม้กางเขน ท่านเจริญอานาปานัสสติ คือยุบหนอ! พองหนอ! ดูในรูปท้องพองโตมาก (หนอ) จนเข้ารูปฌาน 4. พอออกจากฌานแล้วก็หนีรอดไปกับศิษย์เปิดเผยวิชาการอมตะแล ... สาธุ !

ชมรมธรรมทาน พุทธสมาคม เป่าเก็งเต๊ง กทม.
พิมพ์แจกทานโดยกองบุญเจ้าแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์

คำนำ

ศิษย์-เต๋า-เซียน-เซ็น. เล่ม 4. จบ.

พิมพ์ครั้งที่ 2. พ.ศ. 2559

โดย ธ. ธีรทาส.

เก็บตกมรดกวิชาการที่อมตะ. ตันม่อเซี้ยง. ส. โพธินันทะ. ดร. พุทธทาสภิกขุ. และ ซินแส กิมเช็ง. ผู้นำมาจากสำนักสาย วัดเส้าหลิน-จีน. มาถ่ายทอดไว้ในกรุงสยาม พ.ศ. 2483

ทำไมเรียกว่า เก็บตกมรดกวิชาการที่อมตะ ซินแส กิมเช็ง แซ่เล้า ได้เทศนาบรรยายธรรมนี้ที่ โรงกินเจ พังม่วง อ. ศรีประจันต์ สุพรรณบุรี พ.ศ. 2483 มีพระมหาเอี่ยม ผู้จด บันทึกธรรมนี้ไว้ พอแปลมาเป็นภาษาไทยกันแล้ว ธ. ธีรทาส. ผู้เก็บต้นฉบับนี้ไว้ดีเกินไป โยกไปย้ายมาฝากเพื่อนบ้านโน้น เมืองนี้กันไว้บ้าง. ถึงเวลาที่จะได้พิมพ์ "ศิษย์-เต๋า-เซียน-เซ็น" เล่มที่ 1-2-3 พิมพ์เป็นธรรมทานออกไปแล้ว ก็เกิด ต้นฉบับเล่มที่ 4 เล่มสุดท้ายจบนี้ เกิดหาย หาไม่พบ ไม่รู้ ว่าฝากไว้ที่ไหนอีกด้วย ตาย! ตาย! อย่างเดียว หายหาไม่ พบนานถึงร่วม 40 ปี. โอ! โชคดีตึกเก่าโรงเจ เป๋าเก็งเต๊ง เกิดทรุด. รีบขนของต่าง ๆ หนีภัย และกลัวน้ำจะท่วม กทม. อีกด้วย จึงขนของมีหีบใหญ่เกิดตกจากชั้นสูงลงมาแตกเห็น ต้นฉบับเล่มที่ 4 นี้ทันที สาธุ! ฟ้าหรือพระเจ้า พระมหาโพธิ- สัตว์ ท่านประทานส่งมาให้ ธ. ธีรทาส. เป็นเล่มสุดท้ายของ

(ข. 2) คำนำ

ชีวิตนักบุญมีอายุ 85 ปีแล้ว จึงได้พิมพ์ครั้งที่ 1 พิมพ์ 12,000 เล่ม (พ.ศ. 2556) ได้ส่งแจกเป็นมหาธรรมทานไปยังห้องสมุดประชาชนทุกจังหวัดและตามอำเภอทั่วราชอาณาจักรไทยร่วม 3,000 กว่าแห่ง 6,000 เล่มส่งไปก่อน พิมพ์ครั้งที่ 2 พิมพ์อีก 10,000 เล่ม พ.ศ. 2559 สาธุ!

โอ... สาธุ! ถ้าได้เกิดผลบุญทานบารมีเล่มนี้ขึ้นมา เป้าหมายให้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ ได้ชี้บาป–แยกบุญ–บอกทางกุศล–สู่เป้าหมายคือมรรคผลนิพพานได้บ้าง สาธุ! หรือให้ความรู้แจ้งทาง โลกียธรรม (แยก) โลกุตรธรรม. หรือให้ความรู้แจ้งทาง โลกียฌาน (แยก) โลกุตรฌาน (สุญตา) ได้ออกบ้าง สาธุ!

ข้าพเจ้า ธ. ธีรทาส. ได้รับปุถุชนโพธิสัตว์ศีล (ศีล 5) จากบิดา ขออุทิศส่วนแห่งบุญกุศลธรรมทานบารมีนี้ให้แก่สรรพสัตว์ที่ยังต้องมีการเกิดแก่เจ็บตายในวัฏสงสารทั้งหมดเลย สาธุ! แล้วไปภพชาติหน้าๆ ขอให้เราจงได้เป็นมิตรธรรมเป็นกัลญาณมิตรมีบุญที่ดี เกิดโพธิจิตโชคดีมีบุญกุศลส่งผลให้เป็นมิตรธรรมทานกันอีกทุกชาติภพ ถ้าเป็นบาปกรรมอะไรๆ เกิดขึ้นบ้างแล้ว ข้าพเจ้า ธีระ วงศ์โพธิ์พระ ยินดีน้อมรับบาปกรรมนั้นไว้แต่ผู้เดียวหมดทุกชาติ–ภพในวัฏสงสารกันเลย สาธุ!

จากธีระ วงศ์โพธิ์พระ (ธีรทาส.)

ผู้จัดการพิมพ์ธรรมทานส่งห้องสมุดประชาชนทั่วราชอาณาจักร

31 ต.ค. 2559

231/1 ซอยปลูกจิต 2. ถนนพระราม 4. กทม. 10330

สารบาญ

ศิษย์–เต๋า–เซียน–เซ็น. เล่มพิเศษ 4.

โดย ธ. ธีรทาส.

หน้า

สารบาญ

หน้า

หน้า

อินเดีย และเต่าจีน ซึ่งอริยครูสายนี้ท่านสอนให้ออกจาก วัฏสงสาร ท่านสอนให้เจริญอานาปานัสสติภาวนาก่อน คือ กำหนดจิตติดตามไปที่ลมหายใจเข้าและออก ทำไปนาน ๆ เรียกว่า สมถะ ๆ พอเอิ่มตัวผลจะเกิดสมาธิเกิดตามมาเอง สมาธิ ๆ ถ้าอิ่มตัวถัดไปจะเข้ารูปฌาน 4. ได้เอง เป็นวิปัสสนา ปัญญา ใช้ตอนมีชีวิตอยู่รอดมาอย่างนี้ไว้ก่อน. แล้วพอถึงวัน ตาย ก็จะเกิดมีมรณะญาณ คือรู้วันแตกดับของสังขารว่าจะตาย วันไหน ? แล้วอริยครูท่านเข้ารูปฌาน 4. ดับจิตค่อย ๆ จิตดับ สังขารดับ จึงตายได้ตามที่ต้องการร่างกายมักจะแห้งแข็งไม่บวม ไม่เน่าเปื่อยทุก ๆ พระองค์มีจริง. รูปฌานเป็นบรมธรรมสูตร สากลเป็นโลกียธรรมชั้นสูงมีทุกศาสนาแล . . . สาธุ ! 67–77

บทที่ 5
สูตรเคล็ดลับให้หาเมียได้บ้าง
ตำราอินเดีย และ เต๋า-จีน.

พระอาจารย์ใหญ่ ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ ได้เทศนาธรรม ทาน มีพระภิกษุชอเจ็ง ได้บันทึกไว้ว่า ท่านขอชมเชย แต้บุ้นใช้ เป็นบุคคลตัวอย่าง ตรงที่กล้าพูดความจริงว่า "ตนเอง ก็ยังไม่บรรลุธรรม" ตรงนี้ไม่อวดตัวเอง หายากมาก ยังมี คุณธรรมสูง ซึ่งฉันรักนับถือตรงนี้มาก วันนี้ฉันจะขอแนะนำ ชี้ทางออกของชีวิตให้บ้าง คือมีสูตรเคล็ดลับที่จะให้แกหาเมีย ได้บ้าง ถ้าแกต้องการอยากรู้รส รู้พิษสงของการมีคู่ครอง รู้ จักผู้หญิงสาวไว้บ้างแล้ว "แกจะต้องกลับชาติทางธรรม" จะ ใช้สูตรของ พระเตรีย์ใบ้โพธิสัตว์ อินเดีย. หรือจะใช้สูตร

สารบาญ

หน้า

บทที่ 11

ส. โพธินันทะ (คืออาจารย์เสถียร โพธินันทะ)

พ.ศ. 2500

บทที่ 12

ยังไม่ตาย แล้วแต่จะกำหนดกี่วัน พอออกจากรูปฌานแล้ว ก็จะไปที่ไหน ๆ ก็ได้ตามปกติ. เป็นภาพที่พระเยซู มหาโพธิสัตว์เจ้าได้ถ่ายทอดสอนธรรมะ ด้วยจิต-ถึง-จิต. คือศิษย์หรือศรัทธาชนทั้งหลายพอได้เห็น และพอได้รู้แจ้งวิชาการในธรรมทานนี้แล้ว ก็ประทับจิต-ติดวิญญาณไปไว้ในจอจิตแล้ว สาธุ ! 151-154

ท่านผู้มีชื่อร่วมอุทิศบุญธรรมทานสร้างกุศลบารมีโปรดทราบ การพิมพ์ครั้งแรกเล่ม 4 นี้ได้ทอดผ้าป่า คือได้ส่งอุทิศหนังสือเล่มนี้ไปไว้ตามห้องสมุดวัด ห้องสมุดประชาชนทุกจังหวัด และอำเภอต่าง ๆ ห้องสมุดนักโทษในเรือนจำ. ห้องสมุดมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครู-อาชีวะต่าง ๆ ห้องสมุดตามโรงพยาบาลให้คนไข้ได้หยิบยืมหมุนเวียนกันอ่าน (ส่งที่ ป.ณ. คลองเตย กทม. ร่วม 3,000 กว่าแห่งไป สาธุ !)

ทำไว้เป็นตัวอย่าง

จากธีระ วงศ์โพธิ์พระ (ธีรทาส.)

ผู้จัดการชมรมพิมพ์แจกเป็นธรรมทาน (ทาง ป.ณ.)

231/1 ซอยปลูกจิต 2 ถนนพระราม 4 กทม. 10330

หน้า

อาหารดาบสกาลามโคตร
อุทกดาบสรามบุตร

บันทึกบทความพิเศษ โดย ธ. ธีรทาส.

มีตำราแก้เด็กกลัวผี–ผู้ใหญ่กลัวตาย. สอนไว้ 3 ชาติ (อินเดีย. จีน. ไทย) ใครเห็นผี–แล้วจะโชคดี. คือคนมีบุญ–ผีจะขอส่วนบุญ. ผีจึงให้เห็นอย่างนี้ต่างหาก!

ถ้ารู้ไว้บ้างจะมีเพื่อนทางใจ–กำไรชีวิต. ถ้าได้บอกลูกรู้สูตรอย่างนี้ไว้บ้าง คือให้มรดกทางมีสติปัญญาโลกีย์ ให้มีใจกล้าอดทนชีวิตเผชิญต่อโลกวาสนาบารมีไว้ก่อน ถ้าได้สอนหลานแนะนำเหลน ๆ ไว้บ้าง คือการถ่ายทอดบ่อเกิดแห่งบุญกุศลบารมีเป็นสติปัญญาทางโลกุตระให้ประทับจิต–ติดวิญญาณเขาไปในวัฏสงสารไว้ก่อนแล . . . สาธุ !

จากครูกิมเซ็ง แซ่เล้า ที่ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เป็นครูเคยสอนศิษย์ด้วยสูตรนี้ที่วัดซิงอำยี่ อ. เท่งไฮ้ จีน. สำนักเซ็น (ฌาน) สายวัดเส้าหลิน. 155–156

ดร. พุทธทาสภิกขุ หลังจากได้อ่าน ตรวจสอบ "ศิษย์–เต๋า–เซียน–เซ็น" 4 เล่ม บางบทนี้ไปแล้ว ท่านได้กล่าวไว้แก่ พระเฉลิม วิมุตตยานันทะภิกขุ บ.ก. หนังสือพิมพ์ชาวพุทธเชียงใหม่ฝากมาถึง ธ. ธีรทาส. ว่า ใน 100 คนปุถุชนนั้น–ไม่กลัวผี–ก็กลัวตาย. แทบจะพูดได้ว่ามีเกือบหมดเลย ก็ว่าได้กรรม! แล้วหนังสือธรรมทานชุดนี้ มีคติธรรมชาติจักษุ บางบทเป็นบ่อเกิดแห่งสติปัญญาโลกีย์ และ โลกุตระ ให้ใช้ไปตลอดชีวิตก็ยังไม่หมดนะ!

ส. โพธินันทะ พ.ศ. 2500 พระไตรปิฎก มหายาน กล่าวไว้ว่า รูปฌาน 4 เป็นโลกียฌาน ท่านอริยราชครู อาฬารดาบสกาลามโคตร และ อุทกดาบสรามบุตรใช้บรมธรรมสากลสูตรนี้สอนศิษย์ พระสิทธัตราชกุมาร อินเดีย มาก่อน จนศิษย์เป็นพระพุทธเจ้าได้ ก็เริ่มจากรูปฌาน 4 เป็นโลกียธรรม รู้ฐานเบื้องต้นนี้ไปก่อน นักปราชญ์จัดไว้ว่า พระสูตรที่สูงมากทีเดียว ถ้าใครไม่สนใจยังสอบตก ยังไม่พ้นนรกหรือไม่มีทางออกจากวัฏสงสาร หรือยังไม่นิพพาน อย่าสงสัย?

คัมภีร์บ่อเกิดตำราดูลักษณะโหงวเฮ้ง

อริยครูบา อ้วงเซี้ยงเหลาโจ้ว (พระอริยราชครูบาแห่งฌาน) ได้กล่าวไว้ว่า "สัตว์คือคน–คนคือสัตว์. คนกินสัตว์–สัตว์ก็กินคน" แล้วกรรมวิบากที่จะจบไม่ลงเอย. แล้วมีกลุ่มหนึ่งของสังขารกรรม ที่มาประชุมปรุงแต่งกันพอได้ส่วน ก็ได้ถือกำเนิดให้เกิดเป็นเด็ก มีจิตเกิดหิว...ความรู้สึกนั้นก็วิ่งไปที่ท้อง...ปากก็ร้องอะแว้! อะแว้! พอได้นมหรือขวดนม เข้าปากก็นิ่ง..."จิตเกิด–อัตตา–ตัวตน" หวงว่าเป็นนมกู ยึดมั่นเป็นนมของตัวกู จิตเริ่มยึงก่อหวอดมี "อัตตา–ตัวตน" แสดงออกไป ๆ ๆ ๆ ตาม พระคัมภีร์ชาตะวิญญาณศาสตร์เป็นบรมธรรมสากล กล่าวสอนไว้ก่อนพุทธกาล และในลัทธิเต๋าอริยครูเซียนก็สอนอย่างนี้เช่นกัน อย่างนี้เรียกว่าก่อสังขารกรรม เป็นกรรมชรูป คือกรรมที่ไปสร้างเป็นรูปลักษณะต่าง ๆ จะเกิดเป็นคนหรือสัตว์ต่าง ๆ เหตุผลอย่างนี้ จึงทำให้เร้าจิตใจนักปราชญ์มาก ทำให้นักคิดอริยครูทางวัฏสงสาร–วิญญาณศาสตร์ต่าง ๆ ได้เกิดจิตคิดการเก็บข้อมูลหลักฐานเกิดดับของสรรพสัตว์ทุกเผ่าพันธุ์ขึ้นมา แล้วเริ่มคิดวางเป็นสูตรศาสตร์ ตำราเรียกว่า ดูโหงวเฮ้งจีน ต่างๆ จึงเกิดขึ้น ก็ยังเป็น "อนิจจัง–ทุกข์ขัง–อนัตตา–สุญตา" ได้เช่นกันเอย

จากซินแส กิมเซ็ง แซ่เล้า (ได้นำคัมภีร์เก่าออกมาเทศนาสอนให้โลกรู้ไว้บ้าง)

โดย ธ. ธีรทาส. ได้เก็บตกวิชาการนี้ไว้ พ.ศ. 2483

พบ-พระอริยครูบา-พุทธทาสภิกขุ. อริยครูบาจีน-ตันม่อเซี้ยง. ส. โพธินันทะ.

พ.ศ. 2492

ข้าพเจ้า ธ. ธีรทาส. มีอายุ 21 ปี. และ ส. โพธินันทะ. มีอายุ 20 ปี. โดยท่านอริยครูบา ตันม่อเซี้ยง ได้นำไปนมัสการท่านเจ้าคุณ พระอริยครูบาอาจารย์ พุทธทาสภิกขุ สาธุคุณท่านมาพักอยู่ที่วัดปทุมคงคา กทม. พ.ศ. 2492

ท่านอริยครูบา พุทธทาสภิกขุ ได้พบเห็นเข้าก็พูดทันทีว่า อยากจะพบคุณทั้ง 3 นี้มานานแล้ว วันนี้มีโชคดี. จึงขอถาม คุณชิวเล้ง ว่าผู้ที่มีความรู้เรื่องตำนานจีนโบราณ ตำราเซ็น (ฌาน) ที่ภาษาจีนได้เก็บเรื่องเอาไว้ต่าง ๆ รู้เรื่องดีแบบเตี่ยชินแสกิมเช็ง แซ่เล้า เดี๋ยวนี้ยังมีชีวิตเหลือ ๆ ตกค้างไว้ในเมืองไทยเรา พอยังมีบ้างไหม ?

ธ. ธีรทาส. ได้ตอบว่า รุ่นเตี่ยของกระผมนั้น ยังไม่เคยได้พบเห็นมาตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 2 สงบลงแล้ว ท่านคงจะตายไปหมดแล้วละกระมั้ง ? ท่านอริยครูบา สายนี้มักจะไม่บอกชื่อ–แซ่. แล้วท่านจะไปบ้านไหน ๆ เมืองใด ๆ ที่อยู่ และ

ที่ตายก็มักจะปกปิดไว้เป็นความลับ ไว้กับศิษย์ แล้วมีอนุสัยจิตที่ชอบหลบมุมสงบไว้ตามป่าเขา เข้าถ้ำที่ลึกลับแอบไปพักใน **"รูปฌาน 4"** **อริยครูบา** ท่านเหล่านี้ **เตี่ยกิมเซ็ง** ได้เคยสอนไว้ว่า จะพอดูออก จับอนุสัยจิตดูโหงวเฮ้ง ได้อย่างหนึ่ง ว่าสาธุคุณท่านจะไปวัด หรือบ้านเมืองใด ๆ มักจะอยู่แต่สมาธิ นั่งตลอดทั้งคืนไปเลย หลังไม่เคยแตะลงนอนถึงพื้นเสื่อเลย **เข้ารูปฌาน 4 เป็นคนนึง** เข้าตำรา **ของเหลาจื๊อ "คนรู้มักจะไม่พูด–คนพูดมักจะไม่รู้"**

ท่านอริยครูบา **พุทธทาสภิกขุ** ได้บอกแก่ข้าพเจ้าทั้ง 3 ไว้อีกว่า จงช่วยกันค้นหาหลักฐาน พวกตำราผู้ต้นคิดเก็บข้อมูลอะไรมาสะกิดใจให้คิดการวางสูตรศาสตร์ ตำราดูโหงวเฮ้ง และดูเส้นลายมือคน ของจีนโบราณว่า คนแรกที่เป็นต้นคิดนั้นคือใคร ๆ ในสมัยไหน ๆ อีกด้วย

แล้วที่ท่านสนใจเรื่องเหล่านี้ **พุทธทาสภิกขุ** ท่านพูดว่า ท่านยอมตำราจีนไว้อย่างหนึ่ง ที่กล่าวไว้ว่า **"มนุษย์ถ้าจิตเกิดคิด–จิตจะต้องการเอาอะไร ๆ ความรู้สึกนั้นมันจะวิ่งไปถึงที่มือคน"** แล้วถ้ามือไปแตะต้องวัตถุอะไร ๆ เข้าจิตเราจะรู้ว่า **เย็น–ร้อน–อ่อน–แข็ง.** จะรู้ได้เป็นส่วนมาก... **เพราะจิต**

เป็นตัวรู้ . . . จิตเป็นธาตุรู้ . . . จิตเป็นพุทธะ . . . (เรื่องนี้จีนเก่ง)

ท่านอริยครูบา **พุทธทาสภิกขุ** พูดต่อไปอีกว่า จากกรรมวิธีอย่างนี้... มันจะทำให้เกิดพลังจิต... ส่งไปให้ผุดเกิดที่มือ... จนกลายเป็นเส้นลายมือคนไปได้ไหม ?... **(เป็นรูปธรรม)** แล้วก็มาตั้งชื่อขึ้นทีหลังว่า เป็นเส้นอายุ. เส้นหัวใจ. เส้นสมอง. เส้นวาสนาต่าง ๆ พอนาน ๆ ไปเข้าก็พบว่าเส้นนั้นมาเป็นโชคดี เส้นโน้นเกิดเป็นโชคร้าย ต่าง ๆ ไป ตำราดูลายมือคน คงจะเริ่มกันออกมาในรูปแบบอย่างนี้มาก่อน ได้บ้างไหม? ทำไมท่านสนใจเรื่องเหล่านี้ขึ้นมา ก็เพราะว่าจะเข้า พระสูตรบรมธรรมที่พระพุทธเจ้า วิปัสสิน ตรัสไว้ว่า **"จิตเกิด–รูปธรรมทั้งหลาย–ก็เกิด. จิตดับ–รูปธรรมทั้งหลาย–ก็ดับ"** แล... สาธุ!

บันทึกธรรมโดย **ธ. ธีรทาส.**

เก็บตกมรดกวิชาการ พ.ศ. 2492

มหาปรัชญาปารมิตาสูตร 600 ผูก

心空 (ซิมโคง) คือจิตว่าง. ถวายฮ้องเต้สมัยถัง

คำว่า จิตว่าง 心空 ในสภาวะนั้นจิตเข้าอาณาจักรแห่งความว่าง จิตได้หยุดจากความคิดปรุงแต่งในโลกียรมณ์ ได้ตามที่ต้องการ เป็นสุญตา "สุญตานิพพาน" เป็นโลกุตรธรรม จะเรียกว่าสวรรค์น้อย ๆ ในโลกมนุษย์ก็ว่าได้ ซึ่งทุก ๆ คนมีกรรมสิทธิ์ในธรรมาณาจักรใจนี้ สาธุ!

คำว่า จิตปล่อยวาง . . . ในสภาวะนั้น จิตต้องปล่อยวางความยึดมั่นถือมั่น จิตต้องหยุดความคิดปรุงแต่งในโลกียรมณ์ทั้งปวง.

ดังเช่นคนที่มือยังยึดถือของหนัก ๆ ยึดไว้จนแน่น กำไว้ไม่ยอมปล่อยวาง ไม่ยอมปล่อยทิ้งไป จิตเป็นอัตตา เป็นตัวตน (ตัวกูของกู) เป็นโลกียรมณ์ จะเรียกว่านรกขุมหนึ่งในโลกีย์ก็ว่าได้

ในเมื่อจิตไม่ยอมปล่อยวาง ไม่ทิ้งของเก่า ๆ เพราะของเก่า ๆ นั้นมันยึดมั่นถือมั่นไว้จนแน่นนานจนเกินไป จะให้วางทันทีไม่ได้ หรือให้มีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ มองเห็นว่าเป็นอนัตตา แปลว่า–ไม่มีตัว มีตน ที่ยืนโรงไปได้ตลอดไป มันยังเป็นอนิจจัง ไม่เที่ยง ไม่แน่นอน ก็ยังไม่ได้ ยังมองไม่เห็นเลย เพราะจิตไม่ยอมปล่อยวาง จิตทิ้งไม่ลง อย่างนี้จิตจะต้องไม่ว่างแน่นอน จิตยังยึดมั่นถือมั่นไว้หนักมาก ๆ เป็นกรรมของมนุษย์ในวัฏสงสารแล . . .

ส. โพธินันทะ พ.ศ. 2509

บทที่ 1

เก็บตกมรดกวิชาการเป็นขุมทรัพย์อมตะ
อริยครูต้นม่อเซี้ยง. ส. โพธินันทะ. ธ. ธีรทาส.
พ.ศ. 2508

ท่านซินแสอาจารย์ **เซ้งง้วน แซ่เล้า.** และ **นายบุญฤทธิ์ รัตนชินกร** (แต้ฮีเลียก) อดีตนายกผู้ก่อตั้งโรงเจ พุทธสมาคม เป้าเก็งเต๊ง บ่อนไก่ กทม.

ในคืนวันชิวอิ๊ด งานพิธีกรรมกินเจ (กิ๊วอ้วงเจ) ประจำปี 2508 ได้ไปขอร้องให้ ท่านอริยครู **ต้นม่อเซี้ยง** มาช่วยเทศนาสอนธรรมทานเกี่ยวกับเรื่อง "ทำสมถะ–เจริญสมาธิ–เข้ารูปฌาน 4" ต่าง ๆ ในงานนี้ให้แก่ชาวพุทธจีนได้รู้แจ้งสูตรธรรมทานนี้ เพราะว่าวิชาการนี้ยังถกเถียงกันมาก ครูนี้สอนไว้อย่างหนึ่ง ไปครูโน้นก็พูดไปอีกแบบหนึ่ง ทำเอาศิษย์โง่ ฟังแล้วงง ยังจบกันแทบไม่ลง แล้วจะไปแสวงหาอริยครูผู้รู้แจ้งในธรรม ให้มาช่วยตัดสินชี้แนะ หลักฐานที่มาบ่อเกิดของขุมทรัพย์วิชาการอย่างนี้ จะหาได้ยากแล้ว โลกมนุษย์ยังขาด พระโพธิสัตว์

ท่านอริยครู **ต้นม่อเซี้ยง** จึงได้มอบหมายให้ **อาจารย์เสถียร โพธินันทะ (ตั้งเม้งเต็ก)** เป็นผู้เทศนาบรรยายธรรมนี้แทนท่านในงานนี้ไป

ท่านอาจารย์ **ส. โพธินันทะ** ได้ขึ้นธรรมมาสน์ แล้วได้กล่าวว่า สวัสดี ท่านสาธุคุณเจ้า และท่านอุบาสก อุบาสิกา และท่านผู้คงแก่เรียนทั้งหลาย ในคืนวันนี้ข้าพเจ้าได้รับเกียรติอย่างสูง จากท่านอริยครูต้นม่อเซียง ของข้าพเจ้าให้ขึ้นมาทำหน้าที่บรรยายธรรม และตอบปัญหาธรรมะที่โลกแตก ! ตอบแทนท่านอาจารย์ที่เคารพอย่างสูงอีกด้วย. แล้ววันนี้มาอยู่ในโรงเจก็ต้องขอพูดเรื่องที่มาบ่อเกิดของการกินเจว่า ทำไมครูบาอาจารย์โบราณต่าง ๆ ท่านต้องสนใจการกินเจ การถือมังสวิรัติกันบ้าง. มีหลักฐานในพระคัมภีร์โพธิสัตว์ภูมิ ของอินเดีย ได้กล่าวไว้ว่าสัตว์โลกแทบทุก ๆ ชีวิต จะหนีแทบไม่พ้นเรื่องการต้อง **"ก่อบาป–สร้างบุญ–เจริญกุศล"** สรรพสัตว์ที่ได้สติปัญญาธรรมชาติจักษุบ้าง ก็ค่อย ๆ พัฒนาชีวิตให้ก่อบาปเวรกรรมน้อยลงไปหน่อยจึงเริ่มแสวงหาว่า สิ่งใดเป็นบุญ สิ่งใดเป็นกุศล โลกมนุษย์เริ่มมีวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับชนที่อยู่กันเป็นหมู่เหล่า พระคัมภีร์จารึกไว้ว่า สร้างสังคมโลกมนุษย์มี 3 กลุ่ม

(1) กลุ่มที่หนึ่ง **เรียกว่าคน** คนยังฆ่าชีวิตคนให้ตายได้ และยังฆ่าชีวิตสรรพสัตว์ให้ตายได้หมด–คนยังขาดศีล 5.

(2) กลุ่มที่สอง เรียกว่า **มนุษย์** มีมนุษย์ธรรม มีใจสูงมีศีล 5. จิตเริ่มพัฒนามีเมตตากรุณาธรรมบารมีสูงขึ้นมาบ้าง

เริ่มจะมีสติปัญญาธรรมชาติจักษุได้บ้าง เริ่มเห็นภัยในวัฏสงสาร จึงคิดกลัวการก่อบาป มีเวรกรรมในการฆ่าชีวิตสรรพสัตว์

(๓) กลุ่มที่สาม เรียกว่า **มนุษย์ มีมนุษย์ธรรมที่สมบูรณ์** ผู้เห็นภัยในวัฏสงสาร ไม่ฆ่าชีวิตสรรพสัตว์ให้ตาย และยังจะหลีกเลี่ยงการกินเลือดเนื้อสัตว์เหล่านั้นอีกด้วย เพื่อที่จะได้บำเพ็ญบารมี เรียกว่า "ทำบุญให้ประทับจิต–สร้างกุศลให้ติดวิญญาณ" ไว้ในชาติภพที่ยังมีวัฏสงสารสืบไปไว้ก่อนแล...สาธุ! เรียกว่า "**เกิดโพธิจิต**" ก็ได้. แต่ชาวจีนโพ้นทะเลทั่วโลกนิยม การถือศีลกินเจ กิ๋วอ๋วงเจ อย่างน้อยปีละครั้ง ถือ ๙ วัน สาธุ!

แล้วอริยครูโบราณท่านเห็นคนเกิดขึ้นมามากมาย จึงตั้งกฎเกณฑ์เป็นพิธีกรรม สร้างค่านิยมให้เกิดเป็นวัฒนธรรมขึ้นมา ให้มนุษย์ต้องมีการถือศีลกินเจ ถือมังสวิรัติในวันเกิด ในวันพิธีกรรมทางศาสนาต่าง ๆ ถ้ามนุษย์ที่พอสอนได้ก็สอนหลักโลกียธรรมไปก่อน ถ้าจังหวะชีวิตเขายังไม่พร้อมที่จะฟังธรรมเจริญธรรมได้ โพธิสัตว์มีหน้าที่เพาะเชื้อแห่งโพธิจิตทิ้งไว้ก่อน ได้แต่แค่แยกบุญ–บาป–กุศล ให้สรรพสัตว์รู้เองแล...สาธุ!

พระคัมภีร์โพธิสัตว์อวตารสูตร

ส. โพธินันทะ ได้กล่าวอีกว่าใน โพธิสัตว์อวตารสูตร อินเดีย. มีตำนานเก่าเก็บเรื่องบรมธรรม ตรัสเรื่องชาติและภพ

"**ชาตะคือเกิด–มรณะคือตาย**" ของมนุษยชาติต่างๆ ไว้ดีมาก ได้ศึกษาดูแล้วก็เกิดจิตศรัทธา ค้านไม่ลง เถียงไม่ขึ้น มันขึ้นอยู่แต่ที่เราจะเจริญธรรมนั้นได้มากหรือได้น้อยเท่านั้นเอง สาธุ!

เรื่องมีการสอนไว้ว่า มนุษย์ทุกๆ คนมีวันเกิด แล้วก็เกิดผ่านไปแล้ว ต่อไปนี้ไม่ต้องสนใจวันเกิดก็ได้ แต่ต้องสอนให้ทุกๆ คน ต้องรู้วันตายของตนเอง คือทางออก ทางไปเกิดใหม่ของวัฏสงสารนั่นเอง ต้องทางไปที่ดีไว้ก่อนจึงปลอดภัยชีวิตในวัฏสงสารไว้ก่อน ต้องมีอุดมคติทางใจอย่างนี้

รูปฌาน 4 เป็นโลกียธรรม

ต้องสอนให้รู้เรื่อง สอนให้ฝึกหัดการเข้า "**รูปฌาน 4**" เป็นโลกียธรรม เป็นโลกียธรรมที่มนุษย์สมควรรู้ไว้บ้าง มีคุณประโยชน์ในการมีชีวิตในโลกีย์อีกมาก ถ้ารู้จักนำเอาไปใช้ บุคคลนั้นถ้ายังมีชีวิต จะมีอายุหนุ่มหรือแก่เฒ่า จะมีเพื่อนทางใจติดตัวไป เป็นสติปัญญาธรรมชาติจักษุ วิเศษสุดตรงนี้ จะเป็นคนที่ไม่กลัวผี จะไม่กลัวตายง่ายๆ ใครจะหลอกว่ามี ผีสางนางไม้ต่าง ๆ หมอดูจะมาต้มตุ๋นให้ออกเงินใช้ทองไปสะเดาะเคราะห์ต่างๆ จิตใจไม่หวั่นไหว! ไม่กลัวแบบงมงายในอารมณ์แบบเดิมๆ เพราะได้เรียนรู้เรื่อง รูปฌาน 4 จึงดับทุกข์ทางกายใจได้มากอย่างนี้ แล้วเจริญ **รูปฌาน 4** รู้วันตายของตน มีมรณะญาณรู้แจ้งกฎแห่งกรรมวิบากบ้าง ส่วนมากจะรู้วันเดือนปีที่จะตายของตนเองบ้าง สาธุ!

โพธิสัตว์ศีลสูตร

ใน พระคัมภีร์โพธิสัตว์ศีลสูตร อินเดีย ได้กล่าวสอนไว้ว่า ศิษย์ต้องมีวันไหว้ครูบาอาจารย์ หรือผู้สอนธรรมทานนั้นก่อน แล้วศิษย์ก็จะต้องฝึกหัดการถือศีลกินเจ ถือมังสวิรัติ เป็นพวกพืชผักผลไม้ต่าง ๆ หรือถ้ายังมีการทำบาปก่อเวรกรรมอะไรๆ ที่จะหยุดเลิกทันทีไม่ได้หมด แต่ก็ต้องมีวันหยุดการฆ่าชีวิตสัตว์นั้นให้ตาย มีวันหยุดการกินเลือดเนื้อสัตว์นั้นให้ลดน้อยลงบ้าง ในโบราณทุก ๆ ครูบาอาจารย์สอนเรื่องนี้ไว้เหมือนกันหมด ส่วนอริยครูบา นิยมสอนให้หยุดเสพชีวิตเนื้อสัตว์ในวันเกิดตนไว้ก่อน เพื่อให้จิตได้หยุดเกิดเป็นสัตว์อย่างนั้น และสอนให้หยุดกินเนื้อสัตว์ในวันพระ เพื่อให้จิตตนได้เกิดเป็นพระบ้าง จิตเกิดพระเมตตา พระกรุณาธรรมทานไว้หล่อเลี้ยงนามรูปที่เกิดดับไว้ก่อนบ้างอย่างนี้เป็นต้น สาธุ !

พระคัมภีร์วิญญาณศาสตร์

บาป–บุญ–ประทับจิต. กุศล–ติดวิญญาณ.

ใน พระคัมภีร์ วิญญาณศาสตร์ อินเดีย ได้กล่าวสอนไว้ว่า จิต–วิญญาณ ของสรรพสัตว์ได้เก็บเรื่องกรรมวิบากต่าง ๆ การกระทำกรรมต่าง ๆ ของสัตว์โลกไว้สืบไปในวัฏสงสาร จะ

เป็นเรื่องบาป-บุญ-กุศล-มันได้ประทับจิต ได้ติดวิญญาณไป ดังมีกองทุนให้แก่ "กรรมชรูป" คือกรรมที่เป็นต้นเหตุให้สร้างรูป สร้างลักษณะของสรรพสัตว์เกิดในภพชาติสืบต่อ ๆ ไป นั่นเอง. เรื่องอย่างนี้ ถ้าเชื่อว่า คนตายแล้วยังจะต้องเกิดกันอีก ตายแล้วเกิด มีภพชาติ หรือชาติหน้า ๆ มีจริงกันแล้วอย่าสงสัยเลย! พระสูตรคัมภีร์บรมธรรมต่าง ๆ ตรัสไว้-ไม่ผิดแล... สาธุ!

พระคัมภีร์อุปนิษัท-ยุคพระเวทย์ อินเดีย

มีหลักฐานโบราณในคัมภีร์อุปนิษัท ยุคพระเวทย์ อินเดีย สอนการเข้ารูปฌาน 4 เป็นฌานโลกีย์ ที่ทรงคุณประโยชน์แก่มนุษย์อย่างสูง เริ่มต้นของการที่จะฝึกให้ได้บรรลุธรรมถึงสูตร วัชรกาย (กิมกังชิง) วัชรจิต (กิมกังซิม) ก็ต้องผ่านด่านนี้ไปก่อน ได้บรรลุถึงซึ่ง วัชรกายได้ กายจะแข็งแรงทรงพลังงาน ได้บรรลุถึงซึ่ง วัชรจิตได้ จิตจะทรงพลังงาน จิตและวิญญาณตนจะไปเกิด และตายในภพชาติ หรือบ้านไหนเมืองใดๆ ได้ตามที่ตนต้องการนั้น อายุจะยืนทรงพลังเป็น 100 ปีหรือเป็น 1,000 ปีก็อยู่ได้ด้วยการบรรลุถึงธรรมนี้ สูตรศาสตร์นี้เป็นบรมธรรมสากลไม่ได้ผูกขาดไว้ว่าเป็นของศาสดาใด ๆ เป็นวิชาของผู้ที่มีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ จิตมีคุณธรรมเพื่อแบ่งปันให้แก่สรรพสัตว์ เป็นโพธิสัตว์ธรรมทานแล... สาธุ!

พระคัมภีร์โพธิสัตว์ญาณมรณะสติสูตร (ตาย)
สอนให้ฉลาดตายมีสติปัญญาสงบจิตออกจากวัฏสงสาร

มีพระคัมภีร์อุปนิษัท–ยุคพระเวทย์. (ก่อน ๕,000 ปี) อริยครูบา มหาฤาษี โยคี โบราณได้สอนไว้ว่า สรรพสัตว์นั้นได้เกิดผ่านมาแล้ว ไม่จำเป็นต้องไปสนใจเท่าไรนักก็ได้แล้ว ต่อไปนี้เราจะต้องสนใจเรื่องการตายในอนาคต ต้องรู้กรรมวิธีตายได้อย่างจิตสงบ โดยใช้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ รู้ทางออกไปจากวัฏสงสาร คือการเกิดและการตายนั่นเอง เป็นเรื่องด่วน ผู้ที่ได้สติเห็นภัยนี้ จะต้องแสวงหาภูมิธรรม หาอริยครูบาสอนธรรมท่านไว้บ้าง ให้ถึงเวลาตายได้ตามต้องการนั้นอีกด้วย จะต้องเรียน–ฟังให้รู้ไว้บ้างก่อน ไม่ประมาท ตั้งแต่โบราณกาลมานมนานปีแล้ว อริยครูบาอาจารย์ ท่านนิยมใช้สูตร "รูปฌาน 4" ต้องให้ฟัง เรียนฝึกหัดไว้บ้างก่อน ถึงเวลาใช้การ "ดับทุกข์กาย–ดับทุกข์ใจ" ได้มาก ดีกว่าวิชาการใดๆ ในโลกนี้แล...สาธุ!

แล้วด่านสุดท้ายของทุกๆ คนจะหนีไม่พ้นความตาย ทุกอริยครูบา ได้สอนให้ฉวยโอกาสเอาสติปัญญาธรรมชาติจักษุมีสติเอามาใช้ในการดับจิตออกจากวัฏสงสาร ใช้ในการตายแบบผู้มีสติปัญญาดับจิตขาดใจตายในการบำเพ็ญ "รูปฌาน 4" ก็ได้ ซึ่งกรรมวิธีอย่างนี้นักปราชญ์แท้ทางจิต–วิญญาณ ไม่กล้า

ตำหนิ ยังต้องเคารพว่าเป็นวิชาการของบรมธรรมชั้นสูงสุดยอดของวิชาโลกีย์แล... สาธุ!

แล้วใน พระคัมภีร์ โพธิสัตว์ญาณมรณะสติสูตร (ตาย) สรุปความสอนไว้อีกว่า จงเจริญอานาปานะสติภาวนา ทำสมถะๆๆๆ จนอิ่มตัว–สมาธิจะเกิดขึ้นเอง สอนกรรมวิธีตายว่า จะมีโรคภัยอะไร ๆ หรือไม่มีโรคอะไร ๆ ให้เตรียมพร้อมมุ่งจิตไปที่การเข้ารูปฌาน 4 ให้ได้บ้างก่อน" สอนการควบคุมจิต จวน ๆ จะตายให้มารวมไว้ที่รูปฌานนี้ โดยกรรมวิธี "**จิตดับ–สังขารดับ**" คือควบคุมให้ค่อย ๆ แตกดับสลายไปพร้อม ๆ กัน (ตาย) อย่างนี้

ถ้าใช้สูตรวิปัสสนาปัญญาคือฝึกให้ตายในธาตุ 4 ก็ให้ธาตุ 4 ในร่างกายใจตน. มันไม่เที่ยงเพ่งจนมันแตกดับ พังกระจายออกไปหาธาตุ 4 ภายนอกร่างกายตน[1]

ดังเช่น ธาตุ 4 มี ดิน–น้ำ–ไฟ–ลม. ในร่างกายทุก ๆ คนก็มีครบธาตุ 4 อยู่แล้วพอดับจิตขาดใจตาย ธาตุต่าง ๆ ก็หวนกลับไปหาธาตุต่าง ๆ ดั้งเดิมนั่นเอง ธาตุ 4 ภายในร่างกาย ก็แตกพังกระจายหวนกลับไปสู่ภายนอกร่างกายตน แล้วไหลเรื่อย ๆ ไปด้วยความเป็น "**อนิจจัง–ทุกข์ขัง–อนัตตา**" ก่อน ยังไม่หลุดพ้นวัฏสงสาร. ต้องเป็นสุญตา–เข้าอาณาจักรแห่งความว่าง **จิตว่าง** ต้องหยุดการปรุงแต่งทั้งปวง "**สุญตานิพพาน**" แล... สาธุ!

---

1. ผลสอบได้บทนี้คือจิตเริ่มคลายปมเรื่องการกลัวผีและกลัวตายต่าง ๆ จะดับไปมาก–เท่ากับเป็นคนได้เกิดชาติใหม่. จากอริยครู เหลาฮั่วเสียงใต้โจ้วซือ.

พระคัมภีร์โพธิสัตว์ญาณชาตะสูตร (เกิด) สอนให้เกิดได้ตามที่ต้องการ 4 ภูมิ.

โอ... สาธุ! พระคัมภีร์ก่อน ๆ สอนให้ตาย ตายได้ตามต้องการ คือคุมจิตตนเองตายได้นั่นคือปราชญ์แท้ในวิชาการนั้น แต่ พระคัมภีร์โพธิสัตว์ญาณชาตะสูตร (เกิด) สรุปความว่า มีการสอนให้ไปเกิดได้ตามต้องการอีกก็ได้ คือให้เกิดตามตนได้ทำ "บาป–บุญ–กุศล" ที่ได้สร้างสมไว้ในวัฏสงสารนั้นเอง แล้วทุก ๆ ศาสนาใหญ่ ๆ ในอินเดียโบราณ และลัทธิเต๋า–จีน. พวกเซียนชั้นสูง ทุก ๆ อริยครูบา ท่านได้กล่าวสอนไว้ตรงกันว่า ท่านได้บำเพ็ญบารมีสูงจนได้บรรลุถึง "รูปฌาน 4" ผ่านโลกียฌาน คือ โลกียธรรมชั้นสูง ได้ประกันชีวิตไว้ในวัฏสงสารอย่างหนึ่งแล้ว สาธุ! มาถึงชั้นนี้โบราณเขาจัดไว้ว่า เป็นอริยครูที่สอนมนุษย์และเทวดาโปรดสรรพสัตว์ต่าง ๆ ได้แล้วแล... สาธุ!

แล้วใน คัมภีร์ โพธิสัตว์ญาณชาตะสูตร (เกิด) นี้ ยังได้สอนไว้อีกว่า ผู้ที่ได้บรรลุถึงรูปฌาน 4. (1) ท่านผู้นั้นได้ปิดประตูนรก–เปรต–ยักษ์–มารแล้ว (2) และยังได้ปิดประตูการเกิดเป็นเดรัจฉานชาติแล้ว. ไม่ต้องหลงเข้าไปผุดเกิดในท้องของสัตว์ต่าง ๆ อีกแล้ว. (3) แล้วบุญกุศลบารมีสูงขึ้นไปอีก จะได้เกิดในมนุษย์ภูมิก่อน (4) ถ้ามีบุญกุศลบารมีสูงยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก ให้ได้เกิดในเทวภูมิก่อนแล... สาธุ!

คัมภีร์สอนการเจริญ–รูปฌาน 4
ใช้สติปัญญาธรรมชาติจักษุอย่างฉับพลัน

แล้วในคัมภีร์สอนให้เริ่มกำหนดที่ลมหายใจเข้า ลมหายใจออก เจริญอานาปานสติภาวนาไปนาน ๆ เรียกว่าจิตติดตามลมหายใจเข้าออกนั้น เรียกว่า จิตคลอเคลียในลมเข้าลมออก เป็นสมถะแล้วทำสมถะไปนาน ๆ จนอิ่มตัว...ผลจะเกิดสมาธิขึ้นมาเอง จงเจริญสมาธิไปมาก ๆ นาน ๆ ไปจนอิ่มตัว...ผลคือจิตตกกระแส ดิ่ง! ดิ่ง! ดิ่ง! เข้ารูปฌาน ๑. ได้เองบ้าง เพราะสูตรบังคับให้เข้าประตูนี้ กฎแห่งกรรมบังคับตัวต้องเข้า รูปฌาน 1 อยู่ดี. จะพิสูจน์ให้รู้ตัวเองได้ว่าร่างกายตน วันนี้จะแข็งตัว หนังเหนียว ยุงไม่กัด ยุงชุมเท่าไร ๆ นั่งนอนตรงนั้นได้ ยุงหนีหมด ยุงกัดไม่เข้ามันหนีไปเอง อย่างหนึ่ง. สูงยิ่งขึ้นไปอีกชั้นจะดับทุกข์กายดับทุกข์ใจลงได้มาก เรียกว่าจิตตกกระแสรูปฌาน 1 บ้างแล้ว. สูงยิ่งขึ้นไปอีกชั้น จิตดับวิตกต่าง ๆ ลงได้อย่างหนึ่ง. จิตดับวิจารณ์ต่าง ๆ ลงได้อีกด้วย แปลว่า ประตูรูปฌาน ได้สอบผ่านด่านแรกบ้างแล้ว สาธุ! ได้ประกันชีวิตไว้แล้ว ว่าปลอดภัยในวัฏสงสารแล... สาธุ!

ที่กล่าวมานี้ว่าเป็น สูตรสอนให้รู้อย่างฉับพลัน ได้ทดสอบเก็บเรื่องมาเป็นพัน ๆ ปีแล้ว เป็นเคล็ดลับของพระอริยครูสายเซ็น (ฌาน) อินเดีย และเมืองจีน นิยมใช้มาก จะรับศิษย์

ครูบาต้องทดสอบก่อน คือหลักสูตรมีด่านแรกเข้าชั้นประถมต้องเรียนรู้หลักสูตรของที่นี่ก่อน สอบให้ได้ผ่านก่อน. ฟังธรรมเบื้องต้น ๆ จะได้ไม่สับสน มีฐานที่จะสอนให้สูงขึ้นไปอีกได้ถูกทิศทางที่ต้องการ ถ้าศิษย์ไม่สนใจสูตรเบื้องต้น ๆ นี่แล้ว บุคคลนั้นสอนไม่ได้ กรรม! ศิษย์ผู้นั้นจะเก่ง เอาแต่ถาม... เอาแต่มัวคอยเถียง... ไม่สนใจการปฏิบัติธรรมเลย กรรม!

โอ! ส. โพธินันทะ เริ่มมุ่งพุทธภูมิ รับศีล 5 เป็นปุถุชนโพธิสัตว์ (ซึ่งทุก ๆ คนก็ทำได้) จึงกล้าพูดความจริงเท่าที่ตนเองได้พบ ศึกษาเรียนรู้มาบ้าง การพูด การสอน เรื่องเข้ารูปฌาน 4 ต่าง ๆ นั้น มันช่างพูดง่าย สอนง่าย ๆ แต่การที่จะทำได้ตามพูด บรรลุธรรมตามที่สอนได้นั่นซิ! ไม่ใช่ของง่าย ๆ ดังที่พูด ๆ กันไปนะ! เอาเพียงแค่ไปแสวงหาอริยครูที่สอนถูกพูดถูกหลักสัจจธรรม "ทั้งโลกียธรรม และ โลกุตรธรรม" ก็แทบจะหาไม่ค่อยจะพบในยุคมายาธรรมนี้กันแล้วนา...

พระคัมภีร์โพธิสัตว์อวตารสูตร (เกิดชาติต่าง ๆ)

ภาษาจีนโบราณได้เก็บเรื่องต่าง ๆ ไว้ว่า สรุปความทั้งหมดแทบจะพูดได้เลยว่าในโลกมนุษย์เรานี้ทุก ๆ ลัทธินิกาย ในศาสนาต่าง ๆ มีกิเลสตัณหาอุปาทานที่คล้าย ๆ กันมาก จะเป็นผู้ถือศีลนักบวช นักบุญ ในทุกศาสนา ก็ยังมีความโลภ–โกรธ–หลง. ชั้นหยาบหรือชั้นละเอียดมีต่างกันบ้างเท่านั้น ยกเว้นปราชญ์แท้

ผู้บรรลุธรรมนั้นแล้ว ดังในพระคัมภีร์ "ปรัชญาปารมิตา-หฤทัยสูตร (ซิมเก็ง)" สอนไว้ว่า "จงทำขันธ์ 5 ของตนสมควรให้เป็นความว่าง – ทุกข์ทั้งปวงจะดับหมด" สาธุ! (เป็นอรหัตภูมิ–พระอรหันต์)

เกิดมีมรณะญาณ–รู้วันเดือนปีตาย.

สุดท้ายเท่าที่ได้สำรวจพบว่า ทุก ๆ อริยครูบา มักจะต้องการวิชาการที่ทำให้เกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุ คือรู้วันเดือนปีที่จะตายของตนเองก่อน (มีมรณะญาณ) หรือให้รู้วิชาที่จะตายได้ตามต้องการ แล้วร่างกายยังแข็งแห้งทรงพลังงานอยู่ได้นานตามกำหนดไว้ ไม่เน่าเปื่อยอยู่ได้เป็นร้อยปี หรือเป็นพันปีก็มี ท่านผู้ที่มีสติปัญญาโลกีย์มองทะลุโลกแล้ว มักจะสนใจวิชาการอย่างนี้มาก ยังเป็นวิชาอมตะ ต้องศึกษาเจริญธรรมสูตรนี้ ถ้าได้บรรลุถึง "รูปฌาน 4" สติปัญญาธรรมชาติจักษุในสูตรนี้จะเกิดมีขึ้นมาเองแล... สาธุ!

พระไตรปิฎกฝ่ายมหายานธรรม
มุ่งโพธิสัตว์ภูมิ – เป้าหมายพุทธภูมิ.

ได้จารึกไว้ว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศากยมุนี อินเดีย ได้ถ่ายทอดสอน "โลกียธรรม และโลกุตรธรรม" ยกจาก

อรหัตภูมิ ขึ้นเป้าหมายไปสู่พุทธภูมิให้แก่พระมหากัสสปเถระ ก็คือเริ่มเรื่องเซ็น (ฌาน) วิชาการฝึกหัดให้เข้า "**รูปฌาน**" ก่อน.

แล้วให้รู้เส้นทางไปสู่ "**อรูปฌาน**" เป็นเป้าหมายแท้จริงของพระพุทธศาสนา ต้องไม่ติดรูป ไม่ยึดถือ ติดในลักษณะต่าง ๆ จึงเรียกว่า "อรูป–อรูป–เป็นอรูปฌาน คือโลกุตรธรรม" เริ่มต้นชาวพุทธแท้จะต้องให้เรียนรู้หลักธรรมนี้ก่อน เรื่อง "**อัตตา–อนัตตา–สุญตา**" **เป็นหัวใจของพระพุทธศาสนาแนวปัญญาวิมุติ.** หลักธรรมอย่างนี้ได้สอนถ่ายทอดสืบกันลงมาในอินเดียยาวนาน 28 สมัย พระสังฆปริณายก. พอมาถึงสมัย **พระสังฆราชโพธิธรรม (ตั๊กม้อ)** แล้วอินเดีย เริ่มจะเกิดภัยสงครามใหญ่. แล้วสาธุคุณ พระสังฆราชโพธิธรรม (ตั๊กม้อ) จึงได้นำเอา บาตร จีวร ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า **ศากยมุนี** ที่สืบทอดในอินเดียนานถึง 28 สมัย ได้นำลงเรือใบข้ามทะเลอินเดีย อ้อมแหลมมลายู เข้าเมืองจีน ขึ้นฝั่งที่มณฑลกวางตุ้ง ได้เข้าเฝ้า พระเจ้าเหลียงบู๊ตี่ (พ.ศ. 1067) แล้วจากนี้ไปหลักธรรม นิกายเซ็น (ฌาน) ก็ได้ถ่ายทอดให้แก่ พระภิกษุที่เป็นชาวจีนแท้อีก 5 พระสังฆปริณายก มาจนถึง พระสังฆปริณายกท่านเว่ยหล่าง (หุยเล้ง) รวมทั้งหมด 33 พระสังฆราช ที่ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา โลกเขายอมรับว่า มีสายหนึ่ง

ที่สืบทอดและสอน "การเจริญอานาปานสติภาวนา - สมถะ - สมาธิ-รูปฌาน. อรูปฌาน. เป็นแนวปัญญาวิมุตติแล... สาธุ!

โปรดทราบ เป็นความจริงการสอนเจริญรูปฌาน 4 ต่างๆ นั้น ยังมีอีกมาก พระไตรปิฎกภาษาไทย และจีนเก็บเรื่องการสอนสูตรนี้คล้ายๆ กันมาก เป็นสูตรบรมธรรมของพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ ค้นพบวางสูตรไว้ แล้วทุกๆ ศาสนาใหญ่ๆ เก่าๆ ก่อนพุทธกาลในอินเดีย ที่ปัญญาชนยอมรับเคารพนับถือ เป็นสูตรธรรมเบื้องต้น เป็นแม่บทที่แพร่หลาย. ถึงแม้ศาสนาเต๋าชั้นสูงในเมืองจีน พวกองค์เซียนโบราณก็นิยมใช้สูตรนี้ เหมือนดังสูตรเลขคณิตเป็นสากล ถ้าใครมีสติปัญญาโลกีย์ที่ดี คิดออกรู้กฎเกณฑ์ของเลข เรื่อง-บวก-ลบ-คูณ-หาร-เป็นก็ทำเลขสูตรนั้นได้บ้าง อย่างนี้เป็นต้น.

ยุคหลังๆ พอตกเข้าเมืองจีน ที่มีปรัชญาโลกีย์สูงแพร่หลายเป็นพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว ความฉลาดศิลปในการสอน ความเก่งปราชญ์ของอริยครูสายจีน-นิกายเซ็น (ฌาน) จึงตัดบทย่อความให้สั้นๆ เพื่อสอน "ศิษย์โง่ไปเรียนเซ็น (ฌาน)" ต่างๆ จะได้จดจำไว้ได้มากๆ เอาธรรมชาติใกล้ตัว เป็นบททดสอบอารมณ์ พูดกันไม่กี่คำให้รู้เรื่องกันเลย ถ้าไม่รู้ก็ให้เอาไปคิดเป็นโกอาน (คือปริศนาธรรม-ตีให้แตกเอง) จึงเกิดนิกายเรียกว่า "**สอนฉับพลัน-นิกายฉับพลัน**" ให้ศิษย์รู้สั้นๆ อย่ารู้มาก

เกินไปนัก ถ้ารู้มากทันที จะมีแต่ความสงสัยมาก? แล้วเอาแต่จะคอยๆ ถามปัญหาธรรมะ? พวกรู้มากจะยากนาน คือไม่ปฏิบัติธรรมนั้นจนบรรลุถึงข้อธรรมนั้น แต่การรู้แจ้งเอง เป็นปัจจัตตัง มันจะรู้ได้เฉพาะคนที่ได้บรรลุถึงธรรมนั้น เข้าถึงธรรมตีแตกสูตรศาสตร์นั้นเท่านั้น. เข้าสูตร ท่านอริยปราชญ์จีนเหลาจื้อ ได้กล่าวไว้ว่า **"คนรู้จริงไม่พูด–คนพูดไม่รู้จริง"** แล... สาธุ!

สาธุ! อันบุญกุศลใดๆ ที่ข้าพเจ้า ส. โพธินันทะ ที่ได้บรรยายพระสูตรศาสตร์หลักธรรมต่างๆ ในวันนี้ขออุทิศส่วนบุญกุศลนี้ให้เป็นการบูชาพระคุณครูบาอาจารย์ที่ได้สอนถ่ายทอดวิชาการเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า และตอบแทนผู้ที่มีพระคุณต่างๆ ทุกชาติภพมาแล... สาธุ!

จาก **ธ. ธีรทาส.** ผู้จดบันทึกธรรมทาน
ในคืนวันชิวอิ๊ด พ.ศ. 2508

---

1 พระคัมภีร์ วัชรปรัชญาปารมิตาสูตร แปลโดย ส. โพธินันทะ พิมพ์จำหน่ายที่ โรงพิมพ์มหามงกุฏราชวิทยาลัย หน้าวัดบวรนิเวศน์ บางลำภู กทม.

จากจิตว่าง จิตเข้าช่องว่าง ตรงนี้เอง จึงทำให้ท่านเว่ยหล่าง ออกบวชแล้วจึงเกิดมีหนังสือสูตรของเว่ยหล่าง ภาษาจีน 10 บท. สมัยแผ่นดินถัง. ดร. พุทธทาสภิกขุ อ. ไชยา ได้แปลเป็นภาษาไทย 7 บท. และอาจารย์ประวิทย์ รัตนเรืองศรี ได้แปลต่อจนจบอีก 3 บท

จาก ธ. ธีรทาส.

บทที่ 2

คัมภีร์ดูโหงวเฮ้งจีน. ใบหน้าคนดูได้ 100 ปี
ตำราอินเดีย. ดูที่เส้นลายมือคนได้ 100 ปี
เศรษฐีขี้เหนียวใช้ตำรานี้หาชายหนุ่มมาเป็นลูกเขย

ซินแส กิมเซ็ง แซ่เล้า คืนหนึ่งวันซิวอิด ในงานพิธีกรรม กิ๋วอ้วงเจ โรงกินเจ ต. พังม่วง อ. ศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี พ.ศ. 2483. ท่านได้เทศนาธรรมทานท่ามกลางอุบาสก อุบาสิกา พระภิกษุ สามเณร เป็นเชิงยกประวัติศาสตร์จีน และตำนานจีนโบราณ ที่เก็บเรื่องวิชาการปรัชญาต่าง ๆ ของเมืองงุ่ย มีผูกหนึ่ง ได้กล่าวไว้ว่า แต้บุ้นทง เป็นบุคคลที่ควรรู้เป็นคนตัวอย่าง เอาไว้บอกลูกสอนหลาน คือเป็นคนเกิดในตระกูลยากจนขัดสนมาก่อน ท่านถือศีล 5 ที่เคร่งจิตบริสุทธิ์มาก จนกลายเป็นเศรษฐี มีทรัพย์สินอวดเขาได้ในเมืองนั้น ที่สุดจนปัญญาที่จะรักษาสมบัติไว้ให้อยู่นาน ๆ ได้ จึงต้องใช้เดรัจฉานวิชาที่ตนเคยศึกษามาบ้างแล้ว คือ ตำราดูลักษณะโหงวเฮ้ง เพื่อค้นหาชายหนุ่มจะเอามาเป็นลูกเขย เพราะลูกชายของตนเองสติปัญญาไม่ดีพอที่จะรักษาสมบัติมรดกเหล่านั้นไว้นาน ๆ ได้ดี ท่านไม่คิดโลภอีกแล้ว แต่กลัวของเก่าจะหมดไป

แต้บุ้นแทง ใช้บทปรัชญาชีวิตที่ทำให้ร่ำรวยจนเป็นเศรษฐีได้ เริ่มต้นชีวิตเป็นคนที่ตื่นแต่เช้ามืดก่อนใคร ๆ กันทุกวัน แล้วก็รีบออกจากบ้านเที่ยวไปเสาะแสวงหา ค้นดูสิ่งของที่เขาทิ้งๆ ตามหมู่บ้าน ชานเมืองต่าง ๆ ถ้าพบสิ่งของที่ยังกินได้ ก็เก็บเอาไว้กิน ถ้าวัตถุสิ่งของที่ยังใช้ได้ ก็เอามาไว้ใช้ ถ้าเหลือกินเหลือใช้ ก็หากรรมวิธีขายราคาถูก ๆ และเปลี่ยนเป็นสินค้าที่พอจะขายได้ง่าย ๆ เอาเป็นเงินทองไว้มาก ๆ ก่อน จากคนที่เกิดมาไม่มีอะไร ๆ ติดตัวมา ยากจนมาก ถือบทอุดมคติปรัชญาชีวิตไว้อย่างนี้ ประหยัดเพียงไม่กี่สิบปี ก็ได้มีวัตถุสิ่งที่มีค่าและเงินทองเต็มบ้าน แล้วเมืองนั้นเขาชอบเอาออกมาอวดประกวดกัน ว่ากูก็เป็นคนรวยระดับชั้นไหนกับเขาได้คนหนึ่ง โว้ย! จนชาวบ้านนั้นเขาเรียกว่า "คนผ้าขี้ริ้วห่อทอง" บ้านผ้าขี้ริ้วห่อทอง. แต้บุ้นแทง ได้ยินเข้าก็มักจะตอบว่า ก็กูมีศีล 5 บริสุทธิ์เป็นอุดมคติ จึงได้ผลบุญกุศลบารมีนั้น สนองตอบมาให้ได้เป็นเศรษฐีแต้บุ้นทง ทันตาเห็นในชาตินี้ต่างหาก สาธุ!

คัมภีร์โพธิสัตว์อวตารสูตร

ทำบุญ – บุญคือเอา...

ให้ทาน – ทานคือให้–แจกทาน

พระอาจารย์ใหญ่ ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ ได้เทศนาสอนธรรมทาน แยกธาตุถึงแรงกรรมวิบาก ที่ส่งผลเรื่องบุญ–ทาน

ของท่านเศรษฐี **แต้บุ้นทง** ไว้ว่าในชาติปางก่อนๆ คงจะได้ตั้งใจร่วมอุทิศทำมหาทาน คืออัตตาบุญ–อนัตตาบุญ–สุญตาทาน คือมหาธรรมทานอันสูงสุด อุทิศไปอย่างกว้างขวางไว้แก่สรรพ-สัตว์ ได้เพาะเชื้อแห่งพุทธะจิต เป็นบุญกุศลบารมีให้มนุษย์ได้รู้แจ้งทางอนุสัยจิตใจ ดับทุกข์กาย ดับทุกข์ใจ สูงสุดเข้าทางรู้แจ้ง **"โลกียธรรม และ โลกุตรธรรม"** สู่เป้าหมายคือไปทางมรรคผลนิพพานไว้จากชาติก่อนๆ บ้างมาแล้ว สาธุ!

วันนี้จึงเกิดผลบุญทานนั้น มีพลังงานอิมเต็ก (สุญตาทาน) เป็นพลังงานสากลลึกลับ อิมเต็กอานุภาพเป็นพลังงานลึกลับที่ส่งผลจนข้ามภพชาติได้มาจนถึงในชาตินี้ วันนี้ให้มีโชคดี ได้มีโอกาสพบธรรม ฟังธรรมแล้วรู้แจ้งการดับทุกข์กระวนกระวายทางจิตใจ ดับทุกข์วิตกกังวลใจนั้นลงได้บ้าง พบตอนวัยชราภาพอย่างนี้ เป็นบุญกุศลเก่าๆ แต่ชาติก่อนๆ จึงทำให้เดินหลงทางในการมัวเก็บสิ่งของวัตถุต่างๆ หลงทางแล้วพลัดเข้าไปยังสวนแห่งหนึ่ง ที่มีศาลาธรรม กลางแจ้งใหญ่โต ซึ่งมีพระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา กำลังนั่งฟัง พระท่านเทศนาสอนธรรมทานอันเนืองแน่น เทศนาธรรมในเรื่อง **"พระคัมภีร์โพธิสัตว์อวตารสูตร เรื่องแรงบุญ–ทานบารมีที่ส่งผลข้ามภพชาติ** ดังนี้

ทำบุญ–บุญคือเอา ... ก็คือเอาบุญ ... จิตต้องยึดมั่นถือมั่นไว้แน่นอน ภาษาธรรมเรียกว่าเป็น "**อัตตา–เป็นตัวตน (ตัวกูของกู)**" แล้วบุญนั้นคือความดีงาม สนองตอบมาทางโลกียภูมิ ไม่ตกนรกเกิดมนุษย์ภูมิที่ดี ให้มีหลักทรัพย์สินความร่ำรวย แล้วจิตก็ยังยึดมั่นถือมั่นไว้จนแน่น จะร่ำรวยมากมายเท่าไรๆ จิตก็ยังปลงบุญนั้นไม่ตก ปล่อยวางใจไม่ลง บางคนกลายเป็นทุกข์ใจที่ดับไม่ได้ จิตไม่ว่าง คือ นรกเพราะจิตมี "**อัตตา–ตัวตน (มีตัวกู–ของกู)**" อยู่ในความยึดมั่นถือมั่นจนเกินไป เรียกว่า (อัตตาบุญ) ที่บุญปลงไม่ตก มีโลกียบุญมากจนเกินไป จิตจึงไม่ว่าง จิตวุ่นมาก จิตสงบเย็นลงไม่ได้อย่างนี้เป็นต้น แต่โลกีย์จะต้องอาศัยบุญ ทำให้สังขารชีวิตจึงอยู่รอดได้ในโลกมีวัฏสงสารแล ...

ให้ทาน–ทานคือให้–แจกทาน ทำทาน จิตปล่อยวางได้มากกว่าบุญ จิตลดความยึดมั่นถือมั่นลงบ้างแล้ว เป็นทางนำไปให้พบหลัก **อนัตตา (อนัตตาธรรม)** ซึ่งสูงสุดถึงรู้เรื่องมรรคผลนิพพาน แล้วผลของทานตัดวัฏสงสารได้ง่ายขึ้น แล้วถ้ารู้แจ้งธรรมนี้ ผลอย่างน้อยบุคคลนั้นจิตเริ่มปลงตกเองบ้าง จิตปล่อยวางเองบางอย่างโดยธรรมชาติ จิตว่างเบากายสุขใจขึ้นมาเอง

แล้วสูงสุดยอดคือให้พบ "**สุญตาธรรม** คือสุญตานิพพาน" (จิตว่าง–หยุดความคิดปรุงแต่ง) เช่นจิตดับวิตก–ดับวิจารณ์ต่างๆ

ตัดวัฏจักรแห่งโลกียรมณ์ลงหมด เข้าอาณาจักรแห่งความว่างสุญตา คือโลกุตรธรรม เป็นบุญกุศลอานุภาพสุญตาธรรมทานเป็นพลังงานสากลอิมเต็กสูง มันดึงดูดจิตใจสรรพสัตว์ไว้มากแล... สาธุ!

ดังเช่น ท่านเศรษฐี แต้บุ้นทง ในชาติก่อนๆ จะต้องได้เคยร่วมบุญกุศลอุทิศมหาธรรมทาน "อัตตาบุญ–อนัตตาทาน–สุญตาธรรม" ให้แก่สรรพสัตว์ไว้อย่างกว้างขวางมาบ้างแล้ว มาเกิดในชาตินี้จึงทำให้มีวันบุญกุศล วันผลบุญทานบารมีของตนนั้นส่งผล คืออิมเต็ก (หยินกุศล) มีอานุภาพกุศลปัจจัยบารมีดลบันดาลลึกลับ... ให้วิถีชีวิตคนบังเอิญ ๆ มีวันโชคดีได้พบธรรม ได้พบ พระอริยครูบาโพธิสัตว์ ผู้ให้ความรู้แจ้งทางสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ท่านชี้ให้พบอนุสัยเดิม (ปึงแส่) ของตนเอง ว่าผิดถูกดีชั่วมาอย่างไร ๆ จิตสว่างไสว! สงบเย็นลงได้บ้าง สาธุ!

ถ้าโลกียธรรมไม่สนใจ–ก็ไม่ใช่ชาวพุทธ
ถ้าโลกุตรธรรมไม่รู้ไว้บ้าง–ก็ไม่มีนิพพาน

พระอาจารย์ใหญ่ ได้เทศนาสอนธรรมไว้อีกว่า ทุก ๆ คนที่เกิดมาในโลกนี้ สมควรสนใจเรียนรู้เรื่อง "โลกียธรรม" ต่าง ๆ ไว้บ้าง จึงจะเรียกว่าเป็นชาวพุทธ เท่ากับได้ประกันชีวิตวิญญาณได้พัฒนาสูงไว้ในวัฏสงสารบ้างแล้ว คือไม่ตกนรก ถ้า

ได้พบธรรมนี้ รู้แจ้งในโลกียธรรมนี้ ก็จะไม่เสียชาติเกิดที่เป็นมนุษย์

แล้วถ้าโชคดีมีโอกาสได้เรียนรู้ ฟังธรรมจนรู้แจ้ง "โลกุตรธรรม" จึงจะเป็นชาวพุทธที่แท้จริง นับว่ามีทางดับทุกข์กายใจ ตัดวัฏสงสารนิพพาน ตัดวัฏจักรแห่งการเกิดและตายได้ง่ายขึ้น จิตว่างได้ง่ายขึ้น ถึงแม้ยังไม่หลุดพ้นวัฏสงสาร แต่ก็ยังไม่ตกนรกทันที ได้ปิดประตูไม่ต้องพลัดตกไปเข้าท้องสัตว์ เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานชาติ. ไปเกิดในมนุษย์ภูมิที่ดีก่อน หลักธรรมมันบังคับตัวไว้แล้วว่า ทางที่จะไปถึงสวรรค์มีกรรมสิทธิ์ ทางที่จะไปสู่นิพพานนั้น ได้จับจองเอาไว้บ้างแล้วแล... สาธุ!

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศากยมุนี ตรัสไว้ว่า "ธรรมทานจึงชนะการให้ทานทั้งปวงในโลกนี้และโลกหน้า ๆ" ผลอมตะบุญกุศลที่ให้ความรู้แจ้งทางสติปัญญาธรรมชาติจักษุแก่มนุษย์และสรรพสัตว์ เป็นการเพาะเชื้อแห่งโพธิจิตให้สืบไปทุกชาติภพ บุญ–ประทับจิต. กุศล–ติดวิญญาณ. สรรพสัตว์ไปในวัฏสงสารนับชาติไม่ถ้วนอย่างนี้ก่อนแล... สาธุ!

อัตตา–อนัตตา–สุญตา
เป็นหัวใจพระพุทธศาสนา

พระสูตร 3 ข้อธรรมเรื่อง "อัตตา–อนัตตา–สุญตา" ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสไว้ถึง 16 ครั้ง ในพระคัมภีร์

มหาปรัชญาปารมิตาสูตร 600 ผูก นักปราชญ์ทุก ๆ ครูบา เคารพว่า ยังเปิ่นพลังงานสากล เปิ่นหัวใจของพระพุทธศาสนา ยังเปิ่นดุลย์ถ่วงโลกให้จิตใจสรรพสัตว์สงบเย็นลงได้บ้าง ให้เกิดโพธิจิตมีเมตตากรุณาธรรมบารมีไว้คุ้มครองชีวิตกายใจสรรพสัตว์ จะเปิ่นชาวพุทธแท้ต้องฟังธรรมนี้ ต้องสนใจเรียนรู้ดีให้แตกรู้ในความหมายไว้ก่อนก็ยังดี ได้ประทับจิต ติดวิญญาณไว้ที่ก่อน ต่อไปจะได้มีบุญพบทางรู้แจ้งอนุสัยจิตได้ง่าย จะได้เกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุเห็นธรรมได้ง่ายขึ้นบ้าง แล้วชาวพุทธหรือนักศึกษาธรรมไม่สนใจ เรื่อง " อัตตา–อนัตตา–สุญตา " 3 หลักธรรมนี้กันแล้ว "วิปัสสนาภูมิ–ยังสอบตก" จงบอกเอาบุญไปว่าจะเรียนธรรมทุก ๆ ครูบา หรือจะเรียนจนหมดพระไตรปิฎก บุคคลนั้นก็ยังสอบตก ยังแยกโลกียธรรม และยังแยกโลกุตรธรรมไม่ออก ยังสับสนทางจิตใจ งมงายทางอารมณ์ไปจนวันตาย ว่าอะไร ๆ คือนิพพาน ออกบวชแล้วก็ไร้ประโยชน์ในทางใช้ธรรมดับทุกข์กายใจ แล้วการหลุดพ้นวัฏสงสารยังไปไม่รอดเลย (อย่าสงสัย ! หลักสูตรองค์ธรรมมันบังคับตัวไว้อย่างนั้น)

ชาวพุทธต้องรู้ไว้ก่อน.

(1) อัตตา–แปลความว่า ตน. ตัวตน. ตัวเอง. หรือจิตยึดถือว่าเปิ่นตัว ของตนไว้จนแน่น (ตัวกู–ของกู) จิตยัง

ต้องผูกพันปรุงแต่งยึดถือ เป็นโลกียธรรม ผลยังต้องเกิดแก่เจ็บตาย มีวัฏสงสารไปตามแรงกรรมวิบากนั้นๆ (อย่าสงสัย.)

(2) **อนัตตา**–แปลว่า **ไม่มีตัวตน** หรือสรรพสิ่งในโลกนี้ ไม่มีตัวตน ที่ยืนโรงได้ตลอดไปเลย ที่สุดแตกดับพังกระจายไปทั้งปวง (ถึงแม้แต่ตัวคนที่พูดอยู่นี้ก็เช่นกัน) เพราะสรรพสิ่งในโลกนี้มันเป็น–อนิจจัง–คือไม่เที่ยง ถ้าเราไปยึดมั่นถือมั่นมันมากนัก **ก็จะเป็นอัตตา** เป็นตัวตนที่ฝังลึกไว้ในจิตใจแล้วจะกลายเป็นทุกข์ **เป็นทุกข์จะขัง–ขัง** ทุกข์นั้นมันจะขังไว้ในจิตใจอย่างนี้เป็นต้น[1] เมื่อเป็นทุกข์ขังไว้ในจิตใจแล้ว ทุกๆ คน จิตย่อมจะต้องคิดพิจารณา จิตยังผูกพันปรุงแต่งเป็นโลกียรมณ์ ฉะนั้นจึงจัดว่า **อนัตตาธรรม ยังเป็นโลกียธรรมชั้นสูง.** (ยังไม่ใช่นิพพาน ยังไม่หลุดพ้นวัฏสงสาร) นักศึกษาธรรมเพียงแต่รู้เท่านี้ไว้ก่อน ก็เริ่มจะมีโอกาสพบทางเข้าใจ สุญตาธรรมได้บ้างแล้ว **สุญตาธรรมเป็นนิพพานเป็นโลกุตรธรรม** ได้รู้เพียงแค่นี้ไว้ก่อน ถ้าตายลงขณะนี้ก็ยังต้องเกิดวนเวียนในวัฏสงสาร แต่เกิดในที่ดี ได้ประกันชีวิตไว้บ้างแล้ว สาธุ! มีโอกาสรู้ธรรมเข้าจิตว่างได้ง่าย ไปทางสุญตานิพพานมากแล... สาธุ!

(3) **สุญตา** แปลว่า **ว่าง–หรือความว่าง เป็นโลกุตรธรรม.** ที่ให้หลุดพ้นนิพพาน ออกจากวัฏสงสาร ออก

---

1 หนีไม่พ้นจิตมีวิตก...จิตมีวิจารณ์. ผู้หลุดพ้นได้แล้ว ว่าเป็นนรกอย่างหนึ่ง. ธ. ธีรทาส.

จากภพภูมิทั้ง 6 จบการเกิดและตายได้ต้องเป็นสุญตาทาน ถ้าชาวพุทธที่ยังไม่รู้เรื่องสุญตาคือนิพพาน เป็นโลกุตรธรรมก็แปลว่ายังสอบตก. ยังหาประตูมรรคผลนิพพานที่ออกจากวัฏสงสารยังไม่พบ.

แล้วใน **มหาสุญตาสูตร** มุ่งสอน ปุถุชนโพธิสัตว์ภูมิ อรหัตภูมิ พระปัจเจกพุทธภูมิ พระสัมมาสัมพุทธภูมิ ได้วางสูตรศาสตร์ไว้ให้สรรพสัตว์เป็นทางออกจากวัฏสงสาร มีหลักธรรมครบใน **มหาปรัชญาปารมิตาสูตร 600 ผูก. พระถังซำจั๋ง** ได้นำมาจาก มหาวิทยาลัย นาลันทา อินเดีย. เข้าเมืองจีนตั้งกองแปลโดยคัดนักปราชญ์ 1,000 ท่าน แปลทูลเกล้าถวายพระเจ้าลีซี่หมิน ฮ่องเต้จีน เป็นผลงานอมตะระดับสากลโลกแล... สาธุ!

แต้บุ้นทง มีอิมเต็กสุญตาทานเป็นพลังงานสากล บุญกุศลที่ได้อุทิศโลกียธรรม–โลกุตรธรรมไว้บ้าง

ท่านเศรษฐี **แต้บุ้นทง** ด้วยพลังงานบุญกุศลของอิมเต็กคือสุญตาทานทำให้หลงทางโดยบังเอิญ ๆ ได้พบศาลาธรรม มีพระท่านกำลังเทศนาธรรมต่าง ๆ ก็หยุดฟังไปทุกเรื่องจนจบวันนี้เกิดจิตโพลง! จิตสว่างไสว! ซาบซึ้งใจในรสพระธรรมนั้นพอได้มีสติเริ่มรู้แจ้งอนุสัยเดิมของตนเอง ว่าผิดหรือถูก ดีหรือชั่วขึ้นมาบ้าง รู้จิตเป็นตัวรู้–จิตเป็นธาตุรู้–จิตเป็นพุทธะ! แต่ยังจะปฏิบัติเจริญธรรมนั้นทันที ยังไม่ได้หมด ได้สติเห็นภัยใน

วัฏสงสาร ได้เพียงแค่ วันนี้กูพอกันทีแล้วโว้ย! ได้หยุดความนึกคิดที่โลภมาก ๆ ต่าง ๆ ต่อไปนี้จะไม่ออกไปเที่ยวเก็บวัตถุสิ่งของที่เขาทิ้ง ๆ ต่าง ๆ แล้วนำเอากลับบ้านตน เหมือนดังคนขอทาน ตั้งแต่วันนี้ไป กูพอกันทีแล้วโว้ย! สมบัติเงินทองทางโลกีย์มีเต็มบ้าน จะกินใช้ไปอีก 10 ชาติก็ยังใช้ไม่หมด ปลงใจแล้ว สาธุ! แล้วคำว่าเศรษฐีขี้เหนียว. หรือประหยัดจนรวยนั้นจะไม่มีในจิตใจกันที...

แต้บุ้นเทง เห็นธรรม ได้ปล่อยวาง จิตดับอัตตา–ตัวตน (ดับตัวกู–ดับของกู) ลงได้บ้าง ได้มองเห็น "อนัตตาธรรม" ว่าสรรพสิ่งในโลกนี้ ไม่มีตัวตนที่ยืนโรงได้ตลอดไป เพราะเป็นอนิจจัง–ไม่เที่ยง–ไม่แน่นอน–นั่นเอง ถ้าใครยึดมั่นถือมั่นจนมากเกินไปนัก ก็จะเป็นทุกข์–ไม่สบายกายใจ–จะเป็นทุกข์–ทุกข์ขัง ๆ ทุกข์มันจะขังไว้ในจิตใจนั่นเอง ในเมื่อทุกข์ขังไว้ในจิตใจ จิตก็ต้องพิจารณา จิตก็ต้องยึดถือ จิตก็ต้องปรุงแต่ง จิตมีวิตก...จิตมีวิจารณ์...จิตก็ต้องผูกพันการเกิด–ดับ–แน่นอน "เป็นโลกียรมณ์ จึงเป็นโลกียธรรม" ฉะนั้นอนัตตาธรรมจึงยังเป็น "โลกียธรรม" ชั้นสูงเท่านั้น" (อย่าเข้าใจผิด–ยังไม่หลุดพ้นวัฏสงสาร–ยังไม่ใช่นิพพาน) ถ้ารู้ธรรมเพียงเท่านี้ก่อน ก็เท่ากับได้ประกันชีวิตว่าทุกชาติภพไม่มีวันตกต่ำปลอดภัยในวัฏสงสารได้บ้างอย่างหนึ่งแล... สาธุ!

แต้บุ้นทง ได้กลับถึงบ้าน จิตใจยิ้มว่างๆ ในมือไม่มีวัตถุสิ่งของต่างๆ ติดมือกลับมาบ้างเลย ทำให้ลูกเมีย คิดแปลกใจ เป็นคนละคนไปอีกอย่างหนึ่ง ยิ้มสงบสุขใจ อยู่นิ่งๆ ได้ ทึ่ง! กันหมดทั้งบ้าน อยู่มาวันหนึ่ง ยิ่งแปลกใจ!

เกิดมรณะญาณ-รู้วันตาย

แต้บุ้นทง เกิดมีมรณะญาณตามตำราขึ้นมาอีก คือตอนวัยหนุ่มได้ไปสำนัก **คงท่งซัว** เรียนฝึกการเจริญรูปฌาน 4 มาบ้างแล้ว แต่ล้มเหลว มาวันนี้ตอนวัยแก่ชราอายุ 80 ปีแล้ว เกิดสติปัญญาดั้งเดิมได้หวนกลับมาอีก ได้เกิดมีมรณะญาณ คือญาณที่รู้วันเดือนปีที่จะตายของตนเองขึ้นมาว่า เราคงจะอีกไม่นานปีเท่าไรๆ นัก? เราจะต้องหมดอายุ 80 ปีแล้ว มีวันตายมาถึงแน่นอน แล้วสมบัติเงินทองมรดกอันมากมายอย่างนี้ จะทำอย่างไรดี? แต่สติปัญญายังดี คิดได้ออกว่า **จะมอบให้ลูกชายคนโต มันก็เป็นใบ้ คนพิการ. จะมอบให้ลูกสาวคนเล็ก มันก็ยังไม่มีผัว . . . หันไปมองดูเมียตน ก็เป็นคนที่ยังไม่ฉลาดดีพอ . . .** และเมียยังไม่มีสติปัญญาที่จะปกครองดูแลรักษาสมบัตินั้น ให้คงทนนานอยู่ได้ดี เฮ้อ! มีบาปกรรมอะไรวา . . .?

โอ! กรรมโว้ย! คิด ๆ ไปแล้ว ก็เกิดความทุกข์ทรมานใจ เป็นห่วงขึ้นมาอีกแบบหนึ่ง กูมันมีบาปทำเวรกรรมอะไร ๆ มาแต่ชาติปางก่อนกันวา...กันยากจนก็ไม่มีจะกิน เป็นทุกข์กายลำบากใจ ยามร่ำรวยมากมายแล้ว ยังมีทุกข์ เป็นนรกไปอีกอย่างหนึ่ง นึกถึงสมัยหนุ่ม ๆ ได้เคยฟัง พระท่านเทศนาไว้ว่า **การเกิดคือทุกข์ เกิดทางกายก็มี ทุกข์แบบกาย. เกิดทางใจ ก็มีทุกข์ทางใจ.** เป็นความจริงวันนี้เองโว้ย! สู้เอาจิตว่าง–สุญตานิพพานไม่ได้ จะได้หลุดพ้นวัฏสงสารกันที่ จะได้หยุดการเกิดและตายจบเรื่องกันที่จะดีกว่ากันมาก สาธุ! **แต้บุ้นทง** ขอจองสุญตานิพพานไว้ก่อนในชาติต่อไปแล... สาธุ!

ต้องใช้ตำราดูโหงวเฮ้ง–จีนและอินเดีย
เที่ยวค้นดูหาชายหนุ่มที่ดีตามตำราจะเอามาเป็นลูกเขย
สืบมรดกอันมากมายไว้นาน ๆ หน่อยดี–ไม่โลภ

แต้บุ้นทง กินข้าวไม่ลง นอนไม่หลับ เกิดเผชิญปัญหาชีวิตในวัยชรามีอายุ 80 ปี ที่แก้ไม่ตกได้ง่าย ๆ นัก ได้หวนกลับไปคิดถึงตอนวัยหนุ่มอายุ 20 ปี เลือดร้อนชอบออกเที่ยวไปตามเมืองต่าง ๆ เพื่อแสวงหาความรู้ไปยัง **สำนักเซียนครูบา ภูเขาคงท่งซัว จีน.** เป็นคลังหลวง ที่รวมสรรพวิชาการและชุมนุม

นักปราชญ์ที่ปลงโลกตก แล้วเกิดโพธิจิต เป็นหอสมุดกลางของชาติบ้านเมืองมาหลายพันปี.

แต้บุ้นทง ยังพอจดจำได้ว่า ต้องรับศีล 5 ขึ้นครูก็คือทำการสาบานตน เท่ากับได้รับคำสาปของครูบาอาจารย์ แล้วถ้าครูบาอาจารย์ท่านยังมีชีวิตอยู่ชราภาพ ยังไม่ตาย ศิษย์ต้องมีความกตัญญูกตเวทีคุณ เท่าที่ตนจะช่วยท่านได้ เพื่อตอบแทนบุญคุณเจ้าของตำราที่ถ่ายทอดวิชาการเป็นสติปัญญาให้ไว้เป็นทาน

ได้รับศีลวันเกิด วันเกิดไม่ฆ่าชีวิตสัตว์ ไม่กินเนื้อสัตว์นั้นเพื่อให้จิตว่าง–มีช่องว่างไม่ต้องเกิดเป็นสัตว์อย่างนั้น วันพระหรือวันทำพิธีกรรมทางศาสนาต้องถือศีลกินเจ (ถือมังสวิรัติ) เพื่อให้จิตเริ่มเกิดเป็นพลังงานของพระเมตตากรุณาธรรมบารมี ศึกษาวิชาการใด ๆ จะได้มีความรู้สำเร็จวิชานั้น ได้ช่วยโปรดสรรพ-สัตว์ มีวาจาศักดิ์สิทธิ์พูดเขาฟังสอนเขาเชื่อในการเจริญปุถุชนโพธิสัตว์ธรรมทานบารมีแล ... สาธุ!

แต้บุ้นทง วัยหนุ่มได้เป็นนักศึกษาจากสำนักเซียนครูบาภูเขา คงท่งชัว–จีน. มาแล้ว พอจำบทความตำราต่าง ๆ ได้บ้างเริ่มต้นเรียนถึงวิชาการ เจริญรูปฌาน 4 ซึ่งเป็นโลกียฌานชั้นปฐมก่อน. ได้ฝึกการเจริญ อานาปานสติภาวนา มาบ้าง. เจริญสมถะ ๆ จนเกิดผล คือสมาธิตามมาเองได้บ้าง ทำวิปัสสนาภูมิปัญญามาบ้าง. ท่านอริยครูมาคอยสอบสูตรอารมณ์เสมอ ๆ

พบอนุสัยเดิม (ปิ๊งแส่. ปุถุชน)

ผลจากปฏิบัติธรรมเบื้องต้นนั้น ได้พบ "**อนุสัยเดิม** (ปิ๊งแส่ 本性)" ของตนเองบ้าง ว่ามีอนุสัย **ว่าผิด–ว่าอนุสัยถูก–ว่ามีอนุสัยดี–ว่ามีอนุสัยชั่ว–ตรงไหนมาบ้างแล้ว** พอรู้ธรรมเบื้องต้นๆ ว่า ถ้าเราทำจิตว่าง **จิตให้ว่าง** จิตว่างตรงนั้นก็จะหยุดความคิดการผูกพันปรุงแต่งของโลกียรมณ์ จิตได้หยุดพักในอาณาจักรแห่งความว่างชั่วขณะ จิตจะสงบเย็นลงเป็นพัก ๆ **จิตได้ปรับปรุงตัวเองได้มาก** สาธุ!

พบจิตเดิมแท้ (ปิ๊งซิม. ของมนุษย์คือพุทธะ)

ผลจากปฏิบัติธรรมที่สูงยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก คือได้พบ "**จิตเดิมแท้** (ปิ๊งซิม 本心)" ขึ้นมาอีกแวบ! หนึ่ง ตรงนี้ทำให้จิตตนโพลง! สว่างไสว แล้วจิตว่างเย็นกายใจยิ่งๆ ขึ้นไปอีก ซึ่งในชีวิตมีอายุถึง 20 ปีแล้ว ยังไม่เคยพบความว่างเบากายใจมาก่อนเลย สาธุ! โอ! เป็นปัจจัตตังจริงๆ ไม่รู้ว่าจะพูด–บอกว่ามีความสุข เบากายว่างใจอย่างไร? จะต้องบรรลุเข้าถึงธรรมนั้นเอง จึงรู้แจ้งได้เองแล... สาธุ!

สรุปความสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ที่ได้พบคือให้รู้แจ้งตามพระสูตรตรัสไว้ว่า **จิตมนุษย์เป็นธาตุรู้–จิตเป็นตัวรู้–จิตเป็น**

พุทธะ–มีความว่างเป็นพื้นฐาน–แต่ความว่างนั้นก็ยังมิใช่พุทธะ–พุทธะก็มิใช่ความว่าง. มีพระสูตรกิมกังเก็งตรัสไว้ว่า "พึงยังจิตอย่าให้เกิดมีความยึดถือและผูกพัน และปรุงแต่งในสภาวะใด ๆ"

ได้เรียนธรรมะสอบผ่านหลายครูบาอาจารย์มาบ้างแล้ว ก็ยังล้มเหลว. วันหนึ่งเกิดเป็นทุกข์ใจที่ปลงไม่ตก ทำจิตอย่างไร ๆ มันก็ไม่ว่าง คืออดที่จะคิดถึงเป็นห่วงบิดามารดาท่านแก่ชราภาพลงแล้ว ยังไม่มีคนอุปถัมภ์ดูแลท่าน ที่สุดการเจริญธรรมในสำนักนั้นวัยหนุ่ม ต้องล้มเหลว ก็คิดถึงอริยครูขงจื้อจึงกลับมาอยู่บ้านทำงานตามเดิม

ถึงที่สุดต้องใช้ตำราดูโหงวเฮ้งจีน–อินเดีย เที่ยวค้นหาชายหนุ่มที่ดีตามตำราจะเอามาเป็นลูกเขย เพื่อสืบทอดมรดกมากมายไว้นาน ๆ หน่อยดี–ไม่โลภ.

แต้บุ้นทง เป็นเศรษฐีแล้ว เรียนธรรมะมาบ้างแล้ว ก็ยังล้มเหลว เป็นทุกข์ตอนอายุ 80 ปี คิดแก้ปัญหาชีวิตว่า เราจะต้องออกไปในเมืองต่าง ๆ เที่ยวแอบดูโหงวเฮ้ง พวกชายหนุ่มหาผู้มีสติปัญญาโลกิยที่ดี มีความซื่อสัตย์ กตัญญูกตเวทีคุณ ก็จะยกลูกสาวให้ เอามาเป็นลูกเขย เพื่อสืบทอดสมบัติต่าง ๆ เสียเลย ท่านเศรษฐีออกท่องเที่ยวไปหลายเมือง แอบ ๆ มอง ๆ ดูชายหนุ่มวันแล้ววันเล่า? ได้พบแต่คนมีโหงวเฮ้งดีอย่าง–แต่ก็เสียไปอย่างหนึ่ง แล้วก็ยังไม่พบคนที่ถูกใจ ตามตำราหมอดูที่

กล่าวไว้สักคนได้เลย... จึงตัดสินใจต้องออกไปนอกเมือง ตามชานเมืองดูบ้าง เดินตามแถวบ้านนอกทุ่งนาป่าเขาต่าง ๆ ดูอีกบ้าง

โชคดี มีวันหนึ่งได้พบเห็นมีชายหนุ่มรูปงามหน้าตาดี คนหนึ่งกำลังเดินร้องเพลงเสียงเบา ๆ แต่ไพเราะมีคติธรรมดี ที่สะกดจิตเสนาะใจดี ก็เดินเที่ยวเก็บลูกผลไม้ที่กินได้ และเก็บยอดไม้ใบอ่อนที่กินได้ เพื่อที่จะขนเอากลับบ้านตน

ท่านเศรษฐี แต้บุ้นทง เห็นการกระทำแบบอย่างนั้น มันช่างเหมือนตนเองตอนหนุ่ม ๆ ได้ทำมาก่อนแล้ว พอใจมาก จึงเดินเข้าไปใกล้ ๆ ทักทาย แล้วสอบถามชื่อแซ่ที่มาของชายหนุ่มคนนั้น ?

ชายหนุ่มได้ตอบว่า กระผมชื่อ ตั้งบุ้นเล้ง มีอายุ 18 ปี ยังไม่มีลูกเมีย ที่ต้องมาเก็บสิ่งของต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะความยากจนขัดสน ไม่มีเงินทองเอาไปซื้อมากิน และยังจะต้องเลี้ยงบิดามารดา ท่านแก่ชราภาพมากแล้ว ต้องออกมาทำอย่างนี้ทุกวัน ครับ! จึงจะมีกินพออาศัยชีวิตอยู่รอดมาได้ ครับ!

แต้บุ้นทง ได้ฟังชีวิตต่าง ๆ ของพ่อหนุ่มคนนี้แล้ว ก็พอใจมาก เพราะเหมือนตน ขี้เหนียวเก็บของเขาทิ้ง ๆ ไปกินไปใช้ ไปขาย ใช้ตำราประหยัดจนร่ำรวยมาได้. แต่ในใจยังเคารพนับถือคุณธรรมในดวงจิตของชายหนุ่มที่สูงมากกว่าตน ตรงที่มีความกตัญญูกตเวทีคุณต่อบิดามารดา เลี้ยงพ่อแม่ตอน

ท่านวัยแก่ชราภาพ ตรงนี้ซึ่งเราเองยังทำไม่ได้ดีเท่า สาธุ! วันนี้ ฉันพบคนดีแล้ว ในใจคิดว่า ฉันขอจองเอาไว้เป็นลูกเขยเลย... จะยกสมบัติมรดกทั้งหมดให้ดูแลรักษาสืบไปเลย นับว่าโชคดี

ท่านเศรษฐี แอบใช้ตำราดูโหงวเฮ้ง ทึ่ง! ดูรู้ว่าจะมีบุญ-ต่อไปจะเป็นนักปราชญ์ พ่อหนุ่ม ตั้งบุ้นเล้ง มีโหงวเฮ้งดี ๑ อย่าง

(1) ตั้งบุ้นเล้ง อายุ 18 ปี มีรูปทรงลักษณะโหงวเฮ้ง ยืนตัวตรงสง่างามตาดี มีเสียงกังวาน มีอำนาจในตัว ขณะกำลังเก็บสิ่งของไปก็ร้องเพลงเล่นเบา ๆ ไปในตัว มีริมฝีปากบนล่างปิดกันมิดดูสวยงามตาดี มีฟันงามดี ยิ้มมีเสน่ห์ รูปงามเป็นเอก แล้วรูปปากอย่างนี้ ถ้ามีลูกคางใหญ่อีกด้วย คัมภีร์ดูโหงวเฮ้งของ อ้วงเซี้ยงเหลาโจ้ว กล่าวไว้ว่า ชะตาชีวิตจะเดินตั้งแต่อายุ 51 ปีไปถึง 60 ปี โชคชะตาชีวิตดี 10 ปี คือมีบุญวาสนาดีตอนวัยกลางคน พูดจาศักดิ์สิทธิ์ คนนับถือมาก นำโชคลาภยศดี

(2) ตั้งบุ้นเล้ง มีใบหน้ารูปทรงยาว ๆ ลูกคางใหญ่ดี รูปลักษณะอย่างนี้ ตำราอินเดีย ฤาษี ได้กล่าวไว้ว่า ในชาติปางก่อน ๆ ได้เคยสร้างสมบุญกุศล คือได้สร้างความยุติธรรม ให้ความซื่อตรง เที่ยงธรรม ให้ความยุติธรรมไว้แก่สรรพสัตว์มามากชาติแล้ว บุญกุศลบารมีเป็นกรรมดีอย่างนั้น ส่งผลให้มาเกิดในชาตินี้ คือ ตามคัมภีร์ ชาตะสูตร ของฤาษี กล่าวว่า

กรรมชรูป จึงสร้างรูปให้มีลักษณะ รูปใบหน้าทรงยาวใหญ่ มีลูกคางใหญ่อีกด้วย ต่อไปจะมีบุญวาสนามั่นคงดี

ตำราดูโหงวเฮ้ง ของท่านราชครูเกงเสง (เกียงไท้กง) กล่าวไว้ว่า พวกลูกคางใหญ่ชะตาชีวิตมั่นคงเมื่อวัยชราภาพ อายุ 60 ปีไปแล้ว ยิ่งแก่ยิ่งดี อยู่บ้านไหน เมืองใดๆ ก็มักจะเด่นดีในเมืองนั้นมากแล... สาธุ!

(3) ตั้งบุ้นเล้ง มีหน้าผากสูง กว้างอิ่มสติปัญญาดี อายุ 15 ปีไปแล้ว ชะตาเดินถึงอายุ 30 ปี ได้นำโชคลาภการงานดี สังคมจะกว้างขวางดีในวัยต้น ๆ ของชีวิต.

(4) ตั้งบุ้นเล้ง มีคิ้วสูง ขนคิ้วยาว เป็นปื้นใหญ่สวยโค้งๆ แล้วยังตวัดหางคิ้วขึ้น เป็นรูปแบบคล้ายๆ ตัวมังกร คิ้วมังกร มีศิลปสูงจดจำแม่น เรียนเก่ง คิ้วสูงมีสติปัญญาเก็บเรื่องวิชาการเป็นเอก. (จะโง่หรือฉลาดดูที่คิ้วและตา.) คิ้วยาวกว่าหางตามีพี่น้องมากคน. คิ้วสั้นพี่น้องน้อยคน. ถ้าหางคิ้วแตกมากพี่น้องมักจะไม่ค่อยรักกันเท่าไรนัก. คิ้วมีชะตาอายุเดินข้างละ 2 ปี (รวม 4 ปี) ตั้งแต่อายุ 31 ปีถึงอายุ 34 ปี

(5) ตั้งบุ้นเล้ง มีดวงตาแหลมคม เป็นประกาย รูปแบบพวกตานกเหยี่ยว หรือตาหงส์ มีน้ำหล่อเลี้ยงตาใสดังแก้วผลึก สายตามองดูตรงๆ ไม่กวัดแกว่งหรือส่ายไปส่ายมา. คนอย่างนี้คัมภีร์อริยครูเซียน ทีกวงตอเซียงซือ ได้กล่าวสอนไว้ว่า บ่งถึงมีสติปัญญา ความทรงจำดีเลิศกว่าชนทั้งหลาย จะศึกษาวิชา

การอะไร ๆ จะตีแตกสูตรศาสตร์นั้นเป็นปราชญ์ ดวงตาคนมีชะตาอายุ เดินข้างละ 3 ปี (รวม 6 ปี) ตั้งแต่อายุ 35 ปี ถึง 40 ปี.

(6) ตั้งบุ้นเล้ง มีจมูกดังสิงโตเป็นสันยาวตรง มีเนื้อนุ่มห่อหุ้มดูสวยงามตา. บ่งถึงจะมีอำนาจบุญหนักศักดิ์ใหญ่ในวัยกลางคน. แล้วที่มีพิเศษสุดอีก เจ้าหนุ่มคนนี้ที่จมูกมีเนื้อนวลนุ่มราวสีทอง แสงอร่ามทั่วใบหน้า มีเนื้อเรียบสวยมาถึงปลายจมูกเนื้อนั้นปิดรูจมูกทั้งสองไว้ จนมองไม่เห็นรูจมูก ซึ่งมีโหงวเฮ้งดีอย่างนี้ คัมภีร์แขกอินเดีย และจีนโบราณสอนไว้ทุกตำราว่าหาได้ยาก ถ้าบุคคลอย่างนี้ มีเงินทองเข้ามาในมือ จะมีมากหรือมีน้อยแค่ไหนเพียงใด ถ้าเข้ามาในมือคนอย่างนี้แล้ว ไม่รั่วไหล... เข้ามาแล้วจะไหลออกนั้นยาก... ถ้ารวยแล้วก็จะยิ่งรวยอีก ลักษณะโหงวเฮ้งดีอย่างนี้เป็นเพราะว่าในชาติก่อน ได้ร่วมบำเพ็ญอุทิศธรรมทาน คือ "อัตตาบุญ-อนัตตาบุญ-สุญตาทาน-ไว้แก่สรรพสัตว์ในวัฏสงสารมาบ้างแล้วแล... สาธุ!

ได้เคยบำเพ็ญอุทิศสร้างสมบุญทาน กุศลบารมีที่ได้อุทิศผูกมิตรไมตรีอันดีงามไว้แก่สรรพสัตว์มามากชาติ เป็นกรรมดีมีพลังงานที่ส่งผลให้กรรมชรูป คือกรรมที่สร้างรูปลักษณะต่าง ๆ กรรมชรูปได้สร้างให้มีโหงวเฮ้งดี มีจมูกโภคทรัพย์ ตรงนี้เหมือนมีตู้เงิน หีบทองไว้เก็บสมบัติได้ดีอย่างหนึ่ง. จมูกและคู่กับปุ่มแก้มของมนุษย์ มี 2 ปุ่ม (อายุเดิน 46 ปี 47 ปี) รวมชะตาเดินได้มีอายุ 41 ปีถึง 50 ปี.

(7) **ตั้งบุ้นเล้ง** เป็นพวกที่มีสันจมูกตรงยาว ดังสิงโต มีเนื้อนุ่มห่อหุ้มตลอดดั้งจมูกคู่กับปุ่มแก้มงามตาดี (ไม่สูงจนเกินไป) จะมีอุปถัมภ์กรรมดี ตำราจีนคัมภีร์ ม่วอีเหลาโจ้ว. ตำราจุ้ยเกีย. ตำราทิกวงตอ. ท่านอริยครูโบราณได้สอนไว้ว่า คนหน้าใหญ่ จมูกต้องใหญ่ตาม. ถ้าหน้าใหญ่ยาว แต่จมูกเล็ก-สั้น ไม่ดีมันขัดกัน ผิดลักษณะ ไม่ดีเท่าที่ควรจะดีอย่างนี้. ถ้าดั้งจมูกหัก จมูกทรุด ขาดเนื้อห่อหุ้ม จมูกอาภัพ แก้ด้วยการถือศีล ออกบวช บำเพ็ญทานบารมีไว้เถิด อาจจะแก้ได้ตกก็มี สาธุ!

ถ้าจมูกคนตรง มักจะมีนิสัยซื่อตรง นิสัยซื่อสัตย์ มีนิสัยดีมากกว่าพวกคดอย่างนี้เป็นต้น. แต่ในพระคัมภีร์ สำนักคงท่งซัว-จีน. อ้วงเซียงเหลาโจ้ว ได้กล่าวค้านไว้ว่า ให้ระวังๆ มีบางคนถึงจะมีจมูกตรงสวยงามดี แต่บางครั้งต้องคดก็มี เขาคดด้วยความจำเป็นของชีวิตระยะหนึ่ง ต้องฝืนจิตใจทำคดไป เอาตัวรอดก่อน กรรม! ส่วนลึกของจิตใจไม่อยากคดหรือทำอย่างนั้น ฝืนทำไป คิดคดไปก็ไม่ได้นานนัก ถึงเวลามีวันสำนึกบาปกรรม กลับใจซื่อสัตย์ได้ดีก็มี คนอย่างนี้มักจะมีความกตัญญูกตเวทีคุณ ไม่ลืมบุญคุณคนง่ายๆ นัก มีความดีตรงนี้ซ่อนเอาไว้ มีมากกว่าคนอกตัญญู คนอย่างนี้หาได้ยากแล้ว จัดว่ายังพอคบได้บ้าง "พวกต้นคด-แต่ปลายตรง" แล... สาธุ!

(8) อีกพวกหนึ่ง ตำรายกเว้น คือกฎทุกกฎมีข้อยกเว้นเป็นวิชาโลกีย์. คือพวกตรงกันข้ามกับตำราหมอดูต่าง ๆ ดังเช่น คนจมูกคดแต่ซื่อตรง จมูกคดแต่จิตใจเที่ยงตรง เที่ยงธรรมดีก็มี และยังมีความกตัญญูกตเวทีคุณก็มี ดังเช่น พระ 18 อรหันต์ อินเดีย เดิมเป็นมหาโจรสลัด ที่ทัพหลวงปราบไม่อยู่ ร้อนจนถึง พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศากยมุนี ต้องเสด็จออกไปโปรด เทศนาธรรมจนได้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ จำนนยอมกลับใจ "กลับชาติทางธรรม" ต้นคด–แต่ปลายตรง แล้วยอมติดตามพระพุทธองค์ออกบวชที่สุดได้บรรลุธรรม เป็น พระอรหันต์ ทั้ง 18 พระองค์ "ต้นคด–แต่ปลายตรง"

ฉะนั้นการสอนเทศนาธรรมทาน หรือการพิมพ์หนังสือธรรมทาน ยังต้องมีทุกยุคทุกสมัย ถ้าศีลธรรมไม่มีโลกเดือดร้อน พระ-สัมมาสัมพุทธเจ้า ศากยมุนี ตรัสไว้ในโพธิสัตว์อวตารสูตรต่าง ๆ ว่า ธรรมทานเป็นดุลถ่วงโลกให้สงบเย็น ยังคงให้เกิดมีเมตตากรุณาธรรมบารมีไว้คุ้มครองชีวิตสัตว์โลก ธรรมทานจึงชนะการให้ทานทั้งปวงในโลกนี้แลโลกหน้า มันเป็นอิมเต็กคือพลังงานสากลคือสุญตาทานได้ประทับจิต ติดวิญญาณจนข้ามภพชาติสรรพสัตว์ไป จีนว่า–อิมเต็ก–คือสุญตาทานมีพลังงานข้ามภพชาติ. สาธุ!

(9) ตั้งบุ้นเล้ง มีสะโพกสวย ก้นใหญ่มีเนื้อห่อหุ้มเป็นพูเงิน ก้นย้อยเป็นพูทองดี อย่างนี้จะมีหลักทรัพย์ที่มั่นคงในวัยชราภาพมาก. เวลาเดินสวยงามสง่างามตา เวลานั่งตัวตรงมั่นคงดังดุจฐานขององค์พระเจดีย์ อย่างนี้ตำราจีน และอินเดียว่าบ่งถึงความมั่นคงของทรัพย์สิน เพียงแค่วัยกลางคนก็จะมีสมบัติเงินทองที่ตนต้องการมากแล้ว

(10) ตั้งบุ้นเล้ง มีใบหูเล็ก ใบหูสั้น ขอบหูดั่งเส้นเชือกแต่ขาดตอน ไม่สวยงาม. หน้าใหญ่แต่หูเล็กไป ผิดตำราไม่สมกับใบหน้าทั้งปวง. อย่างนี้ตำราอินเดีย ได้กล่าวไว้ว่า กรรมชรูปแต่ชาติก่อนๆ เขาทำบุญ สร้างกุศลทานเบื้องต้นๆ ชีวิตไม่ได้สมส่วน ยังขาดพรหมวิหาร 4 ประการ โหงวเฮ้งไม่สมส่วนเบื้องต้นๆ ชีวิตทำไว้ไม่ดี มาเกิดในชาตินี้ จึงอาภัพที่เกิด มีหูเล็กมากเกินไปอาภัพหู ชีวิตอายุมักจะไม่ยืนนานๆ หูปกครองเบื้องต้นที่เกิดของชีวิตอีกด้วย. เริ่มนับอายุดวงชะตาชีวิต 1 ปี ตั้งต้นจากหู 2 ข้างนับไปจนถึงอายุ 14 ปี หูดูสืบสายถึงวงศ์สกุลสูงต่ำอีกด้วย

โอ ! พ่อหนุ่ม ตั้งบุ้นเล้ง ตำราโหงวเฮ้ง ว่าอาภัพที่หู ตำราช่างเก็บเรื่องวิชาการนี้ไว้อย่างถูกต้อง พ่อหนุ่ม จึงต้องออกมาเที่ยวเก็บใบไม้ต้นหญ้าไปกิน เพราะความยากจนขัดสนของพ่อแม่นั่นเอง (จบตำราลักษณะดูที่หู)

(11) ยังมีตำรา ของลัทธิฮินดู อินเดีย. ได้เก็บไว้ในถ้ำภูเขา มหาฤาษี ไคโร ได้กล่าวไว้ว่า เป็นคัมภีร์สูงศักดิ์ ใช้หนังมนุษย์เอามาเขียนเป็นรูปมือคน มีเส้นลายมือ เช่นเส้นอายุดูได้ถึง 100 ปี. เส้นหัวใจ. เส้นสมอง. เส้นวาสนา. เส้นอาทิตย์. เส้นพุธ. เส้นญาณ. เส้นจันทร์. เส้นอังคาร. เส้นศุกร์. เส้นพฤหัสบดี. ตำราสูงศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้มีอายุนานไม่ต่ำกว่า 5,000 ปี. ได้กล่าวไว้ว่า โหงวเฮ้ง จะดีเท่าไรๆ เส้นลายมือต้องดีด้วย 2 อย่างดูคู่กันและดูนิสัย-อนุสัยจิต-ให้ดีอีกด้วย เป็นวิชารหัสลับของสวรรค์เช่นกัน ภาษาจีนเก็บเรื่องไว้อย่างนี้

แล้วอริยครูจีนหลายสมัย ได้กล่าวทิ้งติงไว้ว่า เท่าที่ได้พบและวิจัยตามเหตุผล มีบางคัมภีร์ อินเดีย หรือ ตำราลายมือของแขก บางข้อ บางเล่มใช้ได้แค่คนเมืองนั้น หรือใช้ได้แค่ชนชาติเผ่าพันธุ์นั้นเท่านั้น เพราะที่เกิดของมนุษย์ ฮวงจุ้ย คือ ลม-น้ำ-และอาหารการกิน และวัฒนธรรมก็ไม่ค่อยจะเหมือนกัน ฉะนั้นบางตำรา ก็เป็นอนิจจัง-ไม่เที่ยงได้เช่นกันเอย. ฉะนั้น

พวกที่สู่โลกุตรภูมิหลุดพ้นวัฏสงสารได้แล้ว จึงกล่าวว่าตำราหมอดูเป็นเดรัจฉานวิชา ที่ยังทำให้สัตว์โลกวนเวียนในวัฏสงสาร ก็ต้องว่าพูดถูกต้องอย่างหนึ่งเหมือนกัน นักปราชญ์แท้มีธรรมเคารพบูชาธรรมแล... สาธุ!

แผนที่ดูนับอายุคน 100 ปีบนหน้าคน-จีน
เริ่มนับอายุ 1 ปีเริ่มที่หู 2 ข้างก่อน

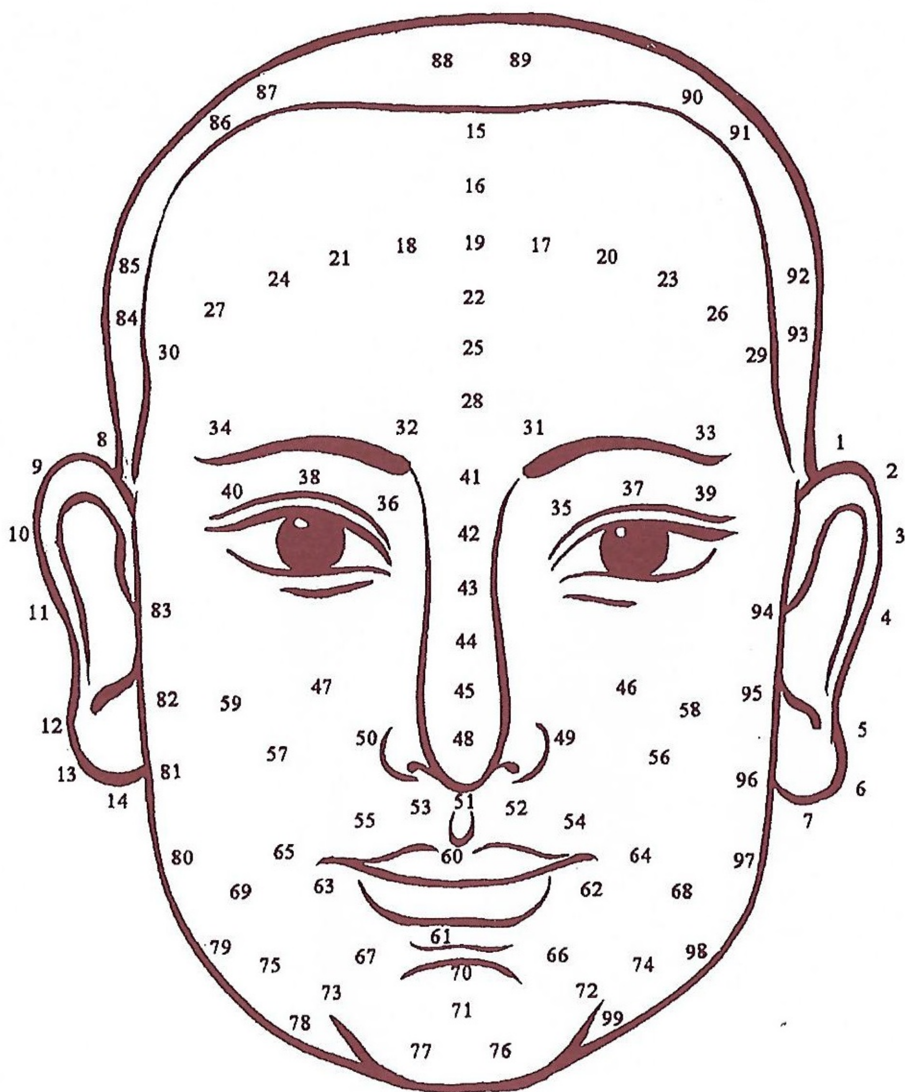
(1) พระคัมภีร์สำนักคงท่งซัว-จีน ตำราดูโหงวเฮ้ง มีแผนที่ให้นับอายุคนได้ที่ใบหน้าก่อน นับอายุได้ถึง 100 ปี เริ่มนับที่ติ่งหูข้างซ้ายไปก่อน นับตรงติ่งหูเป็นปีที่ 1 ขวบ นับไปข้างละ 7 ปี นับไปทั้ง 2 ข้างของใบหู มีอายุรวมชะตาชีวิตเดินได้ 14 ปี

(2) ดูที่หน้าผาก อายุ 15 ปีนับถึง 30 ปี. (3) ดูที่คิ้ว อายุ 31 ปีนับถึง 34 ปี. (4) ดูที่ตา อายุ 35 ปีนับถึง 40 ปี. (5) ดูที่จมูก อายุ 41 ปีนับ (รวมนับปุ่มแก้มทั้ง 2 เดินอายุ 46 ปีและ 47 ปี) นับอายุทั้งดั้งจมูกรวมได้เป็น 50 ปี. (6) ดูที่ริมฝีปากบน-ล่าง เริ่มนับอายุ 51 ปีนับไปถึง รวมลูกคาง มีอายุเดินได้ถึง 60 ปี. (7) พออายุพ้น 60 ขึ้นไปแล้ว ให้ดูที่ขอบใบหน้าสี่เหลี่ยม รวบ ๆ ใบหน้าอายุเดินได้ถึง 100 ปี ต้องมีราศีที่ดีด้วย. ดูลายมือประกอบอีกด้วย. ก็ยังมีดูผิด-บางคนสูตรนี้ใช้ได้ไม่หมด

(3) ต้องดูลายมือประกอบไปด้วย. มีบางคน บางเรื่องก็ยังอนิจจัง–ไม่เที่ยงได้เหมือนกัน. เพราะแรงบุญกุศลของสุญตาทาน (อิมเต็ก) มีพลังงานสากลลึกลับ ดลบันดาลไปอีกอย่างหนึ่งก็มี.

คัมภีร์หมอดู ตำราดูลายมือ ดูโหงวเฮ้ง ของอินเดียและจีน โบราณเจ้าของตำราผูกมนต์สาปเอาไว้ว่า อุทิศตำราสูตรศาสตร์นี้เอาไว้ให้แก่คนพิการหรือผู้ถือศีลบริสุทธิ์เอาไว้เลี้ยงชีพ หรือผู้ที่จะใช้ตำราเหล่านี้จะเกิดความแม่นยำศักดิ์สิทธิ์ จะต้องถือศีล 5 อย่างน้อยวันเกิดไม่ฆ่าชีวิตสัตว์ให้ตาย วันพระไม่กินเนื้อสัตว์นั้น จิตใจมีศีลธรรมมีเมตตากรุณาธรรมทานบารมีด้วยแล้วอุทิศให้แก่สรรพสัตว์แล...สาธุ!

พระมหาเอี่ยม. พระมหาเขียน. ชิวเล้ง.
ผู้จัดการบันทึกธรรม.
ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2.

รูปแผนที่อ่านดูอายุมนุษย์ 100 ปี

มีหลายแบบ. ต้องใช้ดูเส้นลายมือควบคู่–สอบคำนวนอายุไปด้วย.
ดูถึงอย่างนั้นก็ยังมีผิด–คลาดเคลื่อนไปบ้าง. เผ่าพันธุ์มนุษย์
เมื่อ 5,000 ปีก่อนโน้น กับสมัยนี้–อนิจจัง–ไม่เที่ยง

รูปซินแส กิมเช็ง แซ่เล้า
ผู้นำคัมภีร์ชุด. ศิษย์โง่ไปเรียนเซ็น (ฌาน).
และศิษย์–เต๋า–เซียน–เซ็น. จากจีนมาสู่สยาม.
ถ่าย พ.ศ. 2470

บทที่ 3

สูตรลูกสาวนักปราชญ์หาคู่ครองมีปรัชญาชีวิต วิจัยพบว่า–ชายเอาสวยก่อน–หญิงเอารวยก่อน

ซินแส กิมเซ็ง แซ่เล้า วันชิวยี่ โรงเจ ต. พังม่วง อ. ศรีประจันต์ สุพรรณบุรี ได้นำตำนานเก่าภาษาจีน ออกมาเทศนาขยายความให้ อุบาสก อุบาสิกา พระภิกษุสามเณร ได้ฟังว่า มีสมัยหนึ่งแผ่นดินราชวงศ์ถัง มีพระภิกษุซอเจ็ง ผู้ซึ่งได้ร่วมคณะเทศนาธรรมเที่ยวจาริกไปตามเมืองต่าง ๆ ผู้จดบันทึกไว้ว่าอย่างนี้ บ้านเมืองที่มี ฮวงจุ้ยดี ชื่อหมู่บ้านประตูเมฆ มีปากทางที่จะให้เข้าดงทิวภูเขาใหญ่ยาว ๆ เป็นพืด มองเห็นน้ำตกพริ้ว ! พริ้ว ! ใสไหลวกวนดังเสมือนผืนผ้าทิพย์ที่ชาวสวรรค์นำมาตากแดดให้มนุษย์ชม มีทิวเขาสูงต่ำหนทางนำไปถึงหน้าถ้ำกิเลน อยู่ทางทิศตะวันออก รวมหมู่เป็นทิวแถวยาว ๆ แห่งภูเขาคุนลุ้นซัว – จีน. ซึ่งมียอดสันเขาที่สูงลิ่ว ๆ บางภูเขา ถ้ามองดูนาน ๆ แล้วมีพลังงานทำให้จิตเกิดอารมณ์ดึงดูดใจคนมาก มันทำให้คิดอยากจะออกไปนอกโลกมนุษย์ หรือภพใดเมืองหนึ่งกันเลย มีบางฤดูมีลมพายุพัดมาเปลี่ยนคลื่น ดูคล้าย ๆ ทะเลเมฆ

หมอกสีขาวโพลนสวยงามสะอาดตา เป็นทิวทัศน์ที่ต้นตาตรึงใจผู้ชมกันมาก หมู่บ้านแถบนั้นเป็นเมืองร้างมาเก่าแก่นานปี แต่โบราณมีชื่อเสียงว่า เป็นดงของนักปราชญ์มาแต่โบราณกาลแล้ว

พวกซินแส ดูฮวงจุ้ย เซียนโบราณชอบแต่งบทกลอนชมเชยว่าฮวงจุ้ยดีมาก-ดินดี-น้ำดี-ลมดี ได้กล่าวกันไว้ว่า ถ้าจะเอาตามตำราทางธรณีวิทยาจีน ที่ดินเมืองนี้หรือแปลงนี้ **"มีชีวิต-ภูเขาก็มีวิญญาณ"** ถ้ามองดูภาพรูปทิ้มีสันทิวเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ เป็นพืดยาว ๆ ไป ดูคล้าย ๆ ตัวมังกรกำลังเดินผ่าน ช่างมีพลังงานชีวิต มีเสน่ห์งามตาดึงดูดจิตใจคนดูเป็นยิ่งนักเอย... ตำรา **ดูฮวงจุ้ย** ได้กล่าวไว้อีกว่า จะให้เกิดลูกออกหลานเหลน ๆ ชายหญิงมีสติปัญญาโลกีย์ดีสูงมาก มีจิตเกิดการคิดสร้างสรรค์ปรัชญาธรรมทานไว้โปรดสรรพสัตว์แล... สาธุ!

พบนักปราชญ์หญิง

น.ส. หลิวซีวอิง สาวงามผู้สูงอายุ ได้มาทำบุญใส่บาตรถวายพระภิกษุ สามเณร ด้วยอาหารมังสวิรัติ (เจ) และผลไม้ต่าง ๆ พอพระภิกษุ สามเณร ได้ฉันอาหารเสร็จแล้ว อุบาสก อุบาสิกา ก็ได้ร่วมบุญกันอนุโมทนาสาธุ! แล้ว ก็รับประทานอาหารเพื่อผูกมิตรบุญสัมพันธ์ไว้ภพหน้า ๆ สืบไปอีกแล... สาธุ!

พระอาจารย์ใหญ่ ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ ได้เทศนาธรรมทานอยู่สักพักหนึ่งก่อน เกิดมี **น.ส. หลิวซิ่วอิง** ทนฟังพระเทศนาธรรมอยู่นาน ๆ ไปอีกไม่ได้ พอดี พระท่านหยุดเทศนาธรรม ก็ฉวยโอกาสนี้ ลุกขึ้นมายืน ไหว้แล้ว! ก็ไหว้อีก! สาธุ! สาธุ!

อิฉันชื่อ **หลิวซิ่วอิง** มีบิดาเป็น "**ขอหงวน**" อดีตท่านได้เคยรับราชการเป็นราชครูมาก่อน ท่านได้เคยสอนปรัชญาของศาสนา ขงจื๊อ – เต๋า – พุทธ. และอื่น ๆ อีกบ้าง ให้แก่บุตรหลานฟังไว้เสมอ ๆ ว่า "**ถ้าพบคนจริงแล้ว–อย่าพูดเท็จ... ต้องดูไว้ก่อน. ถ้าพบคนเท็จแล้ว – อย่าเพิ่งพูดจริงหมดทันที... ต้องฟังดูเชิงเขาไว้ก่อน**" โอ! สาธุ! มาวันนี้อิฉันได้พบคนจริงบ้างแล้ว ก็คือ **พระคุณเจ้า** ผู้ประกาศเทศนาโพธิสัตว์ธรรมทานของพระพุทธศาสนา โอ! สาธุ! อิฉันทำบุญทานที่ไร ๆ ก็อธิษฐานจิตไว้เสมอ ๆ ว่า ขอให้ชาตินี้ได้พบนักปราชญ์แท้สักท่านหนึ่งด้วยเทอญ สาธุ! วันนี้นับว่าโชคดีบุญทานส่งผลมาให้ได้พบ **พระคุณเจ้า** นี้ เจ้าค่ะ! สาธุ!

ผลงานวิจัยพบวัฒนธรรมจีน

ขอสรุปความว่า หลิวซิ่วอิง ได้เคยศึกษาคัมภีร์ฝ่ายศาสนา "ขงจื๊อ" และปรัชญาจีนต่างๆ มาก็มากครูหลายอาจารย์พอสมควร แต่ยังข้องใจในคำสอนเหล่านั้นไว้มาก ยังขาดอริยครูบาที่จะช่วยชี้แนะให้แสงสว่างแก่สติปัญญาธรรมนั้น ให้ความรู้แจ้งทางอนุสัยจิตใจอยู่มาก มีคำสอนตอนหนึ่ง เป็นวัฒนธรรมจีนโบราณมาเป็นพันปี ที่แพร่หลายจนเขายึดมั่นว่าเป็นทำเนียมหรือประเพณีจีนโบราณนานมาเป็นพันปีแล้ว

ดังเช่นท่านโลกียปราชญ์เอก ขงจื๊อ สอนไว้ว่า **"ผู้หญิงกับผู้ชายนั้น ห้ามอยู่ใกล้ชิดกัน. หรือหนุ่มสาวห้ามอยู่ใกล้ชิดกัน." (หรือจะเป็นเพื่อนกันก็ไม่สมควร ทำนองแบบอย่างนั้น)**

แล้วชีวิตการแต่งงานของชายหญิงนั้น ก็สุดแล้วแต่พ่อแม่จะจัดหาคู่ครองให้...จะเลือกคู่ครองเอาเองนั้นไม่ได้...แล้วส่วนมากการแต่งงานที่สู่ขอกันนั้น ผู้ชายหรือผู้หญิงมักจะไม่ได้เห็นหรือพบหน้าตา หรือรู้จักพูดคุยกันมาก่อนเลย คือยังไม่รู้จักนิสัยใจคอกันมาก่อนบ้างเลย กรรม! แล้วบางคนเริ่มเป็นโรคขี้เรื้อนก็มี เป็นโรคประสาท โรคสายเลือดบางอย่างที่สืบตระกูลลงมา

ซึ่งไม่มียาที่จะรักษาให้หายได้ก็มี คือโรคเวรกรรม! มีอย่างนี้เป็นต้น มีแทบทุกชาติบ้านเมืองกันเลย.

โอ... กรรม! มีผู้หญิงบางคนได้แต่งงานไปแล้ว บางคนมีปัญหาทางสุขภาพ ทางจิตใจที่ยังไม่พร้อมที่จะให้เป็นเมียคนทันทีได้ก็มี บางคนปรับตัวให้เข้าใจกันไม่ได้ทันที...ก็ขมขื่นชีวิต... จะพูดว่าเป็นได้แค่ผัว... เป็นได้แค่เมีย... กันเท่านั้นก็ไม่ผิด...มันช่างขาดความอบอุ่นทางจิตใจมาก ขาดสุนทรีย์ชีวิต ไม่มีความสุขสดชื่นที่ดีพอสมควร มีแต่ความทุกข์ใจ มากกว่าความสุขใจ กรรมเวร! เวรกรรมมาแต่ชาติไหนกัน?

หลิวซีวอิง เป็นนักคิดวิจัยวัฒนธรรม ประเพณีจีนโบราณบางอย่างดังที่กล่าวมานั้น ต้นเหตุจับจุดพบว่า อยู่ตรงที่มีเรื่อง "นิสัย และอนุสัย" จิตเข้ากันยังไม่ได้นั่นเอง เพราะว่ายังไม่รู้จัก ไม่เคยได้พบเห็นหน้าตาหรือได้มีโอกาสได้พูดจาสนทนาคุยกันมาบ้างก่อนเลย ได้พบแบบอย่างนี้มามากมาย มีมากเป็นพันหรือหมื่นๆ คู่กันเลย เป็นความจริงมาก เจ้าค่ะ!

แล้วกรรมของวัฒนธรรมจีนโบราณนั้น ผัวเมียยังหย่าหรือเลิกกันไม่ได้ จากกันก็ไม่ได้อีกด้วย ถ้าขืนแอบหลบหนีจากไปส่วนมากสติปัญญาช่วยตัวเองไม่รอด ต้องไปเป็นแบบขอทานอดตาย มันเป็นบาปหรือเวรกรรมอะไร ๆ กันหนอ.?

ถ้าผู้หญิงแต่งงานไปแล้ว เกิดผัวตายไปตั้งแต่อายุยังหนุ่ม ๆ อยู่ ผู้หญิงก็ยังสาว ๆ เป็นหม้ายแล้ว แต่คิดที่จะไปมีผัวใหม่ หรือแต่งงานใหม่อีกก็ไม่ได้ เพราะประเพณีจีนเชิงบังคับไว้ ไม่ค่อยจะยอมรับ ตรงที่สังคมจีนเหยียดหยามผู้หญิงที่แต่งงานใหม่ หรือสังคมดูถูกทำนองจะสาปแช่งว่า เป็นหญิงหลายใจ นินทาว่าคนไม่ดีมีสองผัวมาแล้ว คล้าย ๆ ว่ามันจะเลวต่ำทรามไปเลยกรรม !

ถึงแม้ผู้หญิงนั้นยังสาวสวยอย่างไร ? ก็เป็นเชิง...เป็นที่...เป็นธรรมเนียมว่า จะต้องเป็นหม้ายอยู่ในบ้านนั้น หรือเป็นแม่ไว้เลี้ยงลูก เป็นทาสผู้รับใช้...เป็นอาม้า ยายเฒ่า ประจำตระกูลแซ่นั้น ๆ ไป จนตลอดชีวิตในชาติหนึ่ง ๆ ก็ว่าได้ แล้วเขาได้สร้างค่านิยม จนกลายเป็นประเพณีให้สังคมยกย่อง ชมเชยว่าเป็นผู้หญิงตัวอย่างที่ดีมาก ๆ ที่มีคุณธรรม มีความกตัญญูกตเวทีคุณประจำตระกูล เป็นอย่างสูงอย่างนี้มันจะยุติธรรมบ้างไหม ? หรือจะเป็นสวรรค์ หรือนรกของฝ่ายผู้หญิงกันแน่...อิฉันขอถาม พระคุณเจ้า ผู้มีธรรมบ้าง เจ้าคะ !

ผู้หญิงที่พอมีสติปัญญาขอค้านทุกคน

หลิวซี่วอิง ได้วิจัยพบอีกอย่างหนึ่ง ว่าการสร้างค่านิยม การช่วยเชิดชูให้เกิดกลายเป็นวัฒนธรรมจีน สังคมจีนโบราณชั้นสูงสรรเสริญนั้น ๆ ในฐานะเป็นผู้หญิงจึงขอค้านไว้บ้างว่า

แท้จริงคือเอาวัฒนธรรมนั้นมาทำเบ็นรั้ว สร้างเบ็นกำแพงไว้ล้อมเมือง แล้วจับเอาผู้หญิงสาวไปขังคุกไว้ใช้เบ็นทาสในเมืองในบ้านนั้นต่างหาก! กรรม...เบ็นกอง ๆ กันเลย!

ค่านิยมจีนโบราณ
ผู้ชายมีเมียหลวง 3 คนเขาว่าเก่งดี
ผู้ชายมีเมียน้อย 4 คนเขาว่ามีบุญมาก

โอ! กรรม ส่วนพวกผู้ชายนั้น จะมีเมียกี่คนก็ได้ สังคมจีนยังจะเบ็นเชิงยกย่องว่าเก่ง มีเมียหลวงได้ 3 คน. มีเมียน้อยได้ 4 คนเขาว่ามีบุญมาก มีเกียรติยศสรรเสริญเสียด้วยซ้ำไป อย่างนี้เบ็นต้น. แล้วถ้าจะเอาวัฒนธรรมจีนโบราณทั้งมงาย...ที่ไม่เบ็นธรรมอย่างที่พูด ๆ กันมานั้น เอามาแยกธาตุหาความจริง ความยุติธรรมบ้าง แล้วปรับปรุงใหม่ให้ความเบ็นธรรมแก่ผู้หญิงมากขึ้นมาบ้าง มันจะเบ็นบาปหรือเบ็นบุญกรรมกันมากแค่ไหน? พึงคิดดู...

หลิวซีวอิง ขอพูดไว้ว่า ใครจะมาเกิดเบ็นผู้หญิงจีน สมัยแผ่นดินถังนี้ จะเบ็นบาปมารับเวรกรรมมากแค่ไหน? เวรกรรมทางวัฒนธรรมที่ไม่เบ็นธรรม ที่ไม่เบ็นธรรมหนักมากที่สุดในโลกเท่ากับบางคนแต่งงานไปหาคู่เวร พบคู่กรรม หรือรับกรรมวิบากลงนรกตลอดชีวิตก็ว่าได้ ส่วนการแต่งงานไปพบเนื้อคู่ที่ดีนั้นก็มีบ้าง ที่มีโชคดียังเบ็นส่วนน้อย กรรม!

ศาสนา-ขงจื้อ-อยากอยู่

ท่านโลกียปราชญ์เอก ขงจื๊อ มีคำสอนของท่านอริยครูที่อมตะ ตรงที่เน้นหนักไปในทางโลกียธรรมให้มนุษย์ ท่านว่าถ้าใครอยากอยู่... อยากอยู่ในโลกนี้ให้มีความอบอุ่นมั่นคงสงบสุข จะต้องมีคุณธรรมทางใจ คือความกตัญญูกตเวทีคุณ ไว้ก่อนดังเช่นในคัมภีร์สูตร "คุณธรรม 8 ประการ" ท่านอริยครูได้สอนไว้ว่า จะเป็นมนุษย์ต้องมี 8 อย่างเป็นอุดมคติทางจิตใจ

(1) 孝 เฮ้า! จะเป็นมนุษย์ต้องมีเฮ้า. คือความกตัญญูกตเวทีคุณต่อบิดามารดา และผู้มีพระคุณ.

(2) 悌 ตี๋. จะเป็นมนุษย์ต้องมีตี๋. คือความเคารพรักใคร่ และปรองดองระหว่างญาติมิตรพี่น้อง และมีสามัคคีธรรม. คือความอบอุ่นทางจิตใจ

(3) 忠 ตง. จะเป็นมนุษย์ต้องมีตง. คือความซื่อสัตย์. จงรักภักดีต่อพระเจ้าแผ่นดิน (หรือผู้ปกครอง)

(4) 信 สิ่ง. จะเป็นมนุษย์ต้องมีสิ่ง. คือความสัจวาจา

(5) 禮 โล้ย. จะเป็นมนุษย์ต้องมีโล้ย. คือความมีมารยาท

(6) 義 หงี. จะเป็นมนุษย์ต้องมีหงี. คือความซื่อตรงสุจริตใจต่อหน้าที่

(7) 廉 เนี้ยม. จะเป็นมนุษย์ต้องมีเนี้ยม. คือความบริสุทธิ์ (กายและใจ)

(8) 恥 ชี้. จะเป็นมนุษย์ต้องมีชี้. คือมีหิริโอตตัปปะ ความละอายใจ. ความละอายบาป. ความเกรงกลัวการทำบาป.

ความจริงหลักธรรมคำสอนที่ดีของท่านอริยครู ขงจื๊อ นั้นยังมีอีกมากมาย แต่ที่ได้ผลมีอิทธิพลแพร่หลาย บางเรื่องจนแปลงกายเป็นค่านิยมที่แพร่หลาย พอนาน ๆ ไปก็แปลงกายอีกชั้น เป็นความยึดมั่นถือมั่น ถือจนเป็นประเพณีเนื้องอกหรือวัฒนธรรม "เนื้องอก" ที่ขาดเมตตากรุณาธรรม แล้วกลายเป็นการกดขี่ข่มเหงน้ำใจฝ่ายผู้หญิงมากเกินไป แล้วผู้หญิงที่มีสติปัญญาโลกียธรรมดี รับไว้หมดไม่ไหว กรรม!

ศาสนา–เต๋า–ไม่อยากตาย

จงทำหน้าที่ผัว... แต่อย่าเป็นผัว

จงทำหน้าที่เมีย... แต่อย่าเป็นเมีย.

มีคู่มืออุบาสก อุบาสิกา ชาวบ้านนิยมอ่านเป็นคัมภีร์ฝ่ายศาสนา "เต๋า" ซึ่งนักปราชญ์เขาจัดกันไว้ว่า เป็นหลักธรรมชั้นสูงยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก ก็ยังไม่ได้ความ...ไม่ได้เรื่องเกี่ยวกับ "คู่ครอง–ผัวเมีย" กันเท่าไรนักเลย มีสูตรที่ชอบพูดแบบซ่อนเงื่อน พูดเล่นลิ้นเป็นเชิงให้คิด... สอนเป็นปริศนาให้คิดทำเอาเอง. มีบทหนึ่งที่ชาวบ้านนิยมชอบพูดเล่น ๆ กันว่า พวกผู้ชายที่มีเมียแล้วว่า ถ้าอยากจะให้ครอบครัวสงบอยู่เย็นเป็นสุข

ได้นาน ๆ มากกันแล้ว "จงทำหน้าที่ผัว... แต่อย่าเป็นผัว" แล้วยังสอนพวกผู้หญิงที่มีผัวแล้วอีกว่า "จงทำหน้าที่เมีย... แต่อย่าเป็นเมีย" อย่างนี้

คำสอนแบบอย่างนี้ ซ่อนเงื่อนเป็นปริศนาธรรม ทำนองแบบให้ศิษย์โง่ไปคิดเอาเอง น.ส. หลิวซีวอิง ว่าสูตรอย่างนี้คงจะเอาไว้ใช้กับ ผัวแก่เมียเฒ่า เข้าวัดถือศีลต้องใช้สูตรอย่างนี้กันละกระมัง? หรือไม่ก็ต้องเอาไปเทศนาธรรมอย่างนี้ให้แก่พวกเทวดาบนสวรรค์เขาฟังกันต่างหาก! แล้วถ้าเป็นคนหรือเป็นมนุษย์กันแล้ว จะเอาใคร ๆ มันมาฟังกันรู้เรื่อง...หรือนำเอาคำสอน หลักธรรมนั้นไปปฏิบัติกันได้เล่า? เป็นความจริงชาวบ้าน หรือผู้เป็นพ่อคน เป็นแม่มนุษย์ก็ยังข้องใจในปริศนาธรรมนี้กันมาเป็นร้อย ๆ หรือเป็นพัน ๆ ปีแล้วก็ว่าได้ แล้วจะแก้ไขปัญหาที่ไม่ยุติธรรมอย่างนี้ได้บ้างไหม? พระคุณเจ้า ค่ะ!

แล้ว หลิวซีวอิง ขอพูดความจริงว่า ตนเองทางโลกก็อดที่จะทิ้งไปหมดไม่ลง... ทางธรรมก็ยังเอาตัวไม่รอด... เข้าไม่ถึงธรรมนั้น หรือยังไม่มีความรู้ที่ดีพอในปัญหาธรรมทั้งหมดเลย...รู้ตัวว่า ตัวเองยังผิดอยู่ตลอดเวลา กรรม!

มีญาณพิเศษ

แล้ว หลิวซีวอิง มีกรรมอีกอย่างหนึ่ง คือมีญาณพิเศษ ญาณที่พอสบตาเห็นผู้ชายคนใด ๆ แวบเดียวก็รู้ได้ทันทีว่า รู้สึ้น

เรื่องกามราคะ ของผู้ชายคนนั้น ๆ ทั้งอดีตและอนาคตเสียแทบทั้งหมดเลย...เห็นที่คงจะที่มีสติปัญญาโลกีย์อย่างนี้เอง จึงทำให้หลิวซีวอิง เป็นโรคกลัวผู้ชาย...คือกลัวผู้ชายที่ไม่ดี ไม่มีศีลธรรมอย่างหนึ่ง และอิฉันยังเป็นคนที่ชอบเห็นใจสงสารพวกผู้หญิงทั้งหลาย เป็นทุกข์แทนผู้หญิงที่จะต้องเผชิญหน้ากับเวรกรรมต่าง ๆ อย่างนั้น แล้วในใจคิดอยู่เสมอ ๆ ว่าโลกนี้ช่างไม่มีนักปราชญ์ผู้มีธรรมจริง ๆ ได้เกิดโพธิจิตเห็นธรรมทานที่คิดช่วยเหลือสรรพสัตว์ มีวาจาศักดิ์สิทธิ์ กล้ามาช่วยโปรดผู้หญิงกล้ามาช่วยคิดกรรมวิธี ล้มพังทลาย ประเพณีหรือวัฒนธรรมที่ไม่เป็นธรรม เป็นเชิงบังคับวิญญาณของผู้หญิงสาวมาเป็นพันๆปี ให้ผู้หญิงเกิดมาจะต้องรับกรรมร่วมแบบอย่างเดิม ๆ นั้น ให้พังทลายลงไปที่ไม่ได้หรือ? พระคุณเจ้า ค่ะ? ท่านผู้มีเมตตากรุณาโพธิสัตว์ธรรมทานบารมี ขอให้จงช่วยโปรดสัตว์ จงเห็นใจสัตว์แบบผู้หญิงที่ต้องตกเป็นทาส ประเพณีหรือวัฒนธรรมที่ไม่เป็นธรรม ช่วยโปรดผู้หญิงเอาบุญทานด้วยที่เถิด! สาธุคุณเจ้าค่ะ!

ถั่วสุก-งาไหม้-กินไม่ได้

โอ...หลิวซีวอิง เป็นคนชอบค้นคว้าและวิจัย ให้ความเป็นธรรม คนดี-คนชั่ว-แบบอย่างที่กล่าวมานั้น มีทั้งหญิงชายแต่ผู้หญิงนั้นความชั่วยังมีน้อยมาก. แล้วยังพบอีกว่า ให้ความ

เป็นธรรม มีผู้ชายบางคน ตอนต้น ๆ ชีวิตก็เลวระยำหยำเปแย่เอามาก ๆ พอมาถึงตรงมีชีวิตกลางคน หรือวัยแก่ชราภาพ ก็ได้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ เห็นภัยในวัฏสงสารก็มี กลับชาติทางธรรม กลับตัวกลายเป็นคนสงบนิ่งยิ่งกว่าคนที่เรียกว่าถือศีลหรือออกบวชก็มีบ้าง แต่มักจะเข้าตำราที่เขาชอบพูดไว้จนติดปากชาวบ้านกันว่า "เอาเม็ดถั่วลิสง–ปนกับเม็ดงา" แล้วก็ใส่รวมปนกันลงในกะทะคั่ว คั่วไปจนถั่วนั้นสุกงาก็ไหม้แล้ว มีกลิ่นเหม็นไหม้งานั้นมาก ๆ ก็กินแทบจะไม่ได้ ทั้งถั่วและงาไปเสียแล้ว กรรม!

หลิวซ่วอิง ยังวิจัยค้นพบ จับขโมยข้อมูลความลับของผู้ชายนั้นได้อีกว่า ถ้าโรคประสาทลงท้องแล้ว มักจะปวดท้องเป็นโรคกระเพาะอาหารลำไส้ กินยากันทั้งปีเลย. ถ้าโรคประสาทขึ้น หรือออกที่ปากกันแล้ว มักจะเป็นคนจู้จี้ คนขี้บ่นที่หาเหตุผลแทบจะไม่ได้เลย ถ้าเป็นหนักมาก ๆ เข้า ก็จะพูดจาภาษาคนกันไม่รู้เรื่อง มีแต่เป็นพิษภัยแก่ผู้อื่น ๆ ถ้าโรคประสาทขึ้นสมองกันแล้ว มักจะคุมอารมณ์ไม่อยู่ จิตคุ้มคลั่งจะนั่งจะนอนไม่ติดบ้าน บางคนที่เป็นหนัก ๆ ถึงกับบ้าไปเลยก็มี กรรม!

แล้วจู่ ๆ จะมาบังคับให้ผู้หญิงเขาไปรับบาป...แบกเวรกรรม...ร่วมชีวิตกับบทรักเศร้า...บทรักโศกอย่างกระนั้นหรือ? เห็นทีจะต้องให้โลกผู้หญิงเขา ต้องได้พูดกันบ้างว่า ก็คือส่งลูกสาวไปลงนรกนะซี...กรรมเป็นกองเลย ใช่ไหม? พระคุณเจ้า?

มีปรัชญาหาคู่ครองลูกผู้หญิง

หลิวซี่วอิง เป็นนักคิดหาเหตุผลที่ไม่เป็นธรรม จึงขอฝากผลงาน ปรัชญาหาคู่ครอง ไว้เป็นคติเตือนใจแก่ลูกผู้หญิงไว้บ้าง ว่าการคัดเลือกหาคู่ครองนั้นสรุปความแล้ว พ่อแม่แทบทุกคน และส่วนตัวในจิตใจของผู้หญิงนั้น มักจะชอบรวย เอาความร่ำรวยที่มากเงินมีทองมาก ๆ ไว้ก่อนมันอบอุ่นทางจิตใจ

ส่วนฝ่ายผู้ชายนั้นมักจะชอบเอาความสวยไว้ก่อน ชอบผู้หญิงที่สวยงามดีไว้ก่อน เท่าที่ได้สำรวจพบเห็นมา "ชายเอาสวย–หญิงเอารวย" เป็นมาอย่างนี้ทุกชาติบ้านเมืองกันเลย

มีปรัชญาของผู้หญิง–หาผัว

(1) ผู้หญิงสมควรที่จะแต่งงานด้วยความเหมาะสมกับวัยของอายุ ดูวัยชีวิตที่เหมาะสมกันไว้ก่อน

(2) ผู้หญิงสมควรที่จะแต่งงานด้วยความรักกันไว้ก่อน. (ถ้าหาได้พบกันนับว่าเป็นบุญวาสนาที่โชคดี)

(3) ผู้หญิงสมควรที่จะแต่งงานกับความอยู่รอดของสังขารชีวิต เพื่อฝากผีฝากไข้กันไปได้รอด มีความอบอุ่นทางจิตใจในวัยชราภาพ ก็ต้องคำนึงถึงปากท้อง เศรษฐกิจให้พออาศัยอยู่รอดไปฉากหนึ่งของละครชีวิต ร่วมกันสร้างบุญกุศลบารมีให้เป็นกรรมดีสืบวัฏสงสาร สาธุ!

มีปรัชญาของผู้ชาย-หาเมีย

(1) ผู้ชายส่วนมากนั้น เขาแต่งงานหรือจะหาเมีย เขาเอาความสวยงาม กามเสน่ห์ของผู้หญิงก่อนอื่นใด ๆ

(2) ผู้ชายเรื่องความเหมาะสม ความรวย ความจนนั้นเอาไว้มาว่ากันที่หลัง...ขอให้ได้เมียสาว ๆ สวย ๆ งามตาดีไว้ก่อนทั้งนั้นเลย

(3) ผู้ชายมีพิเศษอีกพวกหนึ่ง หาเมียหรือแต่งงานเพื่ออุดมการ มีอุดมคติทางใจตรงกัน บางคนไม่มีความรักชอบเรื่องกามเรื่องเพศเท่าไรนักก็มี คนพวกนี้มักจะไม่คำนึงถึงวัยอายุ ว่าแก่หรือหนุ่มสาวเท่าไรนัก มีจิตร่วมอุดมคติทางใจตรงกันสูงมาก รักคุณธรรมทางจิตใจเพื่อแบ่งปันสร้างสรรค์โลก เอาจิตใจเป็นหลักใหญ่ก่อน มีปรัชญาชีวิตเป็นบุคคลที่น่าเคารพนับถือ นาน ๆ จะพบสักท่านหนึ่งที่มีโพธิจิตอย่างนี้.

หลิวชีวอิง ขอสรุปความผลด้านวิจัยเรื่องปรัชญาหาคู่ครองสั้น ๆ อีกที ทั้งหญิงหรือชายนั้นเขาแต่งงานอย่างนี้. แต่งงานด้วยความรักในทางเพศกามเสน่ห์อย่างหนึ่ง. แต่งงานด้วยความเมตตากรุณาสงสาร ความอยู่รอดของชีวิตอย่างหนึ่ง แต่งงานด้วยความเข้าใจชีวิต เห็นใจเพื่อตอบแทนบุญคุณซึ่งกันและกันอย่างหนึ่ง. แต่งงานด้วยเพื่อเคารพบูชาร่วมอุดมคติทางใจเพื่อสรรพสัตว์ได้สร้างสรรค์โลกให้ความสุขอย่างหนึ่งแล... สาธุ!

หลิวชี่วอิง ได้กล่าวต่อไปอีกว่า ความคิดเห็นของอิฉันนี้เป็นปัญหากรรมร่วมใหญ่ของสังคม หรือเรื่องธรรมะโลกแตก! ซึ่งมีแต่คนไม่พอใจ เอาแต่ตำหนิติบ่น ซึ่งยังไม่มีนักปราชญ์นักปกครองคนใด ๆ ที่มีสติปัญญาธรรมชาติจักษุเกิดโพธิจิตอันแท้จริง ๆ แล้วมาแก้ไขสังคมอย่างนี้ได้เลย แล้ววันนี้นับว่าโชคดีได้พบคณะเทศนาธรรมของ พระคุณเจ้า จึงอยากจะขอความเมตตากรุณาแห่งโพธิจิต ขอถามความคิดเห็นปัญหาเรื่องคู่ครองอย่างนี้ มีการสอนในพระพุทธศาสนาไว้อย่างไรบ้าง? ขอพระเมตตากรุณาจิตเถิด! พระคุณเจ้า ค่ะ!

ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ ได้ผ่านดงนักปราชญ์มาก็มากพอสมควร ได้แต่ถอนหายใจใหญ่ ๆ ดัง ฮ้า! ฮา ๆ ๆ แล้วได้แต่มองดูลักษณะโหงวเฮ้ง เพ่งจิตลึกลงไปถึงอนุสัยจิต ของลูกสาวนักปราชญ์ ขอหงวน ผู้นี้แล้ว ก็เข้าตำราเซ็น (ฌาน) ของอริยครูบาท่านสั่งไว้ว่า ถ้าพบลักษณะอย่างนี้กันแล้ว ห้ามด่วนตอบปัญหาธรรมะทันที... จะจบไม่ลง... ท่านก็ปลงใจอีกว่าไม่รู้จะตอบ จะพูดอย่างไรดีอีกด้วย ได้แต่นิ่งว่าง... สำรวมจิตใจให้ว่าง ๆ หยุดการปรุงแต่งในเรื่องนั้นลงชั่วคราววันหนึ่งก่อนเป็นเชิงตอบ... ใช้ความนิ่ง ความว่าง จิตว่าง... ตอบไว้ทีก่อน

ศาสนา-เต๋า-ไม่อยากตาย

หลิวชี่วอิง เท่าที่ได้ศึกษาวิจัย "ศาสนาเต๋า–ไม่อยากตาย" สรุปความเขาสอนเป้าหมายให้เบื้องต้นของการเป็นมนุษย์ จะต้องมีความกตัญญูกตเวทีคุณ เป็นคุณธรรมประจำทางจิตใจไว้ก่อน ต่อไปต้องเริ่มถือศีลเท่าที่ตนจะปฏิบัติได้ ก็คือเริ่มฝึกกายใจให้อดทน มีความแข็งแรงทรงพลังงานชีวิตไว้ก่อน ก็เริ่มที่ฝึกการหายใจเข้า หายใจออก คือโคจรลมปราณ มีสูตรกรรมวิธีอีกมาก ดูแล้วก็คล้าย ๆ ของพระพุทธศาสนา อินเดีย ตอนที่พระสิทธิธัตถราชกุมาร หนีออกบวชไปแสวงหาอริยครูบาทั้ง 6 แล้วได้ศึกษาคัดเลือกเอาการ เจริญอานาปานัสสติภาวนา (มีสูตรกรรมวิธีต่าง ๆ) จนได้บรรลุถึงการเข้า รูปฌาน 4 (เป็นโลกียฌาน) บรมธรรมสูตรสากล

พระราชกุมาร ได้ฝึกสูง ๆ ขึ้นไปอีกจนถึง "อรูปฌาน" (เป็นโลกุตรฌาน) ฝึกไปจนได้บรรลุสัจจธรรม ตรัสรู้ "โลกุตรธรรม" เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศากยมุนี แล้วได้ก่อตั้ง พระพุทธศาสนา ในอินเดีย.

แล้วเรื่องนี้ความเชื่อและความเห็นของ หลิวชี่วอิง มองดูหลักธรรมเบื้องสูง ๆ ส่วนมากก็มีซ้ำกัน ดูคล้าย ๆ กันของท่านฤาษี โยคี ก่อนพุทธกาล อินเดียโบราณ. และดูสติปัญญาก็คล้าย ๆ ของพวกเซียนชั้นสูงของจีนโบราณในลัทธิเต๋าเช่นกัน

แต่ฝ่ายศาสนาเต๋า ต้องการทำให้สุขภาพร่างกายใจของมนุษย์ จะต้องมีพลังงานชีวิต จะได้สดชื่นมีอายุแข็งแรงยืนยงคงทนไปนาน ๆ ไว้ก่อน แล้วจะได้มีกำลังกายใจศึกษาวิชาการของเต๋าชั้นที่สูงขึ้น ๆ ไปอีก ได้เก็บเรื่องวิชาการประวัติศาสตร์ของพระบรมครูบาฝ่ายเต๋าไว้ให้โลกรู้เปิ่นอมตะ แล้วยังมีกรรมวิธีฝึกให้อายุยืน จาก 100 ปีให้ยืนไปถึง 1,000 ปี. แล้วยังมีสูตรธรรม เปิ่นกรรมวิธีที่สอนให้ตายได้ตามต้องการ คือสอนให้นั่งสมถะก่อน เจริญไปนาน ๆ สมาธิจะเกิดตามมาเอง แล้วจะเข้ารูปฌาน 4 ให้ตายในการเข้ารูปฌานนั้น ซึ่งดูแล้วก็เปิ่นแบบคล้าย ๆ กันกับของ นิกายเซ็น (ฌาน) สอนในสำนักวัดเซียวลิ้มยี่ (วัดเส้าหลิน) จีน. ครูบาฝ่ายเต๋าย้ำสอนไว้มากว่า ถ้าจะเปิ่นครูบาสอนหลักธรรมให้แก่สรรพสัตว์ ผู้เปิ่นครูบาจะต้องมีอายุยืนทรงพลังชีวิตสดชื่นยืนนาน ๆ ให้ศิษย์เห็นเปิ่นแบบอย่างไว้ก่อน ฉะนั้น หลิวชีวอิง จึงขอสรุปความเห็นด้วยไว้ว่า "ศาสนาเต๋า–ไม่อยากตาย" นั่นเอง ถูกมากเจ้าค่ะ!

โอ! อิฉัน หลิวชีวอิง เปิ่นปุถุชนกล้าพูดความจริงเท่าที่ตนรู้เรื่อง รู้ว่าตนเองยังมีกิเลสตัณหาอุปาทานต่าง ๆ พอรู้ว่ามีสูตรที่ทำให้ตายได้ตามต้องการ ก็เกิดจิตคิดสนใจสูตรนี้มากที่สุด เอาไว้ตอนมีอายุแก่ชราภาพมาก ๆ แล้ว เราจะได้ตายแบบสงบจิตง่าย ๆ อย่างที่ว่าเข้ารูปฌานแล้วตายในฌาน ถ้าทำได้จริงเปิ่นเอาแน่ ขอจองไว้ก่อนแล... สาธุ! พระคุณเจ้า

หลิวซี่วอิง ยังเปิ่นปุถุชน แต่ชอบวิจัยได้พบว่า สรุปมีความเห็นทั้งหมดว่า นักปราชญ์ทางศาสนาต่างๆ นั้น อิฉันเคารพบูชาท่านไว้อย่างสูง เพราะผลงานที่ท่านได้สร้างสูตรศาสตร์ ปรัชญาโลกีย์และโลกุตรธรรม ที่ทำให้มนุษย์ได้สยบและสงบทางใจได้นานๆ มาก และกรรมวิธีที่สูงยิ่งๆ ขึ้นไปกว่านั้น คือท่านอริยปราชญ์ได้สร้างค่านิยมไว้ผูกมัดกำจิตใจคนได้นานๆ มาก และปกครองมนุษย์ให้จับกลุ่มกันได้แน่นและกว้างขวาง มีอุดมคติทางศาสนาได้ตรงกันแทบทุกชาติไปได้นานมาก. อิฉันเพียงขอค้านบางเรื่องที่ไม่เปิ่นธรรมแก่มนุษย์ และยังงมงายเกินกว่าเหตุผลมากไปเท่านั้น

ถ้าเปิ่นนักกฎหมาย นักรบผู้ยิ่งใหญ่ เจ้าเมืองหรือพระเจ้าแผ่นดิน (ฮ่องเต้) ท่านจะมีวาสนาบุญบารมีสูง หรือเก่งกาจเยี่ยมสูงศักดิ์เท่าไรๆ ก็จะปกครองชาติบ้านเมืองนั้นๆ หรือชนเผ่านั้นๆ ไปได้ไม่กี่สิบชั่วอายุคน แล้วก็มักจะล้มเหลว แล้วก็หมดอิทธิพลไป แต่ถ้าเปิ่นการสร้างให้เปิ่นศาสนาได้แล้ว มันจะประทับจิตติดวิญญาณชนชาตินั้นๆ กลายเปิ่นวัฒนธรรม ให้เขานับถือบูชาไว้ในจอจิตได้นมนานนับเปิ่นพันๆ ปีทีเดียว สาธุ! อย่างนี้เปิ่นต้น[1]

---

1 ผลงานวิจัยของ หลิวซี่วอิง เมื่อสมัยแผ่นดินถังพันปีมาแล้ว บัดนี้ได้เกิด **ท่านเมาเซตุง** มาล้มวัฒนธรรมจีนโบราณที่ยังงมงาย และไม่เปิ่นธรรมดัง หลิวซี่วอิง กล่าวไว้นั้น **ท่านเมาเซตุง** ได้กวาดให้ลงทะเลจีนไป

จาก ส. ธโนฆาภรณ์ (หลิวซี่วอิง)

พ.ศ. 2556

พระอาจารย์ใหญ่ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ ได้เทศนาธรรมเป็นการตอบคำถามค้าง ๆ ไว้ก่อนอีก สาธุ!

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศากยมุนี เป็นบรมครูสายเซ็น (ฌาน) ได้ตรัสสอนไว้ว่า หน้าที่การครองเรือนของโลกียชนนั้น คือการที่จะเป็นสามีและภรรยา มีหลักธรรมปรัชญาครองเรือนฝ่ายละ 5 ประการ หลักฐานมีในพระไตรปิฎกทั้งหินยาน และมหายาน สอนไว้ตรงกันหมด ถ้านำเอาไปปฏิบัติได้เป็นผลดีเท่านั้น คือ

ฝ่ายชายที่จะเป็นสามี
ต้องปฏิบัติ 5 ประการ

(1) ด้วยการยกย่องนับถือ ว่าหญิงนั้นเป็นภรรยาตน ให้สังคมเขารู้บ้าง.

(2) ด้วยการไม่ดูถูก ไม่ดูหมิ่นภรรยาตนต่อหน้า และลับหลัง.

(3) ด้วยการไม่ประพฤติล่วงใจ (นอกใจ–เจ้าชู้)

(4) ด้วยการมอบความเป็นใหญ่ ในการดูแลบ้าน ในการครัวเรือน เท่าที่สติปัญญาของเขาจะรับไว้ได้ และทำการงานนั้นไปได้ด้วยดี

(5) ด้วยการให้เครื่องแต่งตัวอาภรณ์ หรืออาหารต่าง ๆ วัตถุสิ่งของประดับที่เขาพอใจ.

ฝ่ายหญิงที่จะเป็นภรรยา
ต้องปฏิบัติ ๕ ประการ

(1) ด้วยการสนใจความเป็นอยู่ ถือเป็นหน้าที่จัดการงานในบ้านเรือน ให้สะอาดความเรียบร้อยดี เหมาะสมกับฐานะตน.

(2) ด้วยการสนใจ มีจิตใจกว้างขวาง อย่าถือตัว อย่ารังเกียจ อย่าดูหมิ่นพ่อผัวแม่ผัว หรือญาติมิตรสหายของผัว ถ้าทำได้ให้สูงขึ้นไปอีก สมควรสงเคราะห์คนข้างเคียงของผัวอีกด้วย

(3) ด้วยการซื่อสัตย์ ไม่ประพฤติผิดล่วงใจผัว (ไม่นอกใจ–ไม่มีชู้) ต้องรักษาเกียรติของผัวไว้ให้ดี ทั้งต่อหน้าและลับหลังไว้ให้ดีด้วย.

(4) ด้วยการสนใจเก็บรักษาดูแลทรัพย์สินที่ผัวหามาได้ไว้ให้ดีด้วย.

(5) ด้วยการสนใจขยันไม่เกียจคร้านในกิจการงาน มีความรัก ความยินดีรับผิดชอบในการงานของผัวไว้ด้วยดีด้วย.

สรุปหลักธรรม ปรัชญาการครองเรือน พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสสอนไว้ว่า ฝ่ายชายมี 5 ประการ. ฝ่ายหญิงมี 5 ประการ ถ้าหนุ่มสาวหรือใครคิดที่จะนำเอาไปใช้ ครองเรือนครองรัก ก็จะฝากผีจะฝากไข้กันให้ยืดยาวยืนยงคงทนได้นาน ๆ ตลอดไป นำเอาไปใช้ก็ยังจะไม่ผิดหวัง ทั้งชายและหญิง 10 ประการ ยังทันสมัยอยู่เสมอมากแล... สาธุ!

พระอริยครู สายของฉันทุกสมัยได้อบรมสอนศิษย์ไว้ ว่า จะเป็นมนุษย์ต้องมีอุดมคติทางใจให้สูงไว้ด้วยคุณธรรม คือมีความกตัญญูกตเวที ผู้มีพระคุณไว้ก่อน ดังเช่นเคารพนับถือและสรรเสริญบัณฑิตที่มี "โพธิจิต" หรือโลกียปราชญ์ที่วิจัยได้ค้นพบวิชาการ แล้ววางสูตรศาสตร์ ท่านมีวิชาการดีเด่นไว้ได้โปรดชีวิตกายใจของสรรพสัตว์ ให้มีความอยู่รอดสุขกายสบายใจอย่างเสียสละ มีบางท่านมักจะมี "ปมด้อย" ของสังขารกรรมที่ติดมาแต่ชาติก่อน ๆ ให้สังคมเขาตำหนิบ้างก็มี แล้วศิษย์ผู้มีความกตัญญูกตเวทีคุณต้องให้อภัยทาน ศิษย์ผู้มีคุณธรรมแสวงหาอริยครูยังต้องเคารพนับถือ จะต้องคัดเลือกเอาแต่ความรู้ "ปมเด่น" ที่เป็นของดี ๆ ของท่านไว้ เคารพนับถือเป็นครูบาโพธิสัตว์ คือท่านเป็นผู้เสียสละได้ถ่ายทอดสอนสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ให้เป็นทานแก่สรรพสัตว์แล... สาธุ!

แต้บุ้นใช้ มีคติธรรมปรัชญาชาวบ้านเป็นพันปีฝากไว้คิด.

ห้าม 3 อย่าง

(1) กระโถนใส่เยี่ยว หรือถังใส่ขี้ ต้องเอาออกไปจากบ้านเร็ว ๆ ห้ามเอาไว้ในบ้านนาน ๆ

(2) ศพ–คนตายแล้ว ต้องรีบเอาออกไปจากบ้านไปจัดการฝังหรือเผาศพนั้นเสียเลย

(๓) ลูกสาว อย่าหวงเอาไว้ในบ้าน นาน ๆ นักเลย บางทีอาจจะไม่เป็นศรีมงคลเท่าไรนัก.

แล้วข้อที่ ๓ นั้น ลูกสาวสวยงามที่มีสติปัญญาโลกีย์ดี รู้ศีลธรรมดีและวัฒนธรรมดี เป็นมิ่งมิตรศรีมงคลในบ้านดีก็มีบ้างเหมือนกัน. แต่ข้าพเจ้า แต้บุ้นใช้ ได้รู้พบเห็นมาบ้างแล้ว ก็ชอบคิดรักเขาทันที แต่กุลสตรีนั้นเขาไม่ชอบ... ไม่เอาเราต่างหาก!

แล้วแต้บุ้นใช้ก็รู้ว่า เพราะเราขาดบุญวาสนาบารมี ยังไม่ใช่เป็นคู่สร้าง–คู่สมกันในชาตินี้แล...

โอ! เรามักจะได้ยินพูดกันว่าชาวไทยเรา ชาวพุทธเรา ยังอ่านหนังสือหรือสนใจหนังสือยังน้อยมาก... มันต้องน้อยอยู่ดี... ห้องสมุดประชาชน 75 จังหวัด และมีแทบทุกอำเภอกันแล้ว ยังไม่มีหนังสือพอที่จะให้ชาวบ้านได้หยิบยืมไปอ่านได้ฟรี ๆ กันทุก ๆ เล่ม จงช่วยกันอุทิศธรรมทานไปอีก 50 หรือ 100 ปีกันเถิด!

จาก ธีระ วงศ์โพธิ์พระ

สำนักสอนเซ็น (ฌาน) วัดโซกาย นิกายฉับพลัน-จีน-ใช้มาเป็นพันปี

พระหลวงตาจีน เย็นเกียรติ (ลิขิต ฮูนตระกูล) ได้นำ ธ. ธีรทาส. ไปนมัสการ ถามปัญหาวิปัสสนาภูมิ กับพระอริยครูหลวงจีนเย็นบุญภิกขุ กทม. พ.ศ. 2509 สาธุคุณท่าน เปิดพระคัมภีร์สอบอารมณ์กรรมฐาน เอามาอ่านย่อ ๆ ให้ฟังทันทีเลย!

1. ต้องใช้ด่านแรก เจโตวิมุตติ (ยังเป็นโลกียธรรม) กรรมวิธีเริ่มแรกต้องอาศัย "รูปฌาน 4" ถ้าสอบผ่านได้ก็จะเป็นคนนิ่งได้... ปากเงียบได้... ใจสงบมาก... จะอยู่ที่ไหน ๆ ก็ได้นาน ๆ ตรงนี้เป็นความเก่ง ฉลาดของท่านอริยครูบาในการปิดปาก (ให้หุบปาก)...พวกศิษย์โง่...เอาแต่ถาม...เอาแต่เถียง...ไม่ปฏิบัติธรรม. กรรมวิธีอย่างนี้ตอบว่าให้เจ้าไปนั่ง-นิ่ง-จะรู้เองแล... สาธุ!

2. ปัญญาวิมุตติ (เป็นโลกุตรธรรม) ด่านที่สองยกให้สูงขึ้นเป็นปัญญาวิมุตติ วิปัสสนาภูมิใช้สืบกันลงมาเป็นพันปีแล้ว ใช้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ เป็นกรรมวิธีดับทุกข์กายใจ ด้วยพระสูตรของพระพุทธศาสนา คือ สติปัฏฐาน 4. ขันธ์ 5. และธาตุ 4. แล้วลงท้ายจบด้วยเห็นเป็น "อนิจจัง-ทุกขัง-อนัตตา" ก่อน ยังเป็นโลกียธรรมอยู่ ถึงที่สุดท้ายเป็นสุญตา (โลกุตรธรรม) สุญตานิพพานแล... สาธุ! (อย่างนี้คือนิกายฉับพลัน)

บันทึกธรรม โดย **ธ. ธีรทาส.**

วัดทิพย์วารีวิหาร บ้านหม้อ กทม.

ชมผลงานจิ๋นซี-ฮ่องเต้. สมัยฉิน ท็อมตะ

เผาตำราเรียนอักษรจีนต่าง ๆ ให้เหลือไว้ภาษาเดียว

หลิวซี่วอิง ชอบวิจัยเรื่องที่ไม่เป็นธรรมมากเกินไปนัก ถ้ามองทะลุสายประวัติศาสตร์จีน แล้วเห็นใจนักปกครองโบราณที่มุ่งการพัฒนาให้ชาติบ้านเมืองเจริญอยู่รอดกันทั้งนั้น เพราะชาติจีนรวมกันได้มีหลายเผ่าพันธุ์ มีแผ่นดินอันกว้างใหญ่ไพศาล แล้วใช้ภาษาพูดแต่ละเผ่าก็ไม่เหมือนกัน ยิ่งภาษาเขียนด้วยตัวอักษรกันแล้ว ไม่อาจที่จะเป็นภาษากลางที่แพร่หลายทั่งประเทศชาติได้ พูดกันไม่ค่อยจะรู้เรื่องนั่นเอง มีแต่เรื่องต้องรบราฆ่าฟันทำสงครามกันทั้งปี.

ต้องชมเชยผลงานท็อมตะของ ท่านจิ๋นซีอ๋อง เผาตำราเรียนอักษรจีนต่าง ๆ ให้เหลือไว้แต่เพียงภาษาเดียว จึงได้เป็นเอกชาติจีนจึงเป็นปึกแผ่นอันกว้างขวางปกครองด้วยวัฒนธรรม กฎหมาย ใช้ภาษาอักษรจีนกลางอ่านออกเขียนได้รู้กันทั่งประเทศ

ส. ธโนฆาภรณ์ (หลิวซี่วอิง)

บทที่ 4

แต้บุ้นใช้–ชายหนุ่มที่ตกค้าง–หาคู่ครองไม่ได้ ก็หนพึ่งลูกสาวนักปราชญ์ขึ้นคานพูดไม่ได้เช่นกัน

โดย ธ. ธีรทาส.

พระอาจารย์ใหญ่ ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ สมัยหนึ่งหลังจากได้ฟังเทศนาธรรมผลงานชีวิตของ หลิวซี่วอิง จบลงแล้วได้เกิดมีชายหนุ่มตกค้างอายุ ก็มีผลงานชีวิตที่ไม่แพ้กันเท่าไรนัก ชื่อ แต้บุ้นใช้ ซึ่งเป็นลูกชายอดีตท่านแม่ทัพที่มีชื่อเสียงดังมากในเมืองนั้น. ส่วนตัวชายหนุ่มตกค้างที่หาคู่ครองยังไม่พบ.... แต้บุ้นใช้ ก็ดังไม่แพ้พ่อ แต่ดังในเรื่องที่เที่ยวออกไปหาเมียที่สาวสวย ๆ งาม ๆ อาศัยอิทธิพลชื่อเสียงของคุณพ่อที่เป็นอดีตแม่ทัพมาก่อนก็ไปได้ทุกบ้านเมือง ขอชมสาวงามตามเมืองต่าง ๆ ทำเอาจนแม่สื่อแม่ชักสู่ขอหาเมียให้คน...พอได้เห็นหน้าพ่อหนุ่มวัยแก่กลางอายุคนแล้ว แต่ละแม่สื่อก็แทบจะสั่นหัวตาม ๆ กันไป คือพอเห็นหน้าก็เอือมระอาเรื่องการหาดูเมีย คือหลอกชมดูสาวสวย ๆ งาม ๆ ลูกสาวชาวบ้าน ทำอย่างนี้มาตั้งแต่ยังเป็นหนุ่ม ๆ รูปหล่อ จนถึงวัยนี้จวนจะเกินการเป็นพ่อคนหรือปู่คนไปแล้ว ก็ยังไม่พบเนื้อคู่ที่ถูกจิตใจรักสักคนได้เลย...กรรม!

แต้บุ้นใช้ วันนี้มาได้ยินแม่สาว หลิวซี่วอิง พูดตำหนิติบ่น แต่พวกผู้ชายเสียมากมาย ซึ่งไม่มีดีเป็นฉาก ๆ ไปเลย แล้วก็ทนฟังไปนาน ๆ เข้าก็ไม่ไหว! ฟังไม่ได้ขึ้นมาบ้าง จึงลุกขึ้นยืนยกมือไหว้! ร้องเสียงดัง ๆ ไปที่ ท่านพระอาจารย์ครับ! เดี๋ยวก่อน ๆ กระผมขอความเป็นธรรม คือขอให้กระผมซึ่งเป็นพวกผู้ชาย ขอพูด ขอได้วิจารณ์พวกผู้หญิงบ้างซิ! พระคุณเจ้าขอพระเมตตากรุณาธรรม เป็นกลางบ้าง ครับ!

พระอาจารย์ใหญ่ จึงได้ยกมือขึ้นชู เป็นเชิงบอกให้หลิวซี่วอิง ว่าเดี๋ยวก่อน! จงหยุดพูด หุบปาก... นิ่งเงียบลงดูก่อน...ที่นี่เป็นธรรมสภานะ! ต้องมีกฎระเบียบวินัย เป็นธรรมที่โลกเขายอมรับว่าสภาเป็นกลาง จึงต้องสงบ...ฟังกันพอรู้เรื่องบ้าง ต้องสงบลงได้ชั่วคราวลงก่อนได้นะ! เป็นธรรมาธิปไตย

แต้บุ้นใช้ จึงได้พูดว่า เรื่องผู้หญิงสาว ๆ นั้น กระผมได้ดูได้เห็นมาก็มากมายนับตั้งแต่หนุ่ม ๆ คนแก่มานี้ ขอสรุปความว่าผู้หญิงส่วนมาก เป็นได้แค่เมีย...แต่จะเอามาเป็นแม่คนที่ดีนั้นหายาก...บางคนมีดีเด่นแต่ร่างกายรูปทรงสวยงามดี เป็นได้แค่เมียสวย ๆ แต่ปากมักจะเสีย คือนิสัยชอบพูดจาหยาบคาย ถ้าจะเอาผู้หญิงอย่างนี้ เอามาเป็นเพื่อนคอยขัดใจกัน คอยขัดขวาง

อารมณ์ หรือเอาไว้เปิ่นเพื่อนทะเลาะกันเล่น ๆ ละกี้ได้ แก้โรคเหงาหงอยซึมเศร้าใจละกี้ได้ แต่จะเอามาเปิ่นเมียที่ดีไม่ได้ เอาไว้สืบสกุลบอกลูกสอนหลาน ๆ ไม่ได้ แล้วมีบางคนมีนิสัยขี้เกียจการบ้าน ไม่ขยันการเรือนในครอบครัว บางคนพอมีลูกแล้วกี้สอนลูกไม่เปิ่น เลี้ยงลูกไม่เปิ่น...บางคนกี้เกิดในสกุลชั้นต่ำ ๆ ยากจน บางคนชอบเล่นการพนันต่าง ๆ ซึ่งกระผมได้ศึกษาวิจัยมานานแล้วได้พบว่า ยังมีประเพณีจีน วัฒนธรรมจีนโบราณยังได้เปิ่นรั้วล้อมบ้านคุมเมือง เปิ่นขอบเขตกั้นขวางเอาไว้จนแน่นมาก ถ้ากำแพงนี้พังทะลายลงไปเมื่อไร ๆ เมื่อนั้น พวกผู้หญิงปากกล้าใจแข็ง กี้คงจะไม่ยอมแพ้พวกผู้ชายทุกอย่างไปเท่าไรนักเลย กรรม!

แล้วกุลสตรีที่ดีพร้อมทุกประการ อาจจะมีบ้าง แต่กระผมแต้บุ้นใช้ ไม่มีบุญวาสนาจึงหาเมียไม่ได้ ครับ! พระคุณเจ้า ผู้มีธรรมาธิปไตย สาธุ!

แต้บุ้นใช้ มีสุภาษิตโบราณ เปิ่นพยานหลักฐานที่พ่อแก่แม่เฒ่า ชาวจีนแทบจะทุกหมู่บ้านชอบพูดกันจนติดปากว่า ห้ามของ 3 อย่างเอาไว้ในบ้านนาน ๆ จะมีกลิ่น ไม่เปิ่นศรีมงคลเท่าไรนัก

ธรรมะโลกแตก ! กำแพงพังทลาย

ภิกษุชอเจ็ง ได้จดไว้แทบจะไม่ทัน ธรรมะโลกแตก ! กำแพงเปิ่นพันปีพังทลาย เรื่องของพ่อชายหนุ่มชื่อดังตกค้างปี พ่อแก่...ได้ระเบิดอารมณ์เก็บกด ปัญหาวาสนาชีวิตรักของตน และสังคมของผู้หญิงที่อาภัพเปิ่นฉาก ๆ ฟังแล้วก็ช่างมีเหตุผล จัดว่าเปิ่นนักวิชาการ เปิ่นตำราเล่มหนึ่งก็ได้เหมือนกัน คนฟังทั้งหลายก็อยากจะฟังคนดังในเมืองเขาโตวาทีกัน เรื่องชายหนุ่มตกค้างปี แต้บุ้นใช้ จะเที่ยวไปหาผู้หญิงทั่วแทบทุกบ้านเมืองที่จะเอามาเปิ่นเมียแก ยังหาไม่ได้ดีเลยสักคน เพราะพ่อชายหนุ่มเปิ่นคนเห็นแก่ตัว ใจร้อนชอบอิสสระทางวิญญาณแรงมากจนเกินไป จึงตัดสินใจต้องอยู่ตัวคนเดียวจนแก่ชรา เปิ่นตาลยอดด้วน ที่สุดก็ไปหาที่พึ่งทางใจ สำนักครูบาสอนการเจริญอานาปานัสสติภาวนา–เปิ่นสมถะ–ถัดไปจนได้สมาธิ ๆ จนเข้ารูปฌาน 4 ได้บ้าง นั่งให้ตัวแข็งหนังเหนียวยุงกัดไม่เข้า ยุงรู้หนีหมด เวลาจะตายก็ยังรู้ตัวสงบจิตได้ อยู่คนเดียวอย่างนี้เปิ่นบุญกุศลสงบดีอย่างหนึ่ง แต้บุ้นใช้ จึงไม่คิดที่จะอยากมีเมียเอาไว้จู้จี้ขี้บ่นคุมผัวดังสอนลูกแดง เมียอย่างนั้น แต้บุ้นใช้ ขอออกบวชบำเพ็ญศีลสมาธิปัญญา ขอออกจากวัฏสงสารจะดีกว่า สาธุ !

พระอรหันต์–พระปั๋จเจกพุทธเจ้า–พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
พระอริยครูบาทุกพระองค์ต้องสอบผ่านสูตรฉับพลันนี้

แต้บุ้นใช้ ได้พูดไว้อีกว่า วันหนึ่งได้สติอายุสังขารเราก็เริ่มแก่ชราภาพขึ้นมาทุกวันแล้ว จึงได้คิดไปแสวงหาสำนักครูบาที่วัดโซกาย เพื่อที่จะขอไหว้ครู เรียนการเจริญอานาปานัสสติภาวนาสูตร ให้ท่านอริยครูบาสอน ทำสมถะ-เจริญสมาธิ จนได้รูปฌาน 4 ไว้บ้าง เพื่อที่จะได้มีเพื่อนทางใจไว้ดับทุกข์กาย ดับทุกข์ใจในวัฏสงสารได้บ้าง แล้วก็นับว่ายังมีโชคดี เป็นบุญกุศลบารมีเก่า ๆ ส่งผลมาให้ได้พบ พระอริยครูบาโพธิสัตว์ที่เมืองโซกาย ท่านไม่หวงความรู้วิชาการต่าง ๆ สาธุคุณท่านพระอาจารย์ได้มองหน้าตา ดูลักษณะโหงวเฮ้งต่าง ๆ และคงจะสอบดูอารมณ์อนุสัยจิตของข้าพเจ้าแล้ว

พระอาจารย์ฮวบไฮ้ ได้บอกว่า คนอย่าง แต้บุ้นใช้ สมควรที่จะกลับไปอยู่บ้านตน แล้วหาสถานที่เวลาว่างปลูกต้นไม้เล่นหรือปลูกต้นไม้กระถาง (บอนไซ) ที่ชอบต่าง ๆ แล้วจงฉวยโอกาสเอาความเขียวสดใส ยอดใบดอกไม้ที่เป็นเงางามสดสีสวยดีนั้น เอาเพียงแค่ได้มองเห็น มองดูไปทุกวันก็เป็นสุขสงบจิตลงบ้าง ตรงที่มันดึงดูดอารมณ์ให้หยุดจิตสงบนิ่ง ตรงนี้ภาษากรรมฐาน เขาเรียกว่า ให้เอาจิตไปติดตามภาพนั้น เอาจิตไป

คลอเคลีย แล้วเอาสายตาไปเพ่งมองดู ดูพิจารณาดูไปนาน ๆ มันเกิดมีพลังงานทำให้จิตผ่อนคลายความตึงเครียดลงได้บ้าง สงบเย็นลงได้บ้าง กรรมวิธีนี้ได้สอนกันอย่างแพร่หลายมาก ตามสำนักมหาฤาษี โยคี อินเดีย. และท่านอริยราชครู องค์เซียนชั้นสูงในลัทธิเต๋า-จีน. จนนิยมเรียกกันว่า ทำสมถะชาวบ้านคือสอนให้ปลูกสวนป่าไม้พงไพรไว้โคจรอารมณ์ กินลมปราณ. สอนเจริญสมาธิให้ชาวเมือง ชมภูเขามองท้องฟ้าหมู่เมฆ แสงแดด ดวงจันทร์ ดูสายธารน้ำตกพริ้ว! พริ้ว! ตามปากอ่าวชายฝั่งทะเล แล้วสอนให้เจริญอานาปานัสสติภาวนาสูตร จนได้บรรลุเข้ารูปฌาน 4. เปิ่นโลกิยธรรม-เปิ่นบรมธรรม เปิ่นพื้นฐานก่อน เอาไว้เปิ่นเพื่อนดับทุกข์กายใจเปิ่นโลกีย์เท่ากับมีศาลาไว้คลายอารมณ์ที่พักใจบ้างแล ... สาธุ!

พระอาจารย์ฮวบไฮ้ วัดโซกาย สอนสูตรฉับพลัน ให้ศิษย์โง่ถึงฉลาด – จงรู้อย่างนี้ไว้ก่อนจะปลอดภัย

แต้บุ้นใช้ ได้รับการสอนสูตรเบื้องต้น วันแรกที่เข้าสำนักวัดโซกาย พระอาจารย์ฮวบไฮ้ นำขบวนสอนวิปัสสนากรรมฐาน ท่านให้ศิษย์โง่ หรือฉลาดทุก ๆ คน ใช้สายตามองดูเพ่งพิจารณาดูไปที่ลำต้น กิ่งก้าน ยอดใบแก่อ่อนต่าง ๆ ดูไปให้ทั่ว ๆ ทั้งป่าดงพงไพร ดูความเขียวสดใสยอดใบไม้มีสีต่าง ๆ เพ่งพิจารณาดูไปนาน ๆ เรียกว่า เอาจิตไปคลอเคลีย จิตไปติดตามภาพนั้นก็ได้ ทางวิชาการกรรมฐาน เรียกว่าสมถะ ทำสมถะ ก็ได้.

สรุปย่อความตรงนี้ จงทำสมถะ ๆ ไปก่อน ในเมื่อสมถะ ๆ มาก ๆ จนอิ่มตัวแล้ว ต่อไปสมาธิจะเกิดตามมาเอง เมื่อสมาธิ ๆ มาก ๆ เป็นเอก ผลที่จะเกิดขึ้นคือจิตตกกระแสฌานจะเข้ารูปฌานได้เองจบไว้ที่ก่อน. (ปฐมฌานต้องสอบได้ผ่านก่อน)

แล้วบทต้น ๆ นี้คงจะต้องมีศิษย์ฉลาดบางคน สงสัย? ทำไมท่านพระอาจารย์จึงไม่สอนนำ ให้กำหนดไปที่ลมหายใจเข้าออก เจริญอานาปานัสสติก่อน ตามหลักการเจริญอานาปานัสสติภาวนาสูตร ช่างสงสัยตรงนี้มาก?

พระอาจารย์ฮวบไฮ้ ขอตอบไว้ก่อนเลยว่า เพราะสถานที่นั้นดีมาก มีอากาศลมแสงแดดครบธาตุดีหมด แทบจะไม่ต้องกินลม กินอากาศ ร่างกายก็สดชื่นสุขกายเบาใจมากแล้ว จึงมุ่งสอนตัดบทไปที่ ทำสมถะ–สมาธิ–รูปฌานกันเลย ก็ได้แล... สาธุ! (ถ้าถามตอบได้ถูกและยังเจริญรูปฌานได้–จึงสอบผ่าน)

ทุกพระคัมภีร์ ทุก ๆ ครูบากลัวที่สุด ระวังจะหลงผิดคิดว่าตนเองได้ตาทิพย์

พวกเรียนสมถะและสมาธิก็ดี มีเกิดความรู้เท่าไม่ถึงวิชาการธรรมชาติของจิต ทุก ๆ ครูบาจึงกล่าวไว้ว่า วิชาเหล่านี้จะเรียนต้องมีครู ผู้เชี่ยวชาญในวิชาการนั้นควบคุมการสอนไว้ก่อน จึงจะปลอดภัย ไม่หลงผิดจนงมงายอารมณ์จะแก้ตอนปลายไม่ตก ดังเช่นพวก เพ่งกสิณต่าง ๆ ทำไปนาน ๆ นอนหลับตา ก็เห็น

ภาพนั้น จนนอนไม่หลับก็มี ลืมตาก็ยังเห็นภาพนั้น ถ้าเป็นภาพที่ดี ที่สวยงามก็ยังเป็นสุขใจดีได้บ้าง ถ้าเป็นภาพคนตายต่าง ๆ ภาพดุร้ายต่าง ๆ เห็นแล้วก็หวาดเสียวต่าง ๆ อย่างนี้เป็นต้น พวกจิตอ่อนไหวอยู่ก่อนแล้วอันตรายตรงนี้ครูบาจะแก้ไม่ตก ตอนปลายมือกรรม! มีเรื่องกรรมวิบากอย่างนี้ทุกชาติทุกภาษาทุก ๆ สมัย.

แล้ววันนี้ฉันได้เอาพฤกษชาติต่าง ๆ มาเป็นบทสอนนำให้เจริญอานาปานัสสติภาวนา คือเอาดวงตานั้นไปเพ่งมองดูภาพดอกไม้–ต้นไม้ ความเขียวสดชื่นกายใจต่าง ๆ นั้นก่อน แล้วก็หลับตาเก็บภาพ อัดภาพนั้นไว้ในจอจิต หรือถ่ายภาพนั้นไว้ในจอจิต (เป็นฝีมือเราทำให้มีขึ้นในจอจิต) ตรงนี้ เรื่องอย่างนี้ถ้าหลับตาแล้ว พวกที่ตายังดีไม่มีโรคตาต่าง ๆ กันแล้ว... จะต้องเห็นภาพนั้นใน "จอจิต" กันทุก ๆ คนที่เรียนวิชาอย่างนี้ (อย่าหลงผิด-เข้าใจผิดว่าตนได้ตาทิพย์ไปน่ะ!.)

เหตุผลที่ได้เห็นภาพตรงนี้ เป็นเพราะว่าเราไปเพ่งมองดูภาพเหล่านั้นไว้ก่อน ก็คือการไปถ่ายภาพ หรืออัดภาพนั้นเข้าไปเก็บไว้ในจอจิตก่อนแล้ว แล้วภาพนั้นมันจะหวนฉายกลับมาแบบเดิมนั้นอีกก็ได้ ตรงนี้เพราะว่าเราไปเก็บภาพ อัดภาพ ถ่ายภาพนั้นไว้ในจอจิตก่อนกันแล้ว ต่างหาก! อย่าโง่! อย่าหลงงมงายเกินกว่าเหตุผลอย่างนี้ไป จึงทำให้พวกจิตอ่อนไหวง่าย ๆ อยู่ก่อนแล้ว ใครพูดเรื่องผีก็กลัวผี ใครพูดเรื่องนางไม้เทวดาต่าง ๆ บ้างก็กลัว บ้างก็หลงให้เขาหลอกทำพิธีรับไว้ให้หายหวาด

กลัวต่าง ๆ แล้วแต่จะทำให้สบายใจ ก็พอใจแล้ว จะหมดเงินสิ้นทองเท่าไรๆ ก็เอา เพราะขาดสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ขาดอริยครูเป็นผู้นำทางชี้แนะให้ความรู้แจ้งทางอนุสัยจิตใจไว้ก่อน. จิตจึงจะมีสติปัญญาใจกล้าแข็งด้วยเหตุผล อยู่รอดด้วยธรรมชาติวิชาการ

ระวัง ๆ พวกเข้าใจผิด หลงผิดคิดว่าตนได้ตาทิพย์

แล้ววันคืนที่ผ่าน ๆ ไป ทุก ๆ คนเห็นภาพอะไร ๆ มองดูรูปภาพอะไร ๆ สายตาหรือดวงตามันก็เก็บภาพไว้หมด ถ่ายภาพไว้จนหมด อัดภาพทั้งดีและร้ายต่าง ๆ ไว้จนหมด เก็บภาพนั้นไว้ในจอจิต เรียกว่าเป็นอนุสัยก็ได้ บางเรื่องนานปีจนลืมไปแล้ว แต่ภาพอนุสัยจิตที่ได้ถ่ายเก็บไว้นั้นยังอยู่ ไม่เสื่อมไป บางทีมันก็หวนกลับมาฉาย กลับมาคิด ๆ มาก ๆ ก็กลายเป็นความคิดฝันไป ส่วนมากเป็นเรื่องเก่า ๆ อดีต ๆ จนข้ามภพชาติ ก็ยังหวนกลับมาฉายออกในปัจจุบันนี้เป็นแวบ ๆ ได้บ้างเหมือนกัน บางเรื่องเก่า ๆ บางเรื่องใหม่ผสมกัน จิตถ้าฟุ้งซ่านไม่สงบอยู่ก่อนแล้ว มักจะเห็นบ่อย ๆ หลงผิดไปว่าตนเองได้บรรลุธรรม ได้ตาทิพย์ ผู้วิเศษได้ตาทิพย์แบบนี้จึงมีทุกสมัย เป็นมาก ๆ ก็จะกลายเป็นพวกขับผีและที่แต่งเป็นบทเพลง บทสวดมีอาชีพคุยกับเทวดาไป มีทุกชาติบ้านเมืองที่ยังขาดอริยครูผู้ชี้แนะให้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ จงช่วยกันบอกลูกให้มีสติไว้ก่อน สอนหลานให้มีปัญญาธรรมชาติจักษุไว้บ้างก่อน สาธุ!

พระอริยครูบา ฮวบไฮ้ ยังได้สอนไว้อีกว่า ผู้ที่เจริญอานาปานัสสติภาวนา ทำสมถะ เจริญสมาธิไปนานๆ จนเข้ารูปฌานต่าง ๆ ได้เป็นพัก ๆ ถึงแม้จะไปไม่รอดล้มเหลว แต่พอถึง

วัยแก่ชราภาพวันหมดอายุจะต้องตาย ส่วนมากมีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ จิตไม่กลัวตายและยังเกิดมีมรณะญาณ คือญาณที่รู้วันเดือนปีตาย ว่าจะตายวันไหน ตายปีใด ๆ จะนั่งสมถะตาย จะยืนสมาธิตาย จะนอนหลับตาตาย แล้วร่างกายแข็งตัว แห้งไปไม่เน่าเปื่อย จะทรงอยู่กี่ปีก็ได้ เปิ่น 100 ปี หรือ 1,000 ปีก็มีตัวอย่างให้ดู (ตายในรูปฌาน.) จงมีสติปัญญาหมดความกลัวตายกลัวผีต่าง ๆ

บทสุดท้ายให้ทดสอบว่าตนได้รูปฌาน
จะรู้ว่าตนเองสอบไล่ได้ หรือสอบตก ?

มีบทพิสูจน์จะรู้ได้ว่าตนเอง สอบรูปฌานได้ หรือสอบรูปฌานตก ? เปิ่นปัจจัตตังรู้อารมณ์ของตนเอง รู้ได้ด้วยตนเองว่า ได้ "รูปฌาน หรือเข้ารูปฌาน" ได้แล้วหรือยัง ? ก็ตรงที่จะรู้สึกตัวเริ่มจะแข็ง ตรงที่อ จะนั่ง จะนอน จะยืนก็มีความรู้สึกดังนั้น ผิวหนังแข็ง เหนียวยุงกัดไม่เข้า ยุงชุมเท่าไรก็อยู่ที่นั้นได้ ยุงมันรู้มันหนีหมด แล้วเกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ที่วันนี้–จิตดับวิตกได้–จิตดับวิจารณ์ได้–จิตสงบเย็น–ว่างได้. อย่างนี้เปิ่นต้นคือ ปฐมฌาน 1 ต้องได้ผ่านบ้างแน่นอน จงทำไปเถิดถึง รูปฌาน 4 เข้าวันหนึ่ง สุดยอดของวิชาปัญญาโลกียธรรมมีองค์ธรรมรับรองว่า มาถึงได้ผ่านด่าน รูปฌาน 4. ได้แล้ว ศีล 5 ก็ต้องบริสุทธิ์ดี เปิ่นองค์ธรรมรับรองไว้แล้ว ได้รับประกันชีวิตในวัฏสงสาร จิต–วิญญาณไปทางปลอดภัย ไปทางสูงแน่นอน เปิ่นบรมธรรมสากลสู่อริยภูมิ สาธุ !

แต้บุ้นใช้ ต้องขออภัยทาน

แล้วสาธุชน ท่านผู้คงแก่เรียนในธรรมสภานี้ทุก ๆ ท่าน ขอให้โชคดีในการได้ฟังธรรมทานนี้ ข้าพเจ้า แต้บุ้นใช้ ได้รับปุถุชนโพธิสัตว์ศีล (ศีล 5) แล้วกล้าพูดความจริงว่า ยังเป็นปุถุชนอาจจะพูดจาเถรตรงเกินไป พูดความจริงมากเกินไป ถ้ามีบางท่านฟังแล้วขัดหู ผิดใจมากเกินไป ก็ขออภัยทานให้แก่ข้าพเจ้าด้วย เพราะได้รับการสอน ถ่ายทอดโพธิสัตว์ธรรมทานมาให้ถ่ายทอดสืบต่อไปอีก เป็นหน้าที่อุดมคติโพธิสัตว์ ต้องไม่หวงวิชาการเท่าที่ตนรู้ไว้แต่ผู้เดียว แล้วถ้าท่านทั้งหลายเห็นว่าธรรมทานวันนี้ยังมีคุณประโยชน์ในการ "ชี้บาป–แยกบุญ–บอกทางกุศล" แล้วสูงขึ้นไปอีกให้รู้แจ้งว่า "รูปฌาน เป็นโลกียฌาน. ส่วน อรูปฌาน เป็นโลกุตรฌาน (สุญตา) สอนให้มนุษย์ออกจากวัฏสงสาร หรือให้แก่มนุษย์พอมีทางรู้แจ้งวิชาการนี้หรือได้สติปัญญาธรรมชาติจักษุเกิดจิตคิดช่วยชีวิตสรรพสัตว์ให้รอดตายในธรรมาณาจักรใจนี้ได้บ้างแล้วอนุโมทนา สาธุ! ขอให้ท่านจงมีโชคดีในผลงานทุกชาติภพแล... สาธุ!

จาก ซินแส. กิมเช็ง แซ่เล้า ผู้เทศนาธรรมนี้

ในคืนวันกิ๊วอ้วงเจ–ชิวซา. โรงกินเจ. พังม่วง อ. ศรีประจันต์

จ. สุพรรณบุรี พ.ศ. 2483

พระมหาเอี่ยม. ชิวเล้ง. ผู้จดบันทึกไว้

บทที่ 5
สูตรเคล็ดลับให้หาเมียได้บ้าง
ตำราอินเดีย และเต๋า–จีน.
โดย ธ. ธีรทาส.

ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ พอได้ฟัง หลิวชิวอิง ลูกสาวนักปราชญ์ขึ้นคาน ได้ระเบิดอารมณ์ค้าง ๆ ไว้อย่างมีเหตุผล มีวิชาการที่ปราชญ์ทางพัฒนาวิญญาณสรรพสัตว์ชอบคิดและฟังมาก ๆ จะจัดไว้ว่าเป็นสูตรวิชาการอย่างหนึ่งก็ได้ ฟังจบไปฉากหนึ่งแล้ว

แต่บุ้นใช้ ได้เกิดโผล่ขึ้นมาค้านไปอีกแบบหนึ่ง หรือมีอีกสูตรวิชาการที่โต้แย้งอย่างมีเหตุผล โอ ! กรรมอะไรโว้ย ! ผู้ฟังแล้วถ้าไม่มีธรรม มีศิลปการปล่อยวาง...คือให้ฟังแล้วต้องปลงตกไปว่า เป็นกรรมของสัตว์โลกไป กรรมจำแนกสัตว์ไว้แล้ว จะต้องมีความคิดเห็นขัดแย้งทางอนุสัยจิตใจบ้าง ผู้ฟังถ้าไปรับอารมณ์นั้นไว้จนหมดกันแล้ว บางคนต้องเวียนหัวปวดหัวพอ ๆ กันกับผู้พูดนั้น พระอริยครูบาต่าง ๆ ท่านสอนไว้ว่า ถ้าพบคนอย่างนี้ ท่านให้ปลงใจทำใจไว้ว่า เป็นกรรมของสัตว์โลกมีประจำวัฏสงสารไปเลย.

ภาษาสอนธรรมะชั้นสูงว่า เป็น "ตถตา" คือมันเป็นมาอย่างนั้น แล้วมันก็จะเป็นไปเช่นนั้นเอง "ตถตา" พระอาจารย์

ใหญ่ได้หันไปกระซิบบอกกับ พระภิกษุชอเจ็ง ไว้อีกว่า เจ้าจงตั้งใจฉวยโอกาส จงจดบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของแม่นางหลิวชีวอิง และ แต้บุ้นใช้ ทั้งหมดนี้เก็บไว้ให้ดี เป็นธรรมะโลกแตก! กำแพงเมืองเป็นพัน ๆ ปีจะพังทลายก็ได้ บางทีอาจจะเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เก็บไว้ใช้เป็นข้อมูลในผลงานทางนักวิจัยตัวอย่าง เป็นตำราสมัยถัง – จีนให้แก่นักศึกษาวิชามนุษย์ศาสตร์วิญญาณศาสตร์ เอาไปค้นคว้าหาข้อเท็จจริงได้วางเป็นสูตรศาสตร์ได้ใหม่ดีอีกก็ได้ โลกมนุษย์ยังต้องการผู้มีอุดมคติคิดเก็บเรื่องไว้ และนักปราชญ์ที่มีอุดมคติโพธิสัตว์ภูมิอย่างนี้อีกมากแล... สาธุ!

พระอาจารย์ใหญ่ ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ เห็นทีจะไม่ได้เรื่อง... ท่านจึงพูดเสียงดัง ๆ ขึ้นมาอีกว่า เดี๋ยวก่อน ๆ ที่นี่เป็นธรรมสภาเป็นเขตวัด ก็คือแดนกลาง ต้องเป็นสถานที่มีธรรมบ้าง เป็นแดนกลางที่เห็นอกเห็นใจกันได้บ้าง ความขัดแย้งใด ๆ ยังพอมีทางตกลงแบ่งปันหรืออโหสิกรรมลงกันได้บ้างนา... จะมาโต้เถียงกัน แล้วก็โกรธจากกันไปนั้น... จะเป็นบาปกรรมที่ประทับจิตติดวิญญาณไปเป็นธรรมะโลกแตก! พระท่านไม่เอาด้วยนา... ทุกอย่างถึงวัดที่เป็นแดนกลางแล้ว ต้องถือเมตตากรุณาจิตมีธรรมเป็นหลักไว้ก่อน ต้องอภัยทานกันไว้ก่อน จึงเป็นธรรมสภา เป็นวัดที่พึ่งทางใจของสรรพสัตว์ เขาจึงคิดสร้าง

วัดบวชพระเณรไว้สืบการสอนธรรมทาน ชี้บาป แยกบุญ บอกทางกุศล สู่ทางมรรคผลนิพพานแล... สาธุ! ฉันขอบิณฑบาตรเรื่องขัดแย้งทั้งหมดนี้ให้จบไว้ตรงนี้ก่อน อภัยทานกันไป สาธุ!

เอ้า! ฉันเป็นพระเทศนาสอนธรรมทานมักจะพูดจาเถรตรงเป็นความจริงมากเกินไป อาจจะไม่ไพเราะ ถ้าแกทนฟังฉันไม่ได้... ฉันอนุญาตให้แกโกรธจนพอใจเลยนะ ! จะได้จดจำคำเทศนาธรรมวันนี้ได้จนวันตาย ฉันขอฝากเทศนาธรรมครั้งนี้ไว้ได้นาน ๆ ก็ตรงที่แกได้โกรธ แกโกรธ... ฉันสอนแกเรื่องนี้ไปบางทีถึงวันที่ไม่เที่ยง แต้บุ้นใช้ แกได้เกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุคือได้เห็นแจ้งรู้กฎแห่งกรรมวิบาก และรู้แจ้งในธรรมนี้แล้ว วันนั้นอาจจะได้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ "เกิดโพธิจิต" เชื้อสายเผ่าโพธิญาณเกิดขึ้นมาบ้าง สาธุ! ได้ถ่ายทอดคำสอนเทศนาธรรมต่างๆ หรือวิชาการต่างๆ ให้มนุษย์ที่ยังต้องการธรรมต่างๆ อีกมาก ให้มนุษย์ได้สติเห็นภัยในวัฏสงสารบ้าง ให้เขาพอได้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ รู้บาป...แยกบุญ...บอกทางกุศลตัดวัฏสงสารไปสู่ทางมรรคผลนิพพาน ได้หลุดพ้นออกจากวัฏสงสารคือได้ให้มีวิชาการและผลงานธรรมทานต่าง ๆ แก่อนุชนรุ่นหลัง ๆ เป็นคุณประโยชน์แก่สรรพสัตว์ สืบอายุธรรมาณาจักรใจนี้ได้บ้างแล... สาธุ!

สรุปให้ข้อสอบสติปัญญาธรรมชาติจักษุตนเอง ถ้าสอบผ่านได้คือรู้จักอริยบุคคล–ไม่มีจิต

(1) ถ้า แต้บุ้นใช้ ได้มีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ รู้แจ้ง–อัตตา–ว่ามีพิษสง มีแรงกรรมวิบากอย่างไร? รู้แจ้งว่า ปุถุชนถ้าดับอัตตา–จิตดับอัตตา–ดับตัวตนลงได้ คือถ้าดับอุปาทานทางอนุสัยจิตใจเดิมของตนเองลงได้บ้าง (คือดับตัวกูของกู) จะมีคุณหรือมีโทษอย่างไรก่อน เป็นโลกียธรรม[1] พึงคิดดู ด่านแรกนี้ต้องสอบไล่ให้ได้ผ่านก่อน

(2) ถ้า แต้บุ้นใช้ เกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุ–ได้เห็นธรรม รู้แจ้งธรรมทางจิตใจว่า สรรพสิ่งในโลกนี้ เป็นอนัตตาไม่มีตัวตนที่ยืนโรงไปได้เลย คือสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ตีแตก "สูตรอนัตตาธรรม" บ้างแล้ว ตรงนี้จะรู้ได้ด้วยตนเอง คือจิตตนจะเริ่มปล่อยวาง จิตจะปล่อยวางความยึดมั่นถือมั่น และเริ่มดับอัตตา ดับตัวตนลงได้ ดับตัวกูของกูลดน้อยลงได้บ้าง จิตเริ่มจะยอมลงบ้าง ผลคือจิตเริ่มสงบเย็นลงบ้าง จิตจะว่างเป็นแวบ! แวบ! ซึ่งบางคนยังไม่เคยพบ จิตว่างอย่างนี้มาก่อนเลยก็มี คือจิตได้หยุดพักผ่อนความตรึงเครียด ผ่อนคลายความยึดมั่นถือมั่นของเดิม ๆ ลงบ้าง วันนี้ได้พบจิตว่างเย็นสบาย สงบกายใจ ซึ่งบางคนบางครั้งมาถึงตรงนี้ได้พบว่า ตัวตนเราไม่มี

---

1. ธรรมข้อที่ 1–2 ตายแล้วยังต้องเกิดแก่เจ็บตาย มีชาติภพในวัฏสงสาร อีก มีบุญกุศลวาสนาดี มีอัตตาเป็นโลกียธรรม. ส. โพธินันทะ พ.ศ. 2509

ช่างเบากายว่างใจ จิตโปร่งใสเหมือนดั่งไม่มีจิต คนไม่มีจิต ถ้าแต้บุ้นใช้ เจริญสมถะกรรมฐานได้มาถึงด่านนี้แล้ว แปลว่า ได้สอบผ่าน "สูตรอนัตตาธรรม" พอรู้ได้ด้วยตนเองบ้าง ว่า ตรงนี้ยังเปิ่น "โลกียธรรม" ชั้นสูง เพราะจิตยังต้องเพ่งคิด จิตยังต้องปรุงแต่ง คือจิตยังต้องเกิดและดับ เปิ่นโลกียรมณ์ จึงเรียกว่า "โลกียธรรม" จงจดจำตรงนี้ไว้ให้แม่นยำ ถ้ามีโลกียรมณ์จิตก็ยังต้องปรุงแต่ง เปิ่นโลกียธรรม[2] ชั้นสูง

(๓) ถ้า แต้บุ้นใช้ เจริญธรรม สมถะวิปัสสนาญาณ จนบรรลุธรรมชาติจักษุ เข้าถึงสุญตาธรรม (สุญตา–ความว่าง) เรียกว่าเปิ่นอริยบุคคล จะรู้ได้ด้วยตนเอง คือมีสติปัญญาเข้าถึง ธรรมชาติจักษุ ที่สามารถปลดเปลื้องตนเองให้ออกมาจากการมีความคิดปรุงแต่งต่าง ๆ หยุดได้ตามที่ตนต้องการ จิตควบคุมตนเองให้หยุดความคิดปรุงแต่งทั้งดี และชั่วทั้งปวงดับ "จิตดับวิตก–จิตดับวิจารณ์" ต่าง ๆ ลงได้หมด เข้าอาณาจักรแห่งความว่าง "สุญตา (ความว่าง)" มีจิตว่างอย่างนี้ ไม่ใช่เปิ่นการงานที่ทำได้ทันทีง่าย ๆ นะ! คือพบ "สุญตานิพพาน" ของพระพุทธศาสนา แล้วสาธุ! เปิ่นโลกุตรธรรม.[3]

---

2. ธรรมข้อที่ 2 ตายแล้วก็ยังต้องเกิดแก่เจ็บตายมีภพชาติที่ดี ปลอดภัยขึ้นบ้าง รู้อนัตตาเปิ่นโลกียธรรมชั้นสูง

3. ธรรมข้อที่ 3 จบเกมการเวียนว่ายในภพชาติที่มีเกิดแก่เจ็บตาย หลุดพ้นวัฏสงสาร คือนิพพานเปิ่นสุญตาคือโลกุตรธรรมแล . . . สาธุ !

ส. โพธินันทะ พ.ศ. 2509

แล้วในมหาปรัชญาปารมิตาสูตร 600 ผูก พระถังซำจั๋ง ได้นำมาจากอินเดีย เข้าเมืองจีน คัดนักปราชญ์ 1,000 ท่านได้แล้ว ตั้งกองแปลเป็นภาษาจีน โดยทุนหลวง ถวายพระเจ้าลี้ซีหมิน ฮ่องเต้ สมัยแผ่นดินถัง พระสูตรตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ปุถุชนคนโลกีย์ ถ้าศึกษาและเจริญธรรมจริง ๆ กันแล้ว ก็จะมีโอกาสทำจิตว่าง จิตให้ว่าง เป็นแวบ ! แวบ ! ได้บ้างแล้วก็เสื่อมไป ถ้าเป็นอริยบุคคลแล้ว ไม่เสื่อมได้ง่าย ๆ และจะทำจิตว่างได้ตามที่ต้องการ ให้จิตหยุดความคิดปรุงแต่งในโลกียรมณ์ (นรก) ดับลง หยุดลงได้ตามที่ต้องการ ถ้าเป็นพระอรหันต์แล้วจิตท่านว่าง จิตท่านอยู่ในอาณาจักรแห่งความว่างสุญตาวิหารธรรม มีจิตว่างได้ตลอดกาลมากแล ...สาธุ! (ที่นิยมพูดภาษาง่าย ๆ ว่า–อริยบุคคล–ไม่มีจิตที่จะผูกพันปรุงแต่งในโลกียรมณ์)

สูตรเคล็ดลับให้หาเมียได้บ้าง
ตำราอินเดียและเต๋า–จีน

พระอาจารย์ใหญ่ ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ เห็นธรรมสภาสงบลงได้แล้ว ท่านก็ได้หันไปถาม แต้ปุ้นใช้ พ่อหนุ่มตกค้างกันอีกทีว่า เดี๋ยวก่อน ? พ่อหนุ่มแกเที่ยวไปกล่าวหาตำหนิติเตียนผู้หญิงสาว ๆ เขาไว้ต่าง ๆ นานา ได้แต่ติกล่าวหาเขาว่าแบบอย่าง

นั้น ๆ ว่าไม่ดี ว่าไม่สวยงามต่าง ๆ แทบจะหาคนดีไม่ได้เลยนั้นก็ว่าได้. ฉันเป็นพระครูที่สอนธรรมทาน ก็ต้องมีธรรม ให้ความเป็นธรรมแก่สรรพสัตว์ไว้บ้าง. ?...เอาละ! ฉันจะขอถามแทนพวกผู้หญิงทั้งหลายดูกันบ้าง....เอาละวันนี้ถามว่า แล้วตัวแกแต้บุ้นใช้ แกเองนั่นล่ะ? ได้เคยคิดตำหนิติเตียนตัวแกเองกันบ้างหรือเปล่า? ว่าตัวเองนั้นมีนิสัยดี หรือนิสัยเลวทรามต่ำช้าแค่ไหน? หรือมีรูปทรงเรือนร่างสวยงามดีแค่ไหน? แล้วยังมีหลักฐานบ้านเรือนดีแค่ไหน....ได้เคยคิดแยกธาตุชีวิตดูตัวเองบ้างไหมว่าเป็นอย่างไร? ถ้าเป็นคนจริงแล้วก็ต้องยอมรับความจริงกันบ้าง แล้วจะได้พบโฉมหน้าธาตุแท้ของชีวิตที่เป็นจริงได้บ้าง แล้วจะได้ปรับปรุงอนุสัยจิตใจตัวเองให้เข้ากับสังคมมนุษย์ที่ไม่เที่ยง ให้พออาศัยอยู่รอดได้ในสายกลางไปได้อย่างหนึ่งแล...

เอ้า! แม่นาง หลิวซีวอิง กลุ่มผู้หญิงนิ่งฟังมานาน พอพระอาจารย์พูดจบ ก็ยกมือขึ้นไหว้ ยิ้ม! ยิ้ม! สาธุ! แล้วก็สาธุ! กันอีกทุก ๆ คน พอใจมากที่ พระอาจารย์ ท่านพูดอย่างมีธรรม พูดแทงถูกใจดำ ใจกลางของผู้หญิงกันหมดเลย สาธุ! สาธุ! แม่นางได้พูดอีกว่า โอ..โบราณท่านว่าปราชญ์แท้ พระ-โพธิสัตว์จริงจะต้องมีธรรมอย่างนี้แล...สาธุ! วันนี้พวกผู้หญิงได้พบบ้างแล้ว

บอกสูตรเคล็ดลับให้หาเมียได้บ้าง

พระอาจารย์ใหญ่ ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ ฉันขอชมเชยชอบรักนิสัยของ แต้บุ้นใช้ ตรงที่กล้าพูดความจริงว่า "ตนเองก็ยังไม่ได้บรรลุธรรม" ตรงนี้ไม่อวดตัวเอง ยังมีคุณธรรมสูง ฉันรักตรงนี้มาก ฉันจึงจะขอแนะนำชี้บอกทางออกให้ คือมีสูตรเคล็ดลับที่จะให้แกหาเมียได้บ้าง ถ้าแกอยากจะมีคู่ครอง หรืออยากจะรู้รสพิษสงของผู้หญิงสาวกันไว้บ้างแล้ว "ต้องกลับชาติทางธรรม" จะพูดให้ฟังได้ง่าย ๆ ก็คือให้เปลี่ยนนิสัย แก้สันดานเดิม ๆ ลงบ้าง ดังเช่นอย่าเป็นคนขี้บ่น ช่างตำหนิชอบติคนมากนัก อย่าเป็นคนช่างคัดเลือกมากนัก เพราะว่าคนหรือมนุษย์ที่เกิดมาในโลกนี้ทุก ๆ คนมีกรรมบังคับตัวไว้แล้ว กรรมวิบากผลนั้นเป็นวาสนาบารมี เขาจึงเรียกว่า กรรมจำแนกสัตว์ แล้วทุก ๆ คนมักจะมีปมด้อย และมีปมเด่น หรือมีโง่ มีฉลาด ผสมกันมาเกิดทั้งปวง อย่าสงสัย? แล้วกรรมก็บังคับตัว เป็นไปตามกรรมวิบาก "ตามบาป–ตามบุญ–ตามกุศล" เป็นโลกียธรรม แล้วก็ยังเป็นอนิจจัง คือไม่เที่ยงเปลี่ยนแปลงไปได้บ้าง ยังมีสูตรเคล็ดลับให้มีเมียได้บ้าง ... ?

มีสูตรของอินเดีย พระเตมีย์ใบ้

แต้บุ้นใช้ จะใช้สูตรของ พระเตมีย์ใบ้โพธิสัตว์ อินเดีย เปิ่นครูจะหาเมียได้บ้าง ตำราเขาสอนไว้ว่า บางเรื่องเราจะต้องการจริง ๆ แล้ว เรื่องบางอย่าง บางเรื่อง บางที่ บางโอกาส เราจะต้องยอมเสียสละไว้ก่อน เราจะต้องยอมโง่...ยอมเปิ่นคนโง่ไว้ก่อน...เรื่องนั้นมันจึงจะยอมความ ยอมตกลงกันได้ผ่านไปทีก่อน...อย่างนี้เปิ่นต้น

ตำรานี้เขายังสอนไว้อีกว่า ความฉลาดของคนนั้น แทบจะไม่ต้องสอนกันเลยก็ได้. ส่วนเรื่องความโง่ของคนนั้นต้องสอนไว้ก่อน คือสอนโง่ให้เปิ่น...สอนโง่ให้ถูกจังหวะชีวิต...เท่ากับว่า เสียสละตอนต้น หวังผลบุญตอนปลาย บำเพ็ญอดทนคือขันติบารมีอย่างหนึ่ง บางคนสอนไม่ได้เลยก็มีกรรม!

มีสูตรอริยครูเซียน–จีน

แต้บุ้นใช้ จะใช้สูตรของอริยครูเซียน–จีน มีตำนานจีนโบราณสายเต๋า เขาสอนไว้ว่า ถ้าต้องการให้มีคู่ครอง หรือมีผัวเมียที่จะให้มีความสุขกายใจทางโลกีย์ไปได้นาน ๆ อริยครูเซียนท่านสอนไว้ว่า จะต้องทำอย่างนี้ไว้ก่อน คือบุคคลนั้น "มีตา–ก็ต้องทำเปิ่นคนตาบอดไปข้างหนึ่ง... มีหู–ก็ต้องทำเปิ่น

คนหูหนวกไปข้างหนึ่ง . . . มีปาก–ก็ต้องทำเป็นคนหุบปากเงียบ . . . หรือนิ่ง ๆ ไว้ก่อน . . .” คือเท่ากับต้องฝึกหัดให้เป็นคนใบ้ได้บ้าง. . . แบบอย่างคนใบ้นั้น ๆ เอง

โอ . . แต้บุ้นใช้ ถ้าทำได้อย่างที่เขาบอกสูตรเคล็ดลับดังในตำราหรือตำนานจีน และอินเดียต่าง ๆ นี่แล้ว คงจะพอหาเมียหรือหาคนมาเป็นเมียแกได้บ้าง คงจะมีคู่วาสนาบารมี ครองเรือนครองรักที่บูด ๆ บวม ๆ มีความอดทนยิ้มหัวเราะ ! บ้างแล้วจะหาคนมาฝากผีฝากไข้กันได้บ้าง ก็เอาดีกว่าไม่มีเพื่อนบ้างเลย

มิเช่นนั้นแล้ว คนอย่างแกที่มีอนุสัยจิตอย่างนี้ พวกผู้หญิงสาวเขารู้ เขาเห็นแล้ว เขาไม่บอก. . .เขาไม่พูด . . . แต่เขากลัวกันที่สุด ก็คือพวกผู้ชายแบบอย่างนี้เอง. กรรม . . .

แล้ว แต้บุ้นใช้ ได้ฟังคติธรรมเคล็ดลับตำราจีน ตำราอินเดีย ดังที่กล่าวมานั้น ฟังแล้วก็สั่นหัว. . . ทำไม่ได้เลย. . .คือจะให้เป็นคนยอมคนทันทีนั้น ยอมคนไม่ได้เลย. . .เป็นลูกผู้ชายในเมืองคนหนึ่ง ถ้าแกคิดอย่างนี้กันแล้ว ก็จบกันในชาตินี้เถิด ! แกจะต้องไปแต่งงานกับเสาเรือน หรือพวกตอไม้ ก้อนหินในป่าถ้ำภูเขา พวกนี้คงจะเป็นเพื่อน เป็นเมียเป็นมิตรคู่ใจแกไปได้ทนนาน ๆ ดี เพราะวัตถุเหล่านี้ มันไม่ใช่คน มันไม่มีตาเห็นหูคอยฟัง ไม่มีอารมณ์อย่างคน ไม่มีจิตใจจึงอดทนอยู่กับแกไปได้บ้าง. เอาละ ! ฉันรักชอบแกที่เป็นคนพูดจาเถรตรงดีจึงบอกสอนสูตรอย่างนี้ เอาบุญทานเอย. .

ผู้หญิงหรือผู้ชายที่ดีหมด–ไปเกิดสวรรค์หมด
ผู้หญิงหรือผู้ชายที่ไม่ดี–ก็ไปตกนรกกันหมด
โลกคน – มนุษย์มาผสมกันเกิดมีดีบ้างเลวบ้าง

พระอาจารย์ใหญ่ ได้เทศนาธรรมอีกว่า ฉันจะบอกให้พอมีทางรู้เรื่องแรงกรรมวิบากของการเกิดเป็น "ผู้หญิง หรือ ผู้ชาย" ในสหายโลกธาตุนี้ ว่าเจ้าจะไปเที่ยวค้นหาคนที่ดีจนหมด ตามสูตรศาสตร์ที่เขาเขียนวางแบบอย่างไว้นั้น ฉันจะบอกให้ว่า ไม่มีคนตามที่คิดนั้นได้หมด...เป็นคำพูดที่ถูกหมด ดีเกินไปคนไม่มีบุญพอที่จะรับไว้ได้ หรือจะว่าคำพูดให้มีความหวังให้ดีใจไว้คอย ๆ ไปก่อนต่างหาก! พึงคิดดูเหตุผลถึงเรื่องนี้

เอ้า! ถ้าเป็นมนุษย์ที่ดีหมด ก็ต้องมีใจสูง มีศีล 5 มีมนุษยธรรมที่ดี ถ้ามีมนุษย์อย่างนี้ถูกเขาเชิญให้ไปเกิดสวรรค์หมด คือแรงบุญกุศลบารมีนั้นเอง มันส่งผลกรรมดีไปเอง หรือเทวดาเขาเชิญมนุษย์ที่มีศีล 5 บริสุทธิ์ดีไปเกิดสวรรค์จนหมด อย่างนี้เป็นต้น พึงเข้าใจสัจจธรรม–แรงบุญ–บาป–กุศล. เป็นกรรมวิบากในโลกมายาการนี้บ้างเถิด!

เอ้า! ถ้าเป็นคนที่ผิดศีล 5 มาก ๆ คนเลวใจดำต่ำช้ามากๆ นรกเขาก็เชิญไปหมด ตามแรงกรรมวิบากนั้นเอง แล้วที่ยังมี

เหลือให้มาเกิดในสหายโลกธาตุนี้ ก็คือพวกคนและมนุษย์ผสมกัน มันปนเปกัน คน–คนมันก็รวมกัน คละเคล้ากันทั้งดีและเลวชั่วบ้าง จะเรียกว่าครึ่งคนครึ่งมนุษย์ และก็เอามารวมกันเป็นคนเดียวกัน แล้วมาเกิดในสหายโลกธาตุนี้ จึงเรียกว่าสหายทุกข์ สหายสุข ได้บ้าง. ถ้าตีความอย่างนี้แตกแล้ว ก็จะเห็นว่ามนุษย์กับคนผสมกันแทบทั้งปวง มีมากกันอีกด้วย ถ้าต้องการจะอยู่กับโลกอย่างนั้นก็ต้องทำใจ ปลงใจไว้ก่อน ถ้าคิดอย่างนี้ได้ก็พอที่จะหาคู่ครองกันได้บ้าง แล้วแต่บาป–บุญ–กุศล–เป็นวาสนาบารมีที่ชาติก่อน ๆ ได้เคยร่วมบำเพ็ญไว้แล้วเอย...

จาก ซินแส กิมเซ็ง แซ่เล้า. ผู้บรรยายเทศนาธรรมนี้
ในคืนวันกิ๋วอ้วงเจ–ชิวสี่ โรงกินเจ ต. พังม่วง
อ. ศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี พ.ศ. 2483
พระมหาเอี่ยม. ชิวเล้ง ผู้จดบันทึกธรรมทานนี้ไว้

บทที่ 6

ผู้หญิงในกามภพ–ไม่ต้องการผัวก็มี
ผู้หญิงบางคนต้องการแค่เพื่อนที่ดีก็มี

พระภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ บันทึกธรรมเทศนาไว้โดยภิกษุชอเจ็ง ท่านอริยครูสายฉันหลาย ๆ ยุค ถ้าจะพูดภาษาโลก ๆ กันแล้วต้องว่าท่านเป็นนักเลงทางปรัชญา หรือทางธรรมะเต็มตัวกันเลย คือท่านได้อบรมสอนศิษย์ไว้ว่า ถ้าเราคิดที่จะเป็นครูบาสอนคนกันแล้ว ต้องสนใจการอ่านเรียนศึกษา หรือการฟังเหตุผลธรรมของทุก ๆ ศาสนาอื่น ๆ เขาไว้บ้าง เพื่อที่จะให้เรามีความรู้ได้กว้างขวางของคำสอนต่าง ๆ ทุก ๆ ครูบาไว้ก่อนจะได้มีประสบการณ์มาก ๆ มีปฏิภาณไหวพริบดี เอาไว้โต้ตอบชี้แจงเปรียบเทียบปัญหาธรรมต่าง ๆ สอนสรรพสัตว์ได้ทุกภูมิธรรม ปราชญ์แท้ ครูจริง ต้องยอมรับความจริงในสิ่งที่ถูก ในสิ่งที่ผิดของศาสนาอื่น ๆ เขาไว้บ้าง ต้องมีอุดมคติทางใจกว้างขวางหนักแน่นอย่างนี้ แล้วยังมีอุดมคติทางโลกุตรธรรม ว่ารู้เอาไว้เพื่อความว่าง เพื่อปล่อยวาง...คือเรียนและฟังได้ทั้งหมด...แต่ไม่หลงเชื่อจนงมงายในอารมณ์...ใช้สติปัญญาทางธรรมชาติจักษุ เพราะว่าภาษาคนพูดนั้นไม่เที่ยงมันดิ้นได้จับไม่ติด อย่า

เชื่อทันทีจนหมด และที่เขาจดๆ เขียนๆ กันไว้เป็นตัวหนังสือมีมากมาย มันยังผิดได้ จะไว้ใจหมดทันทีไม่ได้เหมือนกัน ภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นอนิจจัง คือไม่เที่ยงมันยังหลอกลวงกันได้ทุกสมัย ถือหลักธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอินเดียตรัสกาลามสูตรไว้จะมั่นคงดีกว่า

กาลามสูตร 10 ประการ

(1) อย่าเพิ่งเชื่อตามที่ฟังๆ กันมา
(2) อย่าเพิ่งเชื่อตามที่ทำต่อๆ กันมา
(3) อย่าเพิ่งเชื่อตามคำเล่าลือ
(4) อย่าเพิ่งเชื่อโดยอ้างตำรา
(5) อย่าเพิ่งเชื่อโดยนึกเดา
(6) อย่าเพิ่งเชื่อโดยคาดคะเนเอา
(7) อย่าเพิ่งเชื่อโดยนึกคิดตามแนวเหตุผล
(8) อย่าเพิ่งเชื่อเพราะถูกกับทฤษฎีของตน
(9) อย่าเพิ่งเชื่อเพราะมีรูปลักษณะที่ควรเชื่อได้
(10) อย่าเพิ่งเชื่อเพราะผู้พูดเป็นครูอาจารย์ของตน

ทั้งหมดนั้นพระพุทธเจ้าไม่ต้องการให้เชื่อแบบงมงายในอารมณ์จะหลงผิดสัจจภาวะธรรม ต้องใช้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ เอามาคิดพิจารณาดูให้เห็นแจ้ง รู้จริงถึงคุณและโทษ ดีหรือไม่ดีให้มีเหตุผลไว้ก่อนที่จะเชื่อถืออะไร ๆ จึงไม่ถูกหลอกลวงทางวิญญาณได้ง่าย ๆ จิตใจจะมั่นคงดีไม่หลงงมงายในอารมณ์ง่าย ๆ

ทั้งชายและหญิงเกิดจากกามภพ (ค่ายสุญตา)
แล้วก็หลงติดตายเพราะกามนั้น (ค่ายอนัตตา)
พระอรหันต์กายเนื้อเกิดจากกามภพ (ค่ายสุญตา)
แต่จิตดับกามภพ จิตหลุดพ้นเกิดและตาย (นิพพาน)

แล้วฉันพบความจริงไว้มากว่า มีคนในโลกมนุษย์นี้ไม่น้อยเหมือนกัน เป็นกรรมของมนุษย์ที่เกิดในกามภพ ต้องมีอนุสัยติดกามภพนั้น แล้วบางคนชอบกาม บางคนก็กลัวกามก็มี แล้วพึงรู้ไว้อีกว่าผู้หญิงในค่ายกามภพนี้ **มีบางคนเขาไม่ต้องการมีผัว** แต่เขาต้องการแค่มีเพื่อนที่ดี คือไม่อยากมีผัวที่ขัดแย้งทางจิตใจ หรือมีผัวเอาไว้บังคับวิญญาณ แต่อยากมีแค่เพื่อน มีเพื่อนชีวิตที่เอาไว้คุยฝอยที่ถูกจิตใจ เอาไว้แก้เหงาให้มีสหายทางวิญญาณ เป็นที่ปรึกษาชีวิต ให้ความอบอุ่นใจ ให้ความรู้แจ้งทางอนุสัยจิตใจ ในยามสังขารชีวิตอ่อนแอ ในยามโง่เขลาถูกอวิชชาบดบังพุทธิปัญญา แล้วจิตใจหลงโง่งมงายในอารมณ์เกินกว่าเหตุผลจนจิตเกิดความหวาดกลัวภัยต่าง ๆ เกินความเป็นจริงต่าง ๆ พุทธสาวกต้องมีสติปัญญาธรรมชาติจักษุจะต้องยิ้ม ! ยิ้มอดทนสู้ได้ทุกเวลาเมื่อมีภัยมาถึงตน คนพวกนี้มีไม่น้อยเห็นแล้วก็สงสาร เป็นวิบากกรรมในอดีตชาติส่งผลมา พวกนี้ต้องการเพื่อนที่ให้อภัยทาน ให้สติปัญญาที่รู้แจ้งทางอนุสัยจิตใจ ต้อง

การอริยครูที่ชี้ทางให้เกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุสงบจิต ว่างกายใจจึงอยู่รอดได้มากแล ... สาธุ !

ผู้ชายในค่ายกามภพนี้ไม่ต้องการเมียก็มี ผู้ชายบางคนต้องการมีแค่เพื่อนที่ดีก็มี

แล้วผู้ชายในค่ายกามภพนี้ก็เช่นกัน บางคนมองดูโลกผัว ดูโลกเมีย หรือได้ผ่านโลกมามาก ๆ แล้ว ก็เอือมระอาปลงตกโดยปริยาย มีสติปัญญาธรรมชาติจักษุบ้าง รู้แจ้งความสุขและความทุกข์ของผัวเมีย กรรมมันจำแนกสัตว์ แต่ละคนสร้างมาไม่ค่อยเหมือนกัน มาอยู่ด้วยกันถ้าไม่ให้อภัยทาน ก็มีแต่ความขัดแย้งเป็นส่วนมาก เห็นแล้วปลงตกโดยธรรมชาติ เป็นเช่นนั้นเอง... ชายพวกนี้มักจะไม่อยากมีเมีย หรือไม่พร้อมที่จะมีเมีย ส่วนลึกในจิตใจยังอยากจะมีแค่เพื่อน มีเพื่อนชีวิตเผื่อเอาไว้ฝากผีฝากไข้ในยามจิตใจหดหู่หว้าเหว่เหงาหงอย...จะอยู่คนเดียวเป็นทุกข์อยู่มาก ๆ คนก็เป็นทุกข์ เพราะขาดสติปัญญาธรรมชาติจักษุ จึงปลงใจไม่ตกตัดไม่ขาด ดับทุกข์ทางใจไม่หมด เพราะขาดการศึกษาธรรมะให้รู้แจ้ง “ธรรมสันโดษ” จึงยังมีโรคกลัวบ้าง ควบคุมจิตใจตนเองไม่ได้หมด อยู่คนเดียวไม่ได้นาน ๆ จะตัดสินใจอะไร ๆ คนเดียวไม่ค่อยจะได้เลย คนแบบอย่างนี้มีในทุกชาติทุกภาษา

แล้วในโพธิสัตว์อวตารสูตร ต่าง ๆ ได้กล่าวไว้ว่า พบคนพวกนี้แล้วต้องอภัยทาน เห็นใจไว้ก่อนมันเป็นกรรมวิบากของคนสืบชาติภพมาให้เกิดเป็นคนในโลกนี้ เขาจึงตั้งชื่อเรียกว่า "สหายโลกธาตุ" ใครจะเกิดในโลกมนุษย์นี้ต้องมีสหาย สหายเบื้องต้น ๆ คือพ่อแม่ญาติมิตรพี่น้องหรือญาติมิตรที่ดี จึงจะพอให้สังขารกายใจเราอาศัยอยู่รอดไปได้

โพธิสัตว์อวตารสูตร ตรัสไว้ว่า โลกนี้ต้องอาศัยสหายกันเกิดขึ้น. ต้องอาศัยสหายกันตั้งอยู่ ต้องอาศัยสหายกันเปลี่ยนแปลงไป. ต้องอาศัยสหายกันแตกดับไป. แล้วสรรพสัตว์ในค่ายกามนี้ คือเกิดแก่เจ็บตายทั้งปวงอย่าสงสัย !

ฉะนั้นเราจะต้องปรับปรุงตัวเอง คอยเปลี่ยนภูมิจิตใจให้เข้ากับธรรมชาติที่ไม่เที่ยง จึงจะพออยู่รอดสุขกายสบายใจไปได้นาน ๆ หน่อยแล...

แล้วถ้าจะอยู่คนเดียวก็ไม่ได้ จะอยู่กับคนอื่น ๆ ก็ไม่ได้ จะอยู่หลาย ๆ คนก็ไม่ได้ อย่างนี้แสดงว่าสังขารเราจะต้องมีอะไร ๆ ที่ผิดปกติ จะต้องค้นหาเหตุผลในอนุสัยจิตใจตนเองดูก่อน ว่าใครผิดหรือใครถูกมากกว่ากัน ความขัดแย้งในจิตใจความขัดแย้งในสังคมโลกมนุษย์มีเหตุผลด้วยกันทั้งคู่จึงเกิดเรื่องนั้น ๆ ถ้ายอมให้อภัยทาน ยอมความกันได้ก็จะผ่านกันได้เป็นอย่าง ๆ ต้องคิดเสียว่า "โลกนี้มันกว้าง แต่จะคัดหาเอาคนดีพร้อม

หมดแทบไม่มี โลกนี้กลมจะต้องพบกันอีก จงผูกมิตรให้อภัยทานไว้ก่อนเถิด! ยังดีกว่าการสร้างศัตรู. ดังสุภาษิตโบราณว่า "**ดีต้น–ไม่เท่าดีปลาย**" ถ้าดีตอนปลายได้ ผลคือยังผูกมิตรไว้ได้นาน ๆ แล... สาธุ!

สูตรอยากจะเป็นพ่อคน-เป็นแม่คน

แล้วมีคัมภีร์โบราณ สูตรอยากจะเป็นพ่อคนเป็นแม่คนให้ดังนาน ๆ ไปนั้นต้องอดทนและทำใจปลงตกในตัวด้วย เขาสอนไว้ว่าให้ทำอย่างนี้ คิดอย่างนี้ว่า "**เช่นตัวเองจิตยอมเป็นวัวเป็นควาย เพื่อให้ลูกหลานจะได้เป็นบัณฑิต**" คืออริยครูท่านได้สอนเปรียบเทียบเอาไว้น่าคิดมาก ๆ ให้ผู้ที่อยากจะเป็นต้นตระกูลคนดัง ๆ หรืออยากจะเป็นพ่อคนเป็นแม่คนนั้น ต้องทำใจให้เป็นเสมือนพวกวัวควายได้ เช่นมันทำไร่ไถนา ต้องอดทนทุกข์กายใจทุกอย่างก็ต้องจำยอม...ทำเพื่อที่จะแสวงหาลาภผลเงินทอง เอาไว้ส่งลูกเลี้ยงหลานให้ได้ร่ำเรียนหนังสือ จนไปสอบ "**ขี่ใจ๋ หรือ จอหงวน**" ได้คือบัณฑิต หรือจะเรียกกันว่า ชั่วอายุคนหนึ่งเป็นวัวเป็นควาย อีกชั่วอายุคนหนึ่งจึงได้เป็นบัณฑิตอย่างนี้เป็นต้น ใครจะเอาบ้างไหม? จะยอมได้ไหม? คิดดูก่อน

แล้วโพธิสัตว์อวตารสูตร กล่าวสอนไว้ว่า ให้มนุษย์ จงทำกรรมดีไว้ก่อน. "**ดีต้นตอนต้น–ดีตอนกลาง–ดีตอนปลายชีวิต**" จะเป็นยอดคน (ครูบา) ที่มนุษย์ทวยเทพสรรเสริญ ฟังแล้วมันช่างประทับจิต–ติดวิญญาณไปทุกชาติภพแล... สาธุ!

แล้ว หลวงพ่อเฒ่า ท่านได้เคยบอกไว้ว่า ท่านขอเพิ่มเติมสุภาษิตดังกล่าวมานั้น ลงไปอีกอย่างว่า "ครูบาอาจารย์ที่มีโพธิจิต" ที่รักศิษย์ เป็นห่วงวิชาการที่สอนถ่ายทอดไปนั้น ศิษย์จะทำไม่ได้ดี สอนไม่ได้ดี ก็มีทุกข์ทรมานกายใจพอ ๆ เท่ากับเป็นพ่อแม่คนเอย... นาน ๆ ไปจะเป็นบุญหรือบาปหรือกลายเป็นโชคดีแล... สาธุ!

แล้วยังมีคัมภีร์โบราณ คัมภีร์วิญญาณศาสตร์สอนไว้อีกว่าใครจะเป็นผัวจะเป็นเมียจะมีครอบครัวแล้ว จะต้องปลงใจอดทนไว้ก่อน แล้วมีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ จึงจะอดทนรับศึกสงครามโลกีย์ได้ทุกรูปแบบมีโชคดีในที่สุด อริยครูสายนี้เขาสอนไว้ว่า "ถ้าไม่มีเวรกัน จะไม่มาเป็นเนื้อคู่กัน หรือเป็นผัวกัน เป็นเมียกัน..." คือถ้าไม่มีเวรกรรมสืบมาแต่ชาติก่อน ๆ บ้างแล้ว ชาตินี้จะไม่พบกัน จนเป็นเนื้อคู่กันได้ แล้วถ้าไม่มีหนี้สินกันมาตั้งแต่ชาติก่อน ๆ ก็จะไม่ได้มาเกิดเป็นพ่อเกิดเป็นแม่ เกิดเป็นลูกหลานเหลนในบ้านเดียวกัน ต้องมีกรรมร่วมกันอย่างใด หรือทางหนึ่ง จึงได้มาเกิดในตระกูลเครือญาติเดียวกันในชาตินี้ต้องคิดทำใจอย่างนี้ไว้ก่อน.

โอ! อมิตาพุทธ! (สติปัญญาธรรมชาติจักษุ เป็นแสงสว่างไม่มีที่สิ้นสุด) คำพูดเทศนาธรรมไว้อย่างนี้ เป้าหมายเขา

ต้องการเตือนให้มีสติไว้ก่อน ให้ปลงตกอภัยทาน เป็นการทำบุญ-ทานไว้ก่อน ถ้าเกิดปัญหาทางครอบครัว หรือความขัดแย้งที่แก้ไม่ตกกันขึ้นมาบ้างแล้ว ชี้ทางออกให้คือการทำใจปล่อยวาง หรือยอมความจิตปลงใจ ก็จะผ่านกรรมนั้นไปได้บ้าง มิใช่การสอนให้ทิ้งเมียหนีผัว หรือฆ่าลูกให้ตาย เพื่อหนีกรรมนั้นๆ ไป อย่างนี้ผิดหลักธรรม คือกฎแห่งกรรมไปชาติหน้าๆ จะพบบาปสนองตอบที่หนักกว่าชาตินี้ พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า "เวรจะระงับได้ด้วยการไม่จองเวร" คือสอนให้อภัยทาน เสียสละเป็นทางออก จิตปล่อยวางความยึดมั่นถือมั่น ดับตัวกูของกูน้อยลงก่อน อภัยทานทางเดียวที่ปราชญ์สรรเสริญว่า เบาที่สุดในวัฏสงสาร ยังเท่ากับได้ผูกมิตรไว้ "ดีต้น ๆ ยังไม่เท่าดีตอนปลาย" คือดีตอนปลายมิตรบุญทานมักจะยังอมตะแล... สาธุ !

จบ

จาก ซินแส กิมเซ็ง แซ่เล้า ผู้เทศนาธรรมนี้
ในคืนวันกิ๊วอ้วงเจ-ชิวโหงว โรงกินเจ พังม่วง
อ. ศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี พ.ศ. 2483
พระมหาเอี่ยม. ชิวเล้ง ผู้จดบันทึกไว้

บทที่ 7
มีปรัชญาชีวิตเตรียมอยู่รอดวัยแก่ชรา
มีคติธรรมพันปี–เมืองชิ้ง–ยังอมตะ

พระอาจารย์ใหญ่ ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ ได้เทศนาธรรมทานสอนเรื่อง ตำนานเก่าเมืองชิ้ง แล้ว ภิกษุชอเจ็ง ได้จดบันทึกธรรมนั้นไว้ว่า มีเรื่องตัวอย่างเก่าที่ยังอมตะเมืองชิ้ง ได้กล่าวสอนกรรมวิธีให้คนแก่มีความสุขกายใจอยู่ในตอนปลายชีวิตได้อย่างไร ? "มีปรัชญาชีวิตเตรียมตัววัยแก่ชราไว้ 5 ประการ" ถ้าใครรู้จักนำเอาไปปรับปรุงใช้เป็นก็ยังทันสมัย คือเท่ากับผู้นั้นได้มีสมบัติที่โลกนิยม ดังเช่นมี เงินทอง หยก มรกต เพชรพลอยน้ำเอก เป็นสมบัติติดตัวไว้ใช้ได้ ให้ความอบอุ่นทางจิตใจไปชั่วชีวิตมากแล... สาธุ !

แล้วถ้าเรายังเป็นหนุ่ม ๆ เป็นสาว ๆ กันอยู่ยังพอมีเวลาวัยชีวิตได้ศึกษา ปราชญ์ท่านสอนไว้ว่า ต้องไม่ประมาทสนใจเตรียมตัวไว้คอย ๆ ในวัยแก่ชราว่า เราจะอยู่รอดได้อย่างไร ๆ ไว้บ้าง ตำราท่านปราชญ์ปู่ทวดโบราณที่ใช้ได้ท่านสอนไว้ 5 ข้อ ถ้าใช้เป็นก็ยังทันสมัยอยู่เสมอ

มีปรัชญาชีวิตวัยแก่ชรา ๕ ข้อ.

(1) ต้องให้คิดถึงคนแก่ ๆ เพื่อนเก่า ๆ ที่ชราภาพ. ถ้าเมตตากรุณาจิตคิดช่วยเหลือได้ จงช่วยคิดสงสารกันไว้ก่อนเถิด! เป็นบุญให้ความอบอุ่นแก่อารมณ์เป็นความสุขทางจิตใจ

(2) ต้องให้มีความคิดถึงเมียเก่า ๆ คิดถึงผัวเก่า ๆ ไว้กันบ้าง ความรักเมื่อแรกพบบ้าง–ทำบุญวันชื่นคืนสุขอุทิศให้กันบ้าง

(3) ต้องให้รักบ้านหลังเก่า ๆ ไว้บ้าง และมีวิชาความรู้เก่า ๆ และสมบัติเดิมของเก่า ๆ ไว้บ้างให้ความอบอุ่นแก่จิตใจ

(4) ต้องให้มีปรัชญาชีวิต อุดมคติวัยแก่ชราจะอยู่แบบไหน? ไม่ประมาท. ต้องมีวิชาความรู้...รู้วิชาในสิ่งที่เขายังไม่รู้ หรือไม่มี ถ้าคนแก่ชรามีสติปัญญารู้แจ้งอย่างนี้ คนหนุ่มไม่ว่าบ้านไหนเมืองใด ๆ ก็ต้องการอุปถัมภ์เอาไปชุบเลี้ยงแล... สาธุ!

(5) ต้องให้สนใจมีวิชาดับทุกข์กาย–ดับทุกข์ใจ–แล้วตายได้ตามต้องการอีกด้วยแล... สาธุ!

อธิบายขยายความ

(1) สรุปความว่าให้คิดถึงคนแก่ ๆ เพื่อนเก่า ๆ ที่ชราภาพ ถ้าเขามีทุกข์กายใจ เราพอที่จะช่วยอุปถัมภ์ เมตตากรุณาจิตได้บ้าง ก็จงช่วยกันเถิด มิตรแท้หายาก ให้ความอบอุ่นทาง

จิตใจ คิดถึงที่ไรให้ความรู้สึกว่าเรายังมีเพื่อนเก่า ๆ วันดีคืนดีผ่านไปยังแวะเยี่ยมระบายอารมณ์ค้าง ๆ แก้คลุ้มคลั่งทางอนุสัยจิตใจกันได้บ้าง คือยังมีเพื่อนเก่าที่พูดฟังกันได้ เพื่อนเก่า ๆ มิตรแท้หายากเป็นสมบัติประจำโลกีย์ที่ดีอย่างหนึ่งแล... สาธุ!

(2) สรุปความว่าในคัมภีร์คุณธรรมโพธิสัตว์ อินเดีย อริยครูบาท่านได้สอนคนแก่ชราภาพไว้ว่า ต้องมีความคิดถึงเรื่องความรักเก่า ๆ เมียเก่า ๆ คิดถึงผัวเก่า ๆ กันไว้บ้าง. จงอย่าเป็นคนขี้บ่น จงอย่าระลึกคิดถึงเรื่องเคยมีบาปเวรกรรมของศัตรูเก่า ๆ ให้มากมายนักเลย เรื่องมันก็เก่า ๆ จบกันไปแล้ว จงคิดแต่การอโหสิกรรม และให้อภัยทานชำระบาปเก่า ๆ ได้แล้ว นั่นคือการทำบุญทานในวัยแก่ชราภาพอีกที่ บางทีผลบุญประทับจิต–กุศลติดวิญญาณ–ไปภพชาติหน้าอย่างมหาศาลแล... สาธุ!

มิตรแท้นั้นซื่อสัตย์ บางคนยังฝากลูกหลานไว้ได้ บางคนยังดีกว่าพี่น้องกันเสียอีก. โบราณจึงสอนไว้ว่า จงผูกมิตรที่ดีไว้กันก่อนเถิด! จะดีต้นๆ ก็ยังไม่เท่าดีตอนปลาย. คือดีตอนปลายๆ มิตรภาพแท้ยังอยู่ยืนคงทนไปอีกนาน ๆ มากแล... สาธุ!

(3) แล้วยังมีปรัชญาโลกีย์ที่สูงขึ้นไปอีก ของพระราชอริยครู–จีน (อ้วงเซี้ยงเหลาโจ้ว) ได้กล่าวไว้ว่า คนแก่ต้องรักบ้านหลังเก่า ๆ ไว้บ้าง และมีวิชาความรู้เรื่องของเก่า ๆ บ้าง และมีสมบัติดั้งเดิมของเก่าๆ ไว้บ้าง จึงจะมีความอบอุ่นทางจิตใจ

ในวัยชราภาพ หรือมีปรัชญาชีวิตที่พิเศษอีกแบบหนึ่ง ดังเช่นเป็นคนแก่ที่มีวิชาความรู้ที่เด็ก ๆ หนุ่ม ๆ สาว ๆ เขาอยากรู้อยากเห็น แต่เขายังไม่มีกัน หรือเรียกว่าผู้คงแก่เรียน ผู้มีวิชาความรู้แบ่งปันให้สรรพสัตว์ได้บ้าง ถ้าอย่างนี้สังคมเขาเคารพลูกหลานมากันเต็มบ้านเท่ากับได้ประกันชีวิต ความอยู่รอดในวัยชราภาพอย่างหนึ่งแล... สาธุ!

(4) คัมภีร์เมาซัวฮวบ กล่าวสอนปรัชญาโลกีย์ของผู้สูงอายุ สำหรับวัยแก่ชราตำราสูงสุดยอดมนุษย์ ให้มีดวงตาเห็นธรรม คือได้ธรรมชาติจักษุ จนรู้แจ้งโลกที่ตนอาศัยอยู่ว่า มีธาตุ 4 มารวมกลุ่มเกาะกันไว้ (ธาตุ 4 มี–ดิน–น้ำ–ลม–ไฟ) ต้องมองให้ทะลุ ตีแตกเลยว่ามันเป็น "อนิจจัง–ทุกข์ขัง–อนัตตา" ไว้ใจหมดยังไม่ได้อย่างนี้. เพราะเป็นโลกียธรรม

แล้วภายในร่างกายคนเราก็เช่นกัน มีธาตุ 4 เช่นกันมี (ดิน–น้ำ–ลม–ไฟ) มารวมกลุ่มเกาะกุมกันไว้ ให้เป็นฐานของจิตที่พักของวิญญาณธาตุ เราจึงมีลมหายใจเข้า ลมหายใจออกมีชีวิตอยู่รอดไปได้ชาติหนึ่ง ๆ แล้วก็เข้าสูตรว่า โอ. อนิจจัง–ทุกข์ขัง–อนัตตา. ไว้ใจหมดก็ยังไม่ได้เช่นกัน สังขารชีวิตสรรพสัตว์นี้ไม่เที่ยงเอย

ถ้าเป็นชั้นได้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ หรือชั้นครูแล้วท่านก็ฉลาดคิดวางแผนที่ชีวิต คิดหนีทุกข์กาย หนีทุกข์ใจ ที่

สุดหนีการมีวัฏสงสารเช่นกัน. วันเดือนปีอายุไม่คอยใคร บาป – บุญ – กุศล – ก็ไม่คอยใคร ๆ ใคร ๆ ทำใคร ๆ ก็ได้เอง. จึงคิดรีบเริ่มเสาะแสวงหาอริยครู ได้เรียน ได้สอนการบำเพ็ญ "ศีล – สมถะ – สมาธิ – วิปัสสนาปัญญา" ให้ตนได้รู้สูตรศาสตร์เหล่านี้ไว้ก่อนบ้าง หรือให้ได้บรรลุธรรมอย่างฉับพลันบ้าง ถึงจะไปไม่รอดก็ยังดีมีทุนเอาไว้ชาติหน้า ๆ ผู้ได้สติย่อมไม่ประมาทแล . . . สาธุ !

(5) คัมภีร์สายวัดเส้าหลิน (เซี่ยวลิ้มยี่) สอนท่านผู้ที่จะอยู่แก่ชรา หรือสูงอายุจนสุดยอดมนุษย์ เขายกเอาไว้ขึ้นแท่นกราบไหว้ เขาเคารพนับถือไว้เป็นปูชนียบุคคลก็ต้องศึกษาเจริญธรรม ใช้สูตรฝึกการตายก่อนตาย – แต่ยังไม่ตาย ตำราให้ทดลองทุก ๆ คืน ฝึกวิชาการตายเล่น ๆ ไปก่อน ถ้าถึงเวลาหมดอายุในโลกนี้ คือถึงวันตายจริง ๆ จะมีสติปัญญาควบคุมจิตใจกล้าไม่กลัวตายเลย ใช้สูตร "จิตดับ–สังขารก็ค่อย ๆ ดับ" จิตดับ–สังขารค่อย ๆ แตกดับพร้อม ๆ กันแบบสากลนิยมใช้อย่างหนึ่ง

หรือใช้กรรมวิธีสากล ใช้การเจริญอานาปานสติภาวนา คือกำหนดที่ลมหายใจเข้า ลมหายใจออก เอาจิตติดตามลมไว้ เรียกว่าจิตคลอเคลีย เรียกว่า ทำสมถะ นั่งสมาธิ จนจิตตกกระแสดิ่ง ๆ เข้า "รูปฌาน 4." ได้ แล้วค่อย ๆ คุมจิตใน

องค์ฌาน ฝึกคุมจิตดับสังขารดับ ยิ้ม ๆ ตายได้ในรูปฌานใด รูปฌานหนึ่ง ตายอย่างนี้ยังเป็นโลกียธรรม แต่ปลอดภัยในวัฏสงสาร ว่าไม่ตกต่ำได้ประกันชีวิตไว้แล้วแล... สาธุ!

แล้วสูงสุดยอดของอริยครู ท่านจะตายยังทิ้งหลักฐานไว้ให้ศิษย์เห็นว่า ท่านได้สอนสัจจธรรม และปฏิบัติธรรมนั้นได้ตามสูตรศาสตร์ที่สอนไปทั้งหมด ดังเช่น พระอริยครูบา ในประวัติศาสตร์ ท่านจะตายในการเข้ารูปฌาน 4. ตาย. ให้พิสูจน์ได้ตรงที่ตัวตนท่านจะแข็ง จะนั่งหรือจะนอน หรือจะยืนตายก็มีตัวตรงแข็งค่อย ๆ แห้งไป ไม่มีกลิ่นเหม็น เน่าเปื่อยต่าง ๆ พระศพท่านจะอยู่กี่วันกี่เดือนกี่ปี หรือนานเป็น 100 ปี เป็น 1,000 ปีก็มี เรื่องนี้มีทั้งอินเดีย และจีน ญี่ปุ่น กรรมวิธีตายแบบนี้แพร่หลายมาเป็นพัน ๆ ปีแล้ว (มณฑลกวางตุ้งมีพระศพอย่างนี้ 7 พระองค์)

มีพระสูตรเจริญรูปฌาน 4. ยังกล่าวสอนไว้อีกว่า ผู้ที่คิดจะเจริญธรรมอย่างนี้ต้องระวัง ๆ ให้มีภูเขา เป็นถ้ำลึกเพื่อปกปิดพวกสัตว์ร้าย ๆ เสือหรือสิงโต มันจะมาคาบเอาพระศพที่นั่งไว้นั้นไปกินเสีย มีตัวอย่างมาแล้ว ถ้าไม่มีถ้ำลึกภูเขาที่ปลอดภัยก็ต้องก่อสร้างเป็นองค์พระเจดีย์ แล้วเข้าไปฝึกนั่งเข้ารูปฌาน 4 เข้า ๆ ออก ๆ เจดีย์ดูสัก 7 ปีดูก่อน เพราะว่าร่างกายมนุษย์จะต้องใช้เวลาปรับตัวนานถึง 7 ปี. (จงดูเด็กเกิดมาวันแรก ถึงอายุ 7 ขวบโตแค่ไหน?)

แล้วมีข้อห้าม จะทำบาปกรรมหนักใหญ่โดยไม่รู้ตัวว่าผิด เปิ่นบาปกรรมอย่างหนึ่ง คือต้องสั่งสอนคนที่อยู่รอบข้างตัว หรือคนใกล้เคียงที่จะคอยรับใช้ตัว ศิษย์จะต้องรู้ใจกัน ห้ามอย่าไปเรียก อย่าไปเสือกชอบถามเพื่อที่จะเอาใจ คิดเอาบุญด้วย ถ้าผู้นั่งเจริญธรรมอยู่ ไม่เรียกร้องอะไร ๆ ไม่พูดจาอะไร ๆ จงอย่ารบกวนอารมณ์ นั่นเปิ่นการทำลายสมาธิ เปิ่นการขัดขวางการเจริญเข้า "รูปฌานต่าง ๆ ไป เปิ่นบาปกรรมโดยไม่รู้ตัว" แล... (จงช่วยกันบอกคนไม่รู้-บอกเอาบุญเถิด !)

แล้วเรื่องการขัดขวาง การเจริญธรรม การเข้าฌานต่าง ๆ เปิ่นบาปกรรมอย่างหนัก โดยผู้ทำคิดว่าจะเอาใจ จะได้บุญมากดี เปิ่นการเข้าใจผิด มีมาก่อนพุทธกาลบันทึกไว้ทุกสมัย ดังพวก ฤาษี โยคี อินดีย. พวกเซียนชั้นสูงในสำนักลัทธิเต๋าต่าง ๆ สำนัก คงท่งชัว จีน. และชาวพุทธอย่างเซ็น (ฌาน) สมัยพระสังฆราชองค์ที่ 28. อินเดีย คือพระโพธิธรรมมหาครูบา (ตั๊กม้อ) สาธุคุณท่านได้นำเอาพระพุทธศาสนา สายอินเดียแท้ที่อยู่ในอินเดีย นานถึง 27 สมัยพระสังฆราช นำเข้ามาถ่ายทอดไว้ในเมืองจีนตรงกับสมัย พระเจ้าเหลียงบู๊ตี่ (พ.ศ. 1067) ได้สรุปบันทึกเรื่องอย่างนี้ เข้าใจผิดการเจริญรูปฌาน และอรูปฌานไว้ว่าปัญหาแบบอย่างนี้มีทั้ง อินเดีย จีน ญี่ปุ่น.

แล้วการที่เข้ารูปฌาน และอรูปฌานต่าง ๆ ได้นั้น พระ-อริยครูบา ท่านแยกธาตุจิต พบว่าเป็นพลังงานเข้าสากลจักรวาลอย่างหนึ่ง พิสูจน์พอให้เห็นดังเช่น ถ้าได้ยินสาธุคุณองค์นั้นเข้ารูปฌาน 4 มานานปีแล้ว พอได้ยินรู้เรื่องเข้า คนฟังก็เกิดศรัทธาจิตทันทีบ้างแล้ว เป็นเพราะว่าผลงานพลังจิตอย่างนี้ ตำราว่าเข้ากระแส–สากลจักรวาลแล้ว ดังมีตัวอย่างง่าย ๆ "ตัวตาย–แต่ชื่อไม่ตาย" ยังทิ้งผลงานแบบครูบา มีวิชาการวางสูตรศาสตร์ให้มนุษย์ดับทุกข์กาย ดับทุกข์ใจ หรือกรรมวิธีถ่ายทอดธรรมทานให้มนุษย์ เป็นที่พึ่งพักพิงทางจิตใจแก่สรรพสัตว์ ยังโปรดสรรพสัตว์สืบไว้ได้เป็นพัน ๆ ปีก็มีแล... สาธุ ! นั่นคือโพธิสัตว์ผู้เพาะเชื้อแห่งบุญกุศล และผู้ได้หว่านเมล็ดพืชพันธ์แห่งพุทธจิตไว้ในสหายโลกธาตุนี้แล้วแล... สาธุ!

---

1. ดังธรรมข้อ 4 และข้อ 5 นั้น เขาจัดไว้ว่าเป็นผู้มีพลังงานทางจิตสากลจะมีมากหรือมีน้อยได้อย่างหนึ่ง ดังเช่นแยกธาตุพลังงานจิตดูแล้ว ได้พบว่า สาธุคุณท่านได้ทำให้มนุษย์หรือสรรพสัตว์ได้เห็นแล้ว ทั้ง ! ได้ยินชื่อเสียงท่านแล้วก็เกิดจิตปีติศรัทธา รักเคารพนับถือขึ้นมาทันที มีพลังงานอย่างนี้ ทำให้จิตสงบนิ่งลงได้บ้าง ทำให้มนุษย์เกิดจิตคิดถึงการบุญ–กุศล–มีเมตตากรุณาธรรมบารมีไว้คุ้มครองโลกสงบสุขเย็นลงบ้างแล...สาธุ !

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสไว้ว่า ธรรมทานชนะการให้ทานทั้งปวงในโลกนี้แลโลกหน้าอย่างนี้แล... สาธุ !

ส. โพธินันทะ

พ.ศ. 2508

สูตรฉับพลันบรรลุ "อรหัตภูมิ"

พระอาจารย์ใหญ่ ภิกษุดอกบัวพ้นน้ำ เทศนาธรรมมีพระคัมภีร์มหาสุญตาสูตร (พุทธ) มีผูกบรรลุธรรมอรหัตภูมิได้อย่างฉับพลันสอนใน มหาวิทยาลัย นาลันทา อินเดีย. พระ-ถังซำจั๋ง เก็บเรื่องไว้เป็นภาษาจีนชุดใหญ่ ชื่อ มหาปรัชญาปารมิตาสูตร 600 ผูก (มีผูกหนึ่งสอนเรื่องมหาสุญตา)

ที่ท่านอุบาสกหนุ่ม เว่ยหล่าง (หุยเล้ง) ได้ฟังตาแป๊ะแก่คนหนึ่งกำลังสวดมนต์ชื่อ "วัชรปรัชญาปารมิตาสูตร (กิมกังเก็ง ฯ) สวดถึงผูกที่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศากยมุนีได้ตรัสไว้แก่ท่าน สุภูติพระโพธิสัตว์ ไว้ว่า มหาสัตว์ทั้งปวงพึงยังจิตไว้ให้บริสุทธิ์สะอาดโดยประการอย่างนี้ก่อน. กล่าวคือ พึงยังจิตมิให้ยึดถือผูกพันใน–รูป. พึงยังจิตมิให้ยึดถือผูกพันใน–เสียง. พึงยังจิตมิให้ยึดถือผูกพันใน–กลิ่น. พึงยังจิตมิให้ยึดถือผูกพันใน–รส. พึงยังจิตมิให้ยึดถือผูกพันใน–สัมผัส และธรรมารมณ์. (ทั้ง 5). พึงยังจิตมิให้บังเกิดมีความยึดถือผูกพันในสภาวะใด ๆ ทั้งปวงแล... สาธุ!

สรุปแล้วก็คือให้ทำ เบญจกามคุณทั้ง 5. ที่มี (รูป–เสียง–กลิ่น–รส–ธรรมารมณ์) ทำให้ว่างทุกข์ทั้งปวงจะดับหมด. ขันธ์

ทั้ง 5 ว่าง ก็คือได้ดับความคิดที่ผูกพันปรุงแต่งในจิตใจทั้งหมด ถ้าดับได้หมดจิตก็ต้องว่าง จิตเข้าอาณาจักรแห่งความว่างสุญตา คือเป็นสูตรฉับพลันที่บรรลุอรหัตภูมิแล ... สาธุ!

ท่านเว่ยหล่าง ได้ฟังมาถึงตรงนี้ เป็นบุญกุศลที่ได้สร้างสุญตาทานไว้แต่ชาติก่อน ๆ ส่งผลมาทำให้มีพลังงาน ทำจิตท่านเว่ยหล่าง (หุยเล้ง) เกิดโพลงสว่างไสว! มีสติปัญญารู้แจ้ง–จิตว่าง จิตเข้าช่องว่างสุญตา[1] ได้สุญตานิพพานชั่วขณะหนึ่ง ซึ่งในชีวิตก็ยังไม่เคยมีความสงบสุขเย็นเบากาย ว่างใจ อย่างนี้มาก่อนเลย สาธุ!

รูปฌาน 4 แล้วในพระสูตรต่าง ๆ มีบางผูกยังได้กล่าวไว้ว่าเรื่อง "รูปฌาน 4." เป็นพื้นฐานเบื้องต้นวิชาในการให้รู้จักรวาลนี้ เป็นบรมธรรมสากลที่ปราชญ์ยอมจำนน เป็นบรมธรรมสากล ที่ได้ผ่านมาตั้งแต่ พระพุทธเจ้า วิปัสสิน. พระพุทธเจ้า สิขิน. พระพุทธเจ้า เวสสภู. พระพุทธเจ้า กกุสันธ. พระพุทธเจ้า โกนาคมน. พระพุทธเจ้า กัสสป. พระพุทธเจ้า ศากยมุนี. รวม 7 พระองค์ได้ผ่าน "รูปฌาน 4" มาก่อนแล้ว เขาจัดไว้ว่าเป็น "โลกียธรรมสากล" แล... สาธุ!

---

1 ต้นตอบ่อเกิดของหนังสือ สูตรของเว่ยหล่าง. ดร. พุทธทาสภิกขุ. ได้แปลไว้เป็นภาษาไทย

ธ. ธีรทาส.

อรูปฌาน แล้วในพระสูตรต่าง ๆ ยังกล่าวไว้ชัดเจนว่า เรื่อง "อรูปฌาน" เป็นกรรมวิธีที่ไม่ต้องอาศัยรูป ชื่อก็บอกไว้แล้วว่า "อรูป-อรูป" เป็นฌานที่ไม่ต้องมีรูป (กลัวติด-เป็นอัตตา-ตัวตน) อรูปฌาน จึงเป็น "โลกุตรธรรม"

สรุปความอยู่ตรงที่ให้ดับอัตตา ดับตัวตน ดับอุปาทานในจิตใจทั้งหมด. และดับความคิดยึดถือที่ผูกพันปรุงแต่งในจิตใจดังทั้งปวง จึงหลุดพ้นวัฏสงสารได้ เป็นสุญตานิพพานของพระพุทธศาสนา (จงจดจำตรงนี้ไว้ให้แม่นยำ-จึงสอนวิชานี้ผ่านไปได้.)

ข้อสอบได้บรรลุธรรมนี้ยัง ?

หรือสอบตกแล้ว - จะรู้เอง . . .

มีบทความเป็นข้อสอบอารมณ์กรรมฐาน หรือการศึกษาธรรมด้วยตนเองว่า เราจะบรรลุผ่านโลกียธรรมหรือยังจะรู้ได้ด้วยตนเองว่า ถ้ายังเป็นโลกียจิต ก็ต้องมีโลกียรมณ์ คือจิตมีวิตก มีวิจารย์ในเรื่องต่าง ๆ จิตเรายังต้องคิดจิตเกิดดับผูกพันปรุงแต่งเป็น "อัตตา-ตัวตน" คือสุขและทุกข์ (ตัวกู-ของกู) เป็นโลกียรมณ์ เรียกว่า "โลกียธรรม" อย่าสงสัย ! ยังไม่บรรลุธรรมชั้นหลุดพ้นทุกข์ สอบตก . . . ถ้าฟังหรืออ่านพอรู้บ้างก็นับว่าเป็นบุญกุศลแล้ว

ถ้าบรรลุธรรมจริง เป็นโลกุตรจิต จิตเข้าช่องว่างของสุญตา. ก็คือจิตดับ–จิตหยุด–จิตดับวิตก–จิตดับวิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนไม่ต้องการได้ จิตดับความคิดที่ยึดถือและผูกพันปรุงแต่งของโลกียรมณ์ทั้งปวงดับหมด เข้าอาณาจักรแห่งความว่าง–สุญตา จิตว่าง – เป็นสุญตานิพพานที่ต้องการแล... สาธุ!

จาก ซินแส กิมเช็ง. ผู้เทศนาธรรมนี้
พระมหาเอี่ยม. และชิวเล้ง จดบันทึกไว้
(พ.ศ. 2484)
วันก๊วอ้วงเจ–ชิวลัก. โรงกินเจ. อ. พังม่วง จ. สุพรรณบุรี

บทที่ 8

คัมภีร์โหงวเฮ้งจีน–ให้ดูที่รูปใบหน้าคนก่อน
(ใบหน้าคนดูอายุได้ถึง 100 ปี)
คัมภีร์อินเดีย–ให้ดูที่นิสัย–อนุสัย–จิตมนุษย์ก่อน
(ลายมือคนดูอายุได้ถึง 100 ปี)

โดย ธ. ธีรทาส.

ซินแส กิมเซ็ง แซ่เล้า คืนหนึ่งวันชิวฉิกในงานถือศีลกินเจ พิธีกรรมหน้ากินเจ (กิ๊วอ้วงเจ) ที่โรงกินเจ บ้วนสุนฮกซิ่วตั๊ว ต. พังม่วง อ. ศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี พ.ศ. 2483 ท่านครูซินแสกิมเซ็ง แซ่เล้า ได้บรรยายธรรมเทศนา สอนอุบาสกอุบาสิกา ส่วนมากเป็นชาวจีนฟัง ไว้ว่าสาธุชนผู้มีจิตศรัทธาในธรรมทั้งหลาย ที่มือฉันถือไว้ชุดนี้ เป็นพระคัมภีร์โพธิสัตว์อวตารสูตรต่าง ๆ และคัมภีร์เก่าของจีนเก็บเรื่องไว้จากอินเดีย ซึ่งฉันได้นำมาจากเมืองจีน เป็นภาษาจีนโบราณที่ถ่ายทอดเก็บรวมเรื่องมาจากอินเดีย ธิเบต และของจีนโบราณมานานหลายพันปี

ในชุดนี้สรุปความแล้ว มีกล่าวสอนไว้ว่า สัตว์โลกในสหายโลกธาตุนี้ ทุก ๆ ชีวิตมีกรรมวิบากบังคับตัวตน เรียกว่าเป็น

วาสนาบารมี บาป-บุญ-กุศล เป็นเชิงบังคับชีวิตสรรพสัตว์ให้ต้องเกิดและดับ แล้ววนเวียนไปในวัฏสงสารอย่างหนึ่งไปเสียแล้ว

ต้นตอ-บ่อเกิดพวกตำราดูโหงวเฮ้ง-จีน

(สมัยราชวงศ์จิว-ก่อนพุทธกาล)

พระคัมภีร์เก่าชุดนี้ เป็นของศิษย์เส้าหลิน (เซียวลิ้มยี่) จีน. ได้นำติดตัวหนีภัยเฉียนหลง แล้วข้ามทะเลมาแอบซ่อนอยู่ตามถ้ำภูเขา แดนกะเหรี่ยง อ. ท่าม่วง เมืองกาญจนบุรี. สยาม ได้มาพบฉันเป็นรุ่นน้อง ๆ ก็ดีใจมาก แล้วได้ฝากตำราพระคัมภีร์เก่า ๆ กับฉันไว้มาก แล้วก็หายตัวไป ถ้าอยู่อายุต้องเกิน 100 ปีขึ้นไปแล้ว (ที่ฝากของไว้ยังมีหลายท่าน)

พระคัมภีร์เก่ากองนี้มีกว่า 20 เล่ม ฉันได้พยายามอ่านจนแทบหมด มีเล่มนี้ดูเก่าที่สุดปกหลุดหาย บางบทกระดาษแตกขาดยุ่ยเละไป ไม่อาจจะค้นหาดูชื่อผู้แต่งตำราไว้ได้ว่า เป็นปราชญ์สมัยไหน ? (ชุดนี้มีหลายเล่ม)

สมัยที่ฉันยังอยู่เมืองจีน ก็ได้เคยนำบางเล่มที่หอสมุดกลางแล้วเอาไปสอบถาม ท่านอริยครูรุ่นอาวุโสที่มีอายุยืนที่สุด 120 ปี สาธุคุณท่านปู่ทวดได้อ่านดูแล้ว พูดว่าจนปัญญาที่จะค้นหาว่าใครเป็นผู้แต่งตำรานี้ไว้. แล้วท่านมีนิสัยครูรักศิษย์ที่สนใจแสวงหาความรู้มาก ท่านจึงพูดว่า ถ้าจะให้เดาความดูสมัยอายุ พระ-คัมภีร์ชุดนี้ คงจะเป็นของท่านอริยครูองค์เซียน ชื่อเกียงไท้กง

(จิวกง) ได้แต่งตำราต้นตอบ่อเกิดการดูลักษณะศาสตร์ ดูโหงวเฮ้งคน-จีน. แต่งตอนท่านเป็นราชครู แล้วทูลเกล้าถวายพระเจ้าจิวบุ้นอ้วง สมัยราชวงศ์จิว (ก่อนพุทธกาล). แล้วที่เมืองจีนท่านได้เคยพบอ่านมาบ้างแล้ว มีบางเล่มได้เขียนไว้บนผ้าป่านที่ดองยาอาบยางไม้ เก็บไว้ได้ทนทานนานกว่าเขียนไว้ในแผ่นกระดาษทนมากอยู่ได้เป็นพันปีก็มี (ดังเช่นภาพเขียนสมัยถัง)

หัวใจพระคัมภีร์เก่าที่พบชุดนี้
คงจะสะกิดใจนักปราชญ์ให้คิด
ตำราดูโหงวเฮ้ง-จีน. ดูลายมือ.

(1) มนุษย์จิตเกิด-อยากจะฟังเสียงต่าง ๆ ความรู้สึก รูปธรรมชาติก็เกิดสร้างใบหูขึ้นมา (มีรูหู)

(2) มนุษย์จิตเกิด-อยากดู-อยากเห็น ความรู้สึก รูปธรรมชาติก็เกิดสร้างดวงตาขึ้นมา (มีลูกตา)

(3) มนุษย์จิตเกิด-อยากดมกลิ่น อยากหายใจ ความรู้สึก รูปธรรมชาติก็เกิดสร้างดั้งจมูกขึ้นมา (มีรูจมูก)

(4) มนุษย์จิตเกิด-อยากกิน ท้องหิว ความรู้สึก รูปธรรมชาติก็เกิดสร้างปาก-ลิ้น-กระเพาะอาหารลำไส้ขึ้นมา (มีปาก-ลิ้น-กระเพาะอาหารลำไส้)

(5) มนุษย์จิตเกิด-อยากจะจับโน้น-จะเอานี่-ความรู้สึก รูปธรรมชาติก็เกิดสร้างมือ-มิ้นิวขึ้นมา (มีมือ)

(6) มนุษย์จิตเกิด-อยากจะเดินไปโน่น-วิ่งมานี่ ความรู้สึก รูปธรรมชาติก็เกิดสร้างตีน-สร้างขา ขึ้นมา (ตีน-ขา)

(ยังมีข้อมูลอีกมาก แต่คัมภีร์เก่าขาดหายไป เหลือเท่านี้)

คงจะเป็นพระบรมธรรม ตรัสไว้ว่า "จิตเกิด-รูปธรรมทั้งหลาย-ก็เกิด. จิตดับ-รูปธรรมทั้งหลาย-ก็ดับ." จึงไปสะกิดใจต้นตอให้องค์เซียน นักปราชญ์ทางวัฏสงสาร ในเมืองจีนโบราณได้คิดค้นเก็บข้อมูลต่าง ๆ ได้วางสูตรศาสตร์ กรรมวิธีดูลักษณะมนุษย์ต่างๆ ดูโหงวเฮ้งคน บ่อเกิดของตำราดูโหงวเฮ้งจึงเกิดขึ้นมาหลายพันปีแล้ว

จีนดูอายุคนที่ใบหน้า-อายุยืน-อายุสั้น อ่านระหัสลับสวรรค์ดูได้ถึง 100 ปี

คัมภีร์ภาษาจีนโบราณก่อนพุทธกาล ของสำนักภูเขาคงท่งซัว - จีน ของพระมหาอริยครูบา อ้วงเซี้ยงเหลาโจ้ว (พระราชาแห่งฌานมหาครูบา) ได้เคยเป็นราชครูมาหลายแผ่นดิน. สาธุคุณท่านได้รวบรวมสืบถ่ายทอดวิชาระหัสลับของสวรรค์นี้ไว้ ท่านกล่าวสอนไว้ว่า ถ้าจะดูอายุของคนว่า มีอายุยืนนาน หรืออายุสั้น ให้ดูโหงวเฮ้ง มีระหัสลับของสวรรค์ อ่านที่ใบหน้าคน ดูที่ใบหู ดูที่ขนคิ้วดวงตา ดูที่จมูก และปุ่มแก้ม ปาก และฟัน ลูกคาง ของบุคคลนั้น อ่านระหัสลับบนรูปใบหน้าได้

ตั้ง 100 ปี ว่ามีบาป–บุญ–กุศล ที่ทำไว้แต่ปางก่อน ๆ ส่งผลให้มาเกิดในชาตินี้ได้รูปลักษณะอย่างนี้ ต้องมีเหตุมาก่อน จึงเกิดผลได้มาเกิดเป็นคนดีชั่วบุญบาปทั้งปวงแล...

ถ้าเลี้ยงลูกสัตว์มามาก ๆ กันแล้ว จะรู้ว่ามันซื่อสัตย์ ซื่อตรงดีกว่าลูกคน

สาธุคุณท่านราชครู อ้วงเซี้ยงเหลาโจ้ว ได้กล่าวสอนไว้อีกว่า ถ้าใครได้เคยเลี้ยงลูกสัตว์เดรัจฉานต่าง ๆ มามากหลายเผ่าพันธุ์แล้ว จะได้พบว่าธรรมชาติของนิสัย–อนุสัยจิต ของสรรพสัตว์เบื้องต้น ๆ นั้นได้มาก คือรู้นิสัย–จับอนุสัย (ความเคยชินของมัน) ว่ามันก็มีไม่ต่างไปจากลูกคน แต่เป็นคนละแบบเท่านั้น. เลี้ยงลูกสัตว์ไปนาน ๆ จะได้พบว่ามันซื่อตรง... ลูกสัตว์มันเที่ยงตรงดี... ถ้าเราได้สอนแบบอย่างไหนไป ก็ได้ผลกลับมาตามแบบอย่างนั้น... ดีตรงนี้.

แล้วตรงที่ลูกสัตว์นั้นมันมีดีกว่าลูกคน...ก็คือลูกสัตว์นั้นมันโกหกคนไม่เป็น... โกหกไม่เป็นเลย ไม่มีมายาการอะไรมากมายนัก. แล้วลูกสัตว์นั้น ถ้าหิวก็กิน... กระหายก็ดื่ม... ง่วงก็นอน... อย่างนี้เป็นต้นแล... สาธุ !

ดูให้ลึกซึ้งจนข้ามภพชาติ
สัตว์คือคน-คนคือสัตว์

ถ้าเอาสรรพสัตว์เหล่านั้นมาแยกธาตุดูแรงกรรมวิบากกันแล้ว จะพบว่า "สัตว์คือคน-คนคือสัตว์" กรรมวิบากต่าง ๆ มันจำแนกรูปลักษณะกายใจของสรรพสัตว์นั้นต่างหาก! แยกธาตุดูผลบุญกรรมของสัตว์เดรัจฉานต่าง ๆ สัตว์บางอย่างมีความซื่อสัตย์ ซื่อตรงของมัน เป็นบุญกุศลบารมีได้อย่างหนึ่ง ได้บุญทันตาเห็น ทำให้มนุษย์เกิดความรักชอบมัน เอาสัตว์นั้นมาอุปถัมภ์ชุบเลี้ยง (บางตัวยังเลี้ยงดีกว่าลูกคน) เป็นเพราะว่าบุญกุศลแห่งความซื่อสัตย์ ซื่อตรง เป็นผลบุญบารมีของมันอย่างหนึ่ง ความจงรักภักดีต่อเจ้าของมัน ก็จัดว่าเป็นความกตัญญูกตเวทีคุณได้อย่างหนึ่งแล... สาธุ!

คัมภีร์สะเดาะเคราะห์ - แก้บาปกรรม - อินเดีย
ต้องให้อภัยทานก่อน- สวดมนต์จิตปล่อยวาง.
(จีนและอินเดีย 4 ข้อ)

(1) คัมภีร์พระเวทย์ ยุคอุปนิษัทของอินเดีย โบราณมีการสอนก่อนพุทธกาลหลายพันปี ได้สอนไว้ว่า การขับไล่โชคร้ายและโรคภัยไข้ทุกข์ของมนุษย์ต่าง ๆ นั้น จะต้องอบรมสั่งสอนให้ฝึกจิตการแพร่เมตตากรุณาธรรมบารมีให้แก่สรรพสัตว์ไว้ก่อนเถิด! แล้วผลดีจะเกิดตามมาเอง ผลแห่งการได้ผูกมิตรไว้

กับสรรพสัตว์ คือเพาะเชื้อบุญกุศลบารมี ผลได้จะให้ความอบอุ่นแก่จิตใจ นั่นคือได้แปรธาตุบาปกรรม ให้กลายมาเป็นบุญกุศลทานบารมีได้บ้าง เริ่มมีพลังงานทางจิตวิญญาณไว้บ้างแล้วแล... สาธุ! (คือการสะเดาะเคราะห์แบบโบราณที่ได้ผลอย่างหนึ่ง)

สรุปความสูตรโบราณของทุก ๆ อริยครูบา ท่านสอนให้ถ่ายทอดไว้ว่า ต้องฝึกหัดเริ่มถือศีลกินเจ (ถือมังสวิรัติ) ในวันเกิดของตนเองก่อน หรือในวันพระ วันทำพิธีกรรมทางศาสนาต่าง ๆ เพื่อที่จะให้จิตใจตนเองได้มีช่องหยุด–ว่างเว้นจากการเกิดเป็นสัตว์อย่างนั้น ตรงนี้เพราะว่าถ้าคนกินเนื้อสัตว์ กินสัตว์อย่างไร ๆ จิตก็ต้องยึดมั่น อุปาทานยึดถือรูปรสของสัตว์ตัวนั้น ๆ ไปแน่นอน. "เรียกว่าจิตเกิดแล้ว" อย่าสงสัยเลย

ถ้าสอนให้คนได้หยุดกินเนื้อสัตว์ในวันพระ ถือศีลวันพระ จิตได้เกิดเป็นพระวันนั้น จิตเกิดพระเมตตากรุณาธรรมทานแก่สรรพสัตว์ไว้บ้างแล้ว สาธุ! แล้วให้สวดมนต์แผ่เมตตากรุณาจิตไปยังสรรพสัตว์ ให้อภัยทานแก่ศัตรูต่าง ๆ ไว้อีกด้วย แล้วอุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ ถ้าทำได้อย่างนี้ไว้ก่อน เป็นทางดีสูงที่สุด จิตเริ่มปล่อยวาง จิตเริ่มว่างลงได้บ้างในภาษาธรรมะเรียกว่า "กลับชาติทางธรรม" คือกลับชาติทางจิตใจ กุศลผลบุญนี้มันได้ประทับจิตติดวิญญาณไว้ก่อน มีกำลังใจเท่ากับได้สะเดาะเคราะห์ร้าย ๆ ไป ถ้ามีโรคภัยไข้ทุกข์

อะไร ๆ ก็ขออธิษฐานจิตให้ได้พบหมอเก่ง พบยาดี รักษาหาย หรือจากหนักเป็นเบาลงได้ก็ยังดีแล ... สาธุ!

(2) คัมภีร์มหาฤาษีเวชอายุศาสตร์ อินเดีย ก่อนพุทธกาล ท่านอริยปราชญ์สอนไว้ว่า ถ้าเป็นโรคภัยไข้ทุกข์เจ็บป่วยทางกาย ต้องไปหาหมอรักษาโรคก่อน ต้องกินยาไว้ก่อน. ถ้าป่วยทุกข์ ทางจิตใจให้ไปหา พระฤาษี ฟังเทศนาธรรมทาน ฝึกจิตปล่อยวางหรือไปหา ท่านอริยครูโยคี ให้สอนฝึกโยคะ เจริญสมถะ ให้เกิดผลคือสมาธิไว้บ้าง ให้ทรงพลังทางกายใจมีแต่ทางดีไว้ก่อนแล ... สาธุ!

คัมภีร์แก้โหงวเฮ้งอาภัพ แก้ให้มีลักษณะโชคดี–จีน

(๓) คัมภีร์เก่าก่อนพุทธกาล–จีน. ชื่อเอี๊ยะเกี๋ย. เอี๊ยะข่วย. และลักยิ้ม ของเก่า จิวบุ้งอ้วง และท่านราชครูเกงเสง(เกียงไท้กง) สมัยราชวงศ์จิว (จิวกง.) ได้กล่าวไว้ว่า "โอ ! กรรมกฎทุกกฎมักจะมีข้อยกเว้น" ตำราดูโหงวเฮ้ง และตำราดูดวงดาว ดูดวงชะตามนุษย์ นักปราชญ์โบราณตั้งแต่เริ่มสร้างโลก มีสังคมรวมหมู่มนุษย์ เรียกว่าบ้านนี้ เมืองโน้น แล้วท่านนักปราชญ์เหล่านั้นแต่ละยุคแต่ละสมัย แต่ละบ้านเมืองมีสติปัญญาโลกีย์ได้ค่อย ๆ สังเกตุ จับความต้นเหตุการเกิดและตายของมนุษย์ไว้แต่ละคนที่เห็นว่าถูกต้อง ก็จดจำช่วยบอกต่อ ๆ กันไป จนถึงปราชญ์ท่านสุดท้ายเอามารวบรวมจด เขียนพิมพ์รวมไว้เป็นตำรา

พวกโหงวเฮ้งดี-แต่อาภัพก็มี

ได้วางเป็นสูตรศาสตร์เอาไว้ก็เป็น "อนิจจัง-ไม่เที่ยง-ไม่แน่นอนบ้างเช่นกัน" ดังเช่นมีบางคนเกิดมามีรูปร่างหน้าตาลักษณะ ดูโหงวเฮ้ง ก็ว่าดีสวยงามมากแค่ไหน จะดีเด่นเพียงใด...ตำราจีนกล่าวไว้ว่า ถ้าจิตบุคคลนั้นไม่ดี ขาดศีลธรรม ขาดความซื่อสัตย์ จิตโหดเหี้ยมยังขาดความกตัญญูกตเวทีคุณมาก ไม่มีคุณธรรมประจำจิตใจอย่างนี้ไว้บ้างเลย... บุคคลนั้นต่อให้ดวงดี โหงวเฮ้งดี ก็มักจะล้มเหลว...คือบาปกรรมชั่วขัดขวาง – ขัดขวางกรรมดี – ขัดขวางโชคลาภ ส่งผลทันตาเห็นก็มีโหงวเฮ้งดี–แต่อาภัพ อย่างนี้เป็นต้น

พวกโหงวเฮ้งอาภัพ-แก้ให้มีโชคดี

(4) คัมภีร์แก้โหงวเฮ้งอาภัพ ได้กล่าวสอนไว้อีกว่าคนที่เกิดมามีลักษณะโหงวเฮ้ง ไม่ดีอาภัพอับโชควาสนา แต่ถ้าเขาได้สติเห็นภัยในวัฏสงสาร แล้วตั้งใจแก้กรรม แก้ให้ถูกต้องสัจจธรรมด้วยการบำเพ็ญบุญกุศลบารมีให้แก่สรรพสัตว์ ก็จะได้ผลมาก โดยการฝึกจิตให้กลับใจ กลับชาติทางธรรมก็มีทางออกทางช่วยได้มาก ดังเช่นจากร้ายมากกลายมาเป็นคนดี เป็นคนมีเมตตากรุณาจิตต่อสรรพชีวิตสัตว์ เรียกว่าให้มีธรรมค้ำจุนชีวิตไว้ก่อน มีความกตัญญูกตเวทีคุณ เป็นคนซื่อตรง มีศีล 5 บริสุทธิ์

ตรงนี้มีพลังงานสากลคือ "อิมเต็ก" อิมเต็กเป็นพลังจิตมาจากสุญตาทาน เป็นพลังงานสากลมีอานุภาพลึกลับ... เท่ากับได้สะเดาะเคราะห์ร้าย ๆ ในชีวิตไปบ้างแล้ว

คัมภีร์ท่านราชครูเกงเสง (เกียงไท้กง) ทูลเกล้าถวายพระเจ้าจิวบุ้งอ้วง ว่าในคัมภีร์แก้อาภัพโหงวเฮ้ง ได้สอนกรรมวิธีอย่างนี้พิสูจน์จะเห็นผลได้ว่า อิมเต็ก[1] มีพลังงานทางจิตกุศลสากลมาก ดังเช่นสังคมพอได้ยินข่าวว่ามีคนดีอย่างนี้เข้า พูดกันปากต่อปากไปทั่ว ผู้ได้ยินข่าวว่ามีคนดีอย่างนี้ ก็คิดเคารพรักศรัทธาและนับถือในใจ บุคคลนั้นจะไปอยู่บ้านไหนเมืองใด ๆ มีแต่มิตรมากกว่าศัตรู แล้วเวลาตกทุกข์มีภัยมักจะมีสังคมผู้ใจบุญทานเห็นใจ ฟ้าดินช่วยอุปถัมภ์ค้ำจุน ให้ความสุขอยู่รอดอบอุ่นกายใจของชีวิตด้วยผลบุญกุศลทาน เป็นกรรมดีเป็นบารมีที่กลับชาติทางธรรมได้เกิดให้มี "อิมเต็ก" เป็นพลังงานสากลมักจะมาจากสุญตาทานที่ชาติก่อน ๆ ได้อุทิศสร้างไว้. หรือส่งผลแรงกรรมวิบากในชาตินี้มีจริงแบบอย่างนี้ ขอเดชะ

---

1 อิมเต็ก (หยินกุศล) เป็นพลังงานสากล ซึ่งสายตามนุษย์มักจะมองไม่ค่อยจะเห็น ต้องตาปัญญาธรรมชาติจักษุหรือตาทิพย์ จึงจะมองเห็นคุณธรรมนี้ให้ความอบอุ่นทางกายใจ เป็นโพธิจิตและเป็นพลังงานสุญตาทานแท้จริง เพื่อสรรพสัตว์อีกด้วย. (เวลาอิมเต็กให้คุณ–ส่งผลบุญกุศลทาน จะลั่มตำราหมอดูมาก็มากแล้ว) **ส. โพธินันทะ**

บทที่ 9

มีบ่อเกิดตำราดูโหงวเฮ้ง–ดูลายมือ–จีน ข้อห้ามสร้างบ้าน–ฮวงจุ้ย–ห้ามหมอดู โดย ซินแส กิมเซ็ง. เก็บเรื่องย่อความไว้

ที่หอสมุดเก่า วัดซิงอำยี่ อ.เท้งไฮ้ จีน. ในสมัยที่ฉันเป็นครูสอนสามเณรที่จะเข้ามาบวชใหม่ ได้เข้าห้องสมุดพบพระคัมภีร์เป็นชุดๆ ที่เก่ามากหลายพันปี เป็นตำราของราชครูบาภูเขาคงท่งซัว จีน. อุทิศไว้ให้ศิษย์ผู้สนใจธรรมทานศึกษาสืบถ่ายทอดไป ฉันได้อ่านเกือบทั้งหมดแล้ว สรุปความว่า ท่านอริยครูบาที่มีโพธิจิต หลายๆ สมัยช่วยกันค้นคว้า แล้วเก็บหลักฐานข้อมูลแต่ละสมัย ๆ ไว้มากมาย แล้วแต่งเป็นตำราหลวง ดูลักษณะศาสตร์ต่าง ๆ เช่นดูโหงวเฮ้งคน. ดูเส้นลายมือมนุษย์ ได้จารึกเก็บเรื่องไว้ว่า บ่อเกิดสะกิดใจ ต้นคิดของท่านอริยครูบานักปราชญ์ (องค์เซียน) หลายๆ สมัย ท่านมีโพธิจิตมองทะลุวัฏสงสารมาก มีเมตตากรุณาจิต คิดออกท่องเที่ยวไปโปรดสรรพสัตว์ วันหนึ่งได้พบเห็นลูกสัตว์ที่ขาดพ่อแม่ ลูกสัตว์กำพร้าสาธุคุณท่านก็คิดสงสาร แล้วเก็บเอามันมาเลี้ยงไว้ พอตัวมันโตที่เอาตัวรอดได้แล้ว ท่านก็ปล่อยมันไป มีหลายๆ เผ่าพันธุ์.

วันหนึ่งได้ไปพบลูกเสือที่คลอดออกมาจากท้องแม่เสือยังใหม่ ๆ แล้วแม่เสือนั้นมันก็ตายลงไปอีกด้วย ท่านเห็นลูกเสือตัวเล็ก ๆ ที่หลังลูกเสือนั้น มีจุดสีดำ จุดสีดำเป็นลาย ๆ ไป ท่านเห็นว่าไม่มีแม่นม คงจะต้องตายแน่ ท่านจึงเก็บเอามาเลี้ยงไว้รวม ๆ กับลูกแมว มีตัวเล็กตัวโตต่าง ๆ ซึ่งสายตาชาวบ้านทั่วไป ได้เห็นแล้วก็คิดว่าเป็นพวกลูกแมวต่าง ๆ เหมือนกันนั่นเอง

สะกิดใจให้คิดตำราดูโหงวเฮ้ง

ท่านอริยครูบาสายตานักปราชญ์ที่คิดค้นเรื่องอะไร ๆ ถ้ายังตีไม่แตก – ไม่ยอมหยุด ท่านมุ่งสนใจศึกษาชีวิตการเกิดแก่เจ็บตายของสรรพสัตว์ อาศัยที่ได้เคยเลี้ยงลูกสัตว์กำพร้ามาหลาย ๆ เผ่าพันธุ์ ก็มีประสบการณ์ชีวิตสัตว์มาก เกิดสะกิดใจมีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ รู้ว่า ลูกแมว ตัวที่เห็นมีจุดสีดำสีดำลายอยู่บนหลังตัวนั้น ถ้ามันโตขึ้นไปแล้วไอ้ตัวนี้ มันมีโหงวเฮ้ง อย่างนี้มันจะกินคนได้ ไม่ใช่กินแต่เพียงลูกหนูเท่านั้น. เพราะว่าโหงวเฮ้ง สีดำเป็นจุด ๆ นี้มันจะเป็นลูกเสือที่ใหญ่โตกว่าลูกแมวหลายสิบเท่าตัว. แล้วอริยครูท่านว่าโหงวเฮ้งอย่างนี้มันโตขึ้นแล้วจะกินคนเพราะเป็นเสือที่ดุร้าย จุดบ่อเกิดของตำราดูโหงวเฮ้ง โบราณจีนบันทึกไว้อย่างนี้. ฉันย่อความมาให้วันนี้รู้เท่านี้ก่อน

แล้วยังมีหลักปรัชญาธรรมให้สติปัญญาธรรมชาติจักษุ ของพระพุทธเจ้า วิปัสสิน ตรัสไว้ว่า "จิตเกิด–รูปธรรมทั้งหลาย–ก็เกิด. จิตดับ–รูปธรรมทั้งหลาย–ก็ดับ." เป็นพระบรมธรรมที่อมตะถ่ายทอดไว้เป็นภาษาจีน. ทำให้นักคิด อริยครูบาโบราณสายสำนักภูเขา คงท่งซัว – จีน. ได้สะกิดใจให้เกิดสติปัญญาทำให้คิดออก....รู้แจ้งวิชาการที่อารมณ์ค้าง ๆ ไว้ได้คิดออกตีแตกไปอีกอย่างหนึ่ง.

แล้วท่านอริยปราชญ์องค์เซียนชั้นสูงจีน ทำให้คิดออกไปอีกแบบอย่างหนึ่ง ได้กล่าวไว้ว่า "มนุษย์–ถ้าจิตเกิด–จิตจะต้องการเอาอะไร ๆ แล้วความรู้สึกอย่างนั้นมันจะวิ่งไปถึงที่มือคนนั้น" แล้วมือคนนั้นจะจับแตะต้องถูกวัตถุอะไร ๆ จิตก็จะรู้สึกว่า–เย็น–ร้อน–อ่อนแข็ง เป็นอย่างไร ? จะรู้ได้เป็นส่วนมากไป "เพราะว่าจิตเป็นตัวรู้–จิตเป็นธาตุรู้–จิตเป็นพุทธะ" แล... สาธุ !

ข้อห้ามในคัมภีร์หมอดูโบราณ–จีน–อินเดีย.

หมอดูที่ขาดศีลธรรมก็คือฆาตกรรม–ชีวิตคน

หมอดูที่หลอกลวงข่มขู่คนคือฆาตกรรม–วิญญาณ.

(1) ห้ามหมอดูคนที่เจ็บป่วยอย่างหนัก ๆ หรือคนที่ใกล้จะตาย คนที่เจ้าตัวเป็นทุกข์กังวลใจหนัก ๆ มีความหวาดกลัวตาย

มากอยู่ก่อนแล้ว ถ้าหมอดูที่ไม่ใช่เป็นหมอยาหรือหมอผู้เชี่ยวชาญรักษาโรคที่แท้จริง แต่ไปทักทายพูดจาเดาๆ ว่าจะไม่ดีอย่างนั้นๆ จะต้องตาย... ซึ่งบางคนเดินยังกลับไปไม่ถึงบ้านก็กลัวแทบจะขาดใจตาย...หรือบางคนฟังแล้วโรคประสาทกำเริบแล้วตายในทันทีก็มี บางคนยังไม่ถึงที่ตายยังไม่หมดอายุ ถ้าได้พบหมอยารักษาโรคที่เก่ง พบยาดีก็มีโอกาสรักษาหายได้บ้าง หรือจากหนักลดให้เป็นเบาลงได้บ้าง. คนไข้ที่โรคอารมณ์จิตหวั่นไหวได้ง่าย ๆ ถ้าไปพบหมอดูที่ขาดศีลธรรมมุ่งแต่จะหาเงินทอง ทักทายว่าจะไม่ดีจะร้าย ๆ อย่างไร ๆ นั้น แล้วจะตายอย่างนั้น ๆ แล้วยังข่มขู่ว่าถ้าไม่มาให้หมอดูแก้กรรมสะเดาะเคราะห์ แล้วต่ออายุให้ยืนไว้ก่อนบ้างแล้ว ถึงวันนั้นจะอันตราย บางคนตกใจกลัวไม่ยอมไปหาหมอ ที่ไม่ยอมกินยารักษาก็มีเก็บแต่ความทุกข์กังวลใจกลัวความตายไว้เป็นเพื่อนทางใจ เก็บทุกข์ไว้ก่อนเป็นปี ๆ ก็ยังไม่ตายแต่ไม่คิดเฉลียวใจว่า ทำไมยังไม่ตายตามปากของหมอดูหลอกล่อข่มขู่เอาไว้...กรรมมากไหม? จากปากที่หมอดูพูดไว้ก็เชื่อหมด...แล้วก็ทุกข์หวาดกลัวภัยนั้นจากปากหมอดู กรรมเท่ากับว่า ปากหมอดูสาปเอาไว้ สาปเอาไว้มีอย่างนี้ ทางตำราโบราณได้พบ จึงได้กล่าวตักเตือนไว้ว่าอย่าเพิ่งหลงเชื่อหมอดูจนหมดทันที หรือจะพูดว่าหมอดูคนที่รู้ไม่จริง พูดเดา ๆ ส่งเดช เพื่ออาชีพนั้น ก็คือเป็นฆาตกรรมทางวิญญาณคนนั่นเอง คำว่าวิญญาณในที่นี้แปลว่า-รู้สึก-ความรู้สึกทางจิตใจแล...(ระวังภัย)

(2) คัมภีร์หมอดูเก่าโบราณของอินเดียและจีน แทบจะทุกครูบา ได้กล่าวสอนไว้ว่า จะเป็นหมอดูหรือหมอรักษาโรคภัยไข้ทุกข์ทางยาต่าง ๆ จะต้องเรียนศีลธรรมให้มีคุณธรรมประจำจิตใจไว้ก่อน พบคนป่วยบางโรคจะต้องให้กำลังใจไว้ก่อน พูดแต่เรื่องดี ๆ ไว้ก่อน สอนให้คิดถึงเรื่องที่เคยทำบุญทานไว้ก่อน แล้วจงอธิษฐานจิตให้พบหมอเก่งพบยาดีไว้ก่อน ถ้าหมอดูพูดอย่างนี้คนเจ็บป่วยได้ฟังแล้วมีกำลังใจ มีหวังดีขึ้น จิตไม่หวั่นไหวไปง่าย ๆ นัก.

หมอดูที่ดีมีศีลธรรมดี จะต้องช่วยรักษาโรคอารมณ์โรคอุปาทาน โรคจิตอ่อนไหวง่าย ๆ ของผู้เจ็บนั้นช่วยไว้ก่อน. ถ้าทำแบบอย่างนี้ได้หมอดูจะไม่มีบาปกรรมวิบาก ที่เรียกว่า "หมอดูที่ขาดศีลธรรม ก็คือฆาตกรรมชีวิตคน...หรือฆาตกรทางวิญญาณคน...

แล้วยังเป็นบุญ-ทานที่หมอดูได้ช่วยรักษาโรคทางอารมณ์คนได้โปรดสรรพสัตว์อีกด้วยแล... สาธุ !

(3) คัมภีร์เก่าหรือตำราเก่าของ อินเดีย และจีน ตั้งแต่ 5,000 ปีลงมานี้แทบจะพูดได้ว่าทุก ๆ อริยครูบาได้สอนไว้ตรงกันอย่างหนึ่งว่า **พระคัมภีร์จิตเวชศาสตร์** ต้องให้คนเจ็บป่วยคนเคราะห์ร้าย ๆ โชคดีหรือไม่ดีนั้นต้องให้ฝึกหัดสวดมนต์ กราบไหว้พระทวยเทพเพื่อให้จิตใจมีที่ยึดถือไว้ก่อน เริ่มฝึกหัดให้ถือศีลกินเจ (ถือมังสวิรัติ) เพื่อได้ช่วยกันปลดปล่อยชีวิตสัตว์ให้รอด

ตายได้บ้าง คือได้สร้างเมตตากรุณาธรรมบารมีบ้าง บุญทานอย่างนี้เพื่อให้จิตเกิดมีพลังงานสากล บุญได้ประทับจิต กุศลได้ติดวิญญาณไปบ้าง แล้วสอนให้อุทิศส่วนบุญทานนี้ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ จงอโหสิกรรมกันเถิด! แล้วขอให้พบหมอเก่งได้พบยาดีโรคร้ายจากหนักขอให้หายเป็นเบาและหายดี สอนให้คนเจ็บป่วยทำอย่างนี้ไว้จึงเถิดผลแก่จิตใจแล... สาธุ!

(4) ห้ามหมอดู ดูคนที่ดุร้าย คนชั่วร้ายขาดศีลธรรมมาก ๆ ว่าคนอย่างนี้ไม่ดี คนอย่างนี้มีลักษณะโหงวเฮ้งที่ไม่ดีตรงนั้น ๆ ถ้าปากหมอดูคนใดไปพูดไว้ พอนาน ๆ วันพูดปากต่อปากจนรู้ไปถึงหูเจ้าของคนนั้น ๆ คนดุร้ายได้ยินว่าหมอดูคนนี้พูดตำหนิติเตียนตนว่าไม่ดีอย่างนั้น ๆ คนดุร้ายพอได้ฟังมักจะโกรธไม่พอใจ บางทีจองเวรภัยไว้เลยก็มี คนดังในประวัติศาสตร์ก็มี ตายด้วยบาปกรรมนี้เพราะปากของหมอดูเอง สร้างวจีกรรมไว้เองต่างหาก!

ตำราดูฮวงจุ้ย (ธรณีวิทยาจีน)

สร้างบ้านเรือน. คงท่งซัว-จีน.

คัมภีร์เก่านี้ได้กล่าวไว้ก่อนพุทธกาล รวมอยู่ในชุดหอพระสมุดกลาง สำนักคงท่งซัว-จีน. คงจะเป็นบ่อเกิดของตำราดู "ฮวงจุ้ย" สรุปความบันทึกสายนี้ไว้ว่า เกิดจากการรบทัพจับศึก แม่ทัพจะต้องยกกองทหารไปตีบ้านหรือชิงเมืองกันพอกองทหารถึงชายแดนสงคราม เสนาธิการจะต้องหาสถานที่

ตั้งค่ายกองทัพไว้ก่อนออกรบ ต้องแสวงหาสถานที่ดิน (ตี่) ที่มี (ฮวง) คือลมดี ลมพัดมามีอากาศที่เย็นสบายดีไว้ก่อน. ต้องมี (จุ้ย) คือน้ำที่ดี มีน้ำใสไหลเย็นดีอยู่ใกล้มีบ่อ-บึง-สระน้ำ มีแม่น้ำใหญ่ มีคลองที่สะอาดดี เพราะจะต้องกินดื่มกันทั้งกองทัพ

ถ้ามีสถานที่ดิน (ตี่) ดี. มีฮวง (ลม) ดี. แล้วยังมี-จุ้ย (น้ำ) ดี. ถ้าโชคดีมีบุญพบได้สถานที่ดี มีครบทั้ง 3 ดีอย่างนี้แล้ว. ไม่ต้องไปเชิญซินแส หรือหาหมอดูให้มาช่วยดูว่า "ฮวงจุ้ย" อย่างนี้จะดีไหม? ดูให้สิ้นเปลืองเงิน-หมดทองไปทำไม? ไม่ต้องเลย แล้วมาเป็นซินแสตามตำราอย่างนี้เสียเองเลย ก็ได้ดีเหมือนกัน.

แล้วถ้ามีเงินมากพอ มีทองเหลือใช้ ก็จงไปซื้อที่ดินผืนนั้นไว้เถิด! เอาไว้เป็นมรดกหลักฐานที่ดีได้อย่างหนึ่ง เวลาแก่เฒ่าชราภาพ ลูกหลานเหลนๆ จะได้รัก มีความกตัญญูกตเวทีคุณ เพราะว่ามีที่ดินดี-ฮวงดี-จุ้ยดี. ที่ดินแปลงนั้นจะกลายเป็นเนื้อนาเงิน แผ่นดินบ่อทองในอนาคตไปแล... สาธุ!

ตำราธรณีวิทยาจีนมีข้อห้ามสร้างบ้าน-ทำฮวงจุ้ย-ไม่ดีมีสั๊วะ-คือฆาตกรรม-แซสั๊วะ-มีภัย!

(1) ห้ามสร้างบ้าน ที่สถานที่ไม่ดี ที่มีกลิ่นอับชื้น ที่มีลมพัดมา (ฮวงคือลม) มีกลิ่นขี้คนและสัตว์ต่างๆ หรืออยู่ใกล้

กองเก็บขยะมูลฝอยจะส่งกลิ่นเป็นของขวัญมาให้ทั้งปี สถานที่ดิน (ดินคือดี) อย่างนี้ไม่ดี แซสั๊วะ...(มาตกรรม–มีภัย)

(๒) ห้ามขุดบ่อน้ำ หรือทำสระน้ำ ไว้ในบริเวณรั้วบ้าน (แซสั๊วะ–มีภัย) เพราะเกิดมีตัวอย่าง คือพวกลูกเล็กเด็กหัดเดินเล่น เล่นสนุก ๆ วิ่งซุกซนหลงได้พลัดตกบ่อน้ำ จมสระน้ำ ที่ตายก็มีมามากแล้ว บางบ่อ–บางสระน้ำไม่ไหลเวียนส่งกลิ่นเหม็นอันตราย ตำราจึงวางสูตรห้ามไว้ว่า แซสั๊วะ . . . (มาตกรรม–มีภัย) อย่างนี้

(๓) ห้ามปลูกต้นไม้ที่เป็นต้นใหญ่ ๆ ไว้ในบ้าน หรือในรั้วบ้าน (แซสั๊วะ–มีภัยมาตกรรม.) โบราณได้พบว่าเวลามีลมพายุใหญ่ มีมรสุมคลื่นลมแรงพัดมามักจะมีใบไม้ร่วง หรือมีกิ่งไม้หักตกหล่นลงมา ต้นไม้ล้มทับบ้าน แล้วต้นไม้ใหญ่ ๆ มักจะเป็นสายล่อฟ้าผ่า ฟ้าผ่าเปรี้ยง! เปรี้ยง! ฟังแล้วทุกคนหวาดเสียว สะดุ้ง! มีภัยอันตราย–แซสั๊วะ อย่างนี้

(4) ห้ามเอาก้อนหินก้อนที่ใหญ่โตเอามาก่อตั้งซ้อนกันไว้ในรั้วบ้าน (แซสั๊วะ–มาตกรรม–มีภัย) เพราะกาลเวลานาน ๆ ปีไป บางทีมีฟ้าร้อง ฟ้าผ่า มีลมพายุแรงฝนตกหนักพอนาน ๆ ปีไป น้ำฝนเซาะดินทรุด บางทีก้อนหินจะกลิ้ง จะพังทะลายลงมามีอันตราย (แซสั๊วะ–มาตกรรม–มีภัย) อย่างนี้

(5) ห้ามสร้างถนนหรือทำหนทางที่แทงตรง มุ่งตรงเข้ามาในบ้าน (แซส๊วะ–มาตกรรม–มีภัย) คือโบราณใช้รถม้าหรือขี่ม้า เวลามันวิ่งๆ เร็วๆ จะเข้าบ้านเข้ามาในถนนหนทางนั้น จะไม่มีห้ามล้อที่ดี หรือห้ามให้หยุดยาก ผู้อยู่อาศัยเห็นเข้าจะหวาดเสียว. ไม่สบายใจ (ยิ่งสมัยใหม่นี้ รถยนต์ขับเข้าบ้านชนบ้าน ชนรั้วบ้านพังทลาย มีตัวอย่างให้ดูแล้ว)

สรุปความว่า ถ้าเราแสวงหาที่ดินจะสร้างบ้านหรือทำฮวงจุ้ยกันแล้ว ถ้าโชคดีไปพบ (ตี่คือสถานที่ดิน) เพาะปลูกขึ้นงามดี. มีจุ้ย–คือน้ำดี มีแม่น้ำลำคลองไหลเวียนดี. มีฮวง–คือลมพัดมามีอากาศดี. ถ้ามี 3 ดีแล้วถ้าจะสร้างบ้านเรือนให้คนเป็นอยู่ดี. หรือถ้าจะทำฮวงจุ้ย สร้างบ้านให้คนตายอยู่ก็ดี. นักปราชญ์ทางธรณีวิทยาจีนโบราณ ได้พบเห็นเก็บข้อมูลบันทึกไว้บอกลูกสอนหลานเหลนๆ จึงวางเป็นสูตรศาสตร์มาหลายพันปีแล้ว ถ้าใช้เป็นยังมีวิชาการธรณีวิทยาจีนที่ให้คุณประโยชน์มากไม่ใช่วิชางมงายและยังทันสมัยเช่นกันเอย

จาก ซินแส กิมเช็ง เทศนาสอนธรรมทาน

วันกิ๊วอ้วงเจ–ชิวโป๊ย โรงกินเจ ต. พังม่วง อ. ศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี

บันทึกธรรมโดย พระมหาเอี่ยม. ชิวเล้ง. พ.ศ. 2483

ห้องสอบไล่การเจริญ–รูปฌาน–ต่าง ๆ
อริยครูโบราณจารึกไว้บนฝาผนังว่า

(1) พวกสอบ–รูปฌาน 4. ตกไม่ผ่าน มักจะเก่งการเอาแต่ฝอย–พูดเรื่องฌานต่าง ๆ ได้ทั้งวันคืนหรือตลอดชาติไปเลย !

(2) พวกสอบ–รูปฌาน 4. ผ่านไปได้–ไม่ตก มักจะนิ่ง–สงบ–เงียบ! เพราะองค์ธรรมเป็นกฎบังคับตัวไว้–ให้จิตตกกระแสฌาน–อยู่ในอาณาจักรแห่งการปล่อยวาง หยุดความคิดปรุงแต่งดับลง–จึงนิ่งได้ . . . เงียบสงบลงได้ . . . จิตว่างเองมากแล . . . สาธุ !

(3) พวกสอบ–โลกิยธรรมและโลกุตรธรรม. สอบตก–ไม่ผ่านหมด มาได้เห็นคนที่นิ่งได้...คนว่างได้...คนที่ยิ้มได้เมื่อมีภัยมาถึงแต่ยอมรับกรรมวิบาก ปลงใจได้ก็มี. พวกสอบตกวิชาธรรมชาติจักษุ มักจะมองดูไปว่าเป็นคนใบ้ คนมีโรคพิการอย่างใดอย่างหนึ่งไป จึงเป็นคนนิ่ง–สงบ–ไม่มีจิต...มนุษย์ไม่มีจิตไปแล้วละกระมั้งกรรม ?

(4) แล้วการฝึกสอนลูกสัตว์ง่ายดีกว่าลูกคน สอนแบบอย่างไหน–ได้อย่างนั้น. สัตว์ไม่มีมายาการมากนัก โกหกคนไม่เป็นอีกด้วย มีความซื่อสัตย์และกตัญญูกตเวทีคุณบ้างเหมือนกันแล... สาธุ !

จากตำราบ่อเกิดตูโหงวเฮ้ง อ้วงเซี้ยง เหลาโจ้ว

หลักฐานเท่าที่ค้นพบในศาสนาโบราณ
ที่ทำรูปฌาน 4. ได้นั้น ของจริงมีไม่มาก.

สาธุคุณท่านมหาฤาษี โยคีในอินเดีย. องค์เซียนแท้ในลัทธิเต๋า-จีน. (ก่อน 5,000 ปีก็รู้เรื่องทำรูปฌาน 4.) ศาสนาพุทธ (ก่อน 2,500 ปีก็ทำรูปฌาน 4.ได้) ศาสนาคริสต์ (ก็ทำรูปฌาน 4. ได้บ้าง) ถึงแม้จะเป็น-โลกียธรรม (คือโลกียฌาน) ผู้ที่มีสติปัญญาเข้าถึงธรรมชาติจักษุก็ทำได้เห็นคุณประโยชน์ใช้ในการที่จะให้สติปัญญานี้ไป "ดับทุกข์กาย-ดับทุกข์ใจ" ถึงที่สุดแล้วยังใช้สูตรนี้ตายได้ตามต้องการ คือตายในการเข้า "รูปฌาน 4." นอนตัวแข็ง นั่งสมาธิ 100 ปียังอยู่มีตายตัวอย่างให้ดูมากมาย

ถึงแม้เรียนจบการเจริญรูปฌาน 4. มาแล้ว บางคนยังล้มเหลว คือทำได้เป็นพัก ๆ แล้วก็หยุดไปนาน ๆ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นเป็นคนไม่หวาดกลัวผี ไม่กลัวตายไปง่าย ๆ พอถึงวันจะตายจริง มักจะเกิดสติปัญญาดั้งเดิมมันหวนกลับมาตอนแก่ หรือใกล้วันตาย จะเกิดมรณะญาณรู้ตัวว่าอีกกี่วันก็จะตาย จะจากโลกมนุษย์นี้ไปแล้ว. (เรื่องนี้มีจริง)

นักปราชญ์โบราณเขาจึงจัดไว้ว่า "รูปฌาน 4." เป็นบรมธรรม เป็นสูตรสากล ไม่ผูกขาดไว้ว่าเป็นของใคร ๆ หรือเป็นของศาสนาใด ๆ ผู้ที่มีสติปัญญาโลกีย์สูงก็ทำได้ เหมือนดังรู้สูตรทำเลขคณิตถ้ารู้อำนาจ หน้าที่ของตัวเลข-รู้บวก-รู้ลบ-รู้คูณ-รู้หาร-กรรมวิธีทำอย่างไร ? ก็ทำได้ถูกได้ผลเลขออกมาตรงกัน. หรือดังทองคำ จะขุดได้ที่ไหนเมืองใด ๆ ก็ยังเป็นทองคำเหมือนกันแล . . . สาธุ ! สรุปความแล้วสูตรธรรมที่กล่าวมานี้ ผลคือสอนชี้บาป-แยกบุญ-บอกทางกุศล. กุศลที่สูงๆ ขึ้นไปคือตัดวัฏสงสารสู่มรรคผลนิพพานของสรรพสัตว์ทั้งปวงแล... สาธุ !

จาก ส. โพธินันทะ

ธ. ธีรทาส. บันทึกธรรม. พ.ศ. 2500

บทที่ 10
กรรมวิธีสะเดาะเคราะห์ร้ายให้กลายเป็นดี
สำนึกบาปโหงวเฮ้ง–ไม่ดี–ให้กลายเป็นดี

ชินแส กิมเช็ง แซ่เล้า ในคืนวันชิวเก้าจีน. โรงกินเจ–กิ้วอ้วงเจ. ต. พังม่วง อ. ศรีประจันต์ จ. สุพรรณบุรี พ.ศ. 2483 ได้เทศนาสอนธรรมทานให้ อุบาสก อุบาสิกา พระภิกษุ สามเณร เรื่องสูตรบ่อเกิดในคัมภีร์จีน ตำราหมอดูโหงวเฮ้ง ต่าง ๆ มีกรรมวิธีสะเดาะเคราะห์ร้าย ๆ ให้กลายเป็นดี ต้องชำระบาปสำนึกบาปต่าง ๆ ที่โบราณใช้กันสืบถ่ายทอดลงมาเป็นพัน ๆ ปีทุก ๆ ตำราจารึกไว้ว่า จะต้องให้ได้สติปัญญาธรรมชาติจักษุไว้ก่อน ต้องสอนให้เปลี่ยนภูมิจิตใจไว้ก่อน แล้วเรื่องเคราะห์ร้าย ๆ จะค่อย ๆ สลายตัวไปเอง ลักษณะราศีของโหงวเฮ้ง จะสดใสเปล่งรัศมีดีขึ้นบ้าง เป้าหมายของตำราจะให้ "กลับชาติทางธรรม" ไว้ก่อน อย่างน้อยก็ช่วยให้มีกำลังใจดีขึ้น. ถ้าเป็น–บาปกรรมแท้–แก้ทันทีไม่ได้–แต่ต้องให้ชำระบาป สำนึกบาปเวรกรรม ให้ได้สติเริ่มหยุดการก่อเวรบาปกรรมนั้นลดน้อยลงไป ทำบุญในเนื้อนาบุญ... แล้วอุทิศส่วนบุญทานนั้นให้แก่เจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ ไว้บ้าง ซึ่งทุก ๆ ครูบาจีน และอินเดีย สอนไว้เหมือนกันมากแล... สาธุ!

เรื่องนี้เป็นสูตรวิชาการ เป็นความลับของครูบาโบราณ เขาจัดไว้ว่าเป็น รหัสลับของสวรรค์ใน อินเดีย เป็นของพวกท่านมหาฤาษี ท่านครูโยคี. ทางฝ่ายจีนเป็นของพวกองค์เซียนชั้นสูง สำนักเต๋า เจ้าของรวมสูตรศาสตร์เหล่านี้แล้วทุกตำรา ท่านอริยครูบาได้ผูกมนต์สาปเอาไว้ว่า วิชาการเหล่านี้มีเอาไว้ให้แก่คนพิการได้อาศัยเลี้ยงชีพ เอาไว้ให้นักบุญที่มีศีลบริสุทธิ์พระโพธิสัตว์ ที่เป็นเนื้อนาบุญ คือมีคุณธรรมแบ่งปันเพื่อโปรดสรรพสัตว์ จึงจะเป็นเนื้อนาที่เกิดบุญแบ่งปันกุศลบารมีได้สาธุ! ที่ฉันต้องพูดเรื่องนี้เพราะว่าสังคมยุคมายาการนำเอาไปใช้ ยังเข้าใจผิด พูดผิด สอนผิด จะทำให้มนุษย์หลงผิด แล้วงมงายในอารมณ์ บางคนหลงงมงายทางจิตใจ มีความหวาดกลัวภัยนั้นไปจนวันตายเลยก็มี เป็นบาปกรรมอันยิ่งใหญ่อย่างหนึ่ง

พระอาจารย์มหาเอี่ยม. และพระมหาเขียน. และชิวเล้ง (ลูกชายของซินแส) ได้ช่วยกันจดบันทึกแปลบทความนี้ไว้ว่า เตี่ยกิมเช็ง แซ่เล้า ได้เทศนาสอนถ่ายทอดธรรมบอกไว้อีกตอนหนึ่งว่า เมื่อสมัยท่านมีอายุ 12 ปีได้ไปเรียนรับปุถุชนโพธิสัตว์ศีลเบื้องต้น (ศีล 5) จากพระอริยครูจีน ท่านปฐมาจารย์ เหลาฮั้วเสียงไต้โจ้วซือ ที่วัดซิงอำยี่ อ.เท้งไฮ้ ประเทศจีน. ได้ศึกษาหลักธรรมของศาสนา "ขงจื๊อ–เต๋า–พุทธ" สายนิกายเซ็น (ฌาน)

ต่างๆ จนจบหลักสูตร รูปฌาน 4. ของสำนักวัด ภายหลังได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นครูสอนนักศึกษาที่จะเข้ามาบวชใหม่ (รวม 5 ปี). แล้วพระอริยครู ท่านก็ส่งให้ลงเรือที่ซัวเถา มาขึ้นฝั่งทะเลที่เกาะสีชัง สยาม.

คัมภีร์เนื้อนาที่เกิดบุญ
สอนกฎวินัยให้นักบุญ

ซึ่งการที่ได้รับศีลเป็นครูบา โบราณถือว่าเป็นศีลที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นคำสาปในการถ่ายทอดธรรม "ด้วยจิตถึงจิต" หรือถ่ายทอดการสอนสูตรวิชาการต่างๆ เหล่านี้ จะต้องเป็นวันพระ (วันเกิดของพระพุทธเจ้า) ศิษย์ถือดอกบัว 1 ดอกเพื่อไหว้ครูก่อนที่ต้องการทำวันพระก็เพื่อที่จะให้จิตของศิษย์ได้เกิดติดเป็นพระ ให้จิตเกิดพระเมตตากรุณาธรรมบารมี เป็นพื้นฐานของเนื้อนาที่ให้เกิดเป็นบุญได้สืบไป แล้ววันเกิดของศิษย์จะต้องไม่ฆ่าชีวิตสัตว์ให้ตาย ไม่กินเนื้อสัตว์นั้นอีกด้วย เพื่อต้องการให้จิตของศิษย์วันนั้นได้มีความรู้สึกว่า จิตฉันได้หยุดเกิดเป็นสัตว์ต่างๆ นั้นแล้วจิตว่างอย่างนี้ก่อน จึงจะเริ่มเป็นเนื้อนาให้เกิดบุญได้บ้างแล...สาธุ!

ถ้ามีบุญโอกาสที่ให้บำเพ็ญบุญทาน ให้บุญทานที่สูงยิ่งๆ ขึ้นไปอีก คือต้องหาโอกาสได้ช่วยการปล่อยชีวิตสัตว์ให้รอดตายอีกด้วย คือไม่ฆ่า–ไม่กิน–ยังช่วยปล่อยให้รอดชีวิตอีกด้วย จึงจะทำตามคัมภีร์เนื้อนาบุญสากลที่สมบูรณ์ จัดเป็นสุญตาทานโพธิจิต ผู้ที่ใช้วิชาการนี้จึงจะเกิดมีผลบุญบารมี มีอิมเต็ก ที่มี

วาจาศักดิ์สิทธิ์มีพลังงานกุศลบารมี ในการเจริญปุถุชนโพธิสัตว์ ธรรมทานโปรดสรรพสัตว์ แล้วมนุษย์จะเคารพนับถือ ทวยเทพจะสาธุ! ปัจจัย 4 จะอุดมสมบูรณ์พอให้สังขารชีวิตอยู่รอดเพื่อสรรพสัตว์ ได้ทำงานการรื้อสัตว์ขนสัตว์ข้ามฝั่งทะเลทุกข์แห่งวัฏสงสารไปนิพพานได้แล... สาธุ!

พระคัมภีร์คำสอนที่หมอดูอาชีพหวาดกลัว นักทำพิธีกรรมก็หวาด ๆ เสียวสะดุ้ง-บาป

โอ... ศิษย์สำนักเส้าหลิน (เซียวลิ้มยี่) รุ่นเก่าแท้ มีโพธิจิตเป็นนักปราชญ์ นักเก็บเรื่อง-คิด-ค้น-สูตรศาสตร์ของคนโบราณทุกชาติ ทุกศาสนาไว้เป็นภาษาจีนหมด ได้พบหลักฐานมีตำราทุกสำนักโบราณสอนไว้ส่วนมากของจริงแล้ว มักจะตรงกันหมด. ได้พบตำราที่คิดเลี่ยงวินัย คือคิดจะหนีกฎระเบียบ คิดจะหนีกฎแห่งกรรมวิบาก คือคิดจะหนีบาปให้ลดน้อยลงไว้ก่อน ดังเช่นบางทีจำเป็นจะหลบหลีกวินัย คำสาปข้อห้ามไว้ไม่ได้ ไปไม่รอดก็มี บางโอกาสจะต้องกินเนื้อสัตว์มื้อนั้น กินวันนั้น อย่างหลีกหนีไม่พ้น เพราะว่าเขาถือพระวินัยของศาสนา อินเดีย และจีน ซึ่งเจ้าของตำราหมอดู ผู้เขียนวางสูตรศาสตร์ใช้วินัยแบบอย่างเดียวกัน เป็นกฎแห่งกรรมวิบากที่เหมือนกัน "สัจจธรรมแท้ตรงกัน" มีกล่าวไว้ผูกหนึ่งว่า การกินเนื้อสัตว์ ถ้าคนกินกัน

มาก ๆ สัตว์ก็ต้องถูกฆ่าชีวิตให้ตายมาก ๆ เท่ากัน ในลังกาวตารสูตร พระพุทธเจ้า ตรัสไว้ที่เกาะลังกา ถึง 3 ครั้งว่าเป็นกรรมร่วมของการฆาตกรรมชีวิตสรรพสัตว์. ซึ่งพระสูตรนี้ผู้มีศีลแท้ของทุกศาสนา หรือนักปราชญ์ทางวิญญาณศาสตร์การเกิดของจิตผู้มีธรรมต่อชีวิตสรรพสัตว์ จะไม่คัดค้านหรือปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริงเลย. ขึ้นอยู่กับผู้ที่ปฏิบัติเจริญธรรมนี้ ได้มากหรือไม่ได้เลยเท่านั้น

ทุก ๆ ครั้งที่กินเนื้อสัตว์

กฎทุกกฎมีข้อยกเว้นบ้างเหมือนกัน

โอ... ในเมื่อจะหนีไม่พ้นจะต้องกินเนื้อสัตว์นั้นกันแล้ว เช่นในเวลาเจ็บไข้ได้ป่วยต้องกินเป็นยาเพื่อบำรุงกายใจไว้ การเลี่ยงวินัย หนีจากหนักให้เป็นเบาลงไว้ก่อน ผู้กินเนื้อสัตว์นั้นก็จะต้องอธิษฐานจิต หรือคิดในใจว่า สาธุ! ข้าพเจ้าขอขมากรรมไว้ก่อนกินเนื้อสัตว์เหล่านั้นไว้ในใจ ทุก ๆ ครั้งไปว่า

โอ... สัตว์เหล่านี้ เจ้าจงปลงสังขารชีวิตที่ไม่เที่ยงของเจ้านี้เสียเถิด! แล้วจงอุทิศเป็นทาน ทำบุญให้แก่ข้าพเจ้านี้เถิด! ในขณะนี้ปากข้าพเจ้ากัดกินและอมชิ้นเนื้อสัตว์... คือกายเนื้อสัตว์ของเจ้าไว้ในปากฉันนี้แล้ว ต่อไปนี้ข้าพเจ้าผู้กินเนื้อสัตว์ขออุทิศส่วนบุญกุศลที่ได้เคยบำเพ็ญบารมีมาบ้างแล้ว ให้แก่ดวงวิญญาณของสัตว์เจ้าไป จงรับส่วนบุญกุศลทานบารมีนี้แล้ว จงมุ่งโพธิสัตว์ภูมิเสียด้วยเถิด! จะได้มีบุญโอกาสพ้นจากการเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉานชาติอย่างนี้กันอีกแล้ว สาธุ! สาธุ! สาธุ!

ตำราพระคัมภีร์ยุคเก่าโบราณทั้งจีน และอินเดีย มีคำสอนแบบอย่างเดียวกันไว้อย่างนี้ พอมายุคหลัง ๆ เข้ายุคมายาธรรม ศิษย์ถือศีลตามวินัยเดิมไม่ได้หมด เกิดศิษย์เก่งกว่าครู นำเอาไปแก้กฎวินัย ที่ตนทำตามคำสาปของครูบาอาจารย์ไม่ได้หมด หรือไม่ได้ทำตามบ้างเลย บางสำนักอ้างต้นตอพระสูตร พระวินัย แต่ไปตัดเอาบทความ ข้อห้ามที่ผิดศีล ผิดคำสาป ตัดออกหมด แล้วยังไม่กลัวบาป–แต่งเรื่องต่อเติมเพิ่มวัตถุ สิ่งของเพิ่มบาปกรรม คือมีความโลภ ตนอยากจะได้ลาภผลอย่างไหน ๆ ก็เติมอย่างนี้ ยังอ้างว่าตำราสั่งให้ทำอย่างนั้น ๆ ดังเช่น ให้มีเนื้อสัตว์ (ซาแซ–คือฆ่าสัตว์ 3 ชีวิตตาย) มีสุราอาหารต่าง ๆ ที่ตนชอบกินทั้งปวง เอามาเส้นไหว้ครูต่าง ๆ ทำจนกลายเป็นประเพณี. แล้วก็ตัดบางข้อออก แต่งเติมยกเลิกของเก่า ๆ ยกเลิกเรื่องถือศีลกินเจ การสะเดาะเคราะห์แบบครูบาดั้งเดิมไปหมด กรรม! แล้วจะเป็นเนื้อนาบุญให้เกิดผลกุศลบารมีได้อย่างไรกัน ? ขอฝากสูตรกรรมวิบากอย่างนี้จงนำไปคิดดูก่อน ? โลกหวังพึ่งบุญหวั่นไหว !

เรื่องนี้เข้าตำราคำพูดของท่านอริยปราชญ์เอก ขงจื๊อได้กล่าวไว้ว่า "พิธีกรรม คือพิธีกิน" คือพิธีกรรมของวัฒนธรรม หรือของศาสนาต่าง ๆ นั้น ถ้าไปทำมาก ๆ แล้วส่วนมากก็ทำไปเพื่อปากท้องความอยู่รอดของสังคม หรือหมู่คณะไปไม่ใช่ทำพิธีกรรม เพื่อใช้การเทศนาสอนศีลธรรมทานให้แก่มนุษย์

ให้มีเมตตากรุณาธรรม มีความกตัญญูกตเวทีคุณ สูงยิ่งขึ้นไปอีกได้มีศีล–มีสมาธิ–มีสติปัญญาที่รู้แจ้งกฎแห่งกรรมวิบากในชาติภพเท่าไรนักเลย กรรม !

พระคัมภีร์มหาเมตตากรุณาธรรม–อินเดีย
พระคัมภีร์ลังกาวตารสูตร–เกาะลังกา

สรุปความว่า การฆ่าชีวิตสัตว์ให้ตายนั้น คือวิญญาณสัตว์ถูกบังคับให้ออกจากร่างกาย – คือตายโหง. แล้วถ้าคนกินเนื้อสัตว์มาก ๆ เข้า สัตว์ก็จะต้องถูกฆาตกรรมชีวิตให้ตายมากเท่านั้นเป็นบาปกรรมร่วมอย่างหนึ่ง หลายพันปีแล้วพระสูตรได้ตรัสไว้อย่างนี้ เราจะสะเดาะเคราะห์ร้าย ๆ ให้หายไปได้อย่างไรกัน ? แล้วจะแก้บาปเวรกรรมร่วมต่าง ๆ ให้กลายเป็นโชคดีให้เฮง ๆ ได้อย่างไร ? ฝากไว้ให้คิดว่า "เป็นเนื้อนาบุญ–หรือเนื้อนากรรม" จงช่วยกันสอนลูกบอกหลานไว้บ้าง เท่ากับได้ให้ถ่ายทอดมรดกวิชาการให้ประทับจิต – ติดวิญญาณ – ไว้ในจอจิต – ให้เป็นปริศนาสอนธรรมทานได้ทำบุญสร้างกุศลไว้ภพชาติหน้า ๆ ที่อมตะสืบไปแล... สาธุ !

จาก ธีระ วงศ์โพธิ์พระ

ผู้จัดการพิมพ์เป็นธรรมทานให้ห้องสมุดประชาชน

ทั่วราชอาณาจักร

心生色法生
心滅色法滅

จิตเกิด - รูปธรรมทั้งหลายก็เกิด
จิตดับ - รูปธรรมทั้งหลายก็ดับ.

จากพระพุทธเจ้า วิปัสสิน.

數 息 觀

อานาปานัสสติภาวนา.

จากคัมภีร์เซ็น(ฌาน)พุทธ.

บทความพิเศษ-พ่อสอนลูกอายุ 14 ปี.
วันสุดท้ายให้-ชิวเล้ง-ได้มากลายเป็น ธ. ธีรทาส.

ชินแส กิมเซ็ง แซ่เล้า มีอายุ 48 ปี. วันหนึ่งที่ใต้ต้นโพธิ์ วัดพร้าว สุพรรณบุรี ได้ถือพระคัมภีร์เก่า โพธิสัตว์อวตารสูตร เล่มหนึ่ง เพื่อที่จะสอนลูกชายชื่อชิวเล้ง-ภายหลังได้มากลายเป็น ธ. ธีรทาส. ไป และ หลวงพ่อเซ้ง. พระมหาเอี่ยม. พระมหา-เขียน. นั่งพึงอยู่ด้วย เตี่ยกิมเซ็ง ท่านได้กล่าวว่า พระสูตรเล่มนี้เป็นที่รวมยอดหัวใจของบรมธรรม เกี่ยวกับเรื่อง "อัตตา-อนัตตา-สุญตา" ทั้ง 3 อย่างนี้มีความหมายไม่เหมือนกัน ซึ่งนักปราชญ์อริยครู-โบราณท่านจัดไว้ว่า เป็นการเปิดทางให้นักศึกษาได้พบประตูที่จะให้มีโอกาสรู้แจ้ง "โลกียธรรม" มีบาป-บุญ-กุศล-สุข-ทุกข์. ต่างๆ และ "โลกุตรธรรม" คือกุศลที่จะตัดวัฏสงสาร คือดับทุกข์กายดับทุกข์ทรมานใจ เรียกว่า "นิพพาน" ที่ถูกต้อง และต้องการของพระพุทธศาสนา. ซึ่งทุกวันนี้ยังสอนผิด พูดผิด สับสนกันมาก. การสอนธรรมทานนั้นเป็นบุญอันสูงสุด แต่ถ้าสอนผิด ทำให้มนุษย์งมงายในอารมณ์มากแล้ว จะเป็นบาปกรรมอย่างหนัก แก่ผู้สอนนั้นไป กรรม!

จงจดจำไว้ให้แม่นยำทีเดียวว่า พระสูตร "อนิจจัง-ทุกขัง-อนัตตา" นั้น ยังเป็นโลกียธรรม-เป็นโลกียธรรม. ที่สุดสูงขึ้นไปอีกต้องถึง "สุญตา" จึงเป็น "โลกุตรธรรม-เป็นนิพพาน". แล้วนิพพานนั้นชาวพุทธยังเข้าใจผิดกันมาก ถ้านิพพานได้จริง ๆ ต้องจิตว่าง จิตหยุดจากการมีความคิดปรุงแต่งในโลกียรมณ์ทั้งปวงดับลงได้หมด...จึงจะเรียกว่า "จิตว่างคือนิพพาน" ก็ตรงที่จิตดับทุกข์กายทรมานใจต่าง ๆ ดับลงได้หมด...หรือภาษาธรรมว่า จิตเกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุ แล้วก็สามารถปลดเปลื้องตนเองให้ออกจากการมีความคิดปรุงแต่ง ที่ผูกพันไว้จนแน่นของ โลกียรมณ์ แล้วก็มีวิตก-มีวิจารณ์-เรื่องต่าง ๆ ดับหมด... (นั่นก็คือดับนรกขุมลึกฝังไว้ในอนุสัยจิตใจคนอย่างหนึ่ง) การศึกษาธรรมก็ต้องการดับทุกข์กายใจที่สุด ๆ แล้วต้องถึงชั้นดับความดี และดับความชั่ว ดับบาป-บุญ-กุศล-ต้องดับให้หายวูบวาบ จิตจึงสงบนิ่งได้ จิตว่างไปได้จริง ๆ วัฏจักรเกิดและดับขาดตอนลงก่อน ต้องมีจิตว่างอย่างนี้ จึงเข้าอาณาจักรแห่งความว่างได้จริง ๆ คือ "สุญตานิพพาน" ที่แท้ของพระพุทธศาสนาแล... สาธุ !

พระสูตรตรัสไว้ชัดเจนว่า ปุถุชนคนโลกีย์ ถ้าถือศีลเจริญธรรมที่ถูกต้องสัจธรรมจริง ๆ ก็อาจจะทำจิตให้ว่างได้เป็น

แวบ! แวบ! หรือจิตว่าง จิตหยุดการปรุงแต่งลงได้เป็นพัก ๆ แล้วก็เสื่อมไป มีได้เป็นได้. ถ้าอริยบุคคล จิตเข้าถึง-ธรรมชั้น "โสดาบัน" ได้แล้ว จิตจะกำหนดอารมณ์อย่างนี้ได้ตามที่ต้องการ คือทำจิต กำหนดจิต คุมจิตให้เข้าอาณาจักรแห่งความว่าง "สุญตาวิหารธรรมนี้ได้ตามที่ต้องการ จิตว่างได้ตามที่ต้องการ" ซึ่งปุถุชน และ อริยชน มีสติปัญญาธรรมชาติจักษุต่างกันอย่างนี้ ตามที่กล่าวไว้ใน มหาปรัชญาปารมิตาสูตร (ผูกมหาสุญตา) ซึ่ง พระถังซำจั๋ง ได้ตั้งกองแปลไว้ 600 ผูก แล้วทูลเกล้าถวาย พระเจ้าลีซีหมิน ฮ่องเต้ สมัยแผ่นดินถัง-จีน. เท่ากับได้พังทลายภูเขาใหญ่แห่ง "อัตตา" ความเชื่อถือที่งมงายหลงผิดทางอารมณ์คนจีนมาเป็นพัน ๆ ปีทีเดียวแล... สาธุ!

เอาละ! ถ้าลูกไม่สนใจในการเจริญธรรมให้เกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ให้พอมีทางที่จะรู้แจ้ง หัวใจคติธรรมเทศนาต่างๆ ที่เตี่ยเอามาสอนลูกวันนี้กันแล้ว เตี่ยจะบอกลูกเอาไว้เลยว่า ลูกต่อไปจะมีอายุยืนแก่เฒ่านานแค่ไหน...ลูกก็ยังไม่รู้ในสัจจธรรมที่แท้มีแต่ความสับสนใจ ในความหมายของคำว่า "โลกียธรรม และ โลกุตรธรรม" ลูกจะตีความไม่แตก...แยกความหมายไม่เป็น...เพราะสูตรศาสตร์ เป็นกฎธรรมชาติบังคับตัวไว้หมด...

เหมือนดังสูตรเลขคณิต ถ้ารู้กฎการบวก-ลบ-คูณ-หาร. จึงทำเลขถูก ได้ผลรับตรงกันอย่างนี้เป็นต้น คือปิดบัญชีของกรรมวิบากในวัฏสงสารได้ง่ายขึ้น หรือหลุดพ้นนิพพานนั่นเอง สาธุ!

ดังที่ พระสังฆปริณายก เว่ยหล่าง (ลักโจ้ว-หุยเล้ง) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาปฏิบัติธรรม ถ้าไม่สนใจศึกษาให้รู้แจ้งเรื่อง "จิตเดิมแท้ (คือปึงซิม) และจะต้องทำจิตให้สว่างไสว (คือเม้งซิม)" และไม่สนใจศึกษาเรื่อง "อนุสัยเดิม (คือปึงแส่)" ว่าเป็นมาอย่างไร? ว่าตัวตนเรานี้ผิดหรือถูก-ดีหรือชั่ว-จะต้องสำนึกไว้เสมอ ๆ กันแล้ว และต้องคอยแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นไว้ก่อน ถ้าไม่คิดสนใจพัฒนาจิตไว้ก่อน ต่อให้ลูกออกบวชไป 100 ชาติ ก็ยังล้มเหลวเรื่องทางบรรลุถึงโลกุตรธรรม ล้มเหลวทางมรรคผลนิพพาน นั่นคือการศึกษาธรรมหรือออกบวชปฏิบัติธรรมที่ไร้ประโยชน์ในทางดับทุกข์กาย ดับทุกข์ใจ ยังไม่นิพพาน. อย่ากลัวลูกยังต้องเกิดแก่เจ็บตายในวัฏสงสารไปอีกนับชาติไม่ถ้วน บางชาติยังอาจจะพบกันหรือเป็นพ่อลูกกันอีกก็ได้นะ!

โอ! อมิตาพุทธ! (สติปัญญาธรรมชาติจักษุ เป็นแสงสว่างไม่มีที่สิ้นสุด) แล้วในอนาคตชาติหน้า ๆ นั้น เตี่ยคงจะได้สอนลูกอีกว่า ที่เราพ่อลูกต้องมีกรรมการเกิดและตายอีก วันนี้จึงได้

มาพบกันอีกชาตินั้น เป็นเพราะลูกไม่สนใจการเจริญ "รูปฌาน 4." ไว้บ้างเลย เห็นว่าเป็นธรรมะเบื้องต้น ๆ ชั้นปฐมไป คือโลกียฌาน มันก็คือโลกียธรรม. ต้องมีโลกียรมณ์ ยังต้องเกิดดับวนเวียนในวัฏสงสาร เกิดในกรรมวิบากชาติต่าง ๆ ไปแน่นอน

ส่วน "อรูปฌาน" คือโลกุตรธรรมเป็นสุญตานิพพาน ได้แต่ต้องตัดวัฏสงสาร ในการเกิดก่อกรรมต่าง ๆ ทำให้จิตว่าง กรรมว่าง ชาติก็ต้องว่างไปด้วย เราพ่อลูกคงจะไม่ต้องเกิดและตายเป็นร้อย ๆ ชาติแล้วมาพบกันในชาติอย่างนี้อีกสาธุ !

พระมหาเอี่ยม จดบันทึกธรรมไว้.

พระมหาเขียน ผู้ตรวจสอบ.

31 ต.ค. 2484

จากคน–ใจกว้างต้องกลายมาเป็นคนใจแคบขึ้นมาบ้าง กรรม ! คือ ธ. ธีรทาส. ต้องสงวนลิขสิทธิ์หนังสือธรรมะทุก ๆ เล่ม เพราะว่ามีผู้นำหนังสือ ธ. ธีรทาส. ไปพิมพ์ แล้วยัง–ตัด–ต่อ–เติม–แก้สำนวน–สับเปลี่ยนบทที่...และเล่มก็มี โดยที่ไม่ได้ขออนุญาตแจ้งให้ทราบก่อนเลย. กรรม !

จากธีระ วงศ์โพธิ์พระ (ธีรทาส.)

31 ต.ค. 2556

บทที่ 11

ส. โพธินันทะ–ตอบบาทหลวง

เรื่องพระเยซู–ยังไม่ตาย. ที่ร้านสุวิชานนท์ กทม.

เมื่อ พ.ศ. 2500 มีท่านบาทหลวง ที่มาจาก บางนกแขวก สมุทรสงคราม 3 ท่าน ได้นำรูปภาพอันเก่าแก่มากที่ถ่ายมาจาก รูปปั้น หรือเขียนเก่า ดูคล้าย ๆ จะถ่ายที่ฝาผนังโบสถ์คริสต์เก่า ๆ เป็นพันปี เป็นรูปภาพเก่าที่สุดของ พระเยซู อยู่ใต้ไม้กางเขน ซึ่งเป็นรูปลักษณะที่นอนเอนตัวหน่อย ๆ แต่ที่ตรงท้องพระองค์ท่านอูม ดูเป็นอ้วนพองนูนมาก (แบบท้องบวม–ท้องป่องผิดปกติ) ได้นำเอารูปนี้มาให้ คุณสะอาด วัชราภัย เจ้าของร้านสุวิชานนท์ ที่จำหน่ายหนังสือพุทธทาสภิกขุ กทม. ดู

วันนั้นพอดี ข้าพเจ้า ธ. ธีรทาส. และอาจารย์ ส. โพธินันทะ. จะไปหาซื้อหนังสือ พุทธประวัติจากพระโอษฐ์. ของท่านอาจารย์ พุทธทาสภิกขุ คือต้องการค้นหาหลักฐานวิชาดูโหงวเฮ้ง ของ อินเดีย. มีในมหาปุริสลักษณะ 32 ประการ เป็นพระคัมภีร์ต้นตอ บ่อเกิดของวิชาการดูลักษณะ ดูโหงวเฮ้ง ว่าชาติก่อนได้ทำบุญ ทานอะไร ๆ ไว้จึงได้มาเกิดในชาตินี้มีรูปลักษณะ โหงวเฮ้งดี มีบุญกุศลบารมีสูงอย่างนี้. วันนั้นเป็นบุญกุศลทานบารมีอิมเต็ก

ทำไว้แต่ชาติก่อน ๆ ส่งผลมาแน่นอน ธ. ธีรทาส. จึงได้ยินและได้เห็นรูปภาพ พระเยซู และได้ยินคำถามและคำตอบของสาธุคุณท่านอริยครู เรื่องนั้นทั้งหมดเก็บไว้ในจอจิตอีกด้วยแล... สาธุ !

ท่านบาทหลวง บางนกแขวก ได้ถามเจ้าของร้านสุวิชานนท์ว่ารูปภาพ พระเยซูเจ้า มีลักษณะอย่างนี้ ถ้าตามแนวความคิดเห็นของ พระพุทธศาสนากันแล้ว ท่านจะตีความหรืออ่านความหมายว่าอย่างไร ? ขอความรู้แจ้งในรูปภาพนี้บ้าง ?

คุณสะอาด วัชราภัย ก็ได้ส่งรูปภาพนั้นให้แก่ อาจารย์เสถียร โพธินันทะ. แล้วได้พูดว่า ขอให้อาจารย์ช่วยกรุณาชี้แจงตอบปัญหาเรื่องในรูปภาพ และอธิบายให้ท่านหลวงพ่อทั้ง 3 ฟังให้รู้แจ้งในธรรม สูตรศาสตร์ที่ท่านได้เคยเทศนาธรรมทานให้แก่ประชาชนต่าง ๆ ฟังมาแล้ว วันนี้ขอให้ท่านอาจารย์ช่วยชี้แจงปัญหารูปแบบอย่างนี้ให้ท่านหลวงพ่อได้ทราบอีกที สาธุ!

พระเยซู–มหาโพธิสัตว์เจ้า–ยังไม่ตาย

ส. โพธินันทะ ได้รับรูปภาพมาพิจารณาดูแล้ว ได้ตอบท่านหลวงพ่อ บาทหลวงบางนกแขวก ไปว่า โอ..สาธุ! ผู้ที่ปั้นรูปหรือผู้เขียนรูปภาพ พระเยซู มหาโพธิสัตว์เจ้า ภาพนี้ช่างเป็นนักปราชญ์ ผู้เก็บเรื่องทางประวัติศาสตร์ชั้นเอกของโลก

อมตะทีเดียว ที่ได้เก็บเรื่องสำคัญที่สุดเอาไว้ให้แก่สานุศิษย์รุ่นหลัง ๆ ทราบเรื่องอดีตชีวิตได้เป็นอย่างดีอย่างหนึ่ง สาธุ!

รูปภาพนี้ **พระเยซู มหาโพธิสัตว์เจ้า** ผู้วางศาสนาคริสต์ แล้วยังถูกตรึงไม้กางเขน รูปภาพดูตามเรื่อง มีลักษณะแสดงไว้อย่างนี้ ดูแล้วให้เชื่อว่า **พระองค์ท่านยังไม่ตาย (ยังไม่ดับจิต)** ตามหลักวิชาการ แสดงว่าพระองค์ท่านจะต้องเจริญ "**อานาปานสติภาวนา**" ก่อนอย่างหนึ่ง.

คือใช้สูตรกรรมวิธีการกำหนดจิต – ติดตามลมหายใจเข้าและออก ที่เรียกกันว่าทำ "**อานาปานสติภาวนา**" จนเข้า "รูปฌาน 4" ได้ ทำอย่างนี้คนที่ไม่รู้วิชาการอย่างนี้ ย่อมจะเข้าใจผิดคิดว่าตายแล้ว ไม่มีลมหายใจแล้ว เพราะว่าตัวแข็งจะกำหนดอยู่อย่างนั้นกี่วันกี่เดือนกี่ปีก็แข็งอย่างนี้อยู่ได้ไม่ตาย เวลาออกจากรูปฌาน 4 นั้นแล้ว ร่างกายก็จะเริ่มทำงานมีลมหายใจมีกำลังกายใจแบบเดิมจะไปไหน ๆ ก็ได้อย่างหนึ่ง

หลักฐานสูตรศาสตร์เข้ารูปฌาน 4 อย่างนี้ มีการสอนมาก่อนพุทธกาลนมนานปีแล้ว ดังเช่นท่านมหาฤาษี โยคี โบราณยุคสมัยอุปนิษัท พระคัมภีร์พระเวทย์เก่า อินเดีย. และองค์เซียนชั้นสูงในลัทธิเต๋าจีนสมัยโบราณ ก็มีการสอนการเข้าวิชาการเข้ารูปฌาน 4 เหมือนกัน เพราะเป็น "**โลกียธรรม**" สูตรสากลบรมธรรม. เหมือนดังสูตรเลขคณิต ถ้าใครมีสติปัญญาโลกีย์ดี

รู้คิดออกว่า เลขบวก เลขลบ เลขคูณ เลขหาร ทำหน้าที่มีอำนาจแต่ละตัวอย่างไร ๆ ก็ทำเลขเหล่านั้นได้ถูก จะเป็นคนชาติไหน ๆ มาทำเลข ก็ได้ผลรับเท่ากัน ยกเว้นจะทำเลขผิดสูตรเท่านั้น ผลรับตัวเลขจึงไม่ได้เท่ากันอย่างนี้เป็นต้น

ท่านบาทหลวง – ถามอีก ?
ถ้าเข้ารูปฌาน 4 ได้จะตายหรือยัง ?

ส. โพธินันทะ ตอบท่านหลวงพ่อ บางนกแขวกว่า ถ้าเข้า "รูปฌาน 4." ได้อย่างนี้แล้ว ที่ยังไม่ตายก็มี ถ้ารูปแบบพระเยซู มหาโพธิสัตว์เจ้า มีลักษณะแบบอย่างนี้ยังไม่ตายแน่นอน. และยังไม่ดับจิต นิ่งตัวแข็งอยู่ในองค์ฌาน. ทุก ๆ พระคัมภีร์กล่าวสอนไว้ตรงกันว่า สาธุคุณท่านผู้ที่เข้ารูปฌาน 4 ได้นั้นพระสูตรมีตรัสไว้ว่า ดังเช่นต้นไม้ในป่า ต้นกล้วยไม้ที่มันมีรากไม้เกาะติดไม้ตามต้นไม้ต่าง ๆ แล้วยังออกดอกให้ดูงามตาได้ทุกปี ทำไมมันไม่ตาย ? โดยที่รากของมันไม่ต้องตกลงมาฝังไว้ในดินเลย ก็ไม่ตายอย่างนี้ แต่กล้วยไม้มันกินลม กินอากาศก็อยู่รอดได้อย่างหนึ่ง.

ดังเหมือนสัตว์บางอย่างที่เขาเรียกว่า จำศีล มันไม่กินอะไร ๆ เลย ก็อยู่ได้ครั้งหลาย ๆ เดือนก็มี มันจำศีลไม่ตาย. (เรื่องนี้เป็นปริศนา–ฝากให้คิด ...)

พระเยซู มหาโพธิสัตว์เจ้า ผู้วางศาสนาคริสต์ไว้ในโลกนี้ได้ พอท่านออกจากรูปฌาน 4 ตามกำหนดจิตได้แล้ว ตัวก็อ่อนลง มีลมหายใจ ร่างกายก็ทำงานได้ตามปกติ ลุกขึ้นจะไปไหนๆ ก็ได้ตามเดิมนั้นเองอย่างหนึ่ง

ท่านบาทหลวง ถามอีกว่า ถ้าเข้ารูปฌาน 4 ได้แล้ว จะตายในรูปฌาน 4 เสียเลยจะได้ไหม? ขอความรู้แจ้งในธรรมทานข้อนี้อีกด้วย สาธุ!

ส. โพธินันทะ ตอบท่านบาทหลวง บางนกแขวก อีกว่า เข้ารูปฌาน 4 แล้วตายในรูปฌาน 4 นั้นก็ได้ มีการตายแบบอย่างนี้มามาก ส่วนมากเป็นพระอริยครูผู้สอนการเจริญ "รูปฌานและอรูปฌาน" ท่านก่อนจะมรณะภาพมักจะมีมรณะญาน คือ รู้วันเดือนปีที่จะละสังขาร ว่าจะตายในวันไหนๆ ปีใดๆ แล้วทิ้งผลงานการสอนวิชาการนั้น ให้โลกเขารู้ว่า ที่ฉันสอนไปนั้น ฉันก็ทำให้ดูได้ สอนไว้ไม่ผิด เข้ารูปฌาน 4 ตัวแข็ง ดับจิต มีร่างกายแห้งไม่เน่าเปื่อยให้ดูจะอยู่อีก 100 ปีหรือเป็น 1,000 ปีก็มี ดังเช่น พระศพของ **พระสังฆปริณายกเว่ยหล่าง (หุยเล้ง)** หรือพระเถระผู้ใหญ่เมืองไทย ก็เคยมีแต่ศิษย์ไม่ค่อยจะรู้เรื่องนี้ว่า ท่านดับจิตในรูปฌาน 4 ตัวจึงแข็ง ร่างกายไม่เน่าเปื่อย จะเอาพระศพไว้อย่างนั้นก็ปีก็ได้. การที่ยังไม่รู้แจ้งในวิชาการนี้ มีบางศพรีบนำเอาไปเผาหรือฝังดินไปแล้ว กรรม!

ท่านบาทหลวง บางนกแขวก ถามอีกว่า การที่เข้ารูปฌาน 4 ตาย ดับจิตในองค์ฌานนั้นได้ แล้วยังต้องเกิดอีกไหม? หรือชาติหน้า ๆ จะไปดีสูงต่ำอย่างไร?

ส. โพธินันทะ ตอบท่านบาทหลวง บางนกแขวก อีกว่า การเข้ารูปฌาน 4. ตายได้นั้น เขาจัดไว้ว่าเปี่นอริยบุคคล เปี่นนักปราชญ์ครูบาอาจารย์สอนมนุษย์โปรดสรรพสัตว์ได้แล้ว เปี่นอริยครูที่ไม่สอนผิดสัจจธรรมแล้ว **รูปฌาน 4. ยังเปี่น "โลกียฌาน"** ก็คือโลกียธรรมอยู่จึงต้องเกิดอีก แต่ไปเกิดในที่สูงดีก่อน มีองค์ธรรมรับรองไว้ว่า (1) ได้ปี่ดประตูนรก (คือไม่ตกนรก) (2) ปี่ดประตูเดรัจฉานชาติ (คือไม่ต้องไปเกิดเข้าท้องของสัตว์เดรัจฉานชาติต่าง ๆ) (3) ไม่ต้องเกิดเปี่นเปรต ยักษ์ มาร อสุรกาย (4) เกิดในมนุษย์ภูมิที่ดีมีปั่จจัย 4 สมบูรณ์ดีก่อน. (5) ถ้ามีบุญกุศลเก่าสร้างสมไว้ก่อนมาก ๆ ก็ไปเทวภูมิก่อน.

เรื่องการเกิดอย่างนี้ ถ้าเอาตามแนว พุทธภูมิ สอนไว้ว่าให้ยินดีในการเกิดเพื่อสร้างสมบุญกุศลโพธิสัตว์บารมีไปแล... สาธุ!

เร้าอารมณ์อยากคิด – เร้าจิตอยากเรียน
จึงทำให้เกิดมี ส. โพธินันทะ – วันนี้

ส. โพธินันทะ ขอตอบพูดไว้เสียเลยว่า พอได้ศึกษาพระสูตรหลายภาษา จบหลักสูตรใหญ่ ๆ เกี่ยวกับเรื่องเข้า

รูปฌานและอรูปฌาน ของทุกศาสนาแล้ว และยังได้เคยพบเห็นผู้ที่เข้า **รูปฌาน 4** ได้ และผู้ที่มีมรณะญาณ รู้วันตายของตนได้จริง จึงเกิดจิตคิดกระตุ้นใจ ให้เกิดโพธิจิตคิดถึงสรรพสัตว์ในโลกนี้มาก เอาเพียงแค่เพื่อนมนุษย์เราที่รู้จักกันก็พอแล้ว ดังในพระคัมภีร์โพธิสัตว์อวตารสูตร ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์ทุกคนในโลกนี้มีวันเกิดมากันหมดแล้ว ก็เกิดผ่าน ๆ ไปแล้ว ไม่ต้องไปสนใจมันก็ได้แล้ว ต่อไปจะต้องเผชิญหน้ากับเรื่องวันตายกันหมดทุกคน กรรม !

แล้วยังมีอีกพวกหนึ่งที่ผ่านการเกิดมาเช่นกัน แต่ยังไม่ตาย กรรมวิบากให้เป็นโรคภัย ที่มีเงินทองบำรุงรักษาหายได้ก็ยังเป็นบุญไป แล้วพวกที่ไม่มีบุญพอที่จะรักษาให้หาย หรือจากหนักเป็นเบาลงได้ พวกนี้ช้าหรือเร็วก็จะต้องรับกรรมตายแน่นอน บ้างปลงไม่ตก ทำใจปล่อยวางไม่ได้ ได้แต่ร้องทุกข์กายทรมานใจขอความช่วยเหลือมีมากมาย กรรม !

ส. โพธินันทะ พอได้สติเห็นภัยในวัฏสงสาร จึงคิดว่าถ้าพวกทุกข์กายใจเหล่านี้ ถ้าได้มีโอกาสศึกษาการเรียนรู้กรรมวิธีเข้า "**รูปฌาน 4**" ไว้บ้างแล้ว เท่าที่ได้เห็นมาพวกนี้มักจะมีสติปัญญาที่จะช่วยตัวเองได้บ้าง ดังเช่นเป็นคนใจกล้าไม่กลัวตาย ไม่กลัวทุกข์มากนัก ไม่กลัวผีสางนางไม้ที่คนเขาสร้างเรื่องกันขึ้นหลอกคนดู คนฟังเรื่องได้ง่าย ๆ แล้วก็กลัวตามนั้นไป

ถ้าเป็นคนที่ได้เคยเรียนรู้ เคยฝึกทำรูปฌาน 4 มาบ้างแล้ว จะไม่กลัวจะหัวเราะ! ว่าผีสางนางไม้นั้นจะมีจริงก็ได้ ไม่มีจริงเลยก็ได้ ไม่หวั่นไหวในจิตใจเลย อย่างนี้เป็นต้น ถึงแม้จะนอนเจ็บไข้ได้ป่วยคอยวันตายอยู่ แต่การปลงใจทำจิตได้ง่ายกว่าพวกที่ไม่รู้เรื่องธรรมนี้มาก ยิ้มสู้คอยวันตายได้มากแล... แล้วพวกที่ได้เคยเจริญรูปฌาน 4 มาก่อน ภายหลังล้มเหลวไปไม่รอด แต่พอถึงวันที่จะหมดอายุในโลกีย์คือวันตาย พวกนี้มักจะมีสติปัญญาดั้งเดิมมันหวนกลับมาอีก หวนกลับมาทำให้เกิดมีมรณะญาณ คือญาณที่รู้วันแตกดับของสังขาร ว่าวันไหนว่าปีไหน ๆ จะตาย เรื่องนี้มีจริงได้พบเห็นชาวพุทธจีนและไทยมาหลายท่านแล้ว สาธุ!

แล้วขอเตือนสติสหายธรรมทานทั้งหลายไว้ว่า อย่าไปหลงเชื่อ หลงงมงายในอารมณ์ง่าย ๆ นัก พอไปฟังเขาพูดเรื่องรูปฌานและอรูปฌาน เขาสอนได้เก่ง ๆ ก็คิดว่าผู้นั้นได้บรรลุถึงธรรมนั้นแล้ว ระวัง ๆ จะถูกหลอกลวงต้มตุ๋นไปง่าย ๆ จงใช้หลักกาลามสูตรไว้ก่อนนั่นจะปลอดภัยมากแล... สาธุ!

ท่านบาทหลวง หลวงพ่อทั้ง 3 ท่านได้ยกมือขึ้นไหว้!

อาจารย์ ส. โพธินันะ กล่าวขอขอบพระคุณที่ท่านได้ให้ความรู้แจ้งทางอนุสัยจิตใจ และได้ตอบปัญหาที่ขัดข้องใจสงสัยมานานปีอย่างนี้มาก สาธุ! ขอแสดงความเคารพคุณธรรมในดวงจิตที่ท่านมีโพธิจิตที่แบ่งปันธรรมทานให้ความรู้แจ้งแก่สรรพสัตว์อีก

ด้วย สาธุ! ถ้าพวกเราเจริญธรรมตามแนวสติปัญญาธรรมชาติจักษุอย่างนี้ ชาวพุทธและชาวคริสต์ก็เป็นญาติมิตรสหายในวัฏสงสารได้ดีตลอดทุกชาติภพได้แล... สาธุ!

บันทึกสนทนาธรรมนี้ โดย ธ. ธีรทาส.

พ.ศ. 2500

โอ...โชคดี พระเจ้าประสาทพรให้แก่ ธ. ธีรทาส. เมื่อ พ.ศ. 2500 ฉันได้เห็นรูปภาพ **พระเยซูเจ้า** และได้ยิน-ได้ฟัง อาจารย์ ส. โพธินันทะ. ตอบบาทหลวง บางนกแขวก แล้วช่างประทับจิต-ติดวิญญาณ-เก็บไว้ในจอจิต. มาจนถึง พ.ศ. 2556 วันนี้ ธ. ธีรทาส. มีอายุ 85 ปีแล้ว. ต้องถือว่า **พระเยซูมหาโพธิสัตว์เจ้า** ที่เคารพท่านได้ประสาทพรให้แก่ข้าพเจ้ามาก จึงมีสุขภาพกายใจอายุยืนและมีบุญโอกาส มีโชคดีได้เรียบเรียงเขียนพิมพ์ผลงานของพระเจ้าอีก เรื่องความลับในวิชาการของพระเจ้าให้ชาวโลกรู้แจ้งในการที่พระองค์เจ้า ท่านได้ถ่ายทอดธรรมทานให้เป็นมรดกโลก วิชาการด้วย-**จิต-ถึง-จิต**-คือพอได้เห็นรูปภาพเข้าใจ มีสติปัญญารู้แจ้งความหมายแล้วที่พระเจ้าเปิดโลก **ก็จะซาบซึ้ง!** ประทับจิต-ติดวิญญาณ-เก็บไว้ในจอจิต-สาธุ! สืบไปแล้วแล... สาธุ!

จาก ธ. ธีรทาส. 31 ต.ค. 2556

รูปพระเยซู ถูกตรึงไม้กางเขน

เจริญอานาปานสติภาวนา–เข้ารูปฌาน 4

(ยังไม่ตาย)

บทที่ 12

โดย ธ. ธีรทาส.

รูปศักดิ์สิทธิ์ที่แพร่หลายไปทั่วโลกอมตะ
พระเยซู ถูกตรึงไม้กางเขน (ตาย)
สูตรบรมธรรมว่าเข้ารูปฌาน 4 (ยังไม่ตาย)
อริยครูเซ็น (ฌาน) ว่า
พระเจ้าถ่ายทอดธรรมด้วย (จิตถึงจิต)

สาธุ! รูปพระเยซูใบนี้เขียนขึ้นจากรูปเดิม ๆ ใบเก่าที่สุดที่เขียนไว้บนฝาผนังโบสถ์หรือวิหารเก่า ๆ ที่มีอายุเป็นพันปี. (แต่รูปภาพไม่สวยงามเหมือนดังใบนี้) จะหาดูได้ตามบ้านชาวคริสต์หรือนักเก็บภาพได้ทุกประเทศ

ดังเช่นเมื่อ พ.ศ. 2500 ท่านหลวงพ่อ **บาทหลวง** บางนกแขวก สมุทรสงคราม ได้นำมาให้อาจารย์ **ส. โพธินันทะ** **และ ธ. ธีรทาส.** ดูที่ร้านสุวิชานนท์. และได้ถามปัญหาว่าในสายตาของชาวพุทธที่ได้เห็นรูปภาพใบนี้แล้ว มีความคิดเห็นว่าอย่างไร ๆ ด้วย ? เป็นรูปเก่าที่อัญเชิญพระศพของ **พระเยซู** **พระมหาโพธิสัตว์เจ้า** ลงจากที่ตรึงไม้กางเขน แล้วอัญเชิญพระองค์ท่านวางนอนเอน – ดูท้องอูม – อ้วนใหญ่มาก – เห็นแล้วดูออก

ว่าผิดปกติ...เป็นปริศนาที่คาใจ...ชาวคริสต์ ชาวพุทธ และศาสนาอื่น ๆ มานมนานปีแล้ว. สมัยนั้นมีหนังสือของ พ.อ. ปิ่น มุทุกัณฑ์ อธิบดีกรมการศาสนา ตอบบาทหลวง เรื่องดังมาก.

เรื่องมีว่า มนุษย์ทุกชาติมีแต่ความศรัทธาง่าย ๆ และงมงายในอารมณ์ง่าย ๆ มีมากกว่าปัญญาชนที่รู้แจ้งในสัจจธรรม. ต้องเห็นใจให้อภัยทาน ดังเช่นศิษย์โง่ที่ไม่ได้ไปเรียนฌาน ย่อมจะไม่รู้เรื่องฌาน เป็นของธรรมดา ๆ ย่อมจะมีความคิดเห็นไปต่าง ๆ กัน และยังมี "ทิฏฐินิกาย" คือจิตยึดมั่นถือมั่น (มีอัตตา-ตัวตน) เป็นเอก (ตัวกูของกูดีหมด) โลกจะวุ่นวายมากกว่าสงบว่าง ถ้ามีจิตอย่างนี้กันมาก ๆ มีบางคนถึงกับประจานรูปพระเยซู ว่าเป็นโรคเนื้องอก โรคท้องมาน ดังในรูปอย่างนี้ กรรม! ที่เข้าใจผิดกันมาก

ธ. ธีรทาส. ตอบว่า ไม่ใช่เป็นโรคต่าง ๆ พวกศิษย์โง่ที่ไม่ได้ไปเรียนฌาน จึงไม่รู้แจ้งเรื่องกรรมวิธีเข้า "รูปฌาน 4" ขอให้อ่าน ส. โพธินันทะ ตอบบาทหลวงในบทที่ 11. อีก จะได้รู้แจ้งสูตรวิชาที่ พระเยซู ยังไม่ตายได้อย่างไร? เป็นรูปที่อริยครูท่านถ่ายทอดวิชาการด้วย "จิต-ถึง-จิต" เห็นแล้วก็ประทับจิต-ติดวิญญาณไป สาธุชนพึงเคารพบูชาไว้จะมีพลังงาน

ทางจิต มีเมตตากรุณาธรรมบารมี ถ้าเจริญธรรมตามสูตรแบบท่านได้อีก คือเจริญอานาปานัสสติภาวนา จนเข้ารูปฌาน 4. อย่างพระองค์ท่านได้บ้าง สาธุ! จะโชคดีทางโลกีย์เกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุ จะกลายเป็นคนใจกล้า ไม่กลัวเรื่องผีสางนางไม้ต่าง ๆ ผีมีจริงก็ได้ ไม่มีก็ได้ เหมือนว่าเป็นสรรพสัตว์ในวัฏสงสารก็ได้ ยิ้มสู้ได้มากเมื่อมีภัยมาถึงจะดับทุกข์กายใจได้มาก และจะตายได้ตามที่ต้องการที่จะตายอีกด้วย คือดับจิตในรูปฌานต่าง ๆ นั้นเอง อย่างนี้ยังเป็นโลกียธรรมที่ยังเกิดอีกได้ตามต้องการอีกด้วย. เป็นบรมธรรมสูตรสากล ใครมีสติปัญญารู้แจ้งกฎกรรมวิธีก็เจริญธรรมนี้ได้. ที่ประเทศ อิตาลี มีบาทหลวงที่ถือศีลบริสุทธิ์สาธุคุณท่านนั่งสมาธิตาย แล้วร่างกายแข็งแห้งไม่เน่าเปื่อยก็มี. ที่มณฑล กวางตุ้ง–จีน มีถึง 7 พระองค์. ที่ญี่ปุ่น ยอมให้นักวิทยาศาสตร์เปิดองค์พระเจดีย์เก่าพิสูจน์ที่เก็บพระศพ พระภิกษุที่นั่งสมาธิตาย เข้ารูปฌาน 4 ตาย มีหลายสิบแห่ง เรื่องนี้รู้แพร่หลายไปทั่วโลกมาครั้งหนึ่งแล้ว สาธุ !

โอ... สาธุพระเจ้าได้เปิดโลกธาตุ สมัยที่ ธ. ธีรทาส. มีอายุ 25 ปีได้ฟังธรรมเทศนาของ อาจารย์ ส. โพธินันทะ. ตอบบาทหลวง บางนกแขวกว่า พระเยซูเจ้า ท่านยังไม่ตายมาครั้งหนึ่งแล้ว

มาปีนี้ ธ. ธีรทาส. ได้มีอายุ 85 ปี่แล้ว ยังได้มีบุญโอกาส เขียนและได้พิมพ์ธรรมทานเรื่องนี้ ได้แจกไปไว้ตามห้องสมุด ประชาชนทุกจังหวัดและอำเภอต่าง ๆ ข้าพเจ้าถือว่า พระเยซูเจ้า ท่านได้ประทานพรให้แก่ ธ. ธีรทาส. มีโชคดีได้แบ่งปันวิชาการ ผลงานของพระองค์ท่านให้แก่สรรพสัตว์แล... สาธุ!

จาก ธ. ธีรทาส. ผู้บรรยายรูปภาพ พระเยซูมหาโพธิสัตว์
รูปภาพนี้ ได้รับความเอื้อเฟื้อจากครอบครัว กิจพานิช.
พ.ศ. 2556

แสงสว่างแห่งประทีปดวงเดียว ถ้ายกเข้าไปในที่มืดมาเปื่นพันปี... ก็จะทำลายความมืดบอดเปื่นพันปีนั้นลงได้แล... สาธุ!

แสงสว่างแห่งสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ที่รู้แจ้งทางอนุสัยจิตใจ แวบ! เดียวของมนุษย์ก็จะสามารถทำลายความโง่หลงงมงายในอารมณ์ของมนุษย์มาเปื่นหมื่นปีลงได้เช่นกันแล... สาธุ!

จากสูตร-เว่ยหล่าง.

บันทึกบทความพิเศษ โดย ธ. ธีรทาส.

ตำราแก้เด็กกลัวผี-ผู้ใหญ่กลัวตาย. ๓ ชาติ
รู้ไว้บ้างจะมีเพื่อนทางใจ-กำไรชีวิต
จากครูกิมเช็ง. ที่เคยสอนศิษย์วัดซิงอำยี่ อ. เท่งไฮ้
ก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒. (สายวัดเส้าหลิน-จีน.)

เรื่องกรรมวิธีที่จะตายคือดับจิตขาดใจตาย หรือมีมรณะญาณรู้วันที่จะตายได้ตามต้องการของมนุษย์นั้น... ข้าพเจ้าเชื่อว่า คนทุกชาติทุกภาษาที่ฉลาดแล้ว ต้องการรู้หรือถ้าทำได้ก็ยินดี มีหลักฐานเป็นบรมธรรมซึ่งทุก ๆ อริยครูบาท่านสอนให้เริ่มจากการฝึกหัดเข้าใจถือศีล ๕. แล้วเจริญธรรมจนเข้า "รูปฌาน 4." ให้ได้ก่อน. เป็นฌานโลกีย์ซึ่งมนุษย์-ทุกคนมีกรรมสิทธิ์ สาธุ!

ถ้ามีโรคภัยไข้ทุกข์ที่หนักรักษากินยาไม่หายแล้ว ถึงวันจวน ๆ จะตายให้เข้ารูปฌานตาย จะตายได้ตามที่ต้องการ เป็นบรมธรรมสากล เป็นโลกียธรรมที่สอนสืบถ่ายทอดกันลงมานมนานก่อนพุทธกาลแล้ว กรรมวิธีอย่างนี้มนุษย์ทุกชาติศาสนา ถ้ามีสติปัญญาธรรมชาติจักษุก็ทำได้. ถึงแม้บางท่านทำได้เป็นพัก ๆ แล้วไปไม่รอด ล้มเหลวไป หยุดไปนาน ๆ ก็มี เหลือแต่ความรู้แจ้งกฎสูตรศาสตร์แห่งนิกายฉบับพลันนั้นไว้บ้าง นับว่าโชคดีได้เพาะเชื้อบุญกุศล คือประกันชีวิตไว้ในวัฏสงสารบ้างแล้ว สาธุ!

โอ! พุทธภาษิต ตรัสไว้ว่า สติปัญญาของมนุษย์ในโลกนี้ มีเหมือน "ดอกบัว 4 เหล่า" จะให้รู้เห็นธรรมเหมือนกันหมดทันที ย่อมจะเป็นไปไม่ได้แล...

แล้วผู้ที่มีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ หรือปัญญาชนสากลย่อมจะฟังธรรมนี้ได้มาก. อาจจะนำไปใช้พัฒนาสติปัญญาให้ทันโลกที่อนิจจังก็ได้บ้าง. (มีสติปัญญาเป็นสากล)

แล้วผู้ที่ยังหลงงมงายชนหรือผู้ที่ยังไม่รู้แจ้งสูตรศาสตร์ธรรมนี้ย่อมจะฟังธรรมนี้ทันทีหมดไม่ได้เช่นกัน. ต้องคอยพัฒนาจิต-วิญญาณไปก่อน. หรืออ่าน-ฟังให้ประทับจิต-ติดวิญญาณเอาบุญไว้ก่อน หรือทำบุญกุศลไว้บ้างก่อนคือผู้ฉลาดไม่ประมาท สาธุ!

ข้าพเจ้า ธ. ธีรทาส. วันนี้มีอายุ 85 ปีผ่านมาแล้ว ได้พบเห็นและสอบถามอริยครูบาไว้มากท่าน สรุปความว่า ท่านที่เจริญศีล – ทำสมถะ – สมาธิ – ฌนเข้ารูปฌานต่าง ๆ ได้แล้ว บางท่านล้มเหลวไปก็มี ท่านเหล่านี้ส่วนมากพอนาน ๆ สูงอายุแก่ชราภาพ พอถึงวัยจะหมดอายุ ท่านมักจะเกิดสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ดั้งเดิมมันหวนกลับอีก มันหวนกลับมาตอนแก่ปีใกล้ๆ จะหมดอายุตาย คือหวนกลับมามีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ รู้ว่าวันเดือนปีที่จะตาย วันหมดอายุในโลกนี้จะมาถึงแล้ว เกิดมีมรณะญาณบอกวันตายได้อย่างถูกต้อง โดยมีสติจิตสงบ ไม่กลัวความตายนั้นอีกด้วย (จีน-นิยมเรียกว่า-สูตรอย่างฉับพลัน.) สาธุ!

ดังเช่น (1) ซินแส กิมเซ็ง แซ่เล้า (บิดาของ ธ. ธีรทาส.) (2) หลวงพ่อเซ้ง วัดพร้าว มีอายุ 90 พรรษาก่อนวันตาย ท่านเขียนไว้บนแผ่นกระดานดำว่า "วันนี้เป็นวันตายของกู" ท่านตัวแข็งเข้ารูปฌานทุกคืน (3) อาจารย์ ส. โพธินันทะ ก่อนวันตาย

3 วัน เที่ยวไปบอกกราบลาเพื่อนฝูง และครูบาอาจารย์ที่เคารพนับถือ (ไปกับ ธ. ธีรทาส. ก็มี) ท่านทั้งหลายไม่คิดเฉลียวใจว่านั่นคือท่านมาลาตาย ลาจากกัน... เมื่อท่านตายแล้วจึงได้รู้ตีความคำพูดนั้นออก...(ว่าลาตาย)

แล้วยังมีพระภิกษุครูบา หลวงพ่อรุ่นก่อน ๆ บอกเล่าให้ฟังไว้อีกมากว่า การตายแบบอย่างนั้นมีจริง หลักฐานที่ว่าการเข้ารูปฌาน 4 แล้วตายในการนั่ง สมาธิ ตายแล้วร่างกายแห้ง-แข็ง-ไม่เน่าเปื่อยไม่มีกลิ่นเหม็นต่าง ๆ พระศพทนอยู่ได้นานเป็น 100 ปีก็มี เมืองจีนอยู่ได้เป็น 1,000 ปีก็มี. ในญี่ปุ่นยอมให้นักวิทยาศาสตร์ เปิดเจดีย์เก่า ๆ ที่บรรจุพระศพ พระนิกายเซ็น (ฌาน) ออกมาให้โลกรู้ว่า พระศพยังนั่งสมาธิเข้ารูปฌานแข็งแห้งอยู่ มีหลายสิบพระองค์รู้กันทั่วโลกแล้ว สาธุ! แล้วท่านสาธุคุณหลวงพ่อบาทหลวงสายคริสต์ศาสนาในกรุงโรม อิตาลีก็มี สาธุ! เรื่องอย่างนี้นักปราชญ์ทางจิต-วิญญาณ หรือนักวิทยาศาสตร์ชั้นครู ไม่สงสัยสูตรศาสตร์บรมธรรมที่เป็นมรดกสากลโลกนี้กันแล้ว. สาธุ!

พบสิ่งพิเศษที่นักวิทยาศาสตร์ ทึ่ง!

ซึ่งทุก ๆ เจดีย์ในญี่ปุ่นเปิดออกมาแล้ว พบว่ามีใบสนยอดสนเหลือตกค้างไว้มาก แล้วที่ปากพระศพหลวงพ่อ ท่านยังอมใบสน

มีทุก ๆ พระองค์อมใบสน. ซึ่งในประเทศอื่น ๆ ที่นั่งสมาธิเข้ารูปฌานตาย แต่ไม่มีการอมใบสนไว้ในปากเลย หรือมียอดสนไว้ในเจดีย์นั้น เรื่องนี้แปลกยังสงสัยกันมาก ? มีแต่ในญี่ปุ่น

ความเห็นอริยครู จีนและไทย

โอ... อมิตาพุทธ ! (สติปัญญาธรรมชาติจักษุ-เป็นแสงสว่างไม่มีที่สิ้นสุด) ถ้าฟังความคิดเห็นนักปราชญ์ หลวงพ่อทั้งไทยและจีน ที่ท่านรู้แจ้งธรรมสูตรศาสตร์ที่อมตะนี้กันบ้างแล้ว ก็ทึ่ง ! น่าคิดมาก สาธุคุณท่านได้สรุปความคิดเห็นต่าง ๆ ในเรื่องนี้ไว้ว่า การที่เข้า "รูปฌาน" ได้เป็น "โลกียฌาน" และยังเป็น "โลกียธรรม" ก็จริงอยู่ แต่ถ้าใช้เป็นหรือรู้จักเอามาใช้ก็ยังมีคุณประโยชน์ทันสมัยมาก แก่มนุษย์ที่ยังต้องวนเวียนในวัฏสงสารสูงมากที่สุด มันน่าจะพูดว่า วิชาการสูตรศาสตร์บรมธรรมสากลอย่างนี้ มันสูงมาก–อยู่เหนือหรือเลย คำว่าศาสนาต่าง ๆ ไปมากแล้ว เป็นวิชาวิทยาศาตร์เอกทางจิต-วิญญาณโลกีย์ก็ว่าได้แล...สาธุ!

ใช้แก้โรคประสาทอ่อนไหว จิต–วิญญาณอ่อนไหว !

เพราะว่าสูตรศาสตร์นี้จะต้องมีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ ที่รู้แจ้งธรรม จึงจะมองเห็นตามแนวโพธิสัตว์อุบายการโปรดสรรพสัตว์ดังเช่น อริยครูบาสอนเซ็น (ฌาน) ท่านเอาไปใช้ช่วยการ

แก้หรือรักษาโรคกายใจตามอุดมคติโพธิสัตว์ภูมิ **"ไภษัชย์คุรุ-พุทธสูตร (พระกริ่ง)"** พระพุทธเจ้าองค์นี้เป็นหมอยารักษาโรคมาก่อน ตรัสไว้ว่า มนุษย์หรือสรรพสัตว์ มีกรรมคือโรคอัตตาตัวตน มีทุกชาติทุกภาษา ยังแก้หรือรักษากันไม่ค่อยจะตกได้ง่ายๆ กรรม! (เพราะขาดอริยครูให้ความรู้แจ้งทางอริยมรรค)

เพราะว่าสูตรศาสตร์นี้จะต้องมีสติปัญญาที่รู้แจ้งธรรมชาติจักษุ จึงจะมองเห็นคุณประโยชน์ ดังเช่นอริยครูสอนเซ็น (ฌาน) ท่านเอาไปใช้แก้หรือรักษาพวกโรคทาง **"จิต – วิญญาณ"** ของมนุษย์ที่ประสาทและอารมณ์ยังอ่อนไหวง่ายๆ และคนที่ยังมีกรรมหลงงมงายในทางอารมณ์ **"อย่างไร้เหตุผล"** ขาดวิปัสสนาปัญญาธรรมจักษุ. **ดังเช่นใครพูดผี จิตก็กลัวผี ใครพูดวิญญาณ ก็คอยหวาดระแวงวิญญาณ** กลัวความมืดต่างๆ หรือกลัวความตายต่างๆ อย่างขาดสติปัญญาไร้เหตุผล คนพวกนี้จะอยู่ในสังคมโลกนี้ยาก อยู่คนเดียวแทบจะไม่ได้เลย...กรรม! ถ้าพบอริยครูสอนให้พอรู้แจ้งทางอนุสัยจิตใจตนเองก่อน คือสอนให้มีกำลังใจก่อน แล้วตำนานเรื่องผีสมัยยุคพระเวทย์–อินเดียและจีนโบราณกล่าวไว้ว่า **ใครเห็นผีผู้นั้นจะโชคดี** เพราะผีมันรู้ว่าเกิดเป็นคนมีบุญ ผีมันจะขอส่วนบุญ จงทำบุญอะไรๆ แล้วอุทิศให้ผีไปเถิด! แล้วจะโชคดี. ตำนานผียังสอนไว้อีกว่า ดังคนขอทานมันเห็นเกิดเป็นคนมีบุญ จึงขอบุญทาน. ถ้าขอทาน

เห็นผี ผีมันก็ไม่มีบุญเช่นกัน. ผีมันหนี ผีมันกลัวว่าคนขอทานจะแย่งบุญมันเท่าที่มี ผีมันไม่ให้เห็นเลย... ฉะนั้นคนได้เห็นผีแล้วอย่าตกใจกลัวง่าย ๆ ผีเขารู้ว่าเรายังมีบุญมากกว่าผี จึงขอส่วนบุญ จงทำบุญ แบ่งทานอุทิศให้ไว้เถิดแล้วจะโชคดี สาธุ!

(ใครเห็นผี - แล้วจะโชคดี)
สูตรแก้กลัวผี. อินเดีย-จีน-ไทย 3 ชาติ
ธ. ธีรทาส. เป็นเด็กที่กลัวผีมากและมีแม่ก็กลัวผี.

หลวงพ่อเซ้ง วัดพร้าว และเตี่ยกิมเซ็ง ๆ ท่านสอนแก้ความกลัวผี ด้วยตำราวิชาการอย่างนี้ได้ผลดี พอเด็กโต ๆ ขึ้นไปก็หายกลัว-ใจกล้าสู้โลกอยู่รอดได้แล... สาธุ! (แต่ซินแสสอนเมียไม่ได้ผลเท่าไรนัก)

เริ่มสอนตั้งแต่เวลากินข้าว ถ้าปากได้กัดอมเคี้ยวกระดูกสัตว์เช่นพวกหมู-เป็ด-ไก่-สัตว์ต่าง ๆ ก็สอนให้คิดว่า ถ้าเป็นกระดูกคนล่ะ? ก็คงจะไม่ต่างกันเท่าไรนักเอย... ตกเย็นสวดมนต์ไหว้พระอุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่สรรพสัตว์ไป

ถัดไป สอนให้เด็กจับเสื้อผ้าคนตายบ่อย ๆ สอนให้ไปนั่งเล่นทับบนหีบศพ หรือนอนเล่นในโลงหีบศพที่ยังว่าง ๆ ดูก่อนถ้าเด็กลงคนเดียว ไม่มีใครกล้า เพราะกลัว ให้ลงที่เดียวหลายคนจนเต็มหีบโลงศพนั้นก่อน จึงกล้าลงไปนั่งนอนเล่น ๆ ทุกคน

ต่อไป สอนให้ไปที่เตาเผาศพ ช่วยเขาเก็บโกยขี้เถ้าศพ. สอนให้มือจับเศษกระดูกแขน–ขา–มือ–ตีน–หัวกระโหลกต่าง ๆ แล้วเอามาเรียงต่อกันให้เป็นรูปคนอีกที (เด็ก ๆ มีความกลัว ๆ และสนุก ๆ เท่ากัน) จากนี้ทำไม่เกิน 5 หรือ 7 ศพก็จะมีสติปัญญา ใจกล้าขึ้นมาเอง พวกเด็ก 8–9–10–12–13 ขวบ หลวงพ่อเช้ง ท่านสอนด้วยวิชาการแก้อย่างนี้ พอเด็กโต ๆ เป็นหนุ่มขึ้นแล้ว พูดตรงกันว่า หายกลัวผีไปเลย. ภายหลัง ๆ คิดอยากจะพบเห็น ผีดังเขาพูด ๆ กันบ้าง ก็ไม่เคยได้พบเห็นกันสักคนเลย กรรม ! ธีรทาส. มีแต่พบเห็นภาพเก่า ๆ ที่ตกค้างไว้ในอากาศมีบ้าง กรรม! สงสารคนที่มีแต่กลัว กลัวจนถูกเขาหลอกลวงต้มตุ๋นไป กินง่าย ๆ เพราะขาดการศึกษาธรรมชาติจักษุ ที่แท้จริง จนรู้แจ้ง เกิดสติปัญญา มีเพื่อนทางใจก็หายกลัว ฉลาดขึ้นบ้างแล... สาธุ!

ถ้าใครเห็นผีจริง ๆ คนเห็นผีนั้นจะมีบุญมากโชคดี ผีมันจะขอส่วนบุญ จงทำบุญทาน แล้วอุทิศแผ่เมตตากรุณาจิตให้ไปเถิด! แล้วจะมีโชคดีในอนาคตกาลแล... สาธุ!

สาธุ! ท่านจงสนใจอ่าน–ฟัง–ให้พอรู้แนวคิดของอริยครูโบราณ รู้ไว้บ้างจะมีเพื่อนทางใจ–เป็นกำไรชีวิตไว้ก่อน. ถ้ามีวิชาไว้ให้เป็นมรดกลูก มีสติปัญญาธรรมชาติจักษุสอนหลาน ๆ ยังได้ถ่ายทอดคุณธรรมนี้ไปถึงเหลน ๆ จะแบ่งปันวิชาการได้เป็นบุญกุศลสุญตาทานบารมีสืบไว้แก่สรรพสัตว์แล... สาธุ!

จาก ธ. ธีรทาส. 31 ต.ค. 2556

ตำราสายวัดเส้าหลินจีน (เซี้ยวลิ้มยี่)

บทศึกษาชั้นปฐมฌานถ้ายังสอบตกไม่ได้บวช

(1) ศิษย์เข้าวัดทุก ๆ คนให้เริ่มฝึกหัดการกำหนดจิตไปที่ลมหายใจเข้าและออกของตนเอง ในที่มีลมพัดผ่านดี อากาศบริสุทธิ์ดี **คือเจริญอานาปานัสสติภาวนาก่อน. (2) เจริญสมถะ** คือเอาจิตไปติดตามคลอเคลียที่ลมหายใจเข้าและออกนั้นไปนาน ๆ เรียกว่า **ทำสมถะ.** จงทำไปนาน ๆ กี่วัน กี่เดือน กี่ปี ๆ ทำจนอิ่มตัว รู้สึกจิตอิ่มตัว อิ่มตัว ๆ ๆ ๆ (จะเกิดผล) (3) สมาธิจิตจะเกิดขึ้นตามมาเอง ผลของสมาธิจิตเจริญไปนาน ๆ จนอิ่มตัวอีก **สมาธิจิตอิ่มตัว ๆ** แล้วจิตจะตกกระแสเป็นเอก ๆ ดิ่ง ๆ จะพบประตูองค์ฌานเริ่มเปิดบ้างแล้ว (เป็นปัจจัตตัง-ผู้ปฏิบัติถ้าพบธรรมนี้จะรู้เอง) ครูจะไม่พูดไม่สอนรูปฌาน 1-2-3-4. ทิ้งไว้เป็นปริศนาก่อน? ถ้าทำถูกกรรมวิธีจะรู้สึกและเห็นตรงที่จิตเริ่มดับ "วิตก" ต่าง ๆ และจิตเริ่มดับ "วิจารณ์" ต่าง ๆ ดับนรก 2 ด้านนี้ลงได้บ้างแล้ว. ถ้านักศึกษาสอบ 3 ข้อนี้ ตอบไม่ได้ทำไม่ได้แปลว่าสอบตก ไม่ผ่านวิปัสสนาฌานภูมิธรรม. รูปฌานคือโลกียฌานเป็นของโลกียธรรม ยังสอบตก ยังบวชไม่ได้ เป็นสามเณรก็ยังผิดกฎระเบียบของสำนัก พวกนี้ถ้าให้บวชกันเต็มวัดก็มักจะมีเรื่องวุ่นวายกันเต็มวัด. เป็นได้แค่รับศีล 5 โพธิสัตว์ (ฆราวาสเริ่มรับปุถุชนโพธิสัตว์ศีลธรรม) เท่านั้น

พุทธ–เต๋า–ชั้นสูงสอนเหมือนกัน

โอ! พระบรมอริยครู ท่านสอนรูปฌาน 4. องค์เซี่ยนราชครูชั้นสูงฝ่ายเต๋า สำนักคงท่งซัว จีน. และพุทธศาสนานิกายฌาน (เซ็น) ต่าง ๆ อริยครูท่านฉลาดมากมองทะลุสติปัญญาโลกีย์มีอนุสัยจิต ที่ไม่เที่ยงของมนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์ทุกสมัยไว้ก่อน ท่านนิยมใช้การ "**ด้นฌาน**" คือย่นย่อสูตรเดิม **ด้นเข้ารูปฌาน** 4. เข้าทางลัดตรงไว้ก่อน. สรุปให้เรียนรู้บทสั้น ๆ 3 ข้อนี้ไว้ที่ก่อน เรียกกันว่านิกายฉับพลัน (ศิษย์จะไม่สับสนใจมากนัก)

เพราะพบว่า พวกที่ยังเจริญรูปฌาน ยังไม่ได้เลย ยังสอบไม่ผ่าน พวกนี้เข้าตำรามักจะเป็นคนชอบค้าน–นักถกเถียง–เป็นนักถามที่จบไม่ลง... เป็นอันว่ากรรมมีจริง องค์ธรรมมันบังคับตัวไว้ ตรงที่ยังสอบตก...จิตก็ยังปรุงแต่ง "**ในวิตก–มีวิจารณ์**" จิตมีตัว–ตน. จิตยังเกิดดับสงสัย? มีอารมณ์ค้าง ๆ อารมณ์ค้าง ๆ จิตยังไม่รู้แจ้งในสติปัญญาธรรมชาติจักษุ จิตก็ยังไม่สงบ... จิตยังไม่เข้าอาณาจักรแห่งความว่าง สุญตาวิหารธรรม คือจิตว่างนั่นเองแล... สาธุ!

พระอภิธรรมมหายานคัมภีร์สอบอารมณ์วิปัสสนาฌานภูมิธรรมจารึกไว้ว่า พวกครูบาสอนศิษย์โง่ที่ยังไม่รู้เรื่อง "รูปฌาน"

เป็นโลกียฌาน ก็คือโลกียธรรม ถ้ายังไม่รู้ไว้บ้างเลย แต่จะไป เอาสูงๆ ถึง "อรูปฌาน" คือ "โลกุตรฌาน" เป็นชั้น ราชครูทีเดียวหรือ? พวกนี้ถ้าสอนอรูปฌาน[1] ไปบ้างมักจะเป็น พวกที่เขาเรียกกันว่า "จิตว่างอันธพาล" คือเอาแต่ค้านถก เถียงต่างๆ จิตว่างอันธพาลมีทุกสมัยแล... สาธุ!

อริยครูสอนศิษย์แต่ละสมัยกล่าวไว้ว่า

สาธุคุณท่านอริยครู ปราชญ์ที่นั่งนิ่งๆ ได้นานๆ หรือเข้า รูปฌาน 4. ได้หลายๆ วัน แล้วออกจากรูปฌานนั้นก็ยังไม่ตาย. แล้วสาธุคุณท่านที่ตายแล้ว หรือนั่งสมาธิตัวแข็ง แห้งอยู่นาน เป็น 100 ปี หรือที่เป็น 1,000 ปีก็มี ได้มีทั่วโลกจะเป็นท่าน มหาฤาษี–โยคี–พุทธ–อินเดีย. หรือองค์เซียนชั้นสูงในลัทธิเต๋า (มีอภิญญา 6) จีน. และพระนิกายเซ็น (ฌาน) ญี่ปุ่น. ตามหลัก ฐานที่จีนเก็บเรื่องไว้ว่า สาธุคุณอริยปราชญ์ อริยครูก็ได้สอน ศิษย์นิยมใช้สูตร ให้ผ่านการ "ด้นฌาน" คือย่นย่อสูตร ลัดทางตรงสอนศิษย์ให้เข้าเป้าหมายที่ต้องการด่านแรกนี้ก่อน. ถึง แม้จะล้มเหลวตอนต้นๆ แต่เอาไว้ตอนปลายทางสติปัญญาธรรม ชาติจักขุอย่างนี้จะได้หวนกลับมาอีกบ้าง แล้วมักจะมีสติ มีมรณะ ญาณ ไม่กลัวผี ไม่กลัวตาย (ถ้าใครได้แค่นี้ชาตินี้ก็มีกำไรชีวิต มากแล้วสาธุ!)

---

1. อรูปฌานมี 16 ชั้น รูปฌานต้องสอบได้ผ่านก่อน

มหาปรัชญาปารมิตาสูตร 600 ผูก. ของมหาวิทยาลัยนาลันทา อินเดีย พระถังซำจั๋ง ได้นำมาแปลไว้เป็นภาษาจีน. ก็กล่าวไว้ว่า ปราชญ์แท้ ครูดังโบราณก็นิยมใช้สูตรฉบับพลันนี้ คือ "ต้นฌาน" การเข้ารูปฌาน 4. บางคนฟังไม่รู้เรื่องเลย ถ้าสอนตามบทตามหลักสูตรแล้วมีแต่จะสงสัย ? สอบผ่านได้ยาก. ถ้าสอบผ่าน "รูปฌาน 4." ได้แล้ว จึงสอนสูงขึ้นไปชั้นโลกุตรธรรม คือเจริญ "อรูปฌาน" ต่าง ๆ ได้เป็นบรมธรรมสูตรสากลใช้ได้ผลมานานนับพัน ๆ ปีแล้ว ซึ่งทุก ๆ คนมีกรรมสิทธิ์. เข้าพุทธพจน์ตรัสไว้ว่า "ใครเห็นธรรมชาติจักษุ ผู้นั้นเห็นตถาคต" แล ... สาธุ !

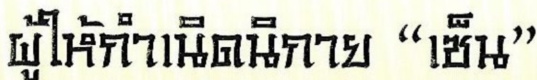
คัมภีร์รูปฌาน เป็นฌานโลกีย์ คือโลกียธรรม. ส่วนอรูปฌานเป็นฌานโลกุตระ (สุญตานิพพาน) ผู้ที่ได้บรรลุถึงอรูปฌานนี้แล้ว จะได้ "วัชรกาย และ วัชรจิต" คืออภิญญา 6. วัชรกาย คือกายทรงพลังงานอายุยืนนาน ๆ ตัวเบา ๆ วัชรจิต คือใจว่าง หยุดความคิด การปรุงแต่งทางอารมณ์ได้ตามที่ต้องการ (ข้อมูลให้หาอ่านในหนังสือศิษย์โง่ไปเรียนเซ็น (ฌาน) เล่มที่ 1.)

พระสังฆราชโพธิธรรมมหาครูบา (ตั๊กม้อ) ท่านนั่งสมาธิดับในรูปฌาน 4 (ตาย) อายุ 150 พรรษา พระเจ้าเหลียงบู๊ตี้ได้สร้างพระเจดีย์ (1,400 ปีเศษ) จารึกไว้ว่า พระอริยเจ้า ตะวันตก

ท่านแสดงอภิญญาจิต วิชาตัวเบา–กายว่าง–ใจว่าง–แล้วยืนบนใบไม้ลอยที่แม่น้ำไหลเชี่ยวได้. ท่านยังทำอภิญญา 6 มือถือรองเท้าข้างเดียว ออกพระเจดีย์หลวงไปทางทิศตะวันตก ราชฑูตจีน กลับจากอินเดีย ผ่านมาพบเข้า เห็นแต่ พระโพธิธรรมมหาครูบา (ตั๊กม้อ) ที่มือถือรองเท้าข้างเดียว ชูสูงขึ้นเป็นเชิงบอกใบ้ปริศนาเท่านั้น (ตุ๊กตารูปโพธิธรรมถือรองเท้ามีขายทั่วไป)

จากซินแส กิมเช็ง แซ่เล้า
ครูที่เคยสอนสูตรนี้ที่เมืองจีนมา 5 ปี
โดย ธ. ธีรทาส. พ.ศ. 2483

เซ็น

一祖達摩大師

四祖

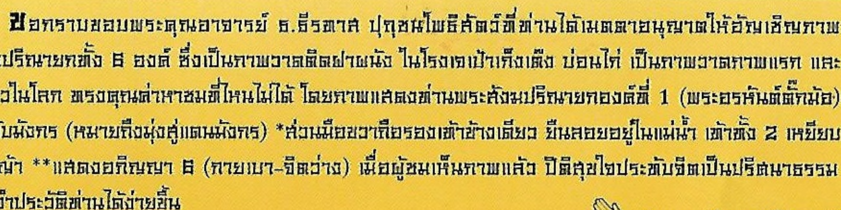
五祖

衣鉢

二祖

六祖

三祖

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ธ.ธีรทาส ปุถุชนโพธิสัตว์ที่ท่านได้เมตตาอนุญาตให้อัญเชิญภาพพระสังฆปริณายกทั้ง 6 องค์ ซึ่งเป็นภาพวาดติดฝาผนัง ในโรงเจเป๋าเก็งเต๊ง บ่อนไก่ เป็นภาพวาดภาพแรก และภาพเดียวในโลก ทรงคุณค่าหาชมที่ไหนไม่ได้ โดยภาพแสดงท่านพระสังฆปริณายกองค์ที่ 1 (พระอรหันต์ตั๊กม้อ) มือซ้ายจับมังกร (หมายถึงมุ่งสู่แดนมังกร) *ส่วนมือขวาถือรองเท้าข้างเดียว ยืนลอยอยู่ในแม่น้ำ เท้าทั้ง 2 เหยียบบนกอหญ้า **แสดงอภิญญา 6 (กายเบา-จิตว่าง) เมื่อผู้ชมเห็นภาพแล้ว ปิติสุขใจประทับจิตเป็นปริศนาธรรม จะได้จดจำประวัติท่านได้ง่ายขึ้น

ปกรภพ ตีระพงศ์ไพบูลย์

สแกนเพื่อเข้ารับฟัง

เล่ม 1- เล่ม 4

1. พระสังฆปริณายกองค์ที่ 1 พระตั๊กม้อโจ้วซือ
2. บาตร จีวร สังฆาฏิ ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
3. พระสังฆปริณายกองค์ที่ 2 พระหุยค้อไต้ซือ
4. พระสังฆปริณายกองค์ที่ 3 พระเจ็งฉั่งไต้ซือ
5. พระสังฆปริณายกองค์ที่ 4 พระเต้าสิ่นไต้ซือ
6. พระสังฆปริณายกองค์ที่ 5 พระฮ่งยิ้มไต้ซือ
7. พระสังฆปริณายกองค์ที่ 6 พระลิ๊กโจ้วไต้ซือ

ศิษย์-เต๋า-เซียน-เซ็น

เล่ม 1- เล่ม 4

*ภาพวาดบนผนังเดิมไม่ได้ถือรองเท้า อาจารย์ ธ.ธีรทาส ได้ให้ข้าพเจ้าปรับปรุงภาพให้ท่านพระอรหันต์ตั๊กม้อถือรองเท้าข้างเดียว (ปรับปรุงภาพโดย นางสิริรักษ์ วิศรุตกุล)

**ท่านจะสามารถทราบรายละเอียดอยู่ในหนังสือศิษย์โง่ไปเรียนเซ็น เล่ม 1

"นาม ส. โพธินันทะ ดั่งดวงมณี
อมตะกลางบัวศรีกลีบขจาย
ส่องแสงพริ้วแพรวพราย
หมายพระโพธิสัตว์ปรัชญา"

"หวังข้ามห้วงมหรรณพ
พึงบรรจบคนพายเรือ
นาม ธ. ธีรทาส. คนรู้ทั่ว
ซอบซุกซ่อนตัว พายเรือส่งคน"

อ. สัมพันธ์ อาภรณ์พานิช

ศิษย์–เต๋า–เซียน–เซ็น. เล่มที่ 4.

สาธุ! พิมพ์ได้ด้วยกองบุญชมรมธรรมทาน
บุญบารมี เจ้าแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์

ทอดผ้าป่า (ทำเป็นตัวอย่างไว้) ด้วยการส่งหนังสือธรรมทานไปไว้ตามห้องสมุดวัดและประชาชนจังหวัดต่าง ๆ ให้ชาวบ้านพระภิกษุสามเณรได้หยิบยืมไปอ่านง่าย ๆ ดี สาธุ!

ขออุทิศให้แก่ท่านผู้ที่กำลังได้อ่าน บุญ–กุศลประทับจิต–ติดวิญญาณไปทุกชาติภพ ขอให้มีอายุบุญยืนได้โปรดสรรพสัตว์ไปอีก 100 ปีหรือ 1,000 ชาติเกิด สาธุ!

กองบุญกุศลของท่านได้พิมพ์ ศิษย์–เต๋า–เซียน–เซ็น. เล่มที่ 4 นี้ (พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2556) จำนวน 12,000 เล่ม. (จากธีระ วงศ์โพธิ์พระ. ผู้จัดการ) ส่งห้องสมุดฟรีไป 6,000 เล่ม (ได้พิมพ์ครั้งที่ 2. พ.ศ. 2559 อีก 10,000 เล่ม)

ท่านผู้ใดที่สนใจอ่าน จ.ม. ส่งมาขอได้ฟรี ท่านละ 1 เล่ม.

ขอจารึกชื่อผู้อุทิศธรรมทาน ขอให้อายุบุญยืนและโชคดี เป็นมิตรไมตรีดีทางธรรมทานกันอีกทุกชาติภพแล... สาธุ!

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
0023 สาขาลุมพินี
เลขที่บัญชี 023-405676-8
บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ (ธีระ วงศ์โพธิ์พระ)

คณะคุณสมศักดิ์ ตีระพงศ์ไพบูลย์

คุณสมศักดิ์–คุณวรวัฒนา ตีระพงษ์ไพบูลย์ และครอบครัว อุทิศให้ห้องสมุดประชาชนทุกจังหวัด สาธุ! 5,000 เล่ม

วันขึ้นปีใหม่ให้ ธ. ธีรทาส. ไว้บำรุงสุขภาพกายใจอายุยืน ๆ 6,000 บ.

คุณสมศักดิ์ และครอบครัว. กทม. อุทิศให้

คุณพ่อเตียคุ้ย แซ่เตีย สาธุ! 834 เล่ม

คุณยายเลือน สุขเกษม สาธุ! 84 เล่ม

คุณสมศักดิ์ และครอบครัว กทม. อุทิศให้ห้องสมุดต่าง ๆ สาธุ! 834 เล่ม

คุณวรวัฒนา ตีระพงศ์ไพบูลย์. (ถวายบูชาพระรอดของหลวงพ่อมะขามเฒ่า) สาธุ! 66 เล่ม

ผู้ไม่ออกนาม (ฝากคุณสมศักดิ์ นำส่งมา) สาธุ! 66 เล่ม

วันไหว้พระจันทร์ คุณสมศักดิ์–คุณวรวัฒนา ตีระพงศ์ไพบูลย์ กทม. อุทิศให้ ธ. ธีรทาส. ไว้บำรุงสุขภาพกายใจอายุ 88 ปี ในโพธิสัตว์ธรรมทาน สาธุ! 6,000 บ.

ผู้ไม่ออกนามอุทิศให้พระภูมิเจ้าที่ที่สร้างโรงงานต่าง ๆ และเจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ สาธุ! 834 เล่ม

คุณประเสริฐ เลิศอัศวลักษณ์. ศูนย์หนังสือพระพุทธศาสนาต่าง ๆ เขตบางกอกน้อย อุทิศธรรมทานให้ห้องสมุดทุกจังหวัด สาธุ! 333 เล่ม

อาจารย์สุรัตน์ คิรีชัยวัฒน์. เพชรบุรี ผู้เกิดโพธิจิต อุทิศธรรมทานเพื่อสรรพสัตว์ สาธุ! ส่งมา 14 ครั้ง (เงินนี้

แบ่งให้ ธ. ธีรทาส. บำรุงรักษาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง มีอายุยืนในพุทธภูมิสืบไปอีก สาธุ! 366 เล่ม

คุณประพันธ์ พิมพ์ประโพช และครอบครัว คุณเล็ก หมู่บ้านชิชา กทม. สาธุ! 250 เล่ม

พระอาจารย์จีเซ้ง เจ้าอาวาสวัดมังกรบุปผาราม

อ. แหลมสิงห์. อุทิศโพธิสัตว์ธรรมทาน สาธุ! 166 เล่ม

พระอาจารย์ณรงค์ มหาวีโร วัดบ้านเพ อ. เมือง ระยอง อุทิศธรรมทานให้ห้องสมุดทุกจังหวัด (คุณนวพร จิรทวีวงศ์ นำส่งมา) สาธุ! 166 เล่ม

คุณทัศนีย์ เจิดจรรยาพงศ์ ลูกกตัญญูทำบุญวันเกิดพ่อทุกปี อุทิศโพธิสัตว์ธรรมทานให้ห้องสมุดวัดประชาชนทุกจังหวัด สาธุ! 166 เล่ม

คุณทัศนีย์ให้คุณพ่อ ธ. ธีรทาส. อายุ 88 ปี ไว้บำรุงสุขภาพกายใจมีอายุยืนนานๆ สาธุ! 10,000 บ.

คุณทัศนีย์ ทำบุญทานให้ ค่าน้ำ–ไฟ ในกินเจ โรงเจเป้าเก็งเต๊ง สาธุ! 5,000 บ.

คณะคุณนิโรจน์ สันติสุขภิรมย์ กทม.

คุณจารุรัตน์ สันติสุขภิรมย์ สาธุ! 8 เล่ม

คุณน้ำใส สาธุ! 8 เล่ม

คุณนิโรจน์ สันติสุขภิรมย์ สาธุ! 17 เล่ม

ให้อาจารย์ ธ. ธีรทาส. ไว้บำรุงสุขภาพร่างกายใจให้มีอายุยืนในพุทธภูมิ สาธุ! 2,000 บ.

คณะตะล่อมสินพลาสติก กทม.
อุทิศโพธิสัตว์ธรรมทานให้สรรพสัตว์ สาธุ!

คุณชำนาญ ศรีสันต์ วิทูรปกรณ์ และครอบครัว
ส่งมา 2 ครั้ง รวม สาธุ! 500 เล่ม
คุณแม่ซิ่วบ๊วย แซ่เตี่ย และครอบครัว สาธุ! 83 เล่ม
คุณวิวัฒน์–คุณสุดารัตน์ ตะล่อมสิน และครอบครัว
(ส่งมา 2 ครั้ง) รวม สาธุ! 216 เล่ม
บริษัท ตะล่อมสินพลาสติก จำกัด สาธุ! 34 เล่ม

คุณชาตา บุญสุง อ.ตะกั่วป่า (ส.ธโนฒาภรณ์ นำส่ง
หมื่นบาท) อุทิศให้ห้องสมุดวัดและประชาชนจังหวัดต่าง ๆ
สาธุ! 166 เล่ม

คุณศรีวรรณา และครอบครัว กิจพานิช กทม.
อุทิศให้สรรพสัตว์ สาธุ! 166 เล่ม

คุณเอื้อ–คุณศรีวรรณา กิจพานิช อุทิศส่วนบุญกุศลให้
เจ้าของที่ดินห้องนี้สามพี่น้อง สาธุ! 166 เล่ม
คุณสุดารักษ์ รักษ์ศิริวณิชย์ (เฮ้งหลีฮวง) สาธุ! 166 เล่ม

อาจารย์ฤาษี **เงินทำบุญทานซีดี ศิษย์–เต๋า–เซียน–เซ็น**
และครอบครัว คุณพ่อบึง แซ่โง้ว กทม. อุทิศทำบุญทาน
หมื่นบาท (อ.ไพโรจน์ นิรันพระพุทธา นำส่งมา) สาธุ! 166 เล่ม
คุณสุรพงษ์ เจริญบูลย์วิวัฒน์ ชลบุรี สาธุ! 166 เล่ม
เต็งไซ้เง็ก. ฮะเก. อาจารย์หุย อเมริกา สาธุ! 166 เล่ม

พระอาจารย์สำรวล จิตปสาโท วัดหน้าสตบ อ. หัวไทร ออกโปรดสัตว์ไปภาคใต้ ปีนัง มาเลเซีย สิงคโป. มีผู้ถวายปัจจัยส่งมาอุทิศธรรมทาน 32 ครั้ง สาธุ ! รวม 172 เล่ม

คณะอาจารย์อภิญญา ตันติทวีวงศ์ กทม. อุทิศให้ห้องสมุดประชาชนทุกจังหวัด สาธุ ! (2 ครั้ง) 117 เล่ม

คุณอติพร ภูสถาน พะเยา อุทิศให้ห้องสมุดประชาชนทุกจังหวัด สาธุ ! 83 เล่ม

คุณพรชาติ อัชชะกุลวิสุทธิ์ อ. บางใหญ่ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ (คุณศรีวรรณา กิจพานิช นำมา) สาธุ ! 83 เล่ม

ครอบครัวคุณพ่อบึง แซ่โง้ว (อาจารย์ฤาษี นำส่งมา สาธุ ! 2 ครั้ง 166 เล่ม

คุณปภา ซึ้งบุญอโศก อ. พระประแดง สาธุ ! 83 เล่ม

คณะลูกหลานเซี่ยนซู. ชลบุรี สาธุ ! 86 เล่ม

ห้างธรรมเจริญ (เดิมอยู่ท่าพระจันทร์) บัดนี้ย้ายไปอยู่ 97–99 ถนนประชาธิปไตย เขตบางขุนพรหมณ์ กทม. 10200 โทร. 02–281–1535, 02–282–7960 100 เล่ม

ช่างเบ็ด–หล้า–ฟ้า–ดิน อุทิศค่าน้ำ–ไฟ บ่อนไก่ กทม. (พ.ศ. 2558) สาธุ ! 6,000 บ.

เอี่ยเฮียงบู๊ กทม. อุทิศให้สรรพสัตว์ (คุณอัมพันธ์ ชาญพินิจพจน์ นำส่งมา) สาธุ ! 116 เล่ม

คุณแม่ล่ายโฟ่ถ่าย อ. ตะกั่วป่า ทำบุญอายุ 98 ปี อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ (ส. ธโนฆาภรณ์ นำส่งมา) สาธุ ! 83 เล่ม

ลี้ไล้เส็ง โรงงาน อ. บางพลี. คุณฐณกร ศรีเจริญพงศ์. คุณเกวลี ศรีเจริญพงศ์ และครอบครัว รวม สาธุ ! 166 เล่ม

คุณวิริยา จินต์โสภณ อุทิศแก่เจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ กทม. สาธุ ! 83 เล่ม

อาจารย์ศิริวรรณ เอื้องโชคชัย. จันทบุรี อุทิศให้ห้องสมุดจังหวัดต่าง ๆ สาธุ ! 66 เล่ม

โง้วพัวยู้. 2,000 บ. ไซ้. (สุนทร) 2,000 บ. รวม สาธุ ! 66 เล่ม

น้องแนน–ลูกนิว กทม. อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร (คุณทวี สุชนารักษ์ นำส่งมา) สาธุ ! 66 เล่ม

คณะอุตราภิรมย์สุข. อเมริกา (ให้ **ธ. ธีรทาส.** ใช้ 1,000 บ. ฝากให้ **ส. ธโนฆาภรณ์** 1,000 บ.) สาธุ ! 4,000 บ.

คุณดวงแข. คุณดวงดาว ชินธรรมมิตร กทม. สาธุ ! 66 เล่ม

คุณสิริกะ สุชนารักษ์. คุณศุภกต ลีลาเวชบุตร. ด.ช. พัฒน์ณุกานต์ ลีลาเวชบุตร. แนน. ทำบุญ น้ำ–ไฟ งานกิ๊วอ้วงเจ สาธุ ! 4,000 บ.

คุณจารุดา ทวีธีรกุล (แซ่มช้อย) ชลบุรี อุทิศให้ห้องสมุดวัดต่าง ๆ สาธุ ! 50 เล่ม

คุณจุฑามาส โรจนศิริพัฒพร (แซ่เจียม). อ. พล อุทิศให้ห้องสมุดวัดต่าง ๆ สาธุ ! 50 เล่ม

คณะคุณปราณี. คุณเข่ง. และคุณพันดิศ พันธุ์บูรณะ. คุณพลภัทร พันธุ์บูรณะ สาธุ ! 50 เล่ม

คุณแก้วตา พงษ์ไชยโสภณ อ.เมือง เพชรบุรี สาธุ! 50 เล่ม

คุณมนต์สินี กิติทวีเกียรติ เขตบางแค (หลานสะใภ้สุดารักษ์) สาธุ! 50 เล่ม

คุณกุณฑล สุจริตกุล ชลบุรี สาธุ! 50 เล่ม

คุณสุนันท์ ภู่ทอง อ.ปากเกร็ด สาธุ! 50 เล่ม

คุณแนน และครอบครัว ร่วมอุทิศธรรมทานส่งห้องสมุดต่าง ๆ สาธุ! 50 เล่ม

คุณประนอม ชูทรัพย์ กทม. อุทิศให้ห้องสมุดทุกจังหวัด สาธุ! 34 เล่ม

คุณวิวัฒน์ หงษ์ภู อ.เขาสมิง อุทิศให้ห้องสมุดจังหวัดต่าง ๆ สาธุ! 34 เล่ม

อาศิษย์ ภู่วิจิตร มีนบุรี อุทิศให้ห้องสมุด ร.พ. ต่าง ๆ สาธุ! 34 เล่ม

คุณธีรพงศ์ ศรีเจริญพงษ์ อ.บางพลี สาธุ! 34 เล่ม

คุณประเสริฐ ตอสี. คุณเกษร ตอสี. อ.อุบลรัตน์ สาธุ! 34 เล่ม

ร้านหว่าฮอน กทม. (ฝากโรงพิมพ์แสวง) สาธุ! 34 เล่ม

คุณจตุรวิทย์ ไกรวาด อ.สีคิ้ว สาธุ! 34 เล่ม

คุณบรรพต ไชยปถัมภ์ อ.ธัญบุรี สาธุ! 35 เล่ม

คุณจุฑาภรณ์ โรจนะ ทำบุญกุศลบึเกษียรอายุราชการ สาธุ! 34 เล่ม

คณะคุณอัครวัฒน์-ปาริศ ศรีนวล อ.บางบัวทอง สาธุ! 34 เล่ม

คุณวิทยา อรุณรุ่งวิเชียร และครอบครัว เขตคลองสาน กทม. สาธุ! 34 เล่ม

คุณชัชวาลย์ สวนะเกษม และครอบครัว. บางซื่อ สาธุ! 34 เล่ม

คุณภัทรภรณ์ สุขจินดาเสถียร อ.เมือง สาธุ! 34 เล่ม

คุณวีรวิทย์ วังทองสุขสิริ. คุณพลอยภัส วังทองสุขสิริ.

คุณรัชนี เตชะพูลผล อ.พระประแดง (จึงเว้งฮั้ว) สาธุ! 34 เล่ม

คุณสมพงษ์ ไกรศรีโกศล เขตบางแค สาธุ! 34 เล่ม

ให้อาจารย์ ธ. ธีรทาส.ไว้บำรุงสุขภาพร่างกายใจอายุยืน ๆ สาธุ! 2000 บ.

คุณสุนันทา กุลวัฒนาวงศ์ สามพราน. สาธุ! 34 เล่ม

คุณสุภาพร ใบโสภณ อ.พระประแดง สาธุ! 34 เล่ม

คุณลักขณา ตันจินดาประทีป อ.เมือง ชัยภูมิ สาธุ! 34 เล่ม

ชาวเขมร–ไม่ออกนาม กทม. สาธุ! 34 เล่ม

คุณทวี–ไก่ และครอบครัว. กทม. สาธุ! 34 เล่ม

คุณวิริยา จินต์โสภณ กทม. อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร สาธุ! 34 เล่ม

คุณจารุดา (แช่มช้อย) ทวีธีรกุล. ชลบุรี สาธุ! 20 เล่ม

คุณแม่เอี่ยมงิ้ม แซ่ล้อ กทม. และบุตร–ธิดา สาธุ! 30 เล่ม

คุณชัยยศ จรัสอรุณฉาย นครนายก อุทิศให้ห้องสมุด

นักโทษตามเรือนจำจังหวัดต่าง ๆ สาธุ! 25 เล่ม

คุณมาดี นาคเทวินทรา กทม. อุทิศให้ห้องสมุดวัด

ต่าง ๆ สาธุ 25 เล่ม

คณะคุณแม่ฝน กิจอมรวิสัย และครอบครัว กทม.
คณะคุณพรรณวดี ตรัยวัฒนา และครอบครัว สุนทรมน
กทม. อุทิศให้ห้องสมุดประชาชนจังหวัดต่าง ๆ สาธุ! รวม 250 เล่ม

จึงขาฮุ้น อ. บ้านฉาง อุทิศให้โค้วเบ้งเคียง สาธุ! 25 เล่ม
คุณทนงศักดิ์ ปริญญานุสรณ์ กทม. สาธุ! 25 เล่ม
คุณยุพิน จรรยาเลิศอดุลย์ อ. อุทุมพรพิสัย สาธุ! 25 เล่ม
คุณภาลิณีย์ ชัยโรจน์นิมิตร จตุจักร สาธุ! 25 เล่ม
คุณแม่สุคนธ์ สนิทใจรักษ์ อ. บ้านบึง สาธุ! 17 เล่ม
คุณอธิป สมบัติวาณิชย์ ดอนเมือง กทม. สาธุ! 17 เล่ม
คุณวรธรรม โอ้วเสถียร วังทองหลาง กทม. สาธุ! 17 เล่ม
อาจารย์สุฌามน นิลผาย ร้อยเอ็ด (ปู นำส่งมา) สาธุ! 17 เล่ม
ปูให้ไว้บำรุงสุขภาพร่างกาย **ธ. ธีรทาส.** 2 ครั้ง สาธุ! 4,000 บ.
อาจารย์สุฌามน นิลผาย ให้ไว้บำรุงสุขภาพ **ธ. ธีรทาส.** สาธุ! 1,000 บ.
หลานปู นิลผาย กทม. 3 ครั้ง สาธุ! 6,000 บ.
อาจารย์แก้ว สวดมนต์ อุทิศให้สรรพสัตว์ 2 ครั้ง สาธุ! 17 เล่ม
คุณธันยพร จาตุพรพิพัฒน์ ต. ห้วยยอด สาธุ! 17 เล่ม
คุณปรีชา เสริมทรัพย์เจริญ อ. ปากช่อง สาธุ! 17 เล่ม

พล.อ. วินัย–คุณบัวพิศ ศรีนวล และครอบครัว
แขวงจตุจักร สาธุ! 17 เล่ม

คุณศศิเพ็ญ วชิรเจริญทรัพย์ (คุณอภิญญา ตันทวีวงศ์
นำส่งมา) สาธุ! 17 เล่ม

ผู้ไม่ประสงค์ออกนาม อ.เสนา สาธุ! 17 เล่ม

คุณกรองเกรียว ฤกษ์รัตนวารี อ.ลำลูกกา สาธุ! 17 เล่ม

ครอบครัว จงรักศักดิ์ อ.เมือง สมุทรปราการ สาธุ! 17 เล่ม

คุณจุฑาพร โรจนะ หัวหน้าการเคหะ บ่อนไก่ กทม. สาธุ! 17 เล่ม

คุณลินดา เมธาอรรถพงศ์. อ.เมือง สาธุ! 17 เล่ม

คุณมาลี มาโนช อ.หางดง สาธุ! 17 เล่ม

คุณวิชัย ชิราวัธน์ อ.เมือง สาธุ! 17 เล่ม

คุณวิภาสิริ พงษ์สินธ์สถิตย์ อ.เมือง อุทิศส่วนบุญกุศลให้คุณแม่มุ้ยเซี้ยม แซ่อ๋อง สาธุ! 17 เล่ม

พระสิริธรรมจารย์ เจ้าคณะจังหวัดพังงา สาธุ! 17 เล่ม

คุณโสภา เจียมเจริญกุล อ.อุทุมพรพิสัย สาธุ! 17 เล่ม

คุณวิชาญ ลิ่วกีรติบุตกุล เขตคลองสาน สาธุ! 17 เล่ม

คุณรสสุคนธ์ บุญวรเศรษฐ เขตป้อมปราบ สาธุ! 17 เล่ม

ทันตแพทย์สุณี หวังสัจจะโชค. เขตปทุมวัน สาธุ! 17 เล่ม

คุณอัครวัฒน์ ศรีนวล สมุทรปราการ ขอร่วมอุทิศส่วนบุญกุศลให้กับพลโทประสาท ชวนิด. ผกาทิพย์ โมกขเวส. พลเอกวินัย–คุณบัวบีติ ศรีนวล และเจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ อ.เมือง สาธุ! 17 เล่ม

คุณประพันธ์ วงศ์พานิช อ.ตะกั่วป่า สาธุ! 17 เล่ม

เลี่ยวกิมเอ็ง สาธุ! 17 เล่ม

คุณสุพัฒน์ ศุภเกะเลิน (เตย) เขตคลองสาน สาธุ! 17 เล่ม

คุณนิตร อภิวัณตรี สาธุ! 17 เล่ม

คุณสิทธพร แซ่หู. บริษัทหูต้าโจวจำกัด อ. พระสมุทรปราการ อุทิศให้ห้องสมุดประชาชนต่าง ๆ สาธุ! 17 เล่ม

คุณภัทราภรณ์ สุขจินดาเสถียร บุรีรัมย์. อุทิศให้ห้องสมุดตามโรงพยาบาลจังหวัดต่าง ๆ สาธุ! 17 เล่ม

คุณรุ้งหทัย แก้วลัดดากร อ. พระประแดง อุทิศให้สรรพสัตว์ สาธุ! 17 เล่ม

คุณนิวัฒน์ มหานันทวงษ์ สาธุ! 17 เล่ม

คุณแม่ล่ายโฟถ่าย. อ. ตะกั่วป่า. อุทิศค่าขนส่งดวงแสตมป์ทาง ป.ณ. ต่าง ๆ (ส. ธโนฒาภรณ์ นำส่ง) สาธุ! 1,000 บ.

ครอบครัวคุณพ่อบึ่ง แซ่โง้ว. อาจารย์ไพโรจน์ นิรันพรพุทธา กทม. ทำบุญกุศลทานนี้อุทิศให้คุณย่าโค้วซิ่วเอ็ง สาธุ! 17 เล่ม

คุณวิชัย ชิราวัธน์ สุโขทัย สาธุ! 17 เล่ม

คุณมงคล ปิ่นแก้ว และครอบครัว อ. เวียงสา อุทิศให้แก่บรรพบุรุษผู้ล่วงลับไปแล้ว สาธุ! 17 เล่ม

ผู้ไม่ออกนาม เพื่อนเต็กล้ง ตรัง อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ รวม 4 ครั้ง สาธุ! 20 เล่ม

ลี้ไซร้ลั้ง ดอนเมือง สาธุ! 20 เล่ม

ลี้ไซ้จู กทม. สาธุ! 8 เล่ม

คุณแม่นฤมล และลูกหมวย (คุณเอนก พาณิชย์กุล) กทม. สาธุ ! 15 เล่ม

คุณนลินรัตน์ ศิริการัณยกุล อ.เมือง (ให้เตี่ย **ธ. ธีรทาส.** ไว้บำรุงสุขภาพ) สาธุ ! 700 บ.

คณะครอบครัว คุณประทิน ขันศรี. น.ส. นิสายชน ขันศรี. คุณนัฐวัฒน์ ขันศรี. อ. บ้านดุง อุดร ฯ อุทิศส่วนบุญกุศลให้คุณพ่อใจ ขันศรี. คุณแม่หวาย ขันศรี และบรรพบุรุษ 7 ชั้น ลูกหลานเก้าชั่วคน อุปจารย์–ครูบาอาจารย์และเจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ ให้ **ธ. ธีรทาส.** ไว้บำรุงสุขภาพร่างกายใจ 200 บ. 8 เล่ม

คุณงามนิจ ศุขเจริญ เขตดอนเมือง สาธุ ! 8 เล่ม

คุณชุน จันทนาวิวัฒน์ หนองบอน กทม. สาธุ ! 8 เล่ม

คุณกาญจนา แซ่กี้ เขตจอมทอง อุทิศส่วนบุญกุศลนี้ให้แก่บิดาและมารดา ผู้มีพระคุณทุกชาติภพ สาธุ ! 8 เล่ม

โรงเจ พุทธสมาคม เบ๊าเก็งเต๊ง สาธุ ! 8 เล่ม

ให้ท่าน **ธ. ธีรทาส.** ไว้บำรุงสุขภาพร่างกายใจ สาธุ ! 500 บ.

คุณจรัสกรณ์ ศรีชูเปี่ยม ขอนแก่น สาธุ ! 8 เล่ม

คุณสราวุธ อุทิศให้วัดต่าง ๆ สาธุ ! 8 เล่ม

คุณกาญจนา แซ่กี้ บางขุนเทียน อุทิศให้แก่บิดามารดาต่าง ๆ สาธุ ! 8 เล่ม

แม่ชีทิพย์เกสร เอื้ออรุณ (เกษร ทองธรรมชาติ) สาธุ ! 8 เล่ม

(ฝากให้กองบุญ ส. ธโนฆาภรณ์) 300 บ.
คุณอุไรวรรณ ศรีปรัชญาอนันต์ กทม. สาธุ! 8 เล่ม
คุณศิริพร ประทีปธรรม สาธุ! 8 เล่ม
คุณประจักษ์ แก้วพิจิตร กทม. สาธุ! 8 เล่ม
แม่เลี้ยงแมว บ่อนไก่ สาธุ! 8 เล่ม
คุณวิชา เอื้อวีระวัฒน์ กทม. สาธุ! 8 เล่ม
คุณธีรนุก อุดมวัน บางซื่อ กทม. สาธุ! 8 เล่ม
คุณจรวย วงศ์สาคร ฝาก สาธุ! 5 เล่ม
คุณปราโมทย์ ศลิษฎ์อรรถกร เขตบางพลัด กทม. สาธุ! 8 เล่ม
คุณภาพิมล จันทร์แถมแก้ว กทม. สาธุ! 8 เล่ม
คุณชนะ หยพงศ์ กทม. สาธุ! 8 เล่ม
คุณวราภรณ์ คำมะนิด เขตบางแค สาธุ! 8 เล่ม

อาจารย์ศรีธิดา ขจรปรีดานนท์ คุณประภัสสร ขจรปรีดานนท์ นนทบุรี สาธุ! 8 เล่ม

คุณนพพล แรมวลัย กทม. สาธุ! 8 เล่ม
ฉั้วกวงฮวด อ. เชียงแสน สาธุ! 8 เล่ม

คุณประทิน ขันศรี อ. บ้านดุง (ให้คุณพ่อ ธ. ธีรทาส. ไว้บำรุงสุขภาพกายอายุยืน ๆ 200 บ.) สาธุ! 8 เล่ม

คุณเทพฤทธิ์ มงคล อบต. ราษฎรเจริญ อ. พยัคฆภูมิพิสัย สาธุ! 8 เล่ม
คุณชุติพล กุลธวัช เขตสัมพันธวงศ์ สาธุ! 7 เล่ม
คุณสุชาดา ลี้ฤทธิ์กุลชัย และครอบครัว กทม. สาธุ! 8 เล่ม

คุณสุมาลย์ สารจินดาพงศ์ อ.ลี้ ขออุทิศส่วนบุญกุศลแก่สามีชื่อนายเหรียญ สารจินดาพงศ์ สาธุ! 3 เล่ม

พระครูโมษิตกิจจาทร วัดโฆสิตาราม จ.พังงา (พระมหาจิตร นำมา) สาธุ! 7 เล่ม

คุณสมชิง วงศ์วณิชวัฒนา และครอบครัว กทม. สาธุ! 3 เล่ม

อึ๊งซิงฮวย กทม. สาธุ! 8 เล่ม

ดร.พรศิลป์ รัตนชูเดช พะเยา คุณเศรษฐพงษ์ จอสงวน กทม. สาธุ! 3 เล่ม

คณะบุตรหลาน ทำบุญให้เบ๊ยี่เฮียะ บ่อนไก่ สาธุ! 8 เล่ม

คุณสมชัย ตั๊นธง. ด.ช.ศุภสัณฑ์ ตั๊นธง. คุณมณีรัตน์ จันทร์อ่อน กทม. สาธุ! 2 เล่ม

คุณกัลยกร ชูสุข (ส่งแสตมป์) สาธุ! 90 บ.

พล.ต.ต.สว่าง บูรพาเดชะ กทม. สาธุ! 2 เล่ม

คุณนวพร จิวทวีวงศ์ อ.เมือง สาธุ! 8 เล่ม

คุณพ่อธานินนท์ จันทร์โชติวงศ์. และคุณบียพัชร์ จันนันพิพัฒน์ 2 เล่ม

รถกาแฟ 3 เล่ม

คุณชาติชาย อิมระชตะ. อุทิศให้นางคำระชะตะ 3 เล่ม

คุณวิภาทิพย์ เตชะอารีย์รัฐ 3 เล่ม

คุณแลม ฤกษ์ศิริพงศ์ 3 เล่ม

คุณภัทรกร ยงต้นสกุล 3 เล่ม

คุณสมใจ ฤกษ์ศิริพงศ์ 2 เล่ม

พญ. ลินคำ เมธาอรรถพงศ์ ระยอง 3 เล่ม

แม่ชีสะใบพิมพ์ ประไพ อ. อ่าวลึก 2 เล่ม

ฉั่วสกอิม 2 เล่ม

คุณพวงเพชร ศิริเถียรติโยธิน กทม. 2 เล่ม

บ้านหยู คุณภัทรกร ยงต้นสกุล กทม. 2 ครั้ง 10 เล่ม

คุณเมตตา สรรพาณิชย์ เขตหนองจอก 3 เล่ม

คุณสมพงษ์ แซ่ลี้ อ. พนมทวน อุทิศให้ท่านแม่ล้อหลึงิม.

ท่านพ่อไซ่วปาย. และเจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ 3 เล่ม

คุณธีระ กลิ่นหอม อ. โพธาราม 1 เล่ม

คุณอรทัย คันธมาสกุล กทม. (คุณอัมพันธ์ นำมา) 3 เล่ม

คุณธนพล บุญสม ชมรมผู้สูงอายุ อ. หางดง 3 เล่ม

คณะลูกหลานทั้งหมด ขออุทิศส่วนบุญกุศล ในธรรมทานนี้ให้แก่

คุณสิน ภู่สมพร คุณสุจินต์ ภู่สมพร

คุณอุดม อร่ามรัตน์ คุณพ่อสมศักดิ์ ศิริไพรวัน

คุณแม่รัชนีพร ศิริไพรวัน และบรรพบุรุษตระกูลหลู่.

ร.ต.อ. เสวก หนุนภักดี คุณมะลิวัลย์ หนุนภักดี

รศ.ดร. ชาติชาย หนุนภักดี

คุณหยาดฟ้า อัมมัน นำเงินส่งมา รวม 20,000 บาท สาธุ! 333 เล่ม

คณะคุณหยาดฟ้า เยอรมัน

นายโฟล์คก้า–นางหยาดฟ้า อัมมัน. อุทิศส่วนบุญกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ สาธุ !

คุณประเสริฐ–คุณภนิดา หนุนภักดี

คุณภาวิ–คุณรุ่งทิพย์ หนุนภักดี

คุณธนภณ หนุนภักดี

ด.ช. พาวิน หนุนภักดี

ด.ช. มาวิน หนุนภักดี

คุณฐษณัช ประเสริฐสุข และครอบครัว

คุณหยาดฟ้า อัมมัน (นำเงินส่งมาหมื่นห้าพันบาท) สาธุ ! 250 เล่ม

ให้หลานสมศักดิ์และหลานธนภณนำเงินมาเพิ่มอีก สาธุ ! 120 เล่ม

คณะอาจารย์ฝอยทอง อยู่เย็น กทม.

ทำบุญค่าน้ำ–ไฟ–บำรุงพุทธวิหาร โรงเจ ถวายหลวงปู่ไปล่อยู่เย็น วัดตึก สาธุ ! 1,000 บ.

คุณแม่เกี๊ยะ ชินิมิตร. พ.อ. ไมตรี ชินิมิตร. คุณแม่ฉลวยอยู่เย็น (ชินิมิตร) คุณแม่เลี้ยม ศรีศิริกุล. คุณแม่เช้า อยู่เย็น. คุณศรีเสตจันทร์–คุณสมยศ อยู่เย็น. คุณแม่อร ไชยชิต (อยู่เย็น). พล.ต.ต. สำราญ ไชยชิต. พ.จ.อ. จ๊ะ อยู่เย็น–คุณนิด จำปา (อยู่เย็น). คุณยศ อยู่เย็น. พล.ต.ต. นายแพทย์ ม.ร.ว. ปราโมทย์ ศรศรีวิชัย.

หลวงปู่ไปล่ อยู่เย็น. คุณปู่ปลอด อยู่เย็น. ศ. ดร. อรุณ สรเทศ. ศ. ดร. สุรินทร์ เศรษฐมานิต. น.ส. สราสดิ ชินิมิตร. ดร. นพ. ไอยคุปต์ อยู่เย็น. คุณมีเสวก พินิจศักดิ์. คุณส่งศรี ภู่ประไพ. คุณทองหยก เลียงพิบูลย์. คุณดีเสวก พินิจศักดิ์. คุณอุไร และครอบครัว และครอบครัวสกุลมีมาก. และฝอยทอง อยู่เย็น. คุณพเยาว์ จำปา. คุณสำราญ จำปา. และอยู่เย็น. หลวงปู่ไปล่ ทำบุญบำรุงพุทธวิหาร โรงเจ. สาธุ! 2,000 บ. (รวมเงินคุณฝอยทอง นำส่ง 7,000 บาท) 116 เล่ม

คณะคุณธีรพงศ์. โรงงาน อ. บางพลี

ลี้ไล้เส็ง กทม. สาธุ! 50 เล่ม

คุณแม่ง้อ แซ่ตั้ง สาธุ! 17 เล่ม

คุณวราภรณ์ ศรีเจริญพงศ์ สาธุ! 17 เล่ม

หลานเซ็น ให้อากง ธ. ธีรทาส. ไว้บำรุงสุขภาพกายใจ อายุ 88 ปี สาธุ! 500 บ.

คณะอาจารย์อินตา อ. ปากคาด

อาจารย์อินตา นางมุนทรา. นางปร้อม. นางทองสา. นางเพ็ชร์. นางจิณต์. ท้าวอาเลาะ. สิงหัส. บ้านแสนอุดม. ต. ดงบัง ม. ใชทะนี. นครเวียงจันทร์. ประเทศลาว. นางวันเพ็ญ. อ. เพ็ญ. จ. อุดรธานี. แม่ปุน. นายจิณธน สิงหัส. นายสแตนเนอร. นางอนุรักษ์. น.ส. ละลิตา. ด.ญ. กิตตินา ทอปใจเซ็น. นอเว. นายอพินันต์ วรขันต์. นางเล้ง

วรขันต์. ลิลลี่ วรขันต์. ตลาดปากคาด จ.บึงกาฬ จากอินตา เหย่งหยิน ฝอถัง นำเงินส่งมา สาธุ ! 25 เล่ม

คณะคุณอรุณหญิง พรสุริยาปาลี กทม.

ผู้เกิดโพธิจิตอุทิศธรรมทานให้สรรพสัตว์ สาธุ !
(ส่งมา 14 ครั้ง) 116 เล่ม

คณะคุณพงษ์ศักดิ์. นักบุญอิสาน
ร่วมกองบุญพุทธภูมิ

คุณพงศักดิ์ รัตนวัฒนศิลป์. คุณยุพเรศ รัตนวัฒนศิลป์. คุณประเสริฐ รัตนวัฒนศิลป์. คุณพิมลสภา รัตนวัฒนศิลป์. คุณสิริจรรยา รัตนวัฒนศิลป์. คุณกิจทวี รัตนวัฒนศิลป์. ด.ญ.ทักษะอร รัตนวัฒนศิลป์. ด.ช.ธนภูมิ รัตนวัฒนศิลป์. คุณโชคชัย บุญระมี. ด.ญ.นัฐธยาน รัตนวัฒนศิลป์. ขออุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร–คู่กรรมคู่เวรต่าง ๆ สาธุ !
(คุณพ่อพงษ์ศักดิ์ นำส่งมา 3,000 บาท) 50 เล่ม

คณะฮั้วเฮงตึ๊ง ตาก

คุณสุทัชชา ฉัตรไชยาฤกษ์ (นุ้ย). คุณอรรถพงษ์ ฉัตรไชยาฤกษ์ (นนท์). ทำบุญค่าน้ำ–ไฟ ส่งหนังสือต่าง ๆ แล้วอุทิศให้สรรพสัตว์และเจ้ากรรมนายเวรต่าง ๆ สาธุ ! 7 เล่ม

คณะร้านขายยาฮั้วเฮงตึ๊ง ตาก

ขออุทิศกุศลผลบุญนี้ในการพิมพ์หนังสือธรรมทาน เพื่อช่วยปลดปล่อยชีวิตสรรพสัตว์ ถวายแด่พระแม่กวนอิมโพธิสัตว์ และขออุทิศส่วนบุญกุศลนี้ให้แก่คุณแม่เง็กซิม แซ่เอ็ง. คุณพ่อก๊กมิ้น แซ่ลิ้ม. อาม่าเซี๊ยะติ๋ แซ่อึ้ง. เหล่าโกวเซ็งไน้ แซ่เอ็ง. เหล่าเตี๋ยตงเฮง แซ่เล้า. อากงกิมอิง แซ่เอ็ง. อาโกวเซียมหงษ์ แซ่ลิ้ม. อาโกวกิมเซ็ง แซ่ลิ้ม. นายเทิดพงษ์ ฉัตรไชยาฤกษ์. เจ้าอาหาญ มหาโชคลาภ. นายอาชวะ ฉัตรไชยาฤกษ์. นายอารี-นางเพี้ย แซ่ลิ้ม. และอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรและสรรพสัตว์ร่วมทุกข์เกิดแก่เจ็บตาย สาธุ! รวม คุณอารีหรือคุณเพี้ย แซ่ลิ้ม

เขตวังทองหลาง สาธุ! รวม 100 เล่ม

คุณอยู่เกียง วิภามณีโรจน์ สาธุ! 34 เล่ม

คุณเง็กหลี ฉัตรไชยาฤกษ์ อุทิศให้นายอาย์วะ ฉัตรไชยาฤกษ์ สาธุ! 34 เล่ม

คุณนพพร เอื้ออารยะมนตรี สาธุ! 17 เล่ม

คณะโรงกินเจ ต.พังม่วง อ.ศรีประจันต์ สุพรรณบุรี

คุณวิฑูรย์–คุณสุดารัตน์ บุญมาลีตระกูล กรรมการโรงเจพังม่วง อ.ศรีประจันต์ สุพรรณบุรี สาธุ! 166 เล่ม

คุณสุเทพ–คุณมณีรัตน์ สามกษัตริย์ บริษัทมงคลสวัสดิ์ เทรดดิ้ง จำกัด อ.คลองหลวง (ฝากทำบุญโรงเจพังม่วง อ.ศรีประจันต์) สาธุ! 50 เล่ม

ทีวีช่อง 3

คณะอาจารย์เนตรอัมพร กฤษณปาณี (ทีวีช่อง 3. เสียงทอง) อุทิศให้สรรพสัตว์ สาธุ ! 34 เล่ม

อาจารย์กัณต์ พลสงคราม (มนุษย์ 9 เสียง)

ผู้อ่านอัดเสียงใส่ CD 2 ชุดนี้ อุทิศให้สรรพสัตว์ได้ฟังเสียงธรรมทานไปทั่วโลก สาธุ ! 50 เล่ม

คุณยุพา วิริยวงศ์ กทม. สาธุ ! 50 เล่ม

คุณสมยศ พฤฒิวนิชกุล บางกอกใหญ่ สาธุ ! 17 เล่ม

คุณยายพจณีย์ ไชยวานิช และหลาน ๆ เขตวังทองหลาง สาธุ ! 23 เล่ม

ผู้ไม่ออกนาม. อ. มีนบุรี 2 ท่าน อุทิศให้สรรพสัตว์ สาธุ ! 34 เล่ม

คุณองอาจ มิ่งแม้น สมุทรปราการ อุทิศให้ห้องสมุดต่าง ๆ สาธุ ! 25 เล่ม

คุณเสมา อุ้มกะโทก กทม. สาธุ ! 2 เล่ม

คุณเอื้อมเดือน สิงโตแก้ว. และครอบครัว. สาธุ ! 8 เล่ม

แม่ชีทิพย์เกษร เอื้ออรุณ. อ. ยะหา ร่วมอุทิศให้สรรพสัตว์ สาธุ ! 17 เล่ม

ลูกชีทิพย์เกษร ให้เตี่ย **ธ. ธีรทาส.** ไว้บำรุงสุขภาพกาย อายุ 88 ปี ยืนยงสืบไปอีก สาธุ 400 บ.

ฝากให้อาจารย์ ส. ธโนฆาภรณ์ 400 บ.

คุณวลัยศรี โพธิพันธุ์ บริษัท กลอนไทยพัฒนา จำกัด อ. พระประแดง อุทิศให้สรรพสัตว์ สาธุ ! 17 เล่ม

ส่ง จ.ม. ติดต่อขอได้ เล่ม 4

ท่านผู้อ่านโปรดทราบ พระคัมภีร์ "ศิษย์–เต๋า–เซียน–เซ็น" ถ้าท่านสนใจขอฟรี ก็ได้ท่านละ 1 เล่ม.

ถ้าจะร่วมกองบุญพิมพ์ธรรมทานสืบไป กรุณาเข้าบัญชี

ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

0023 สาขาลุมพินี

เลขที่บัญชี 023-405676-8

บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ (ธีระ วงศ์โพธิ์พระ)

จ.ม. ส่งมาที่ นายธีระ วงศ์โพธิ์พระ พุทธสมาคมเบ๊าเก็งเต๊ง 231/1 ซอยปลูกจิต 2 ถนนพระราม 4 กทม. 10330

ข้าพเจ้า ธีระ วงศ์โพธิ์พระ (ธีรทาส.) ทำงานตอนเช้า–ถึง–เที่ยง ตอนบ่ายมักจะไม่อยู่ ไม่มีผู้รับแขกแทน ขออภัยทานคนแก่อายุ 88 ปีแล้ว. ที่นี่ไม่มีหนังสือต่าง ๆ วางขาย.

สาธุผู้เกิดโพธิจิตเห็นธรรมทาน ชนะการให้ทานทั้งปวง

(กรรมวิธีส่งเงิน)

โปรดทราบ. หนังสือ ศิษย์–เต๋า–เซียน–เซ็น. เล่มที่ 4 นี้ได้พิมพ์ครั้งที่ 1. ออกไป 12,000 เล่ม. ส่งห้องสมุดฟรีไป 50% ถ้ามีเงินเหลือจะเอาไว้ใช้จ่ายพิมพ์ครั้งที่ 2 เพราะห้องสมุดวัดตามจังหวัดต่าง ๆ อีกร่วม 5,000 แห่ง ยังไม่มีหนังสือที่จะแบ่งส่งไปได้หมด หนังสือ ธ. ธีรทาส. แต่ละเล่มจะต้องพิมพ์ถึง 3 หรือ 5 ครั้งเป็นเวลา 50 ปีผ่านมาอย่างนี้. มาปีนี้ 31 ต.ค. 59 ธ. ธีรทาส. มีอายุ 88 ปีได้ปลงสังขารชีวิตแล้ว

ถ้ามีบางท่านคิดจะร่วมบุญกุศลสร้างธรรมทานบารมีฝากไว้ในวัฏสงสาร ครั้งที่ 2 อีกก็สาธุ! โชคดีขอให้เป็นมิตรไมตรีทางธรรมทานบารมีไปทุกชาติภพแล... สาธุ!

ส่งเงินทาง ธนาณัติ จ่าย ธีระ วงศ์โพธิ์พระ แต่รับเงินที่ ป.ณ. คลองเตย กทม. (แห่งเดียว) อย่าส่งผิดระหัสคนแก่ไปรับเงินยาก หรือส่ง แคชเชียร์เช็ค (ใส่ชื่อ ธีระ วงศ์โพธิ์พระ) ก็ได้ทุกธนาคาร. แล้วเช็คใส่ จ.ม. ส่งมาที่ ธีระ วงศ์โพธิ์พระ พุทธสมาคม เบ๊าเก็งเต๊ง เลขที่ 231/1 ซอยปลูกจิต 2 ถนนพระราม 4 กทม. ใช้ (ระหัส 10330)

ฉันได้รับแล้ว จะตอบ จ.ม. ให้ทราบว่า เอาไปพิมพ์เล่มใด ๆ เล่มนี้คงจะเล่มสุดท้ายของชีวิตนักบุญธีรทาส.แล้ว–โชคดี.

มหาปณิธานใน พระคัมภีร์โพธิสัตว์ศีลสูตร

(ย่อใจความมาผูกหนึ่ง)

โอ! ผู้รับปุถุชนโพธิสัตว์ศีล (เป็นศีล 5 ฆราวาสธรรม) แต่บุคคลนั้นต้องมีจิตใจมุ่งมั่นในอุดมคติโพธิสัตว์ภูมิ ถึง พุทธภูมิ. เบื้องต้นสอนให้เรียนรู้ว่าการเกิดทางกายใจในโลกีย์ภูมิทุก ๆ ชีวิต คือมีทุกข์และมีสุขอย่างที่มีประจำวัฏสงสาร แต่ต้องปลงกายใจที่จะมีสังขารชีวิตยินดีในการเกิดเพื่อสร้างสมบุญกุศลบารมีไว้ในวัฏสงสารอย่างนี้ก่อนแล . . . สาธุ !

หนังสือธรรมทานทุก ๆ เล่มที่มีชื่อว่า "ธ. ธีรทาส." แล้วถ้าเป็นบ่อเกิดแห่งบุญกุศลบารมีดังเช่นได้ชี้บาป... แยกบุญ... บอกทางกุศล...ตัดวัฏสงสาร หรือดับทุกข์กายใจ แก้ไขความหลงงมงายในอารมณ์ของมนุษย์บ้าง สูงขึ้นไปให้มีสติปัญญาธรรมชาติจักษุ แยกโลกียธรรม–โลกุตรธรรม ที่ได้รู้แจ้งทางอนุสัยจิตใจตน สูงยิ่ง ๆ ขึ้นสู่มรรคผลนิพพานได้บ้างแล้ว สาธุ! ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนแห่งบุญกุศลทานนั้นให้แก่สรรพสัตว์ที่ยังมีการเกิดแก่เจ็บตายในวัฏสงสารทั้งหมดเลย สาธุ ! แล้วถ้าเป็นบาปกรรมอะไร ๆ เกิดขึ้นมาบ้างแล้ว ข้าพเจ้า ธีระ วงศ์โพธิ์พระ (ธีรทาส.) ยินดีน้อมรับกรรมนั้นไว้แต่ผู้เดียวหมดทุกชาติภพแล . . .

จาก ธ. ธีรทาส. 31 ต.ค. 2559

แสวงสุทธิการพิมพ์ 88/6 ซอยกำนันแม้น แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง
โทร. 02-4152049 นางพจนา เขียวสุทธิ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2559

รางวัล นราธิป

แด่ ธีระ วงศ์โพธิ์พระ

"ธ. ธีรทาส"

พากเพียรและเรียนรู้มาแต่เยาว์
ธรรมะคือร่มเงามาแต่ต้น
ชีวิตคือการต่อสู้และดิ้นรน
กว่าจะผ่านกว่าจะพ้นต้องค้นคิด
เป็น "ธ. ธีรทาส" ผู้แปล-เขียน
ยิ่งลึกเรียนยิ่งจับธรรมนำสนิท
ยิ่งเผยแผ่ยิ่งชำนาญธารชีวิต
ยิ่งใกล้ชิดความเป็นไปในชีวี
เป็น "ศิษย์โง่ไปเรียนเซ็น" เรื่องเก่าเก่า
เป็น "ศิษย์เต๋า เซียน เซ็น" เป็นเกียรติศรี
ยิ่งแปลเขียนยิ่งเป็นไปยิ่งเป็นดี
ยิ่งเป็น ธีรทาส องอาจครัน

ขอมอบ "นราธิป" ด้วยคารวะ
ขอธรรมยิ่งกระจะกระจ่างฝัน
ขอยิ่งก้าวยิ่งแรงยิ่งแบ่งปัน
ถึงธรรมอันส่องสว่างกลางใจเทอญ

ชมัยภร แสงกระจ่าง
นายกสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย

๒๘ มกราคม ๒๕๕๔

อย่าเพิ่งหลงเชื่อหมอดูจนงมงาย บางอย่างก็ผิด - ยุคสมัยเปลี่ยนไป

ดังเช่นตำราดูแผนที่ ตำแหน่งอายุนับปีบนใบหน้าคนได้ตั้ง 100 ปี นั้น ฉันเป็นศิษย์เส้าหลินชั้นหลังๆ ได้พบในห้องสมุดต่าง ๆ ได้อ่านศึกษา ถามอริยครูบา ท่านว่าเป็นหลักฐานที่อริยครูบาพวกเซียนชั้นสูง ค้นพบ วางสูตรศาสตร์นี้รวมกัน สืบถ่ายทอดลงมาหลายพันปี บางข้อใช้ได้แต่ คนโบราณยุคโน้นเท่านั้น. มาในสมัยนี้วัฒนธรรมโลกเปลี่ยนแปลง เช่น ดินฟ้าอากาศและอาหารการกินของมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงไปบ้าง ไม่เที่ยง เช่นกัน. ไม่ใช่ฟังหมอดูโหงวเฮ้ง ดูลายมือว่าดี แล้วไม่คิดที่จะศึกษา ร่ำเรียนวิชาการที่ให้มีงานทำ...โตขึ้นปากท้องจะได้อาศัยวิชานั้นอยู่รอด ของสังขารชีวิต...ที่มีวิชาการเลี้ยงชีพด้วยสติปัญญาโลกีย์ไว้ก่อน. จงอย่า เชื่อแบบงมงาย หมอดูจะรวยก่อน. แล้วเราจะอดตายก่อนร่ำรวยมีโชคดี.

จากซินแสกินเซ็ง ฯ ผู้นำตำรามาเปิดเผย และเตือนสติผู้ศึกษา วิชานี้ไว้ด้วย อย่าหลงงมงายอารมณ์จนหลงเชื่อหมอดูจนหมด-จะหมด ตัวก่อนร่ำรวยโชคดี-กรรม! หมอว่าดี-แต่เราต้องสร้างกรรมดีไว้ด้วย

ความคิดเห็น ธ. ธีรทาส.

ลูกชายสินแสกิมเซ็ง – ผู้จัดพิมพ์

ดังเช่นตำราดูโหงวเฮ้ง-จีนและอินเดีย สอนไว้ว่า ถ้าจมูกคนคต จมูกหัก จมูกทรุดมาก ไม่ดี. แต่สมัยนี้ไปหาหมอผ่าตัดตบแต่งจมูก จะเอาสันจมูกตรง-โด่ง-สวยงามอย่างไรก็แทบจะทำได้ (แปลว่า) ล้ม ตำราดูโหวงเฮ้ง จะได้ไหม?)

ดังเช่นหนุ่มสาวแต่งงาน ตำราดูลายมือว่า จะมีลูกได้ 4 หรือ 5 คน. พอได้มีลูก 1 คนไปแล้ว หรือ 2 คน ก็คิดพอไม่เอาอีก ไปทำหมัน เสีย (อย่างนี้จะล้มตำราหมอดูที่ไม่เที่ยง...กันอีกบ้างไหม?) เรื่องค้าน ตำราหมอดูต่าง ๆ ที่ไม่เที่ยงนั้นยังมีอีกมาก-ถ้าขืนพูดไปมาก "บุญฉัน ได้-แต่บาปฉันอยู่" กรรมแล...